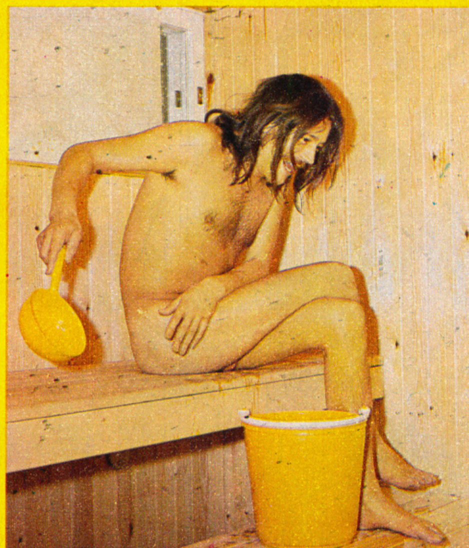
HYMYLEHTI PUHUU ASIAT HALKI

hymy

10/lokakuu 1973 2:90 Skr 3:75 (inkl. moms)

OIKEUSMINISTERI MATTI LOUEKOSKI: EMME OLE TASA-ARVOISIA LAIN EDESSÄ

ALASTON TYTTÖ LASKUVARJOLLA KYLMÄÄN VETEEN

IRWIN JA HÄNEN SAUNANSA

OIKEUSMINISTERI MATTI LOUEKOSKI:

emme ole tasavertaisia lain edessä

On väitetty, että seuraavan kolmenkymmenen vuoden aikana tulee tämän maan ministerilistoilla olemaan yksi varma nimi: Matti Louekoski. Ensin reilut kymmenen vuotta oikeusministerinä ja kunhan demarit saavat aikanaan uitetuksi Sorsan presidentin pallille, itseoikeutettuna pääministerinä. Peloton tämä Matti Louekoski ainakin on: uudistusehdotuksia ja rajuja kannanottoja sinkoilee niin että vanhat ukkotuomarit ja oikeusoppineet vapisevat. Poliisitkin ovat käärmeissään ja se on sentään jotain, kun moitteiden kohteena on oikeusministeri.

Teksti ja kuvat: RISTO JUHANI

Valitettavasti kysymyskin siitä, olemmeko me lain edessä tasavertaisia, on lähes turha. Emme nimittäin ole.

Ministeri Louekoski edustaa hallituksessa puoluetta, jonka tunnuksiin on jo pitkään kuulunut kaksi tavoitetta: työ ja tasa-arvo.

Tästä kansalaisten tasa-arvosta vastaa huomattavalta osin valtakunnan oikeusministeri.

— Jo sellainen perusseikka kuin oikeustieteen opetus nykyisellään on aika tavalla epäsuhtainen verrattaessa sitä todellisiin oikeusturvatarpeisiin. Lainopin opintojen painopiste on vielä toistaiseksi aivan liiaksi esine- ja kauppaoikeuden puolella. Näitä asioita jauhetaan usean eri oppiaineen parissa ja juurrutetaan tiukasti tulevan juristipolven päähän. Sen sijaan esimerkiksi työoikeus ja työsuhteeseen liittyvät asiat sekä kansalaisten perusoikeuksien tutkiminen kuitataan muutamien viikkojen lukemisella.

— Parhaillaan toteuttamistaan odottava opetuksen uudistamissuunnitelma antaa kuitenkin uskoa paljonkin parempaan tulevaisuuteen. Uudistus nimittäin tähtää teoreettisen opetuksen kytkemiseen yhteiskunnalliseen todellisuuteen.

Jatkoksi oikeusministerin pöydän takaa tulee vakuuttavasti tietoja lainsäädännöllä suojattavien asioiden painopisteestä: siitä miten maanjako- ja osuuskuntalainsäädäntö on tarkkaa viimeistä pilkkua myöten, mutta miten laajatkin työsuhteeseen ja vaikkapa asumiseen liittyvät olosuhteet ovat vuosikymmeniä levänneet sopimuspohjalla.

— Ei yksityinen ministeri voi tehdä parhaalla tahdollakaan kovin paljoa näiden asioiden hyväksi, koska ministeriö ei säädä lakeja. Yhteistyö hallituksessa ja eduskunnassa auttaa tässä asiassa parhaiten. Pikkuhiljaa tasavertaisuudessa on edistytty. Loputkin on saatu

KÄÄNNÄ

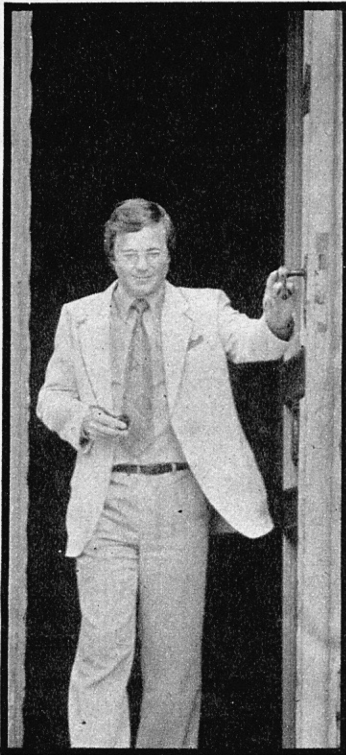
Mistä on Mensan pasteijat tehty?

Saunapalvatusta kinkusta. Vasikanlihasta. Maksasta. Sianlihasta. Kananmunista. Maidosta. Tillistä. Ja sopivasta määrästä mausteita. Mensan pasteija maistuu hyvältä leivällä. Ihan tulee vesi kielelle.

Mensan pasteijoita on viisi. Maksapasteija. Kinkkupasteija. Tillilihapasteija. Palvilihapasteija. Voileipäpasteija. Avaamattomassa pursossa Mensan pasteija säilyy herkullisena kuukausia. Huoneenlämmössäkin.

Emme ole tasavertaisia lain edessä

aikaan esimerkiksi palkkaturvalaki.

Palkkaturvalaki on sisällytetty jo 1903 Forssan kokouksen periaateohjelmaan niin että aivan täyttä sataa vuottakaan ei kyseistä lakia tarvinnut odottaa. Ei muuten mikään turha kokous näissäkään asioissa.

— Näin kauan ei kaikkia uudistuksia varmasti tarvitse odottaa.

Perinteisenä eriarvoisuuden vertauksena pidettiin aikaisemmin ranskanleivän varastajaa ja veronkavaltajaa sekä tietenkin näiden esimerkkirikosten tuottamia rangaistuksia: kavaltajan lievää sakkorangaistusta ja nälkäänsä varastaneen kuritushuonetuomiota.

— Tämä on osuva, mutta samalla suorastaan karmaiseva esimerkki menneiden vuosien todellisuudesta. Veronkavaltajaa on ainakin naureskeltu ellei suorastaan ihannoitu. Kun Mikko Laaksosen johtama verorikostoimikunta jätti kesäkuun alussa mietintönsä, saatoin huomata jopa valtakunnan johtavan sanomalehden puolustelevan pääkirjoituspalstallaan verorikosta ja sen suorittajaa. Tähän en malta olla lisäämättä, että samaan aikaan samassa lehdessä suomittiin oikeusministeriötä ja väitettiin tämän suhtautuvan hellin käsin rikollisuuteen.

Ministeri Matti Louekosken on väitetty höllentäneen rikoslakia. Näin ei tietenkään ole voinut tapahtua jo siitä yksinkertaisesta syystä, ettei ministeri muuttele toimialansa lakeja vaan muutokset tapahtuvat eduskunnassa.

— On vielä lisättävä, että tämä hallitus ei ole muuttanut eikä tule muuttamaankaan — mikäli minusta riippuu — väkivaltarikosten rangaistuksia lievemmiksi. Usein viime aikoina julkisuudessa ollut lainmuutos liittyy mainitsemaani ''ranskanleipä — esimerkkiin''.

— Vuoden -72 syyskuun alussa tuli voimaan sellainen muutos törkeää varkautta koskevaan säännöstöön, ettei tiettyjä, vain pientä vahinkoa tuottavia murtovarkauksia enää pidetä törkeinä varkauksina — kuten olutpullon tms. varastamista kioskista jne. Eduskunta muutti lakia tältä osin yksimielisesti. Käsitykseni mukaan tuomarikunta on muutokseen tyytyväinen. Kuitenkin muutoksen arvostelu on ollut lehdistössä rankkaa. Ranskanleivän varastamisesta tulisi kai joidenkin mielestä edelleen tuomita kuritushuoneeseen.

— Otetaan vielä vanhan lain mukainen esimerkki:

Minä käyn viettämässä hauskan illan ravintolassa ystävieni kanssa. Laskuun ei kuitenkaan rahaa löydy. Raastuvassa tästä olisi tullut sakot. Joku duunari varastaa kioskista sen ranskikksen nälkäänsä ja joutuu kiinni. Siitä olisi saanut kuritushuonetta. Ja vahingoissa on sentään eroa.

Edellä kerrottu esimerkki on tietenkin sillä tavoin väärä, että ministeri Louekoskea on vielä vaikeampi kuvitella kioskimurtajana kuin ravintolapetkuttajana eikä asunnoton kulkuri varmaankaan livahtaisi ryysyissään ohi portierin ravintolapetosta tekemään.

Mutta mikä on tilanne saman rikoksen edessä? Jos asematunnelin toisessa päässä ryöstää vanhaa naista Louekoski ja toisessa päässä kertomuksemme kulkuri.

— Eiköhän rapsu ole suunnilleen sama kummallekin — ellei minulle ankarampikin. Jossakin mutkikkaammassa jutussa saattaisi kyllä käydä toisin.

Yksinkertaisissa riita- tai rikostapauksissa Louekoski uskoo Suomen kansalaisten olevan melko tavalla yhdenveroisia lain edessä, mutta monimutkaisten tapausten kohdalla alkaa tuomioon vaikuttaa esimerkiksi kukkaron paksuus, siis kyky hankkia taitavia asianajajia.

— Minä luotan aika pitkälle uuteen kunnalliseen oikeusapujärjestelmään. Sen ehkä paras puoli on siinä, että sen avulla voitaneen ennalta välttyä joutumasta riitatilanteeseen. Asiantuntija-apua käyttäen voidaan varmaankin entistä useammin selvittää asioita sopimalla ja samalla vähentää oikeusistuinten työruuhkaa. Avustajien myötä saataneen tuomioistuimet myös toimimaan tehokkaammin silloin kun oikeudellinen käsittely todella on tarpeen.

Lausunnoistaan ja kannanotoistaan ministeri Louekoski on joutunut useaan kertaan poliisin hammastelemaksi. Hänen on väitetty kaventaneen poliisin toimivaltaa ja vaikeuttaneen poliisin työtä.

— Olen kysynyt poliisin edustajilta että mitä valtuuksia heiltä on viety, miten olen kaventanut heidän toimivaltuuksiaan. Eivät ole kyenneet sanomaan yhtään ainoaa esimerkkiä. Sen verran tämä kohu on vaikuttanut, että joukko porvarilehtiä on ottanut tavakseen väittää pääkirjoituksissaan ja muillakin palstoillaan minun sanomakseni aivan mielettömiä juttuja. Päätoimittajat olisivat voineet yhdellä puhelinsoitolla tarkistaa tämän tietonsa ja saada palstoilleen oikeata asiaa.

Louekoski innostuu tietynlaisen ''minuuttioikeuden'' mahdollisuuksista.

— Siinä voisi olla eräs pelastus oikeuslaitosten ruuhkaan. Tuollainen ''teko yöllä — tuomio seuraavana aamuna'' -oikeuskäytäntö soveltuisi ehkä joissakin tilanteissa. Tärkeätä olisi kuitenkin, että rikosjutun syytetty saisi tiedon kohtalostaan mahdollisimman pian. Sama koskee tietenkin myös toista osapuolta — loukattua. Tällä hetkellä on tilanne sellainen, että esimerkiksi hovioikeuden päätöstä ei kannata pienemmissä asioissa juuri toivoakaan alle vuoden—kahden vuoden odotuksen.

Vasemmistolaisten oikeusministereiden aikana oikeuslaitoksestamme on puhuttu enemmän kuin sitä ennen vuosikymmeniin. Oli **Aarre Simosen** aika ja oli **Mikko Laaksosen** aika. Nyt on Matti Louekosken aika. Simosella oli rattijuoppousrangaistusten koventajan maine, Laaksonen oli seota Alli Vaittisen pornopakettiin ja Louekoski on tuon tuostakin toisin ajattelevien hampaissa.

— Jo se, että oikeuslaitoksemme tilasta puhutaan, on hyvä ja osoittaa kansalaisten kasvavaa mielenkiintoa. Oikeusturva aletaan kokea poliittisestikin tärkeäksi asiaksi. Oikeuslaitoksen toimintamahdollisuuksia voitaisiin korjata varsin pienilläkin uudistuksilla. Onko esimerkiksi siinä mitään laitaa, että koko oikeuslaitoksen budjetti — tuomioistuimet, vankilat ja kaikki — on pienempi kuin yhden yliopiston vuotuinen talousarvio!

Miten tilannetta sitten korjataan? Miten kansalainen kuin kansalainen tuntee olevansa yhdenvertainen lain edessä?

— Vaikea vastata muuten kuin yleisesti: lainsäädännön kehittämisellä tasa-arvoa toteuttavaan suuntaan. Tavoite on saavutettavissa määrätietoisella työllä vähitellen. Oikeusapu-uudistus vuoden 1973 syyskuun alusta on hyvä merkki. Tälle uudistukselle annan suuren arvon. □

Hymylehti kysyy kansanedustajilta:

MIKÄ ON SUHTEENNE ALKOHOLIIN?

**Millaista osaa alkoholi näyttelee kansanedustajan elämässä?
Siitä puhutaan paljon.
Siitä juorutaan.
Eräiden kansanedustajien kohdalla alkoholi on merkittävä tekijä — siitä saadaan silloin tällöin näyttöä.
Viimeksi syyskuun Hymylehti kertoi, millainen oli eduskunnan valtiovarainvaliokunnan retki Itä-Suomessa.
Hymylehti haluaa kysyä nyt suoraan kansanedustajilta, mitä mieltä he ovat alkoholista.
Lähetimme kaikille kahdellesadalle valitulle oheisen kirjeen ja odotamme vastauksia mielenkiinnolla.
Tai paremminkin:
koko Suomen kansa odottaa . . .**

Arvoisa Kansanedustaja

Hymylehti kääntyy puoleenne seuraavassa, koko Suomen kansaa kiinnostavassa ja osin myös liikuttavassa asiassa.

Haluamme kysyä Teiltä suoraan, millainen on suhteenne alkoholiin?

Voi tuntua, että liikumme tässä jollakin tavalla Teidän yksityiselämänne piirissä, jonne muilla ei pitäisi olla asiaa.

Kysymys on kuitenkin erityisesti kansanedustajien kohdalla varsin monisyinen, eikä koske suinkaan pelkästään heidän yksityiselämäänsä. Onhan yleisessä tiedossa, että kansan edustajikseen valitsemat henkilöt joutuvat tehtävissään usein tilaisuuksiin, joissa on tarjolla alkoholia.

Valitsijoitanne kiinnostaa kiistatta, mikä on suhteenne juovuttaviin juomiin.

Pyydämme siis Teitä vastaamaan rehellisesti näihin kysymyksiin ja postittamaan oheisen, valmiiksi osoitteella ja postimerkillä varustetun kirjeen Hymylehdelle.

Samalla haluamme erityisesti korostaa, että Hymylehden asenne ei ole millään tavalla alkoholinkäyttöä tuomitseva, vaan ymmärrämme sen kuuluvan kulttuuriin.

Kysymyksemme ovat seuraavat:

1. Kuinka usein käytätte alkoholia?
2. Mitä laatuja nautitte? Mikä on mielijuomanne?
3. Kuinka paljon juotte kerralla?
4. Onko alkoholinkäyttönne lisääntynyt sinä aikana kun olette toiminut kansanedustajana?
5. Onko alkoholi Teille ongelma tai pelkäättekö, että se muodostuu sellaiseksi?

Kunnioittavasti

Veikko Koski
Päätoimittaja

Tampere lokakuussa

HYMYLEHTI AUTTAA – NYT ON LIIKENTEESSÄ VAMMAUTUNEIDEN LASTEN VUORO

Liikennetapaturmia tapahtuu maassamme uskomattoman paljon. Mehän olemme "tappajakansaa", joka ei osaa tehdä tehokasta liikenneturvallisuustyötä. Hymylehti on aikaisemminkin puuttunut surkuhupaisan näennäiseen liikenneturvallisuustyöhön (TALJA). Nyt puutumme jälleen, mutta aivan toisella tavalla.

Turvattomia ovat kaikki liikenteessä mukana olevat. Kenties kaikkein turvattomimpia ovat jalankulkijoina vanhukset ja lapset.

Liikenteessä vammautuneet lapset on ryhmä, jonka keskuudesta Hymylehden asiantuntijaraati valitsee 100 lasta. Näille sadalle lapselle pyrimme lukijoidemme ja muiden liikennevammaisten lasten elämästä vastuuta tuntevien kanssa yhteistyössä järjestämään apua, tukea, virkistystä, vaihtelua, joka ei unohdu . . . esimerkiksi IHANAN JOULUN. Muistakaamme, että me kaikki olemme heistä vastuussa — he ovat lähimmäisistämme pienimpiä.

Sivuilla 56—57 kerromme kampanjastamme laajemmin. Kerromme, että 100 lapsen löytämiseksi tarvitsemme yhteistyötä suuren yleisön: Hymylehden lukijakunnan kanssa.

Liikennevammaisen lapsen omaiset: Kertokaa meille lapsenne onnettomuudesta, toiveista ja tarpeista. Älkää häpeilkö, ujostelko, sulkeutuko. Avautukaa auttamaan liikenteessä vammautuneita lapsia, sillä perimmäinen tarkoituksemme on yrittää jälleen kerran kiinnittää huomiota LIIKENNETURVALLISUUTEEN; pyrkiä siihen, että lapsemme voisivat turvallisesti elää "tappajakansan" keskuudessa. Että he voisivat elää ilman vanhempien jatkuvaa huolta, murhetta ja pelkoa siitä, tuleeko lapsi koulusta kotiin vai tuleeko iltahämärässä se viesti, jota sydän vapisten on eniten pelätty.

Me uskomme, että tämä on yksi tehokas tapa tehdä liikenneturvallisuustyötä. Ja me uskomme, että Sinäkin uskot sen.

Selailkaa ja lukekaa Suomen syksyn suurinta ja rehellisintä lehteä ja osallistukaa vaikkapa presidentin ennakkovaaleihin: KUKA KEKKOSEN JÄLKEEN?

Hannu Rahkonen

hymy puhuu asiat halki

päätoimittajat

URPO LAHTINEN johtokunnan puheenjohtaja

VEIKKO KOSKI vastaava päätoimittaja

HANNU RAHKONEN toimituspäällikkö

OLLI TASANEN art director

VEIKKO ENNALA erikoistoimittaja

toimitus

TIMO SUOSTE

IRIS TUUNAINEN

ERKKI WESSMAN

JYRKI PAAVOLA taiteilija

HEIKKI SLADEY taiteilija

VEIKKO LINTINEN valokuvaamon esimies

JUKKA KUUSISTO valokuvaaja

HEIKKI Y. RISSANEN valokuvaaja

MAIJA HONKASUO toimituksen sihteeri

Erikoistoimitus Helsingissä Linnanrakentajantie 2 B 00810 H:ki 81 vaihde 780788

JUHA NUMMINEN

IRMA KARAMA

ANTERO MAUNULA

KARI LAAKSO valokuvaaja

TAIJA WALLI sihteeri

Erikoistoimitus Turussa p. 921/782321

OSMO LAHDENPERÄ

Ilmoitukset ja mainonta

ANTTI ARO myyntipäällikkö

MATTI WESSMAN ilmoituspäällikkö

RAUNO MÄNNISTÖ mainospäällikkö

talousjohto ja levikki:

MATTI LAHTINEN toimitusjohtaja

ANTTI HONKASUO levikkijohtaja

SEPPO SALOVAARA levikkipäällikkö

kustantaja

LEHTIMIEHET OY

Puutarhakatu 16, 33210 Tampere 21,
puh. vaihde 931/33333

Hertso Helsinki 1973

ASEVELVOLLISENA TOISEN PUOLESTA HINTA 30000

Suomen raskasta on jymäytetty pahan kerran. Hymylehti tapasi helsinkiläisen autonasentajan, joka esitti meille kaksi sotilaspassia. Molemmissa sama kuva, mutta eri nimi. Ja eri palvelusaika. Ensimmäisellä kerralla hän selvisi ulos tykkimiehenä, toisella kerralla tuli alikersantin paperit. Ei kaverin aktiivisuudessa olisi muuten mitään vikaa, ellei hän olisi käynyt toista kertaa inttiä kaverinsa puolesta hintaan 30 000 markkaa.

Teksti: EERO ALATALO Kuva: JUKKA KUUSISTO

Antti Berg karautti lehtitalomme eteen Ruotsin rekistereissä olevalla Mercedesillä. Hän tuli kertomaan asiasta, joka on painanut häntä pitkään.

Emme ensin uskoneet tätä juttua, mutta todistuskappaleet, kaksi sotilaspassia ja paljon rahaa, puhuivat puolestaan.

Ja kun mietimme asiaa kaikilta kanteilta alkoi meilläkin sytyttää. Samoin on varmasti sytyttänyt monella muullakin.

Tarina alkaa vuodesta 1965. Niillä main Antti Berg (oikeassa sukunimessä on muutama kirjain lopussa lisää, mutta niitä Antti ei halua paljastaa, koska rikos ei ole vielä vanhentunut) kävi inttinsä omalla nimellään.

Tykkimiehen tittelin ansainnut Antti toimi tämän jälkeen pari vuotta asentajana suuressa helsinkiläisessä merkkikorjaamossa. Kuten tapaan kuuluu oli Antilla ja eräällä hänen kaverillaan oma talli, jossa he iltaisin laittoivat kuntoon omia ja tuttujensa autoja.

— Autonasentajan on pakko tehdä omaa bisnestä. Tuntipalkat olivat tuohon aikaan 5—6 markkaa eikä se juuri leiville lyönyt. Tuttuun tapaan lainasimme firmasta työkaluja ja osia. Se osien lainaaminen kyllä useimmiten oli ''lainaamista'' lainausmerkeissä. Näin tapahtuu joka paikassa. Asiakkaan laskuun merkitään joku kapine vaihdetuksi. Alkuperäisen hieman rikkoontuneen voi omia itselleen tai sitten voi korjata ja putsata vanhan, väittää sitä uudeksi ja ottaa itse uuden laskutetun osan.

— Saimme varsin vankan oman asiakaspiirin. Joukossa oli yksi kundi, juuri 18 täyttänyt, jonka faija oli kuollut. Se ajeli Cortina GT:llä ja MG:llä. Autot se sai mutsiltaan kun pääsi ylioppilaaksi.

— Meillä oli systeemi se, että asiakas toi autonsa kanssa muutaman kannun kaljaa ja pullon terävää. Ne huomioitiin sitten laskussa. Itse ei juuri ehditty kauppaan kun tultiin tallille suoraan töistä — ja mikäs meillä poikamiehillä muu ilona kuin työ ja viina.

— Kerran tää Jukka sitten jäi katselemaan, kun vaihdoimme uudet kaasarit koneeseen. Se alkoi imeä kanssa viinaa ja tuli melkoiseen kuntoon. Loppuyöstä toikkaroimme Dipolissa ja siellä se rupes itkeen, että sen täytys mennä inttiin, jota se pelkää hirveesti. Me pantiin sitä ihan alta lipan ja kerrottiin hirveitä juttuja omista kokemuksista.

— Loppuyöstä me alettiin jo sääliä sitä. Kundi parka oli menettänyt faijansa eikä sillä ollut oikein todellisuudentajua. Se oli sen verran rikkaasta himasta, että se ei koskaan joutunut vastakkain työn tai elämän kanssa.

Näin Antti Berg muistaa tapahtumien kulun. Jossain vaiheessa iltaa hän oli heittänyt Jukalle ilmaan lauseen, ''mitäs maksat, jos käväsen intin pois sun sijastas''.

Seuraavana päivänä Jukka oli tullut hakemaan tallilta autoaan ja kysynyt puhuiko Antti totta edellisenä iltana. Kun juttua oli muisteltu niin Anttikin sai palautettua tapahtuman mieleensä. Hän vastasi epäröimättä, ''kyllä'', jos hinnasta sovitaan''.

''Miten ois tää MG'', vastasi Jukka siihen. Antti kysyi onko kaveri tosissaan. Se sanoi puhuneensa mutsinsa kanssa. Mutsi oli kuulemma luvannut ''melkein mitä tahansa'', ettei hänen kullanmurunsa tarvitsisi pukeutua sarkaan ja saappaisiin. Asia hautui Antin päässä muutaman viikon. Sitten hän esitti Jukalle oman tarjouksensa — 30 000 markkaa selvinä seteleinä. Rahaa siksi, että jokainen olisi heti ihmetellyt sitä, mistä nuori ja köyhä autonasentaja on varastanut uuden MG:n.

Sitten alkoikin tapahtua. Jukka maksoi Antille heti 2 000 markkaa ja Antti sanoi itsensä irti työstä. Hän kävi seurakunnasta hakemassa Jukan virkatodistuksen ja tilasi lääkärin. Kun lääkärintodistus oli kädessä meni hän sotilaspiiriin hakemaan kaavakkeet, joilla anotaan vapaaehtoisena sisään.

Missään vaiheessa Antilta ei kysytty henkilöllisyystodistusta tai muitakaan papereita. Anomuksissa oli Jukan tiedot ja osoitteet, lääkärintodistuksessa Antin mitat.

''Jukka'' eli siis oikeammin Antti pääsi melkein heti sisään ja vielä samalle alalle, tykistöön. Autonasentaja käveli ylioppilaana Hyrylän varuskuntaan, Helsingin liepeillä olevaan IT-rykmenttiin.

— Olihan se pirun hankalaa aluksi. Täytyi teeskennellä jalkarätin sitomiset, taakse poistumiset ja kiväärin eteen viemiset. Vanha masi olisi sutaissut ne muistista, mutta silloinhan olisi joku voinut alkaa epäillä. Töppöilin siinä missä muutkin. Asentajan ammatti salli hiukan loistaakin kiväärin lukon ja tykkien käsittelyn aikana — tekniikkamies, sanoivat.

— Mutta niin siinä kävi, piru — perkele — jne., että taisin loistaa vähän liikaa. Panivat mut AUKkiin. Olis saanu jäädä loistamiset vähempään. Vaikka kyllä siitä tuli jo Jukan kanssa juteltua, kaikki ''me ylioppilaat'' sinne jouduimme.

Antti oli saanut heti käteen vielä 13 000 lisää, joten huolen häivääkään ei vilahtanut miehen kasvoilla. Kun kotona oli tallessa vielä velkakirja lopusta 15 000 markasta, joka lankeaisi palveluksen päätyttyä, tuntui miehestä varmaankin pelkästään mukavalta olla täydessä ylöspidossa ja tienata kolmetonnia verotonta kuussa. Vai mitä, Antti?

— Suoraan sanoen joskus kyllä Östersundomin metsässä jotoksella rintaan pisti ja vitutti, kuten sanonta kuuluu. Jukan mutsi myi yhden yksiön ja homma oli sen kaverin osalta sillä siisti. Tuli mieleen, että olisi tämä hyvää tehnyt Jukallekin.

Oliko palamisen vaara koskaan lähellä?

— Joskus kävi joku kysymässä olenko sukua. Mutta ei kukaan tajunnut epäillä. Joku Jukan koulukaveri kerran totes, että mä tunnen sun kaimas ja mä sanoin että mä olen kans kerran tavannut sellasen tumman kundin, jolla on sama nimi kun mulla. Omia kavereita ei onneksi näkynyt, ne kävivät kaikki intin muutama vuosi aiemmin, silloin kun mä itsekin kävin omalla nimelläni. Puolitutuista ei ollut vaaraa, lyhyt tukka ja intin kuteet muuttavat niin paljon.

Välillä Antti oikein innostuu kertomaan öörlikoneista, bee-esveestä, buuforsseista sun muista upeista aseista, joilla Lohtajan leirillä paukutettiin maalipussia. Kun IT:n pojat meinasivat lentokoneenkin tiputtaa. Intti maistui välillä poikamaisen makealta ja Antti oli varmasti Suomen kokenein alikersantti.

Miltä tuntui kun ''ohi on'' kaikui toisen kerran korvissa?

— Kyllä se oli niin mannaa, että olisi saatu maksaa jo 50 000, että olisin seuraavan kerran lähtenyt. Vaikka ei se niin loputtoman kamalaa ollut, jos ei laske alokasaikaa mukaan. Kessut tekee sitä samaa hommaa vuodesta toiseen tonnilla kuussa. Kun intti loppui oli Antilla irtainta rahaa 25 000 markkaa. Hän totesi välttyvänsä parhaiten selittelyiltä lähtemällä Ruotsiin. Antti sai paikan ja käväisi Saksassa hakemassa itselleen BMW:n. Hän sai säästetyksi palkastaankin ja viihtyi Svea-mamman sylissä. Bemari vaihtui siihen Mersuun joka on nyt alla. Kun Antti on pitänyt sitä vuoden, voi hän muuttaa takaisin Helsinkiin ja tuoda auton verovapaana.

— Kuule tää on ollut mulle rautanen bisnes. Mä saan Mersusta vielä 30 000 kahden vuoden päästä kun mä myyn sen. Ja rahaa on vielä jemmassa sen verran, että mä perustan pikkasen pajan stadiin. Sellasen tosihyvän, josta rassi kuin rassi lähtee ulos kuin terveyskeskuksesta tulleena. Ei valohoitoa — nykyään ihmiset jo ymmärtävät maksaa laadusta ja varmuudesta.

Tämä oli Antin tarina.

Miksi hän sitten kertoi sen meille?

Antti antoi itse vastauksen siihen. Ruotsissa hän huomasi, että vasta itse yrittämällä lähtee elämä todella kulkemaan. Mutta hän tajusi myös sen, että yrittämään ei pysty ilman rahaa. Jukka järjesti hänelle alkupääoman. Siksi hän ei suostu paljastamaan Jukan sukunimeä julkisesti. Kuitenkin hän on himpun verran katkera niistä lähtöasemista, mitkä Jukka on saanut.

Anttia ottaa aivoon, että monet muut jukat saattavat käyttää toisen rahattomuutta hyväkseen niinkuin Jukkakin käytti häntä. — Tässä elämässä selviää liian monesta hommasta tukulla seteleitä, tukitaan nyt edes tämä porsaanreikä, kuten se Vennamo sanoo, on Antin mielipide.

Tässä tapauksessa emme Antille annetun lupauksen mukaan paljasta Jukan sukunimeä. Mutta jos te tiedätte vastaavia tapauksia, joissa näin on käynyt ottakaa yhteyttä.

Näin vastaa pääesikunta:

AINUTLAATUINEN TAPAUS

Tunnetteko tällaisia tapauksia aikaisemmilta ajoilta?

— Ei, tämä on ainutlaatuinen juttu. Ihmetyttää, miten tämä voi olla mahdollista. Vapaaehtoisten on jätettävä virkatodistus ja lääkärintodistus. Kutsuntoihin tulevista on henkikirjoitustiedot, henkilötunnus ja kutsuntanumero.

Mutta kysytäänkö missään vaiheessa henkilöllisyystodistusta?

— Ei, sitä ei tehdä. Nimi ja tiedot kyllä kysytään palvelukseen astuttaessa ja lääkärintarkastuksessa tulee tietenkin esiin henkilöllisyyden vahvistavia tietoja.

Miksi nimeä ei kysytä?

— Kukaan ei ole arvannut olettaa, että joku haluaisi palvella kahteen kertaan.

Miltä juttu teistä vaikuttaa?

— Lähinnä uskomattomalta. Kaksi sotilaspassia ei vielä todista kaikkea. Jollain saattaa hyvinkin olla väärennetty toinen sotilaspassi. Tunnetaan tapauksia, joissa varusmieskirjureilta on ''kadonnut'' sotilaspassilomakkeita. Näitä passeja on käytetty väärennettyinä henkilöllisyystodistuksina.

Onko tämä rikos ja mikä on tuomio?

— Se joka on väistänyt asevelvollisuuden suorittamisen voidaan tuomita Asevelvollisuuslain 41 §:n mukaan asevelvollisuuden välttelystä kahdeksi vuodeksi vankeuteen.

Tuomio siis selvisi, mutta Pääesikunnan asevelvollisuusasiain toimisto joutui tunnustamaan, että missään vaiheessa henkilöllisyyttä ei tarkasteta. Virkatodistushan ei ole mikään henkilöllisyystodistus, sillä sen voi hakea toisen puolesta kuka tahansa, eikä siinä ole kuvaa.

Olisiko Antti Berg voinut pettää meitä kahdella sotilaspassilla, joista toinen on väärennys?

Me jäämme vain kysymään: Miksi hän olisi pettänyt? □

RUNTELI

Jykä & Rike

Lahden Erikoisolut III

HAUTAJAISET

Tämä puolittain Helsingin slangilla kirjoitettu kuvaus auton alle jääneen pikkulinnun hautajaisista on liikuttava. Mitä mieltä te itse olette siitä kirjoittajan pohdiskelusta, onko "fogelillakin" sielu ja pääseekö se, Luojan luoma ollessaan, kuoltuaan pikkulintujen taivaaseen?

Kuvat: JUKKA KUUSISTO

veikko ennala

Mun snadimpi pentu, se jonka nimi on Anu-Susanna vaikka Anuks ne sitä vaan sanoo, tuli kesällä yks päivä himaan ja spitskas tullessaan niin saakelisti että mun vanha pumppu lensi kurkkuun. Kännyissä sillä oli joku läjä, mä en heti hiffannu mikä se oli, lankakerä tai muu sellainen kun ne ompelee.

— Mikä sun ny on jumalantähden, mä kysyin. — Onks joku motannu sua taas feisiin?

Kun mä paremmin tsiikasin niin ei mun pikku-gimulilla mitään snaraa händyssä ollu vaan kuollu fogeli. Niin, saaketi, fogeli sillä oli. Se oli vissiin jääny bilikan alle ja siinä sitte delannu. Siivet vaan roikku ja eikä sillä ollu toista silmääkään ollenkaan. Toinen vielä oli ja sillä se vielä tsiikas ikään kuin jonnekin kun se oli auki jääny. Tsiikas mitä tsiikas, se fogeli oli sen laulut jo iäks päiväks sungannu Luojan kunniaks, gloori hallelujaa, niin kuin ne sanoo fogelin aina sungaavan Luojansa kunniaa.

Niin, sitä kuollutta fogelia pikku-friidu siinä ny toi ja sen kuolemaa se poras.

— Älä ny yhdestä fogelista ulvo, mä lohdutin. — Vielä niitä on kuule jäämäänkin. Vieläks sä muistat kun me hoidettiin sitä yhtä toista fogelin-poikaa ja kun me sitä hoidettiin niin skoudet tuli ja vei faijan putkuun.

Mä olin ihan varma että tän fogelin oli tappanu yks starbu joka ajaa aina edes takasin tän meidän himan ohi. Sillä on pirun pitkä ja matala ja punanen fiude, ja sillä se sitte kaahaa tätä gartsaa ainakin kolkytkertaa päivään. Sillä mitään asiaa minnekään ole vaan tää stara tahtoo näyttää näin köyhälistölle kuinka sen fiude ottaa köykäseen kakssataa. Että mua sitten risoo. Ajas perkule Keimolassa eikä Tampereen Lamminpäässä kun kerta tietää, että nää snadit sivugartsat täällä kuhisee pientä lasta satapäissä.

Vielä mä kerran hommaan jostain kifrun ja skotaan sen kundin, menkää sitte sen haudalle vetään joku kiva piisi niinkun toikin kun on virsikirjassa mikä peeveli se on ny toi toi Jo joutu lähtöhetki, numero näkyy olevan 592, treenatkaa se kondikseen ny jo.

Mä itte olen sillon kyllä jo lusimassa ja lusin mielelläni jonkin vuoden kun sain päästää ilman pois oikein paska jätkästä.

Mä sekosin ny ihan toisiin asioihin tai toisaalta samaahan stooria tää sikälis on, että kuolemasta tässä skrivaan alusta loppuun. No, me siis oltiin Anun ja sen kuolleen fogelin kanssa siinä ja äkkiä laps sanoo;

— Kuule faija, meidän täytyy haudata tää lintu ja pitää hautajaiset sille, juukos?

— Haloo, mä sanoin, — ei kuulu, katkoo niin pirusti. Mitä sä oikein sprokaat? Että haudataan sun fogelis, vai? Meinaakssä että mä meen tsökaan oikeen papinkin tänne ja sen toisen mustan äijän, mikä se ny on, urpuli vai urkunisti, eikäkun konttori-urkuri se on, se äijä kun laulattaa kööriä tsyrkassa.

Pentujen kanssa on väliin ihmeissä. Kun ne ottaa esimerkiks messiin kun lähtee stadiin niin ne kysyy kaikki kummat niinkun sporastakin että mikä toi on toi noin snadi stoge.

Ja ny tää tyttö kysy jotain ihan kauheeta, multa meinas mennä klabbit alta:

— Pääseeks lintu taivaaseen, faija?

Mun teki mieli ottaa snadit mutta kun mutsi oli jemmannu mun brenkku-flisun. Ja mä koitin funtsata mitä saateria mä ny selitän selvin päin, pienessä aina tulee sanat suuhun, väliin liikaakin. Että pääseeks fogeli taivaaseen? Kuinka piru mä voisin tietää kuka pääsee taivaaseen ja missä on koko systeemi, tää taivas ja enkelit ja pasuunat. Onks fogeleilla sitte oma taivas, viittiiks joku selittää. Ja

KÄÄNNÄ

hautajaiset

vois kaveerata saman tien, onks fogelilla sitte sielu kanssa. Nähkääs ny kun ihminen delaa niin sen kroppa pannaan monttuun ja sielu pääsee taivaaseen, ei ne sinne mätää kroppaa ota. Vaikka voivat ottaakin, mulla ei ole mahassa teologiaa sitä vertaa että mä näistä mitään tietäisin, ne on nää jujut niin vaikee-selkoset.

Mä sittasin ja funtsasin enkä mä tullu siittä hullua viisaammaks mutta mä sanoin lapselle:

— Juttu on ny sillä sipuli, että me haudataan toi sun fogelis ny. Mä duunaan oikein haudan tonne himan taa jos sä viittit mennä loonaan lapion jostain. Meillä ei oo lapiota ittellä, eikä paljon muutakaan.

Anu meni ja loonas lapion ja sillä mä duunasin montun takapihalle skutsin reunaan.

Mä kysyin sitte Anulta:

— Mihkä se Eemu on taas flytannu? Se sais kanssa tulla hautaan fogelia, laulas ainakin sakin jatkona. Sillä kai me sungataankin tolle sun fogelilles. Osaaks sä mitään virttä, kuule?

— Mä osaan tonkin ton Maan korvessa kulkevi lapsosen tie, sano Anu.

— Sehän sopii kun keklu silmään, mä sanoin. — Yhtä lajia korpivaellusta tää elämä on näämmä niin fogelille kun mullekin. Vielä sun ja sun veljes kelpaa ja mutsinkin. Skruudaatte puuroa vaan lujimman jälkeen ja faija maksaa kryynit.

Eemu on mun toinen pentu, oikeesti se on Yrjö-Erik. Mutta kun sitä ihan snadina ruvettiin sanomaan Eemun nimellä niin siitä pitäin se on Eemu ollukkin. Se on jo kova kundi, yhdeksän vuotta ja risat ja sille tulee ihan ikioma lehtikin, toi kun on nimeltään Retu ja kumppanit. Mutta Eemua risoo ja niin risoo muakin kun ne on painanu osoitteen että Emma Ennala. Meillä pentele mitään Emmaa ikinä ole ollut, Eemu onkin. Korjakkaa se nimi ny ja äkkiä siellä konttorissa tai tapahtuu kauheita.

— Eemu meni ampuun priksalla, sanoi Anu.

— Millä ampuun, stritsaaks sä meinaat? mä kysyin. — Onks se syntinen taas ottanu sen stritsan, vielä se skotaa stenun ton Kosken sedän fönsterin läpi, sano mun sanoneen. Ja niinkunmä sitä kielsin.

— Oot säkin isi sillä priksalla ammunu, sanoi tyttö.

— No jaa, mä vastasin vähä nolona. — Mä tossa yhtenä päivänä skotasin ihan snadisti tonne skutsiin, meni rotta siellä ja mä tuumasin että . . . Mikäs fogeli tää muuton on tää sun fogelis, hei? Peipponen vai? Vai pääskynen? Tsennaaks sä sitä?

— Pikkulintu se on.

— Ai, minä sanon. — Siltä se vähän näyttikin, tosi on.

Eemu tuli just sillon kotiin fillarin kanssa ja mä kaveerasin sille, että kuules ny nuori kufilainen, ny alkaa hautajaiset. Haudataan pikkulintu, kuuntelekssa mitään. Toi Anu kantaa ekana fogelia ja sitten dallaat sä Anun perässä ja visana tulen minä. Se on saatto, kuulikkos. Sitä sanotaan saatoks kun kuljetaan letkana vainajan perässä.

— Jaa, sano poika, se ei nykysin ihmettele enää mitään, putoo sitte vaikka kuu meidän katolle.

Lapset pani paremmat kledjut ylle ja mä laitin päähän mustan borsan. Se ei ole mun oma vaan mutsin. Se ei oikein sopinu, se oli joko liika snadi mun kalloon tai mun kallo oli liika puli siihen. Mulla ei ole omaa borsaa ollenkaan mitä ny tollanen nahka-kotsa jonka mä slumppasin kerta Marokosta. Mutta se ei ny sovi hautajaisiin sellainen, mä olen jostain bluganu että kun kundi menee hautajaisiin, borsan pitää olla musta. Rigistä ei väliä, oli vaikka överhaalarit sitte niskassa, mutta borsa, sen on piru oltava musta. Ne on kai kirkkosäännöt sellaiset.

Eemu hittas jostain kalupakista vasaran ja väärän naulan ja se duunas vielä ristinkin, kaks palikkaa siinä oli, ei kovin häävi risti mutta pääasia ny kumminkin että jotain oli, ristin tapaista.

Tässä nää systeemit sitten olikin oikeestaan. Saatto lähti niinkun oli sovittu ja Anu pani fogelin monttuun ja mä duunasin sen umpeen ja kun siihen synty niinkun itsestään sellainen kumpu, niin kummun päälle poika pani ne palikkansa. Sitte Anu vielä sungas että Maan korvessa kulkevi lapsosen tie ja kuink ihana enkeli hänt himahan vie tai siihen tapaan. Mulla, saatana, rupes väännättämään porua. En mä sen fogelin muistoa ny niinkään spitskannu vaan lapsenuskoa. Kun se on ihmiseltä menny on siltä menny kaikki. Mikskähän kaikki totuus on niin tuskaa täynnä?

Niin, Anu siinä laulo ja mekin öristiin jotain sekaan, Eemu ja mä itte. Risti jäi siihen kummulle sitte törröttämään yksinään kun me lähdettiin pois. Ploosas niin tulen penteleesti ja mun musta laina-borsakin lensi katolle. Poika nouti sen sieltä, mua huippaa itseäni päästä jos kiipeen vähänkin niinkun korkeammalle. Sisällä sitte otettiin fogelin kunniaks jokainen pienet, sitruunasoodaa ja pala junttapullaa. Oli olevinaan hautajaisten tapaiset. Anu vielä soitti pianolla yhden gibaleen, joku marssi sen oli tiemmä, surumarssi, säveltänyt joku Lönnrot tai sen tapainen.

Mulla sen verran leikkas että ennen kun nää bileet alko mä ringasin Jukka Kuusistolle ja sanoin, että tule ny helvetin äkkiä ottaan joku foto, täällä fogelia ruvetaan kohta hautaan.

Siellä oli langan päässä yks sekunti hiljasti ja mä arvasin että Kuusisto funtsas että mä olin taas ottanu jotain tuoremehua mutta äkkiä sillä sytytti ja se tuli meille lujaa niinkun olis ajanu skabarilla vaan.

Kuusisto otti sitte nää kuvat kun ny tässä näätte. Toi mun borsakin on kun yks oma luku ikään, näyttää siltä kun mun päähän olis ufo pudonnu.

Mä koitin sen seuraavan yön goisia mutta siitä ei tullu mitään, perkele. Mä väänsin ja käänsin ja mutsi hermostu ja huusi kun jalopeura, että mikä sua ny taas riivaa, täs ei saa toinenkaan maattua kun yks sälli pyörii kun puolukka kirnussa.

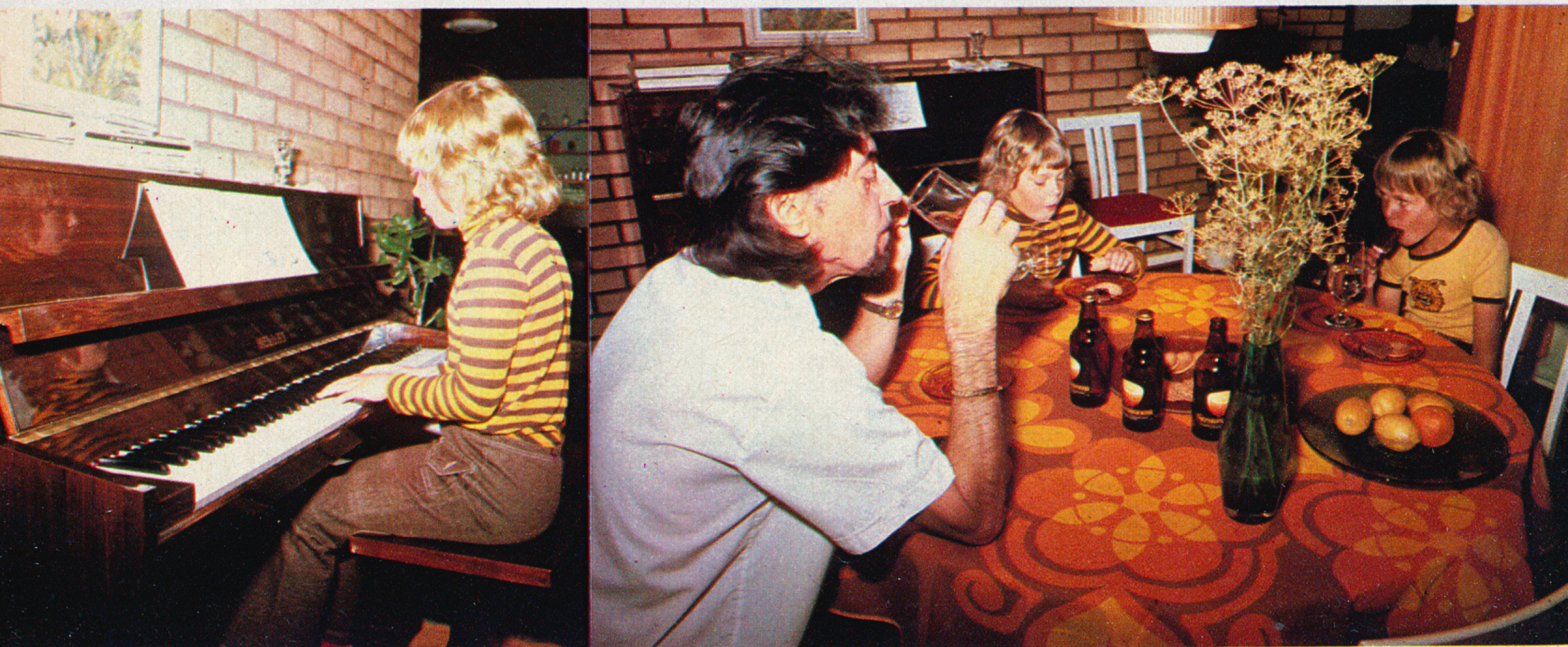
— Et sä bonjaa näitä juustoja, mä sanoin ihan hiljaa. — Täs on ny mulla paljo funtsattavaa, ei tu unet ny silmiin. Tai jos luulet tietäväs niin kerro helvetissä mullekin, onks fogelilla sielu ja pääseeks fogelikin taivaaseen.

Mutsi nousi sittaan sekin ja tsiikas mua ja sen silmät oli kun palttoon napit ja viimen se sano ääneen:

— Kloku on kolme yöllä ja yks kako funtsii fogelin sielua. Mä hommaan sun aamulla hullujenhuoneelle.

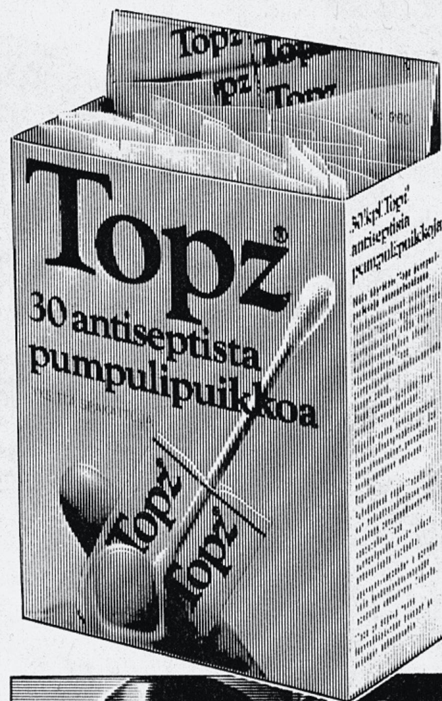
Sitte se viskas vällyt nuppinsa yli ja kuorsas piankin niin että seinät tärisi. Ei se vielä ole mua hullujenhuoneelle hommannu mutta vaikka hommaiskin, ei siitä mikään miksikään ennen muutu ennen kun joku kaveeraa mulle miten sen pienen lintuparan sielun kanssa oikein on käyny. Eiks sama herra seebaot ole duunannu fogelitkin niinkun se sanoo sen duunanneen kaiken muunkin? Jos se on duunannu, on fogelillakin sillon sielu.

Ny on jo syksy ja ruiskinu jonkun kerran räntääkin. Fogelin kummun ovat jo jotkut tallanneet maan tasalle ja se ristintapainenkin on häipynyt johkin enkä ainakaan mä osais sanoa minne me siipirikko fogeli kätkettiin, suvella silloin kerran, joka ny siis on menny iäks pois sekin eikä koskaan enää palaa. □

OTA ONNELLA 5.000:-

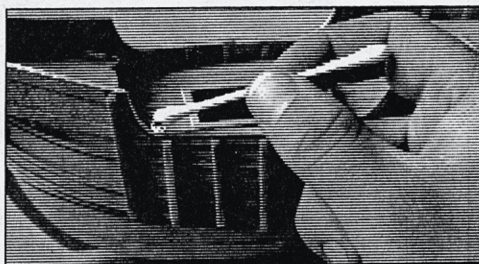
tai yksi 50:stä lahjapakkauksesta!

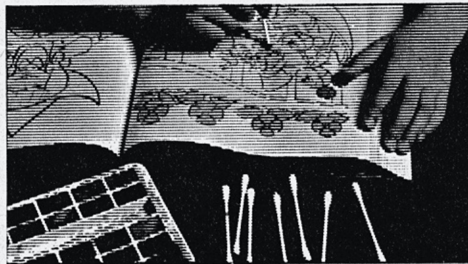

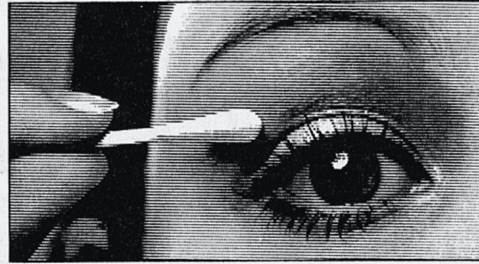

Ihonhoitoon

Lastenhoitoon

Lemmikkieläinten hoitoon

Askarteluihin

Lasten leikkeihin

Kauneudenhoitoon

Kerro, mihin tarkoituksiin voit käyttää antiseptisia Topz pumpulipuikkoja!

Käytät tai et Topz pumpulipuikkoja, olemme kiinnostuneita mielipiteestäsi. Vastaa oheisella kupongilla! Palkinnot arvotaan 10.12.73 – juuri sopivasti jouluksi. Voittajille tiedotetaan asiasta kirjeellä. Ilmoitus voittajista julkaistaan Helsingin Sanomissa 17.12.73.

Topz pumpulipuikossa on kaksi antiseptisella aineella käsiteltyä pumpulipäätä. Tiivistä ja purkaantumatonta. Taittumaton puikko on lujaksi kierrettyä paperia. Kumpikin pumpulipää säilyy suojapaperissa puhtaana käyttöhetkeen asti.

TOPZ KYSELYKILPA 2 – KILPAILUKUPONKI H

Postita vastauksesi 30.11.73 mennessä osoitteella Oy Sanitol Ab, 02920 Vanhakartano.

Käytätkö Topz pumpulipuikkoja?

Käytän ☐
Jos käytät, mainitse 3 tarkoitusta, joihin tarvitset Topz pumpulipuikkoja:

En käytä ☐
Jos et käytä, mainitse 3 tarkoitusta, joihin Topz pumpulipuikkoja voisi käyttää:

1. ____________________
2. ____________________
3. ____________________

Nimi: ____________________

Osoite: ____________________

Postitoimipaikka: ____________________

Saaristorallin toinen pikataival lähdössä

Teksti:
OSMO LAHDENPERÄ
Kuvat:
H. YRJÄNÄ RISSANEN

Maailman kauneimmaksi nimitettyä Saaristomerta puuhataan parailllaan luonnonsuojelualueeksi. Hyvä on. Mutta miten järjestetään saariston liikenne? Tällä hetkellä Paraisten—Nauvon—Korppoon reitti on maan ainoa julkinen maantie, jolla ajetaan joka päivä hengenvaarallinen ralli kumpaankin suuntaan. Miksi? Linjalla on kolme lossia joihin jokainen haluaa ehtiä ensimmäisenä päästäkseen yli.

KÄÄNNÄ

Saaristoralli

Sunnuntai-ilta, autoja täyteen ahdettu lautta lähestyy Ison Nauvon rantaa voimakkaassa sivutuulessa. Parvi haahkoja pelastautuu alta pois.

Olen hyvissä lähtöasemissa, edessä on kolme autoa rinnakkain, meikäläinen kuplassaan heti oikealla. Koiraa kusettanut tyttö palaa bussiin, tuuli repii tukkaa.

Lossin moottorit jyrisevät täydellä voimalla taaksepäin, hermostuneimmat starttaavat jo moottoreitaan. Raju täräys heiluttaa siltarakennetta, nyt käynnistyvät kaikki autot, takimmaiset nielevät pakokaasuja ja puristavat kynnet valkeina rattia.

— Aja, isi, aja, huutelevat lapset riemuissaan takapenkeiltä.

Rautainen levy laskeutuu alas. Ja ennenkuin puomi on ylhäällä, kolme etummaista autoa ryntää liikkeelle, yhtäaikaa.

Nysse piru alkaa, toinen pikataival Ison ja Pikku Nauvon väliselle Vikomin lossille.

Lähtö onnistui, olen neljäntenä, se paikka pitäisi säilyttää että mahtuisi seuraavalle lossille. On pysyttävä kärjessä koska mukana on kaksi linja-autoa ja niillä on etusija.

Ykkönen silmään, kakkonen korvaan, kolmonen konehuoneeseen. Nelosta näissä kurveissa ei kannata käyttää. On pimeää kuin syysyönä, on syysyö. Volvon perävalot pomppivat edessä ja leimahtelevat jarrutuksissa. Tie on kapea ja mutkainen kuin köyhän elämä, taustapeilistä näkyy parinsadan metrin pituinen rynnivä valojono, valokäärme jota kurvit ja mäet katkovat.

Mistä tulee tämä kiire ja kiihko? Perkele kun olisi alla kunnon rauta, polkaisisi ohi tuon Volvon. Olisin kolmantena. Ohoh, mitä tämä, vaalea Cortina on tullut taakse ja roikkuu takapuskurissa kiinni. Lähdössä se oli seitsemäntenä. Poika on ohitellut mainettaan säästämättä ja aikoo ohittaa nytkin. Ei onnistu!

Ohjaan kuplan keskelle tietä, neljättä sijaani en halua menettää, se tietäisi mahdollisuuksieni vähenemistä pienellä Vikomin lossilla.

Cortina kiroilee ja huutaa, soittaa torvea ja vilkuttaa valoja. Vastaan samalla mitalla, torvet soivat ja metsä raikaa, Volvo luulee että hänelle soitellaan ja yhtyy pändiin mukaan. Polkaisen muutaman kerran jarrua, se saa Cortinan jättäytymään kauemmaksi mutta kyttäämistä se ei lopeta.

Tiukka vasen, muikea oikea, kolmonen kakkonen kolmonen, yksi risti kaksi, pennit miljoonaksi, kolmosvaihde yltää sataan kymppiin asti ja siinäkin on näille teille puolet liikaa, siinä meni jänis, Volvo teki rajun ohjausliikkeen ja pysyi hädin tuskin tiellä, niin pysyi jäniskin, se oikeni siihen ja on hetken kuluttua liistautunut ohueksi kuin pahvinen kuva.

Myrskytuuli repii puita ja tarttuu aukioilla auton nokkaan. Ratti pyörii villisti, kupla ottaa kurvit kuin kottikärry, notkossa iskarit lyövät pohjaan, siinä meni polkupyöräilijä, peilistä ehdin nähdä kuinka se heittäytyi satulastaan ojaan kuin Puolustusvoimain polkupyöräpataljoonan priimus. Olé.

Valokäärme näkyy peilistä, vähän väliä siitä irtaantuu vasemmalle auto, pyrkii ohi, ajaa rinnalla sinnikkäästi soittaen ja vilkuttaen, mäet eivät meinaa mitään, rinnalla vaan kunnes toinen luopuu ja päästää edelle.

Ylämäki, kolmen auton jarruvalot leimahtavat palamaan, mäen harjalla on jokin musta möhkäle, traktori, Cortinan kumit kiljuvat raahautuessaan öljysoraa vasten, päälle se piru tulee, ei, kymmenen senttiä jäi väliä, huhhuh, mitä hittoa, nyt se lähtee ohittamaan, voi herrajeesus, mäessä, se painaa silmät kiinni kaikkien ohi kärkeen ja ohittaa traktorin täsmälleen mäen harjalla!

Juuri kun se on häipynyt mäen taakse, sieltä syöksähtää autojono vastaan. Vikomin lossi on tullut. Cortinan pelasti hullujen suojeluspyhimys. Siinä kohtaa toisensa kaksi autojonoa kapealla tiellä, toinen menee sinne mistä toinen on tulossa, Korppoon lossille, Vikomin lossille, isiä, äitejä, mummoja, vaareja, lapsia, kesävieraita, kaksi jonoa mielipuolisia kaahareita jotka polkevat kaasua ja jarrua, kaasua ja jarrua silmät pullollaan.

Ison Nauvon keskustassa on pätkä viidenkympin rajoitusta, taitaa olla ainoa rajoitus koko 30 kilometrin pituisessa saaristorallis-

sa. Se ei paljoa hidasta, jotkut yrittävät sen turvin ohi, säilytän viidennen sijani, ei, pääsen jälleen neljänneksi kun iso Datsun edestä kääntyy sivutielle.

PRÖVA BROMSAR KOKEILE JARRUJA, sataa vettä, yö ulvoo, autojono kiljuu ja töksähtää rantaan sen kummemmin jarruja kokeilematta, huhhuh, onko tämä totta, saaristorallin toinen pikataival on ohi ja olen neljäntenä. Pääsen siis lossille niin keulaan etteivät takana tulevat linja-autot voi häätää rannalle.

Vikomin vaijerilossi tulee, se sahaa Ison ja Pikku Nauvon väliä ilman aikataulua, tarpeen mukaan, ympäri vuorokauden. Se ottaa koko jonon ja lähtee saman tien linja-autoja odottamatta, mutka on lyhyt, se ehtii ne hakea.

Ralli Ison Nauvon halki on 16 kilometriä, Pikku Nauvo 10, lossilta pääsen jälleen lähtemään neljäntenä, ankarasti kamppaillen säilytän sen loppuun asti. Mersu yrittää ohi koko matkan mutta ei mahdu, en anna mahtua, se rauhoittuu kun kolhaisee kylkensä sillan kaiteeseen ja jää nyrkkiään puiden taakse. Taitaa tulla Paraisten lossilla tappelu, se kuuluu tämän rallin kuvaan.

Kulkijoita ei Pikku Nauvon pikataipaleella näy, alkuasukkaat pälyilevät viidakosta silmät palaen ja uskaltavat käyttää tietä vain aamuyön tunteina.

Linnunraatoja ovat tienreunat täynnä, nuoret linnut kokoontuvat muuttoparviksi, tulevat tielle syömään autojen tappamia hyönteisiä ja tulevat itse tapetuiksi.

Ei tullut tappelua lossilla, jokaisella on niin huono omatunto ajotavastaan että istuvat hiljaa ja korvat punaisina autoissaan. Tämä on viimeinen lossi, linja-autot saapuvat ja ahtautuvat henkilöautojen sekaan, suuri lautta on joka senttiä myöten täynnä. Rannalle jäi toistakymmentä autoa, niiden onneksi tämä ei ole illan viimeinen lautta, tunnin ne joutuvat odottamaan koska eivät pärjänneet rallissa.

Miten käy niille jotka eivät mahdu illan viimeiseen lossiin? Ne jäävät Nauvoon odottamaan aamua. Korppooseenkaan ei pääse takaisin koska lautta ei kulje. Lämpimikseen voi seilata Vikomin lossilla tai kolistella Ison Nauvon Marttahemmetiin yöksi, jos saa vanhan mamman hereille.

Käytetympi vaihtoehto on kuitenkin ajaa kuin raivopää lossilta toiselle.

Kumma kyllä vauhti jatkuu vielä Paraisillakin vaikka viimeinen lossi jäi taakse. Kiihko ja etuilu on tarttunut.

"Hirviö nousee sisästä"

Haastattelimme perheenisää itse teosta Paraisten lautan kioskilla johon hän oli pysähtynyt hengähtämään. Vaimo etupenkillä, kaksi lasta takana. Hra Matti Uimonen, onko saaristoralli oikea nimitys?

— Vauhdin puolesta kyllä, mutta tätä ei pidä sotkea todelliseen kilparalliin.

Miksi?

— Saaristorallissa on panoksena kokonaisten perheitten henki ja palkintona sijoitus lauttajonossa. Kilparallissa taas on kyse rahallisista voitoista, maineesta ja kunniasta.

— Kilparallissa lähetetään määräajoin yksi kerrallaan. Saaristoralli muistuttaa rata-ajoa koska lähtö on yhtäaikainen joka luokassa mopedista linja-autoon. Luupäät laukkaavat samassa putkessa jossa on myös vastaan tuleva liikenne samalla periaatteella.

Kuinka usein ajatte tämän rallin?

KÄÄNNÄ

Kun vatsapaine yllättää, juo vastapainoksi Samarin

Vatsaakaan ei saisi rasittaa määrättömästi. Epäsäännöllinen, liiallinen tai vääränlainen syöminen ja juominen voi helposti aiheuttaa painostavan ja haluttoman olon.
Juo silloin lasillinen Samariinia.
Samarin vaikuttaa lievittävästi närästykseen, happamiin röyhtäisyihin ja muihin vastaavanlaisiin tilapäisiin vatsavaivoihin.
Samarin edistää lievästi vatsan toimintaa.

Saaristoralli

— Kaksi kertaa viikossa, Korppooseen mökille ja takaisin.

Miltä se tuntuu?

— Jos saa Korppoon lautalla paikan kolmen keulimmaisen joukosta, paikka on säilytettävä aina Paraisten rantaan saakka. Jos hiljennät vauhtia, heti on 3—4 autoa rinnalla torvet soiden menossa ohi. Siinäkös perheellistä hirvittää mutta lapsilla on hauskaa. Kun vaimo huutaa ''tiukka vasen'', lapset takapenkillä kirkuvat ''eikun oikea''.

— Tie on äärimmäisen kapea ja mutkainen. Mutta harvako meistä isistä antaa periksi lasten silmissä saatuaan elintasoraudan alleen. Hirviö nousee sisästä, paaduttaa perheeseen tunteman vastuun. Valitettavasti monellakaan ei ole tietoa oikeiden kierroslukujen käytöstä, etäisyyksien arvioinneista huippunopeuksissa puhumattakaan. Kiihko tarttuu eikä hellitä Paraisten rannassakaan vaikka lautalta myöhästymisen pelkoa ei enää ole.

— Siksi joka sunnuntai-ilta syöksyy Turkuun lauma hurjistuneita autoilijoita, jotka rauhoittuvat vähitellen ehkä kaljalasin äärellä ja miettivät: ei koskaan enää. Maanantaina aloittaa työt hermoraunio-na ja pelkää jo valmiiksi seuraavaa viikonloppua.

— Eniten pelottaa takapuskurissa roikkuva linja-auto, joka äkillisen jarrutuksen sattuessa prässää perheeni autoineen päivineen pannukakuksi.

Mikä auttaisi tilannetta?

— Ehkä nopeusrajoitukset. Merkillistä mikseivät kattonopeuskokeilut koskeneetkaan tätä saaristotietä.

Nopeusrajoitukseen vauhtia

Kattonopeudet koskevat valta- ja kantateitä, siksi saaristotie jäi niiden ulkopuolelle.

— Saaristotie on kuitenkin rinnastettavissa kantatiehen, sanoo insinööri Esko Isomäki Turun tie- ja vesirakennuspiiristä. Rajoituksia on eräiltä tahoilta jo vaadittu, ja tuon kilparallin takia ne olisivat tarpeenkin.

Saaristotietä käyttää kesäkuukausina noin 1000 henkilöautoyksikköä vuorokaudessa.

Turun tie- ja vesirakennuspiirin liikenneturvallisuusryhmä on äskettäin tehnyt aloitteen 80 kilometrin nopeusrajoituksen saamiseksi koko saaristotielle, mutta sitä ei ole vielä edes piirikonttori käsitellyt.

Nopeusrajoitukseen pitäisi saada vauhtia. □

Tämä on Hekuma.

Uusi Upo-sähkökiuas.

1. Hekuma on maailman ainoa kiuas, joka mahdollistaa erilaiset löylytottumukset. Kiukaan kivitila on säädettävissä kolmeen asentoon: 20, 30 ja 45 kg.

2. Pienempi kivimäärä lämmittää erittäin nopeasti normaalisaunan. Ja antaa nautittavat löylyt.

3. Kun Hekumassa on 45 kg kiviä, ei isännän tarvitse hävetä isonkaan porukan kylpiessä.

4. Hekumasta riittää löylyä kymmenenkin tunnin yhtämittaiseen ja kovaan kylpemiseen.

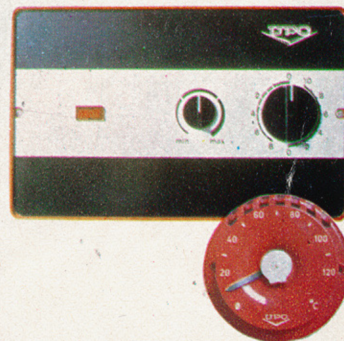
5. Hekuman toimintaa säätelee ainutlaatuinen Upolla valmistettu elektroninen ohjauskeskus. Vain kellonkatkaisijaa säätämällä voitte määrätä lämmityksen alkamishetken tai pituuden.

6. Löylyhuoneeseen sijoitettu tuntoelinkotelo huolehtii halutun lämpötilan säilymisestä saunassa. Tuntoelinkotelossa on löylymittari. Ohjauskeskus ja tuntoelinkotelo ovat erikoismuovia.

7. Hekuma täyttää ensimmäisenä 1.1.1973 voimaanastuneet yhteispohjoismaiset turvallisuusvaatimukset.

8. Kaikki kiukaan osat ovat kunnolla korroosiosuojatut. Hekumaa ei ruoste raiskaa.

9. Tutustukaa tarkemmin Hekuman yksityiskohtiin. Hakekaa kaupoista esite tai postittakaa oheinen kuponki. Osoite on:
Upo Osakeyhtiö
Metalliteollisuus
15100 LAHTI 10

Tahdon tutustua Hekumaan. Paluupostissa saan esitteen.

Nimi ____________________

Lähiosoite ____________________

Postitoimipaikka ____________________

Avoin kirje

Pääjohtaja Tankmar Hornille

Teksti ja kuvat:
R. J. SIPOLAINEN

Mitä pidätte maisemasta, herra pääjohtaja?

Jos paikka ja maisema tuntuu vieraalta, voimme kertoa että tämä on kappale Pohjolan valkoista kaupunkia, palanen sitä samaa Helsinkiä, jonka asukkaisiin Tekin lukeudutte.

Helsinkiä tämä on ja merenrantaa — sen saman Suomenlahden rantaa, joka välkkyy Teidänkin asuntonne ikkunoihin siellä Kaivopuiston kallioilla.

Miten olisi, herra pääjohtaja, jos katsoisimme tätä kuvamme maisemaa hieman tarkemmin?

Miten olisi esimerkiksi pienet kuutamouinnit Suomenlahden aalloissa, tässä näin. Teidän johtamanne tehdaslaitoksen takana.

Nämä pöyristyttävät kuvat ovat Wärtsilän Arabian tehtaiden kaatopaikalta, Helsingin Vanhankaupungin lahden rannalta.

Nämä kuvat ovat kuolevan maiseman ja tappavan löyhkän keskeltä, muutaman minuutin matkan päässä Teidän asuinrannaltanne.

Tiesittekö lainkaan tällaista voivan olla olemassa?

Jossakin tuolla Hollannissa on pidetty melkoisena urotyönä sitä, että ihmisvoimin on kyetty valtaamaan maata mereltä, työntämään rantaviivaa loitommalle. Se on ollut sellaista vetisen sorttista korvenraivausta, mutta sille kansalle välttämätöntä.

Onko Teidän käskystänne tai kiellostanne kiinni millaista maahankintapolitiikkaa johtamanne tehdas harjoittaa? Onko teillä tavoitteena koko Vanhankaupunginlahden umpeenkurominen?

Kuulisimme mielellämme selityksenne.

Eikä selitykseksi riitä, että te vain vähän aiotte kiemuraista vesijättörantaa.

Oletteko koskaan käväissyt tuolla rannalla?

Poiketkaapa, niin näette miten paksu putki työntää harmaata savilietettä suoraan mereen, suoraan vanhankaupungin selälle. Muutaman kivenheiton päässä komeilee uutuuttaan Kyläsaaren puhdistuslaitos ja sallikaa sanoa, pääjohtaja Horn, että jätteillä roiskimisenne tuossa puhdistuslaitoksen tuntumassa vaikuttaa edesvastuuttomalta pilkalta kaikkea sitä kohtaan, mitä maisemamme suojelemiseksi vielä viime hetkellä yritetään tehdä.

Onnistunut valtauksenne lienee tällä hetkellä viitisen hehtaaria. Onko se teille ilmaista rakennusmaata tulevia laajennussuunnitelmia silmällä pitäen? Yritetäänpä varsin laskea suora hyöty: viisi hehtaaria tekee 50 000 m^2 ja jos neliöhinnaksi arvioidaan vaikkapa vaivaiset pari kymppiä, saadaan tuollainen pyöreä nykymiljoona.

Tai jätetään vain tämä iänikuinen rahalla ja taloudellisella hyödyllä mittaaminen. Ajatellaan koko saastekasaa tunteella, tehdään laatikoiden ja rikkonaisten astioiden ja liukenevan kipsilietteen kaaoksesta sinivalkoinen ongelma.

Hellyttäisikö tuollainen tapa suhtautua saasteeseen Teitä enemmän? Saisiko se Teidät poikkeamaan tehdaslaitoksenne takapihalla?

Satun tietämään, että pidätte ulkoilusta, pääjohtaja Horn. Liikutte mielellänne talvisin Suomenlahden jäällä ja kesäisin kävelette epäilemättä mielellänne siinä aivan asuntonne lähellä, Kaivopuistossa.

Kertokaa ihmeessä koska Teillä olisi aikaa poiketa Arabian rantaan.

Kertokaa pian, sillä kohta sieltä kuolevat lokit ja sorsat.

En ole varma kuuluuko tämä mitenkään tähän asiaan, mutta sillä teidän rannallanne on toinenkin nimi. Joku vanha perinne kertoo, että tuolla rannalla on aikoinaan rangaistu paikallisia pahantekijöitä ja sen muistona on kallio Arabian rannan vieressä nimeltään Hirsipuunkallio. □

Hymy maailman suurin

Hymyn kokoinen levikki (417.815 kpl) Suomen kokoisessa maassa (n. 4.700.000 asukasta) on jotain maailman suurinta.

Näin on todella. **Mikään muu aikakauslehti maailmassa ei ole yhtä suuri verrattaessa lehden levikkiä kyseisen maan väkilukuun!** Hymyn saavuttama suosio on ainutlaatuista! Miten Hymy on tähän päässyt? Puhumalla asiat halki. Olemalla suorapuheinen ja turhia kumartelematon. Kuuntelemalla ihmistä.

27:-

vuodessa ei ole paljon suhteellisesti ottaen maailman suurimmasta aikakauslehdestä! Jos et vielä ole tilannut Hymylehteä ensi vuodeksi, tee se nyt. Saat **loppuvuoden numerot ilmaiseksi!**

TILAAN HYMYLEHDEN VUODEKSI 1974
Hintaan 27 mk.
☐ Olen uusi tilaaja. Saan loppuvuoden numerot ilmaiseksi tilaushetkestä alkaen. ☐ Olen nykyinen tilaaja. Uudistan tilaukseni. Tilausmaksun saa periä marraskuussa ☐ tammikuussa ☐, nykyisenä tilaajana helmikuussa ☐.

NIMI (SELVÄSTI TEKSTATEN)

LÄHIOSOITE

POSTINUMERO POSTITOIMIPAIKKA

20 0000S Kustantajan merkintöjä varten

Postimaksun maksaa Hymylehti

HYMYLEHTI
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

Vastauslähetys
Tre 10/21 lupa 911

OTA TÄSTÄ KUPONKI, TÄYTÄ JA PISTÄ POSTIIN! POSTIMAKSU ON JO MAKSETTU PUOLESTASI!

hymy ON JOTAIN MAAILMAN SUURINTA!

Tältä Tellukselta löytyy hyviä ja tarkkoja laskuvarjohyppääjiä ylenmäärin. Aivan erityistä hohtoa hyppyyn tulee kuitenkin vasta sitten, kun sen tekee hyvävartaloinen, kaunis, alaston ja nuori nainen viiden asteen aamulämmössä alkusyksyn koleaan pikkulampeen. Voi veljet!

Voi veljet, MIKÄ TÄYSOSUMAHYPPY!

Teksti:
TIMO SUOSTE
Kuvat:
JUKKA KUUSISTO

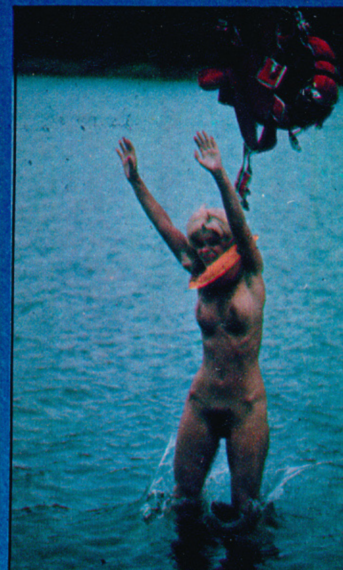
KÄÄNNÄ

Helene tuli Suomeen elokuussa, telttaili siellä täällä ja päätti sitten viettää loppulomansa Härmälän leirintäalueella Tampereella. Ystävät kun kaikkosivat pariksi viikoksi hänen mielestään liian kylmään Lappiin.

Tampereen taivaalta Helene löysi pian suurimman intohimonsa: laskuvarjohypyt. Ja Tampereen Peltolampeen hän eräänä aamuvarhaisena päätti hypätä alastomana uimaan — lähes 1 000 metrin korkeudesta.

Se hyppy vaati rautaisia hermoja monessa mielessä. Harvalukuinen avustajajoukko hytisi villa- ja tuulipuseroissaan jo ennen kuin Helene rupesi kuoriutumaan vaatteistaan. Laskuvarjoa kiinnitettäessä hytinä yltyi pelkästään myötätunnosta suoranaiseksi horkaksi. Muutaman solmun puuskittainen tuuli ja pohjoisesta työntyvät tummat pilvet eivät nekään varsinaisesti nostaneet katsojien mielialaa.

Mutta Helenellä on rautaiset hermot ja rautainen koulutus. Ennen tätä aamua hänellä oli takanaan 415 (lue: neljäsataaviisitoista) laskuvarjohyppyä. Plus purjelentokoulutus. Plus moottorilentokoulutus. Plus ties mitä.

Sanalla sanoen tyttö on ilmailuhullu. Yksinomaan myönteisessä mielessä, tietenkin.

Helene asuu Pariisissa. Taustanaan hänellä on yliopisto-opinnot kirjallisuudessa, siirtyminen oikeustieteelliseen tiedekuntaan — 'molemmat vanhempani ovat juristeja, joten perinne velvoitti' — sekä muutama lomaviikko Etelä-Euroopan nudistileireillä.

Helenellä ei siis ole mitään syytä hävetä. Sillä olemme kai yhtä mieltä siitä, että tytöllä todella on, mitä näyttää?

Meille Helene sen näytti tavalla, jonka oheiset kuvat kertovat paremmin kuin me osaamme tehdä sanoin. Olemme nimittäin vieläkin mykkinä ihastuksesta.

Mikä hyppy!
Mikä tyttö!
Voi veljet! □

Hella H4 valot pitäisi saada lakimääräisiksi.

Miksi?

Tieliikenneasetuksessa määrätään:
"Ajoneuvo on voitava pysäyttää tien kokonaan näkyvällä osalla, sekä milloin ajoneuvossa on käytettävä kauko- tai lähivaloja, enintään sen pituisella matkalla, joka ajoneuvon omien valojen valaisemana kulloinkin on esteetön, jolleivät olosuhteet edellytä sitäkin suurempaa varovaisuutta."

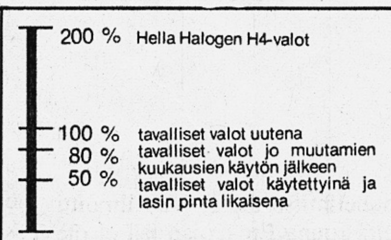
Mitä Hella H4 on tehnyt asian hyväksi?

Ajoneuvojen valot ovat varsin eritehoisia. On hapettuneita lamppuja, likaisia lyhdynlaseja. Valoteho on ollut uutenakin korkeintaan tyydyttävä ja käytössä se on pudonnut jopa vaaralliseksi.

Hella H4 päävalojärjestelmä antaa 200 % valoa, eikä kuitenkaan lisää häikäisyä. Ja H4:n valoteho säilyy.

Hella H4 antaa kauhusekunnin verran lisää jarrutusmatkaa ja väistöaikaa.

Sekunnissa auto liikkuu jopa kymmeniä metrejä. Ajatelkaa, mitä pimeästä voi syöksyä vastaan. Lapsi? Pimeä rekka-auton perä? Hirvi?

Saako Hella H4-valoja kaikkiin automerkkeihin?

Lähes kaikkiin. Tässä aakkosjärjestyksessä kaikki ne automerkit, joihin Hella H4 sopii ja hinta:

Alfa Romeo	8/67—	72,40/sarja
Audi 80L, S, LS	8/72—	164,95/sarja
60—90	8/65—	614,60/sarja
1000S, LS	1/69—	604,90/sarja
BMW 1600—2002	8/65—	241,20/sarja
BLMC		34,—/kpl
Datsun Ø 7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Fiat 850, 124		53,95/kpl
128		53,95/kpl
Ford Escort L		39,—/kpl
Escort GT, XL		159,10/sarja
(1600) Taunus, L	8/70—	213,90/sarja
Taunus XL, GT, GXL		364,—/sarja
Transit	70—	39,—/kpl
Engl. Ø 7" seis.valolla		39,—/kpl
Ø 7" ilm.seis.valoa		34,—/kpl
Honda		34,—/kpl
Isuzu Ø 7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Lada Ø 7"		34,—/kpl
Mazda Ø 7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Mercedes Benz		
190—230	64—68	365,50/sarja
200/250/280		673,40/sarja
Moskwitsh Ø 7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Opel Ascona		39,—/kpl
kiinnike edell.		100,85/sarja
Kadett		231,60/sarja
Rekord	8/66—	391,10/sarja
GT 1100, 1900		39,—/kpl
Commodore	2/67—	391,10/sarja
Polski Fiat 125 P		
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Saab 95, 96, Ø 7"		34,—/kpl
95, 96, 99 suorakaide		190,80/sarja
Sunbeam Ø 7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Toyota Ø 7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl

Triumph Ø 7"	34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi	41,40/kpl
kauko	40,15/kpl
H4 lähi/kauko	33,—/kpl
Vauxhall Ø 7"	34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi	41,40/kpl
kauko	40,15/kpl
H4 lähi/kauko	33,—/kpl
Volga Ø 7"	34,—/kpl
Volkswagen 1300—1600 Kuplat	198,15/sarja
Transporter	198,15/sarja
411 lähi	41,40/kpl
kauko	40,15/kpl
H4 lähi/kauko	33,—/kpl
K70, L	538,10/sarja
Volvo Ø 7"	34,—/kpl
Kuorma-autot	
Mercedes	436,20/sarja
Hanomag	436,20/sarja
Scania	436,20/sarja
Sisu	436,20/sarja
Vanaja	436,20/sarja
Volvo	174,75/sarja
H4 apuvalo puskuriin	101,85/kpl
kiinnike edell.	14,85/sarja
H4 Ø 7" ilman parkkia	34,—/kpl
parkkivalolla	39,—/kpl
H4 Ø 5 3/4" ilman parkkia	33,—/kpl

HUOM! Hinnat ilman lamppua.

Hella tarjoaa H4:n lisäksi myös paljon muuta valoa.

Lisäajovaloja, ovh à 101,85 mk. Lisäkaukovaloja, ovh alk. à 66,— mk. Sumuvaloja, ovh alk. à 69,— mk. Peruutusvaloja, ovh alk. à 10,30 mk. Tarvikkeita, mm. varoitusvilkkujärjestelmät, ovh 48,40 mk ja tuulilasinpyyhkimien jaksokytkimet, ovh 73,90 mk.

HELLA
Maahantuoja:
Wihuri-Yhtymä Oy
Autola
Kone ja tarvike

RAVIMAAILMA KUOHUU

Tämän jutun keskipisteenä on hevonen. Nelijalkainen nelistäjä, ruuna Ero-Poika, joka on nousevan raviteollisuutemme ensimmäinen julkinen uhri. Ero-Pojalla ei nimittäin ole isää, vaikka sen syntymätodistukseen ja kilpailukirjaan onkin merkitty tosi komea nimi isän kohdalle. Vai emmekö muista nelinkertaista ravikuningasta ori Ero-Lohkoa, Kausalan Cassiuksen, Kalle Partasen ohjastamaa lemmikkiä. Tottahan hevonen muistetaan ja tunnetaan myös Kalle Partanen. Orpo Ero-Poika on myös lähtöisin Partasen hellistä käsistä, Ero-Lohko astui hänen tallissaan Ero-Pojan emän, tamma Ilpan. Vai astuiko? Tätä kysyy jalasjärveläinen ravintoloitsija Jaakko Lusa.

ONKO ERO-POJAN ISÄ LÄMMINVERI-ORI

Teksti: R. LAUKKANEN Kuva: J. KUUSISTO

Ravintolan pidon ohella Lusa on myös hevosmies, aito etelä-pohojalaanen kauppamies. Viime kesänä hän tuijotti ihmeissään Halsuan miljoonaraveissa, kun Ero-Poika hakkasi itsensä ruuna Vonkauksen ja kolme päivää myöhemmin Härmässä alkoi suorastaan himoita lähimmäisensä tavaraa. Siellä Ero-Poika hävisi vain kielen mitalla tämän kesän suomenhevosten ykköselle, ori Vieterille, Kalle Partasen kaunokille.

— Seuraavana päivänä mää päätin että mää meen ostamahan tuon hevosen, että sehän hakkaa tässä läänissä ainakin kaikki hevooset . . . ja löysin omistajan ja ''Pojan'' Limingasta . . . kaupat tehtiin kahdessa tunnissa ja mää maksoin siitä 13 000 markkaa.

''Lentolainen'' ruuna

Lusa sai hevosensa, lieksalainen liikemies Eemil Hiltunen rahansa ja kaikki näytti menevän hyvin. Pari päivää kaupan jälkeen sai Lusa kuulla ensimmäisen huhun. Häneltä kysyttiin, miten se ''lentolainen'' ruuna jaksaa. Tämä lause ei varmasti maallikolle sano mitään, mutta Lusalle se oli shokki. Se tarkoitti sitä, että hevosen paperit eivät olleetkaan kunnossa.

— Ja sitten mulle tuli tämä kirje, jossa vaadittihin ottamahan verinäyte ja jos minä kieltäytyisin verinäytteen otosta, niin silloinhan hevonen otettaisiin pois rekisteristä ja sen voisi viedä makkaraks. No se näyte otettiin ja sieltä tuli puhelimitse tulos, joka ilmoitti että ruuna Ero-Pojan isä ei ole Ero-Lohko . . . ja tämä verinäyte otettiin kirjeellisen vaatimuksen perusteella, mutta sitä minulle ei sanottu, kuka sen kirjeen on lähettänyt.

Puhelinmääräyksellä kilpailukieltoon

Ero-Poika on juossut kahdeksanvuotisen kilpailu-uransa aikana 15 625 markkaa omistajilleen. Se ei ole paljon, mutta kilpailukirja osoittaa, että tästä summasta on tämän vuoden aikana ravattu 4 500 markkaa ja se alkaa olla paljon.

— Sehän tässä merkillistä on. Kaikki sanoo että sen isä-kysymyksestä on huhuttu aina, mutta nyt kun se on mun omistuksessani, niin aletahan kyselemään kirjeillä.

Ravisäännöt sanovat että tällainen hevonen joutuu menettämään kaikki voittamansa palkintorahat. Kuka sitten tässä tapauksessa maksaa. Ei ainakaan Jaakko Lusa:

— Maksakoon Kalle Partanen, hän on syyllinen tai maksakoon Urkki, jos lämminveriori Lento on Ero-Pojan isä! Tällaisessa tapauksessa muuten tulisi seurata elin-ikäinen kilpailukielto, tämähän on rikos . . .

Ja se on vieläpä rikospoliisin asia. Ihmeen kiirettä pidettiin muuten Ero-Pojan kanssa. Kun verinäytteen tulos oli saatu selville, kokoontui Suomen Hippoksen hallitus samana iltapäivänä. Näytteen tulos oli

Jaakko Lusa on ristinyt Ero-Pojan uudelleen: — Se on Lento-Poika ja mänöö ratsuks, ei teurastamoon!

saatu puhelimitse. Puhelimitse ilmoitettiin myöhään saman päivän iltana Lusalle, että jättäköön Ero-Pojan talliin toistaiseksi. Onko Hippoksella kiire johonkin? Jos kysymyksessä olisi todella jonkin suomenhevosen jälkeläinen, ei olisi ollut mitään syytä panna Ero-Poikaa kilpailukieltoon. Tietääkö Suomen Hippoksen hallitus jo nyt Ero-Pojan todellisen isän ja mitä se aikoo tehdä syylliselle.

Jaakko Lusa tätä vain kyselee.

— Minä soitin kans eversti Anttiselle, joka on toinen toimitusjohtaja Hippoksessa ja kysyin, saako Kaarlo Partanen ajaa huomenna ja ylihuomenna, niin Anttinen sanoi, että mun täytyy tehdä tästä kirjallinen esitys Suomen Hippokselle.

Muuten Partanen ajoi mm. Kuopiossa kaksi päivää mainitun hallituksen kokouksen jälkeen — ja voitti Vieterillään.

Isyys voidaan tutkia

Tällä hetkelläkään ei luultavasti tiedetä, kuka on muljauttanut Ero-Pojan. Mutta asia voidaan tutkia, jos mennään tarpeeksi pitkälle. Tutkimus tehdään siten, että veri- ja rakennetutkimuksilla suljetaan pois hevonen toisensa jälkeen ja näin käytännössä voidaan sanoa, kuka todellinen isä on. Eri asia sitten on, onko Suomen Hippoksella halua ja rahaa tällaisiin tutkimuksiin, onhan siemenneste lähtöisin melko kuuluisasta tallista.

Viitteen asian kehityksestä antaa kuitenkin vertailu, joka tehtiin heti verinäytteen tutkimisen jälkeen. Ero-Poikaa verrattiin lämminveriori Motiviin. Tulos oli negatiivinen. Motiv oli myös K. Partasen omistuksessa Ero-Pojan emän astutusaikana.

Jaakko Lusa on harmissaan:

— En minä kanna kaunaa Partasta kohtaan, mutta jollakulla täytyy olla jotaan hampahankolossa. Kalle on hyvä ajuri ja hyvä kouluttaja, menestynyt hyvin tänä kesänä ja niin päin pois ... minä haluan että tää asia tutkitaan perin pohjin ja haluan oikeutta itselleni. Minä en aio kärsiä tästä taloudellista vahinkoa ja pääasia on ettei tätä juttua paineta villaasella!

SUURET RAHAT — SUURET KEPPOSET

Viimeisten kahden vuoden aikana on suomalainen raviurheilu paisunut kuin pullataikina. Suuressa maailmassa tiedetään jo, mitä se tuo tullessaan: väärinkäytöksiä suuressa mittakaavassa. Sama kehitys on auttamattomasti edessä myös täällä ellei asioihin tartuta kovalla kädellä.

Raveissa on yritetty veikkausväärennyksiä jo meilläkin, mutta nämä yritykset ovat siksi epävarmaa puuhaa, että niiden tuottama hyöty on minimaalinen. Totoluukulla ei ole enää helppoa ansaita vilpillä rahaa.

Jalostuksessa on kuitenkin tapahtunut vilppiä kuten viereinenkin tapaus osoittaa. Eikä se ole ensimmäinen kerta. Ehkä ei viimeinenkään, jos asiat jätetään puolitiehen. Kummallista kyllä, puoliveristen tekeminen on kiinnostanut, raviasiantuntijat eivät vain ymmärrä syytä.

Kuka olisi vielä vuosia sitten aavistanut, että lähtöjä yritettäisiin ostaa. Tämä tapahtuu siten että ns. varmalle voittajalle maksetaan palkkiosumma vilpillisten pelaajien kädestä ja sen jälkeen kertoimen noustua huippulukemiin ansaitsevat myös pelaajat sievän lantin. Raviradoilla puhutaan jo näistä tapauksista, mutta näyttöjä ei ole kyetty esittämään. Olisiko savua ilman tulta?

Oman lukunsa ansaitsevat hevosten välittäjät. Ruotsista ja Tanskasta ostetaan hyvillä papereilla varustettuja hevosia, mutta ihmeellisesti ne muuttuvat matkalla Itämeren yli. Tekisikö laivamatka niistä luuskia ja kaakkeja, selviä makkara-aineksia?

Ruotsin raviteollisuus tuntee jo tämän kaiken, siellä ei pelata pikkurahasta, puoli miljoonaa V-%:ssa on yleinen voitto. Siellä on doping-skandaaleja, lahjuksia ja täysin aukoton rikos: laiton veikkaus. Raviradoilla kiertelee yksityisiä veikkaustoimistoja, joita ei millään tahdo saada kiinni. Tuskin täällä ollaan niin rehellisiä etteikö tätä ''liiketoimintaa'' saada pystyyn, kun vaihdot alkavat nousta tarpeeksi suuriksi. Ravimiesten olisi syytä herätä ja säilyttää raviurheilun hyvä maine. □

UKK on kaikkialla!
UKK valvoo kaikkia!
UKK tietää kaiken!
UKK ei koskaan nuku!
UKK kuulee kaiken!
UKK kertoo kaiken!
UKK katsoo sinua!
UKK kuuntelee sinua!
UKK on olohuoneessasi?
UKK on naapurisi sängyn alla!
UKK istuu viereisessä pöydässä!
UKK on paras ystäväsi!
UKK on lähin naapurisi!
UKK ei säästä sinua!
UKK ei säästä naapuriasi!
UKK aloittaa tässä!
UKK jatkaa Hymylehdessä!

Eräästä pirkkalaispitäjästä kuulimme kummallisia asuntoasioita. Siellä muodostettiin taannoin paikallisen Osuuspankin johdolla asunto-osakeyhtiö, joka ryhtyi rakentamaan rivitaloa. Rivitaloon tuli asunto — tietenkin uima-altaineen — myös pankin silloiselle johtajalle, kunnanhallituksen puheenjohtajalle, joka jostain kohtalon oikusta tuli valituksi myös taloyhtiön hallituksen puheenjohtajaksi. Rivitalon urakoinnin suoritti pankin hallituksen puheenjohtaja ja kunnanhallituksen varapuheenjohtaja.

Muuan osakkeenomistaja halusi myöhemmin myydä oman asuntonsa. Tällöin ilmeni, että hänen velattomaksi luulemansa asunto olikin velkainen. Meille on kerrottu velan muodostuneen rakennuksen rakennusaikaisista lämmityskustannuksista, jotka olisi käsittääksemme kuuluneet urakointihintaan.

Oliko taloyhtiössä jotain muutakin hämärää? Ehkä tätä epäiltiin, koska Tampereelta tilattiin paikalle mittamiehet. Nämä totesivat, että jostain merkillisestä syystä oli kolmen asunnon pinta-ala viitisen neliömetriä sovittua ja maksettua pienempi, kun taas pankinjohtajan asunnosta löytyi vastaavasti enemmän neliöitä.

Asiaa tutkitaan suuressa hiljaisuudessa ja villaisella painellen. Pankinjohtaja on lähtenyt soveliaasti eläkkeelle — osin kait senkin vuoksi, että pankin todettiin jonakin vuonna tuottaneen tappiota! On lähes uskomatonta, että yksikään pankki nykymaailman aikaan tuottaisi tappiota. Soveliasta lieneekin arvella, että tästä erityispiirteestä johtuen kysymys on pelkästään paikallisesta loiskiehunnasta.

Katsellessamme valokuvaaja Martti Larikan kuvia vuoden 1973 Ruisrockista muistamme V. A. Koskenniemen aforismin: ''Kaikista epäjumalista Yleinen Mielipide on se, jonka papeille maksetaan auleimmin heidän kymmenyksensä.'' Tuohon voisimme lisätä vain sen, että kaikissakin tapauksissa yleinen mielipide muodostuu yksittäisistä mielipiteistä ja että niitä ohjaavat pappeina ja papittarina ne, joilla on suurin suu.

Tämän vuoden Ruisrockista, tuosta turkulaisten kesäisestä kulttuuritapahtumasta, on puhuttu puolesta ja vastaan. Viimeksi ovat äänekkäimmin puhuneet ne, jotka ovat väittäneet juhlissa järjestystä valvoneiden poliisien ja järjestysmiesten otteita liian koviksi.

Todellisuudessa Ruisrockin yleisö sai tehdä miltei mitä tahansa virkavallan puuttumatta asiaan. Niinpä siellä sankan yleisön edessä sai homostellakin esivallan edes hätkähtämättä. Rockrannalla sai harjoittaa myös alastonuintia, johon poliisi tosin myöhemmin puuttui.

Elleivät lukijamme ottaisi oikein uskoakseen edellä kerrottua, sirottelemme nähtäväksi muutamia homostelu- ja alastonuintikuvia.

Meistä tuntuu, ettei poliisia voida syyttää liian kovista otteista. Pikemminkin he ottivat rockjuhlan löysin rantein ja laiskotellen.

Tavatessamme Tampereen teatterikesän aikana Yleisradion palveluksessa olevan salonkibolshevikki Päivi Istalan tuli mieleemme Victor Hugon määritelmä klassisesta jakobiinista: punainen myssy peruukin päällä.

Salonkibolshevikkien eniten Yleisradion jälkeen suosimalla areenalla, ravintolan tupakansavuisessa hämärässä, Päivi Istala kertoi saaneensa varmalta taholta tietää, että Ruotsissa asuvat ja työskentelevät maanmiehemme aivan yleisesti kasvattavat kanoja kerrostaloasuntojensa kylpyhuoneissa ja rakentelevat niihin laittomia saunoja.

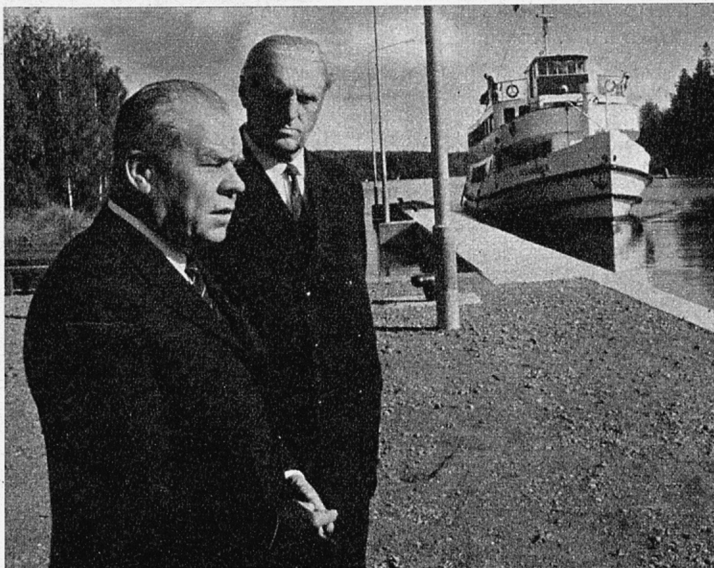
Istalan varma taho oli toimittaja Jouko Blomberg, joka työskenteli aikanaan Ruotsin radion suomenkielisessä toimituksessa ja lienee saanut herjatietonsa tämän komennuksen aikana.

Tiedämme, että kanojen ja muiden kotieläinten kasvatusta on pienessä mitassa kyllä harjoitettu ruotsalaisissa kerrostaloasunnoissa, mutta Yleisradion toimittajien olisi syytä tarkemmin selvittää kyseisten yksityisyrittäjien kansallisuus. Siirtosuomalaisia ei tällaisesta toiminnasta ole Ruotsissa tavattu.

Etenkään monopoliasemassa olevan tiedotusvälineen toimittajan ei tulisi pitää ohjenuoranaan Lysanderin sanontaa: ''Kun leijonantalja ei riitä, on siihen ommeltava jatkoksi kappale ketunnahkaa.''

Meille on kerrottu kulissien takaa, että Karjalaisen ja Virolaisen poliittisille sihteereille Juuselalle ja Leskelälle on nyt sitten järjestetty virat valtion leivissä. Karjalaisen mies on kiinnitetty ulkoministeriöön, Virolaisen mies matkailun keskuselimeen. Niin sitä pitää. Victor Hugon siivekästä sanontaa mukaillen on kaikki se, mitä suloisessa Suomen maassa näemme ympärillämme, pelkkää aamuruskoa. Ei puutu edes kukkoja. Tunkioista nyt puhumattakaan.

Eräs monista Neuvostoliittoon kohdistuneista matkoistamme oli nykysanontaa käyttäen mini sellainen. Se kohdistui Suomen suurimman sisävesialuksen myötä Cvetotchnoehiin eli entiseltä nimeltään Rättijärvelle ja kulki pitkin Saimaan kanavaa, jota kansa leikillisesti nimittää Urhon-ojaksi. Kyydittäjänä oli Suomen suurin sisävesialus m/s Väinämöinen ja perilläoloaika supistui kahteen tuntiin. Se on aika, jonka suomalainen keskimäärin tarvitsee juodakseen itsensä känniin halvalla votkalla ja sampanjalla.

Rättijärvellä tapasimme myös Saimaan kanavan Suomen valtuutetun, maaherra Urho Kiukaksen ja hänen seurastaan Neuvostoliiton valtuutetun sijaisen Mihail I. Korovitshevin.

Saimaan kanavan vuokraamista ja kunnostamista vastustettiin ja vastustetaan yhä vieläkin. Mitä tähän sanoo maaherra Kiukas?

''Niin vastustettiin vanhaa kanavaakin. Kesti kerrassaan kolme vuosikymmentä ennen kuin se lähti liikenteellisesti käyntiin'', hän sanoi.

Suomalaiset matkailuihmiset toivoisivat kovasti sellaista järjestelyä, että turisteja voitaisiin kuljettaa laivalla Viipuriin saakka ja tuoda sieltä linja-autolla takaisin kotimaahan. Toinen ryhmä voisi tehdä matkan päinvastaiseen suuntaan. Myös maaherra Kiukas toivoisi tällaista systeemiä.

''Kaikki riippuu neuvostoliittolaisista kumppaneistamme'', hän sanoi.

Meidät keskeytti kovaääninen, joka tiedotti: ''Nyt välittömästi alkaa elokuva katsomossa. Pullot ja pikarit voi ottaa mukaan. Toistan: pullot ja pikarit voi ottaa mukaan...''

Mutta tuohon matkailuasiaan

KÄÄNNÄ

◁ Saimaan kanavan Suomen valtuutettu Urho Kiukas, Neuvostoliiton valtuutetun sijainen Mihail I. Korovitshev ja Suomen suurin sisävesialus m/s Väinämöinen.

▽ ... Saimaan kanavalla, juu...

vielä. Olisiko sekin yhden kalamatkan arvoinen asia? Sietää miettiä.

Ahvenanmaasta on tullut Pohjolan Las Vegas. Humu käy ja hotellisuunnitelmia on jokaisen vähänkin rahaa omaavan hurrin mielessä.

Maarianhaminan kaupunki ja Suomen valtio ehtivät sentään ensin. Ne rakensivat hotellin ja päästivät lehdistön tutustumaan paikkoihin. Laatusanoja ei säästelty: upea, loistokas, mannermainen, erittäin tyylikäs verhoilu ja sisustus...

Makua on monta. Jalopuisen verhoilun sijasta näimme asiakkaana ollessamme harmaan ja lohkeilleen kiviseinän. Maalareitten jäljet näkyivät ikkunoissa, joten luvattu näköala viereiselle lahdellekin jäi nautiskelematta.

Siivouspuolen laita oli hiukan niin ja näin ja huonepalvelu lakkaa toimimasta aivan yllättävissä tilanteissa. Aamiainen ilmoitetaan tarjottavaksi kello 7—10. Varttia yli seitsemän löysimme pöydiltä ainoastaan kahvi- ja teekupit, jotka oli serveerattu paikoilleen edellisenä iltana. Puoli kahdeksalta tuli munia, kun haimme ne itse keittiöstä...

Henkilökunta vaikutti kivalta ja kohteliaalta, kaikkensa yrittävältä. ''Täällä ei ole minkään valtakunnan järjestystä'', valitti muuan tarjoilija kuitenkin. ''Jatkuvasti on työvoimapulaa ja kaikki haluavat tehdä asiat niin kuin tykkäävät ja kaikki menee sitä myöten pieleen.''

Puuhamiehinä hotellihankkeessa olivat siis Maarianhaminan kaupunki ja Suomen valtio.

Nopeus ei todellakaan ole ainoa pahe, jonka liikenteessä voi tehdä, vaikka maan liikennepolitiikkaa sen suuntaisesta tähtäyspaikasta käsin on viime aikoina tehtykin. Sen sai tuta kolme kouvolalaista miestä matkatessaan Saabillaan kohti Jyväskylää.

Vaajakoskella miehet joutuivat pysähtymään, koska edessä oli jättimäinen Chrysler suojatien edessä ja suojatiellä väkeä katua ylittämässä.

Äkkiä alkoi tapahtua. Takaa jyrräsi päälle 18-metrinen rekka ja liistrasi Saabin itsensä ja Chryslerin väliin. Kuva kertoo millaista oli jälki.

Tapahtui Vaajakosken ihme. Kaikki autossa olleet selvisivät ilman pahempia vammoja. Mutta kansa haluaa verta. Sitä löytyi pikkuriikkisen verran erään miehen polvesta, kun oikein etsittiin.

Kukaan ei kysynyt, olisiko miehissä sisäisiä vammoja. Kenenkään päähän ei pälkähtänyt pyytää paikalle 50 metrin päässä asuvaa lääkäriä, koska tässä vaiheessa käsikirjoitus edellyttää, että paikalle tulee poliisi. Poliisi siis tuli.

''Onko teillä jakoavainta, jos ei ole niin järjestäkää!'', sanoi poliisi. Virkavalta halusi irroittaa akunkengän, koska Saabissa ei enää ollut bensiinitankkia ja mainittu neste lainehti ympäri romua.

Kaksi kaveria oli viety sairaalaan ja poliisi kaipaili kolmannelta jakoavainta. Tämän pulssi lähenteli huippuja.

Hyvät vaajakoskelaiset, ostakaa joukolla poliisillenne jakoavain. Ostakaa myös ensiapuvälineet.

Vihtiläinen rouva Aulikki Hiltunen osti viime kesänä automaattipesukoneen, oikein Hooverin. Koneessa on kuitenkin ilmennyt tekovikoja. Se on jo nyt ollut korjattavana peräti yhdeksän kertaa. Rouva Hiltunen on oikeutetusti harmissaan. Hän on soittanut asiasta kuluttajaneuvostollekin, mutta tuloksetta, koska liike, josta hän koneen osti, ei suostu vaihtamaan romuksi osoittautunutta laitetta uuteen. Viimeksi liike on tarjoutunut korjaamaan koneen perusteellisesti ja antamaan sen jälkeen puolen vuoden takuun. Eikö sentään olisi oikein antaa rouva Hiltuselle kokonaan uusi kone?

Gezá oli paras

Kun kilpakentillä on tapahtumassa jotain vähänkin merkittävämpää, puhutaan mielellään suuresta urheilun juhlasta. Todella suurta urheilun juhlaa vietetään usein kuitenkin vasta kisojen päättäjäisissä, jossa mitalilliset ja mitalittomat sankarit ottavat ilon irti elämästä.

Tämä nähtiin Tampereellakin kesällä, kun pidettiin melonnan MM-melontoja. Kisojen päättäjäiskaronkka pidettiin Tampereen teatteritalossa, josta oli otettu käyttöön kaikki teatteritilat ja lisäksi talossa olevat kaksi ravintolaa.

Ruotsalaiset yrittivät riisua tarjoilijoilta vaatteet heti avajaiscocktailia tarjottaessa. Belgialaiset varastivat buffetista pullon votkaa ja pullon giniä kieltäytyen maksamasta niitä. Tanskalaiset ja norjalaiset pitivät yllä räyhää, josta suomalainen känniriehunta jää kauas jälkeen.

Eräs pari kävi mustasukkaisuusriehaa suomalaisesta seuralaisrouvasta. Väliin meni unkarilainen kultamitalipoika tarkoituksenaan käyttää nyrkkejä. Hovimestari yritti hillitä unkarilaista ja joutui tämän vahvojen urheilijankäsivarsien veivattavaksi niin, että oli mustelmilla ja paikat hellänä pitkän aikaa.

Omia pulloja oli mukana voimakkaasti. Orkesterin soittovälineet sotkettiin perusteellisesti. Avajaisissa lahjaksi saadut lapin leu'ut piirtelivät hurjia kaaria ilmassa. Henkilökunta päätti lopettaa tarjoilun tuntia ennen aiottua määräaikaa.

''Eivät suomalaiset räyhää koskaan noin kamalasti'', sanoivat tarjoilijat. ''Ei edes pahimmassa kännissä.''

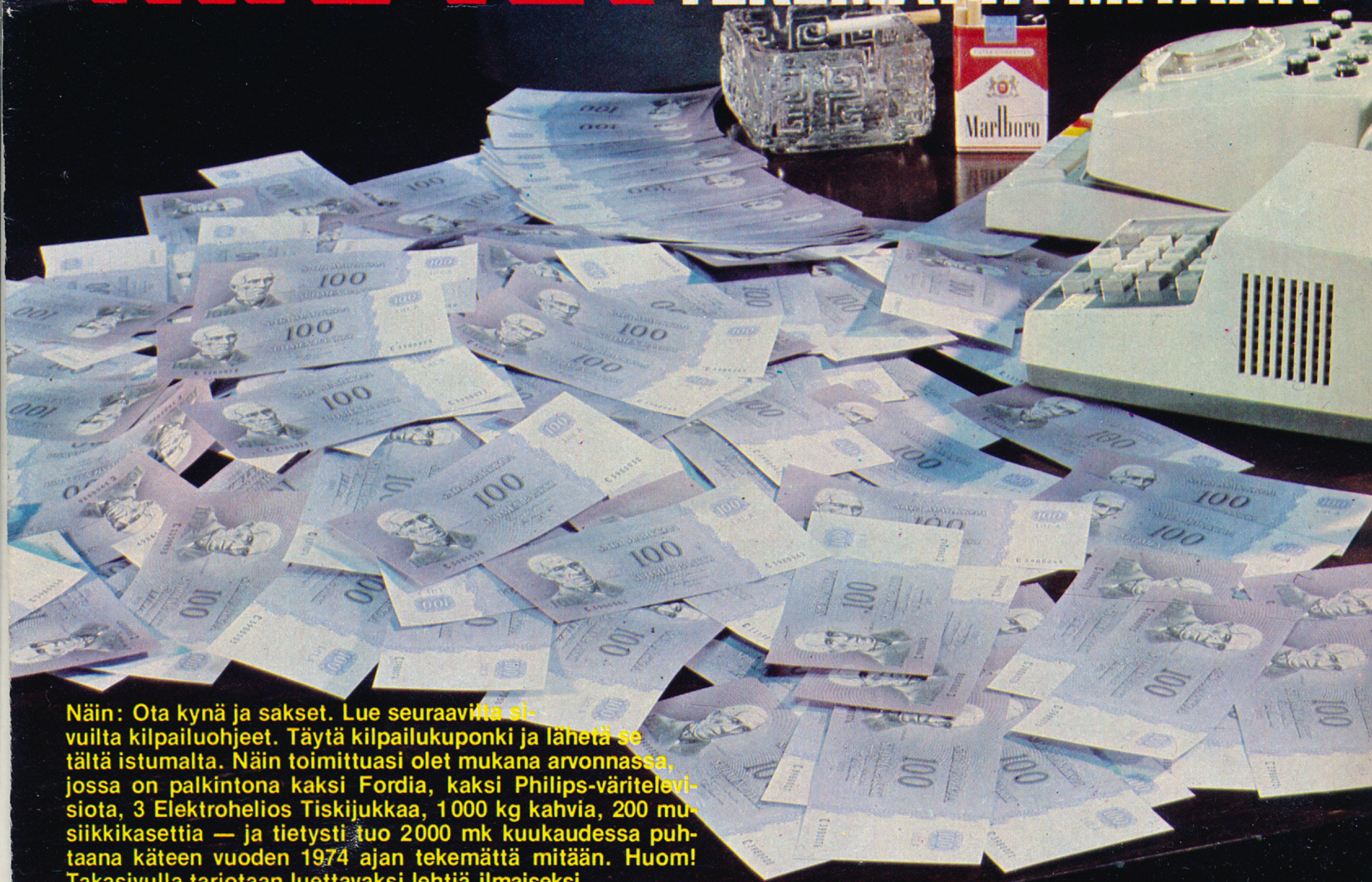
Isojen päälliköiden liikenneturvallisuus on muuten hoidettu esimerkillisellä tavalla Neste Oy:n Porvoon jalostamolla. Siellä on kolme pysäköintialuetta peräkkäin, kukin alue eri tasoisille ihmisille. Tärkein on kuitenkin suurimpien päälliköiden alue. Tultaessa tältä alueelta ajoväylälle ovat liikenneturvaa lisäämässä liikennevalot, joten pysäköintialueelta saadaan esteetön pääsy ajoradalle. Rahvas odottelee näissä valoissa, milloin sen vuoro tulee. Tältä pysäköintialueelta tuleva ei voi ajaa virheellisesti, koska muu liikenne on väistämisvelvollinen. Ehkä se, ettei kahdella muulla pysäköintialueella ole tällaista järjestelyä, saa jonkun tuumimaan, että kysymyksessä on vääryys isompiosaisten taholta. Ennen tuomitsemista muistelkaamme kuitenkin, mitä Aristoteles vuosisatain takaa opettaa: ''Useimmat ihmiset tekevät vääryyttä niin pian kuin heillä on siihen mahdollisuus.'' □

KUINKA SAADA VUODEN AJAN

2000 mk/kk

PUHTAANA KÄTEEN TEKEMÄTTÄ MITÄÄN

Näin: Ota kynä ja sakset. Lue seuraavilta sivuilta kilpailuohjeet. Täytä kilpailukuponki ja lähetä se tältä istumalta. Näin toimittuasi olet mukana arvonnassa, jossa on palkintona kaksi Fordia, kaksi Philips-väritelevisiota, 3 Elektrohelios Tiskijukkaa, 1000 kg kahvia, 200 musiikkikasettia — ja tietysti tuo 2000 mk kuukaudessa puhtaana käteen vuoden 1974 ajan tekemättä mitään. Huom! Takasivulla tarjotaan luettavaksi lehtiä ilmaiseksi.

SWISSKELLOT Box 10164 HELSINKI 10 Kalevankatu 20 puh. 602 242

Lähettäkää heti **PALAUTUSOIKEUDELLA** ja 1 v. **TAKUULLA** kello no .... **mk 115:—**, maksan **osamaksulla**, eli käsirahan ja mainitut kk-erät. Maksan **käteisellä** ja saan **10 % alennuksen** (tarpeeton yli). Mukana seuraa lahjaetuna 14 kar. kult. **RIVISORMUS** koko mm .... ja vielä **LISÄLAHJANA** nuorison **LAATTARANNEKETJU.**

....
nimi selvästi

....
osoite tarkasti

LISÄLAHJANA TEILLE: nuorison LAATTARANNEKETJU!

OSTAKAA KERRALLA KUNNON KELLO!

— on 1 v. TAKUU-KELLOVAKUUTUS (5:—). Osa- tai käteismaksu, — AINA SAATTE 2 kpl LAHJAETUJA! Palautusoikeus, jos tavara ei miellytä Teitä ja me palautamme rahanne HETI. **Tilatkaa nyt käyntivarma ja nykyaikainen rannekello joka on hinnaltaan edullinen — mukaan saatte kultasormuksen ja laattaranneketjun lahjaetuina — eli saatte 3 arvoesinettä puoli-ilmaiseksi.**

no 8303, 17 kiv. **NAISTEN KELLO** kultadoubleinen ihastuttavan siro kehys jossa on safiirihiottu iskunkestävä lasi, vesitiivis, incabloc-iskusuojattu AS-ankkurikoneisto, antimagneettinen kestojousi (ei katkea) **vain mk 115:—** ja mk 18:—/kk-erät.

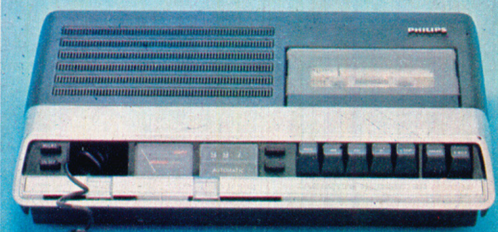
no 1501, 17 kiv. **MIESTEN KELLO** jossa on **automaattinen päivyri**, moderni kromi/jaloteräskehys, värikäs taulu ja fosforoitu, incabloc-iskusuojaus ja magnetisoitumaton — kello joka kestää ja jonka kaverikin huomaa ... **vain mk 115:—** ja 18:—/kk-erät.

N 2225 kasettinauhuri

PHILIPS

- uusi
- edullinen
- monipuolinen
- ääneltään erinomainen
- edustava
- kätevä

Kysy valtuutetulta Philips-myyjältä tarkemmin yksityiskohtia ja kokeile ainutlaatuista äänentoistoa. Erikoisuutena mm. heti käyttövalmis sisäänrakennettu irrotettava kondensaattorimikrofoni.

PHILIPS
C-kasetin keksijä

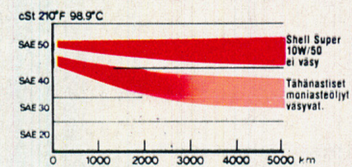
Herkullinen Lahden PALMA

Viisi raikkaan hedelmän makua etelästä: sitruuna, appelsiini, punainen appelsiini, grape ja ananas.
Janoon Palma paras.

Moi! Lahtelaista.

Vaadi väsymätön.

Väsymättömyys on moniasteöljyn tärkeimpiä ominaisuuksia.
Shell Super säilyttää viskositeettinsa ja pysyy SAE-luokassaan koko öljynvaihtovälin ajan.
Voitelu on täysitehoista alusta loppuun.
Lisäaineidensa avulla öljy pitää moottorin puhtaana, estää syöpymisen ja karstoittumisen.
Väsymätön Shell Super on täydellinen moniasteöljy, joka täyttää autonvalmistajien kovimmat laatuvaatimukset.

Shell Super 10W/50 Shellistä.

Marlboro

Hinta nyt
2.50
UUTUUS Marlboro Menthol

Marlboro – maailman eniten myyty savuke.

SUOSIKIT

VADEMECUM
modernia raikkautta

KENESTÄ TULEE VUODEN 1974 TYHJÄN TOIMITTAJA

Onnetar ratkaisee, kuka ansaitsee 2 000 mk kuukaudessa. Puhtaana. Vuoden 1974 ajan. Tekemättä mitään. Vuoden 1973 tyhjäntoimittaja on dipl.ekonomi Pentti Visa. Ja nyt valitaan uusi tyhjäntoimittaja, joka ansaitsee 24 000 markkaa ensi vuonna puhtaana käteen.

KUKA VOI TULLA TYHJÄNTOIMITTAJAKSI?

Kuka tahansa ikään, ammattiin, sukupuoleen, siviilisäätyyn, tai yleensä mihinkään katsomatta. Siis kuka hyvänsä. Esimerkiksi Sinä.

MITEN VOI TULLA TYHJÄNTOIMITTAJAKSI?

Toimi näin: Viereisellä sivulla on hakemuskuponki tyhjäntoimittajan virkaan. Se on myös kilpailukuponki. Kupongissa esitetään kysymyksiä, joihin löydät vastaukset tämän esitteen ilmoitusruuduista ja muusta tekstistä. Täytä kuponki ja lähetä se tältä istumalta. Ja niin olet mukana tyhjäntoimittajakilpailussa.

MITÄ VELVOITTEITA TYHJÄNTOIMITTAJALLA ON?

Tyhjäntoimittajana Sinulla on kaksi virkaa, mutta ei yhtään nälkää. Tyhjäntoimittajan työhön kuuluu ainoastaan NOSTAA 2000 MARKKAA KUUKAUDESSA PUHTAANA VUODEN 1974 AJAN: Siis veroa ei mene. Ja toinen virka on oma siviilivirkasi tai -työsi, jonka tietysti hoidat normaalissa päiväjärjestyksessä.

VAI VOITATKO JOTAIN MUUTA?

Samalla täyttämälläsi kilpailukupongilla voit osallistua YHTEENSÄ 22 ARVONTAAN! Hämmästyttävä määrä mahdollisuuksia voittaa! Mitä nopeammin toimit sitä useammassa arvonnassa olet mukana. Arvonnat tapahtuvat seuraavasti:

14. päivä syyskuuta arvotaan ARVOTTU

kaikkien palautettujen kuponkien kesken Ford Escort 1300 Automatic, Philips-väritelevisio, Elektrohelioksen astianpesukone Tiskijukka sekä 100 kpl Fazerin Musiikkikerhon kasettia.

12. päivä lokakuuta arvotaan

kaikkien palautettujen kuponkien kesken Ford Taunus 2000 L, Philips-väritelevisio, kaksi Elektrohelioksen Tiskijukkaa, 100 kpl kasetteja sekä tärkeä henkilö, Tyhjäntoimittaja 1974, joka saa puhtaana käteen 2 000 mk/kk vuoden ajan.

TYHJÄNTOIMITTAJA VUONNA 1973

Diplomiekonomi Pentti Visa, tuolta Malmin ja Tapanilan rajamailta, pääkaupungin liepeiltä, oli onnettaren suosikki viime syksynä. Kuka onkaan hänen seuraajansa? Kuka onkaan vuoden 1974 Tyhjäntoimittaja, joka saa tilileen ensi tammikuusta vuoden loppuun joka kuukausi 2 000 markkaa. Ja tulee muuten puhtaana käteen!

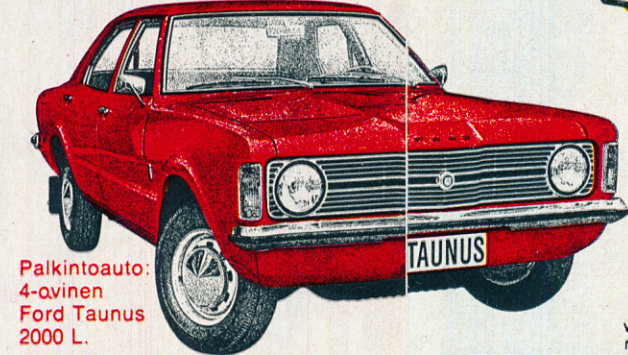
LISÄKSI 1 000 KILOA KAHVIA – TIETYSTI PAULIGIN!

ARVOTTU

Joka arkipäivä (20) syyskuun ajan arvomme kaikkien kuponkinsa palauttaneiden kesken 100 kpl puolen kilon kahvipurkkeja — tietysti Pauligin Juhla Mokkaa. Mitä pikemmin toimit sitä useammassa arvonnassa olet mukana.

Varma Ford Taunus. Saksalainen suursuosikki.

Palkintoauto: 4-ovinen Ford Taunus 2000 L.

Palkintoauto: Automaattivaiht. Ford Escort 1300.

Ford Taunus on luokkansa ylivoimaisesti tilavin. Suuren suorituskyvyn takaa joko yläpuolisella nokka-akselilla varustettu OHC- tai V6-moottori. Uudentyyppisen erillisjousituksen antamat ajo-ominaisuudet ovat miellyttävät ja turvalliset kaikenlaisilla teillä.

Ford Taunus on saksalainen. Mieti, mitä se merkitsee, kun on kysymys laadusta ja luotettavuudesta.

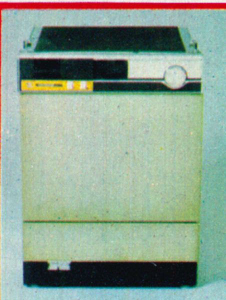
Edullinen Ford Escort. Vahva auto.

Ford

Ford Escortin suorituskyky ja kestävyys on testattu voitokkaasti maailman rasittavimmissa ralleissa. Tilaa riittää siellä missä pitääkin – sisällä. Ja Escortin edullisuus ja taloudellisuus merkitsee säästöä ostossa, ajossa ja vaihdossa.

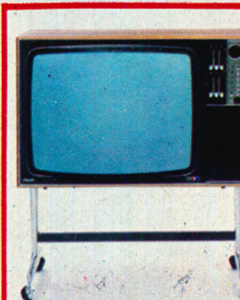
Käy koeajamassa palkinto-Fordit lähimmässä Ford-liikkeessä.

Kumpaakin palkinto-Fordia seuraa korkealuokkainen **Motorcraft** autonhoitosarja.

2 kpl Elektrohelios Tiskijukkaa

Avocadonvihreä astianpesukone DG 60, hiljainen käyntiääni, lapsia ajatellen turvallinen lukitus, ruostumatonta terästä, liitäntä kuumaan ja kylmään veteen. Palkinnon arvo à noin 1 900 mk.

1 kpl Philips-väritelevisioita

Kestävä ja helppokäyttöinen. Väreiltään puhdas. 110° kuvaputki. Metallinen rullajalusta vakiovarusteena. Monipuoliset liitäntämahdollisuudet. HiFi-asiantuntijan ääni. Kehityksen viimeisin sana: Philips S 26 K 437. Palkinnon arvo à noin 3 500 mk.

100 kpl musiikkikasetteja

Musiikkia jokaiseen makuun: Sytyttäviä tanssirytmejä, valikoitua viihdettä, päivän iskelmiä, jazzia ja kansanmusiikkia maailman suosituimpien taiteilijoiden esittämänä.

ETSI VASTAUKSET NÄIHIN KYSYMYKSIIN JA PALAUTA KUPONKI MEILLE

Vastaukset löydät tämän esitteen ilmoituksista ja tekstistä. Palkinnot kahvivoittoja lukuunottamatta arvotaan viranomaisten toimesta ja voittajien nimet julkaistaan takasivulla esiteltävien lehtien joulukuun numeroissa (Jaana n:o 18 ja Tekniikan Maailma n:o 20). Leikkaa kuponki ja postita tänään.

2000 mk/kk **KILPAILUKYSYMYKSET:** 2000 mk/kk

1. Kuka myy kunnon kellon edullisesti? Mitä se maksaa? ....
2. Kuka on keksinyt C-kasetin? ....
3. Montako herkullista makua on Lahden Palma-sarjassa? ....
4. Mikä on se öljy, joka säilyttää viskositeettinsa ja pysyy SAE-luokassaan koko öljynvaihtovälin ajan eli joka ei väsy? ....
5. Kuinka paljon maksaa Marlboro Menthol rasia? ....
6. Markkinoiden ylivoimaisesti suosituimman suuveden sukuun kuuluu myös moderni hammastahna. Minkä niminen? ....
7. Kun nyt tilaa, montako Viikko-Jaanaa saa uusi tilaaja ilmaiseksi? ....

Nimi

Lähiosoite

Postinumero Postitoimipaikka

LEHTIMIEHET OY
Puutarhakatu 16
33002 Tampere 200

60 pennin postimerkki

mk/kk 2000 mk/kk 2000

OMAN ETUSI VUOKSI: TILAA LEHDET ENSI VUODEKSI JO NYT

1. SILLÄ NYT SAAT LEHTIÄ ILMAISEKSI.

Kun tilauksesi on meillä 15. 10. mennessä, saat uutena tilaajana LOPPUVUODEN NUMEROT ILMAISEKSI marraskuusta alkaen. Kahden kuukauden lehdet eivät maksa Sinulle mitään.

2. SAAT MAKSUAIKAA.

Lehti tulee Sinulle heti, kun tilaus astuu voimaan, mutta maksulla ei ole kiirettä. Tilauksen saat maksaa vaikkapa vasta tammikuussa -74. Nykyinen tilaaja saa maksuaikaa aina ensi vuoden helmikuuhun asti.

3. NYT SAAT PALJOUSALENNUKSIA.

Mitä useampia lehtiä tilaat, sitä huokeammaksi yksi lehti tulee: 2 lehteä — alennus 3 mk, 3 lehteä — alennus 6 mk, 4 lehteä — alennus 10 mk, 5 lehteä — alennus 15 mk ja niin edelleen, aina viiden markan lisäalennus lehdestä.

4. NYT VOIT MAKSAA MYÖS OSAMAKSULLA.

Kahden tai useamman lehden tilaaja voi maksaa tilauksensa kahdessa erässä.

2000 mk/kk

2000 mk/kk

TILAUSKUPONKI

Tilaan vuodeksi 1974 rastilla merkitsemäni lehdet. Uutena tilaajana saan loppuvuoden numerot ilmaiseksi tilaushetkestä alkaen.

	uusi tilaaja
HYMYLEHTI	27 mk ☐
VIIKKO-JAANA	59 mk ☐
JALLU	28 mk ☐
NYRKKIPOSTI	27 mk ☐
SUOSIKKI	25 mk ☐
TEKNIIKAN MAAILMA	39 mk ☐
VAUHDIN MAAILMA	24 mk ☐
VIP-LEHTI	31 mk ☐
RATTO	27 mk ☐
KALLE	28 mk ☐

Tilausmaksun maksan laskunne saavuttua marraskuussa ☐ tammikuussa ☐ nykyisenä tilaajana helmikuussa ☐
Yhteistilaajana maksan tilausmaksun osamaksulla kahdessa erässä puolet marraskuussa ja puolet tammikuussa ☐
Viikko-Jaanan tilausmaksun suoritan kahdessa erässä ☐
Maksan Viikko-Jaanan tilauksen yhdessä erässä marraskuussa ☐ tammikuussa ☐

Nimi (selvästi)

Lähiosoite

Postinumero Postitoimipaikka

20	0029S

PK	L	AA	K	H	I ERÄ KK	I ERÄ MK	II ERÄ KK

HYMY ANTAA ILMAISTA LUETTAVAA LOPPUVUODEKSI

Kun tilaat Hymyn ensi vuodeksi saat loppuvuoden numerot ilmaiseksi tilaushetkestä alkaen! Se merkitsee 20 %:n alennusta tilaushinnasta.
Tilaa Hymy heti. Se on lehti, joka on maailman suurin. On se, sillä mikään muu aikakauslehti ei ole levikiltään tässä maailmassa väestöön ja kielialueeseen verrattuna niin suuri kuin Hymylehti.

Ilmaiseksi 8 Jaanaa!

Jaana, maan suurin naistenlehti, ilmestyy nyt joka viikko. Kun tilauksesi on meillä 12. 10. mennessä saat UUTENA TILAAJANA 8 JAANAA ILMAISEKSI! IRTONUMEROIDEN HINTAAN VERRATTUNA SE MERKITSEE 20,80 MK:N VOITTOA.

OSAMAKSULLA!
Tilausmaksun voit maksaa kahdessa erässä. 30 mk marraskuussa ja 29 mk tammikuussa.

TEKNIIKAN MAAILMA
TM on ylivoimaisesti pohjolan suurin tekniikan aikakauslehti. Ilmestyy 20 numeroa vuodessa.

SUOSIKKI
Maan suurin nuortenlehti. Joka numerossa suuri, värikäs juliste.

VIP
Ainoa mannermainen miestenlehti.

VAUHDIN MAAILMA
Maan ainoa moottoriurheilun erikoislehti.

NYRKKIPOSTI
Todella kovan linjan lehti aikuisille. Uskaltaa yllättää.

RATTO
Uusi lehti miehille eikä jänishousuille. Rajuja tilanteita todellisesta elämästä.

JALLU
On Suomen ylivoimaisesti suosituin isojen poikien kuvalehti. Tilaa Jallu kotiin.

KALLE
Kalle pakana tuli takaisin ja menee kuin kuumille kiville.

Helsingin kaupunki ei salaa edustusmenojaan:

Tiedustelukaavake joutunut kadoksiin

Teksti: TIMO SUOSTE

— Hämmästyin, kun kesälomalla ollessani kuulin jälkikäteen, että Hymylehdessä oli ollut tällainen juttu. Mitään syytähän meillä ei ole edustusmenojemme salaamiseen eikä siihen olisi edes mahdollisuutta, koska edustusmenot on merkitty budjettiin ja se on julkinen asiakirja.

Helsingin kaupunginkanslian yleisen osaston päällikkö, varatuomari **Harri Sormanen** on tapahtuneesta vilpittömästi pahoillaan.

— Tiedustelu on joutunut jollakin salaperäisellä tavalla kadoksiin eikä sitä etsinnöistä huolimatta ole kyetty löytämään. Normaalisti tällainen tiedustelu ohjataan sellaiselle henkilölle, jonka toimialaan siihen vastaaminen kuuluu, mutta kukaan osastopäälliköistä ei muistamansa mukaan ole tällaista paperia nähnyt. Kaupunginsihteerin tittelillä olevaa henkilöä, jolle tiedustelu oli osoitettu, meillä ei tosin ole ollut vuoden 1971 alusta lukien, vaan tehtäviä on hoitanut kansliapäällikkö, mutta täytyyhän tällä nimikkeellä kulkeva henkilö tietysti kunnallishallinnossa tuntea.

Uutta tiedustelua ei Helsingin kaupungille tehty, koska pääkaupunkia ei haluttu asettaa erikoisasemaan muihin vastaamatta jättäneisiin kuntiin nähden. Inhimillinen erehdys tai monien yhteensattumien summa olkoon siis selityksenä Helsingin vastauksen puuttumiselle. Ihmeemmin asia ei kuitenkaan helsinkiläisiä ole kiusannut, sillä Sormasen mukaan kukaan ei ole kysynyt kaupunginkansliasta syytä vastaamatta jättämiseen.

— Viime vuonna oli budjetissa varattu edustusmenoihin 650 000 markkaa, mutta todelliset menot jäivät jonkin verran sen alle. Edellisenä vuonna käytettiin varatusta määrärahasta 520 000 markkaa. Tupakan ja alkoholin osuutta näistä summista on aivan mahdoton eritellä.

— Valtiovierailut merkitsevät aina edustusmenoja Helsingin kaupungille, mutta vieraiden ohjelmasta riippuen myös Turku, Tampere, Rovaniemi ja Kuopiokin ovat tässä mielessä meidän kanssamme myötäeläjiä. Helsingissä ovat viimeaikaiset valtiovierailut lähes poikkeuksetta merkinneet edustusmenoja lounaan muodossa.

— Yleisesti ottaen sanoisin, että olemme pyrkineet edustusmenojen suhteen olemaan kohtuullisia. Nyt on kuitenkin niin, että vuosien mittaan kansainvälisten ja pohjoismaisten kongressien lukumäärä sekä varsinkin niiden osanottajamäärät ovat huomattavasti lisääntyneet. Niinkuin olen monelle kertonutkin, meiltä on täällä jo käyty tiedustelemassa, voiko kaupunki järjestää vastaanoton tai osoittaa muulla tavoin vieraanvaraisuutta kongressille, jonka osanottajamäärä on 6 000 — 7 000 henkeä. Nämä rupeavat olemaan sellaisia lukuja, että meidän on vakavasti mietittävä, mitä voimme tehdä, ja tässä mielessä olemmekin skandinaavisten kolleegojen kanssa useaan otteeseen keskustelleet yhteisten suuntaviivojen vetämisestä tälle vieraanvaraisuudelle. Eli mikä on se raja, mihin asti mennään ja millä tavalla karsitaan ja missä muodossa vieraanvaraisuutta osoitetaan.

— Markkamääräisesti helsinkiläiset siis edustavat hieman alle puolellatoista markalla asukasta kohti, mutta mitä enemmän hinnat nousevat, sitä suuremmiksi tietysti edustusmenotkin kasvavat. Onnettominta edustusmenojen kannalta on kuitenkin kongressien alati kasvava lukumäärä, vaikka toisaalta on tietysti myönnettävä, että kyllähän ne myös tuovat rahaa. Mitä enemmän kongresseja, sitä enemmän turisteja — ja sitä hienommin pyörii sitten se toinen rahamylly.

Mattimyöhäisetkin heräävät

Puumalan kunnanjohtaja on muistanut meitä kirjeellä, jossa kunnan edustusmenoiksi ilmoitetaan 8 418,40 markkaa. Kunta on myös tehnyt periaatepäätöksen, ettei kunnan järjestämissä tilaisuuksissa tarjoilla alkoholia ja tupakkaa, mitä periaatetta on pyritty noudattamaan.

Joutsan kunnan edustusmenot ovat kaikkiaan 1 878,45 mk, mistä tupakan ja alkoholin osuutta ei ole eritelty. Tupakkaa ei kuulemma ole ollut tapana tarjota, vaan edustuskulut ovat ateriamaksuja, joihin on sallittu sisältyvän yhden olutpullon ateriaa kohden.

Vimpelin kunnansihteeri on lähettänyt meille yli 100-sivuisen kunnalliskertomuksen viime vuodelta, mutta koska lähetys saapui vasta lehden mennessä painoon, emme ehtineet hakea siitä edustusmenomomenttia. Haluaville kunnansihteeri varmasti toimittaa samanlaisen kertomuksen.

Virtain kunnassa on edustettu 8 282,44 markalla, josta viinaan ja tupakkaan on huvennut noin 720 markkaa. Suurimman osan edustusmenoista muodostavat Virtaillakin erilaisten kuntavierailujen tarjoilut.

Niilo Vikman Ohkolan Rinnemäestä kiittelee hyvästä jutusta kuntien edustusmenoista, mutta ihmettelee, mihin on hävinnyt Mäntsälä, hänen mukaansa Suomen kuuluisin pitäjä ja myös ainoa pitäjä, joka on saanut aseellisen kapinan toimeksi. Samalla hän kyselee, miten naapuri Tuusula selittää suhteettoman suuret menonsa.

Tuusulan suuria menoja on kyllä kysyttävä Tuusulan kunnanisiltä itseltään, mutta Mäntsälän katoamista mekin ihmettelemme. Jos Mäntsälä on vastannut, niin harhateille on vastaus valitettavasti eksynyt.

Lopuksi vielä pieni lainaus Riihimäen Sanomien valtuustopakinasta:

”Tunnettuna raittiusmiehenä **Pirtinaho** päivitteli sitä, että kaupungin edustuskuluissa on käytetty 12 700 mk viinaan ja tupakkaan. Tällä hän paljasti paheensa, mies lukee Hymylehteä. Se kun tässä taannoin tilastoi kaupunkien varojen käyttöä mainittuun tarkoitukseen. Valitettavasti vain tilasto on puutteellinen, koska Riihimäki oli yksi niitä harvoja kuntia, jotka olivat mainitut menoerät ilmoittaneet.”

”Valtuutettu **Sulo J Ojanen** huomautti ryhmätoverilleen Pirtinaholle, että toiset panevat rahansa viinaan, toiset kortinpeluuseen. Jäi aivan semmoinen tunne, että Pirtinaholla on vielä muitakin paheita kuin Hymylehden lukeminen. Vaikkei viinaa juo.” □

veikko ennala

PIINA PENKKI

Miten paljon maailmassa on tarpeetonta, turhaa ja tylsää toimintaa ja kuinka meitä johdetaankaan näkemään jotakin ansiokasta siellä missä sitä ei ole laisinkaan.

Katsokaapa tuotakin miestä: 3 minuuttia hän on tuijottanut tuimasti eteensä otsallaan syvät kurtut, jotka viittaavat mitä ankarimpaan aivotyöskentelyyn. Hän heiluttelee käsiään, taputtaa pohkeitaan, hyppii kevyesti paikallaan, poimii pienen riisiryynin kokoisen hiekanmurun kengänpohjastaan, käy välillä siirtämässä pientä nappulaa 2 millimetriä toisaanne, palaa taasen lähtöasemiinsa ja viimein kaikki tuntuu olevan valmista. Onko hän nyt keksinyt kuinka ympyrä neliöidään?

Ei. Hän vain äkkiarvaamatta lähtee juoksemaan vimmattua vauhtia kohti lankkua ponkaistakseen siltä sitten kolmella askeleella 14 metriä 32 senttiä. Hän on urheilija, tarkemmin määritellen kolmiloikkaaja.

Mitä ideaa tai syvempää sanottavaa tässä puuhassa on? Neljällä loikalla hän pääsisi pienemmin ponnisteluin huomattavasti pidemmälle sikäli kuin koitoksen tarkoituksena on lentää loitos.

Tätä ihmetekoa on kertynyt katsomaan ihmisiä tuhansittain maksaen siitä lystistä ehkä 5 markkaa kukin, sotilaat ja kokonaan mielipuolet pääsevät sisään 2 markalla. Samaan aikaan kun loikkaaja loikkii loikkiaan on toki muutakin nähtävää, sillä soikulaista rataa kiertää 6 laihaa miehen-roikaletta räkien, pärskien ja piereskellen. On menossa 5 kilometrin juoksu joka ei vie minnekään, sillä

samaan paikkaan josta he lähtivät he 16 minuutin kuluttua taasen palaavat eikä meri siitänsä täyty.

Minkä vuoksi moinen kilpa? Kiinalaiset ovat tienneet tuhansia vuosia muutenkin että joku juoksee aina hiukan nopeammin kuin joku toinen.

Jos entinen 5 kilometrin ennätys alitetaan 0,1 sekunnilla, alittajan riemulla ei ole rajaa ei määrää. Kuitenkaan kukaan ei ole vielä osannut vastata, mihin tarkoitukseen ajassa säästetty 0,1 sekuntia käytetään.

Sivistyneen ihmisen ainoa hyväksyttävä urheilu-muoto on shakinpeluu ulkoilma-kahvilassa, sanoi Oscar Wilde, irlantilaissyntyinen britti-kirjailija, tunnettu paitsi tämänlaatuisista vittumaisista aforismeistaan myös romaanistaan Dorian Grayn muotokuva.

Kaikesta huolimatta minäkin aivan hullaannuin katsellessani televitsiuunista kuinka me mongolit hakkasimme hurrit heidän omassa luolassaan Tukholman stadionilla menneenä syys-suvena. Selitäpä siis kaiken tämän jälkeen missä piilee urheilun viehätys, miksi urheillaan kahdella sanalla kysyen. Terveyden vaalinnasta ei ainakaan voi olla kysymys, sillä urheilijoita raihnaisempia ihmisiä ei ole. Milloin mikin jäsen sijoiltaan, kivespussit hiertyneet vereslihalle yms. Eikä älyssäkään erikoisempaa hohtoa havaitse, ellei älynä pidetä armoitettua selittelyn lahjaa. Jokainen kilpailija olisi nimittäin voittanut ellei olisi tullut ylikuntoon, silmälasit pudonneet kinokseen, varpaasta lohjennut kynsi tai tullut syötyä ehtoolla liikaa vispi-puuroa.

Urheilusta näin puhuttaessa olisi mukava tietää, kuka aivo-invalidi on keksinyt, että Saarijärven urheiluseuran nimen pitää olla Pullistus? Sonkajärvellä taasen on vastaavasti Pahka, joka on eräänlainen sairaalloinen kasvannainen, puun syöpä. Kauniimmilta toki kuulostaisivat vaikka Saarijärven Petäjäiset ja Sonkajärven Sonka. Nyt molemmilla seuroilla on kumminkin takanaan jo niin pitkät ja kunniakkaat traditiot, ettei nimien muutto enää tule kuuloon.

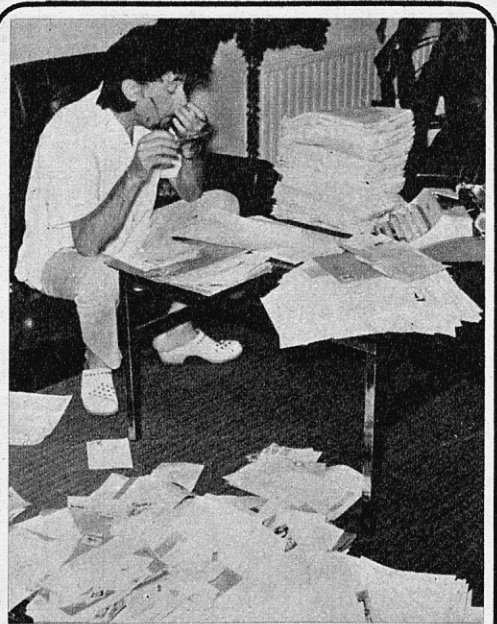
Mikä sitä paitsi sitten olisi ''sonka''? Ainakaan Nykysuomen sanakirja ei tunne sellaista substantiivia sen paremmin kuin sanaa Ennala, jonka muistelen jostakin joskus kuulleeni.

Ja kaikkia nimiä kuitenkin lopulta väännellään. Jos Saarijärven Petäjäisten edustaja jäisi viimeiseksi pitkänmatkanjuoksussa, niin varmasti lehteriltä huudeltaisi raakuuksia:

— Katos, bunden Paavo se sielä vielä pakertaa viimmeistä kierrosta vaikka toiset on jo olleet saunassakin, heko heko, täytys vasta panna taikinaan vähempi petäjäistä.

Urheilusta aloitettiin ja nimiin päädyttiin; jälkimmäisistä vielä pari sanaa. Kun asia kerta kaikkiaan näyttää olevan niin, ettei suomalainen tohdi laittaa kirjeeseensä oikeata nimeään ja osoitettaan, niin hauska olisi jos nimimerkiksi, jonka takaa sitten haukkua räyskytetään, valittaisi joskus muitakin kuin nämä alinomaiset Uskon lapsi ja Joukko huolestuneita perheenäitejä.

Taidan — juttua tarkemmin pohdittuani — sentään pyydellä mahdottomia, sillä eihän kaikille ole suotu Herran armolahjana sellaista luovaa

kirjallista lahjakkuutta, että ihan uuden nimimerkin keksisivät. Niin että anteeksi.

Tuossakin kirjepinon päällimmäisenä uhkumoi taas yksi Uskon lapsi, ei ole tullut pidettyä kirjaa kuinkakoko mones kymmenes. Ollen asiansa minimiinsä lyhennettynä seuraavanlainen: a) kuinka suuri herra oikein luulen olevani ja b) miksi vihaan pappeja.

Kohtaan a) vastaan että en ole mikään herra, erään sortin työmies vain, kirjoitan koneella kun en muuta taida. Jos ihmiset kuitenkin pitää välttämättä jakaa protokollan mukaiseen tärkeysjärjestykseen, luulisin kilvoittelevani siellä jonon hännillä rinta rinnan siko-paimenen kanssa. Tällä en kautta kunniani tahdo millään muotoa siko-paimenta loukata.

Pitkälle kehittyneen aivojen kalkkeutumisen takia en muista, joko jossakin yhteydessä aikaisemmin sanoin arvostavani aivan erityisesti kolmea ammattiryhmää. Ne ovat maanviljelijät, kalastajat ja metsästäjät. He nimittäin kykenevät hätäpaikan kuten sodan tullen ja tuonnin tyrehdyttyä elättämään itse itsensä ja perheensä ja ohessa joitakin naapureitakin. Me muut sitten olemmekin enemmän tai vähemmän parasiitteja eli lois-eläjiä.

Ja papit erityisesti. Jos hyvä Jumala on olemassa ja koetetaan uskoa häneen vaikka väkisin, otaksuisin häneen saavan tarpeen tullen yhteyden ilman kappalaisiakin. Mitä merkitystä ns. rukouksella muuten olisi? Mutta täytyy toisaalta ymmärtää papistoakin, sillä eihän meistä kukaan muukaan sahaa poikki sitä oksaa jolla istuu ja koeta kaikin keinoin osoittaa itseään tarpeettomaksi.

Ettäkö vihaisin pappeja? En suinkaan ihmisinä, heidän sakissaan on paljon paljon mukaviakin miehiä, tunnen yhden joka ottaa paukunkin kun paikkaan passaa. Mutta heidän työtään en ole oppinut arvostamaan ja jos nimim. Uskon lapsi kärsii vielä puhutella, selitän mistä kaukaa tämä kaunaisuus sai alkunsa.

Hymyssä julkaistuissa muistelmissani kerroin olevani lähtöisin hyvin puritaanisesta kodista ja isäni kasvatus oli sitä pataa, että jo 6-vuotiaana tiesin koko universumin tärkeimmät henkilöt. Ensinnä tuli tulikivenkiukkuinen hermoraunio nimeltä Jumala, sitten piispa Gulin, sitten tasavallan presidentti, sitten seurakuntamme

PIINA PENKKI

kirkkoherra Oskari A. ja sitten isä. Siihen lista jo lopahtikin sikäli kuin henkilöistä oli kysymys. Jaloja ja kannatettavia asioita olivat osuustoiminta, suojeluskunta-aate, käynti kirkossa ja Herran Illallisella neljä kertaa vuodessa, narunpätkien keräämien säästäväisyydeksi nimitettynä yms. Pahoja ja helvetin ylimmälle lavolle kärvistelemään tuomittuja olentoja olivat työläiset, jumalankieltäjät ja aviottomat lapset heidän äideistään puhumattakaan.

Ennen 10:ttä ikävuottani olin kuitenkin huomaavinani, etteivät työmiehet ja heidän vaimonsa olleetkaan suuria lurjuksia ja murhamiehiä. Vielä nyt muistan suurella arvonannolla ja kunnioituksella muuatta Jussia. Hän elätti suuren perheensä kunnan apuun turvautumatta ja kuoli kuten kunnian mies työnsä ääreen. Eräänä talvi-iltana hänet läydettiin sydänhalvaukseen menehtyneenä mottimetsästä vasta kaadetun puun juurelta poka-saha jo jäykistyneiksi ehtineissä käsissään.

Ihmettelyäni lisäsi havainto, etteivät ns. isättömät lapset olleet sen kummallisempia kuin muutkaan tenavat ja mitä heidän äiteihinsä tuli, heistä oli heidän ahkeruutensa takia ylikysyntää etenkin heinänteko-aikaan ja syksyisin juurikkaita nostettaessa (asuimme maaseudulla lähellä Helsinkiä).

Aloin salassa epäillä tulleeni petetyksi ja ihan pirstaksi menivät moraaliset asenteeni ja ideaalini kun sain vähin erin kuulla, että mainittu kirkkoherra Oskari, pyhä mies ja itsensä Jumalan virkaan asettama äijä, seurakuntansa paimen, olikin pitäjän pahin juoru-ukko, auttamaton valehtelija, panettelija, laiska kuin sika ja pystyyn nostetulta sialta hän näyttikin, sillä toinen hänen suurista intohimoistaan oli syöminen ja kahvittelu junttapullan kera ''seuroissa'' ja kinkereillä. Vaikka hänellä itsellään oli vaimo ja 12 lasta, hosui hän silti erään vähämielisen piian kanssa juuri sillä tavoin kuinka tiesin ''huorin tehtävän'' ja jonka seurauksena kadotukseen jo syntyissään tuomittuja aviottomia pienokaisia syntyy.

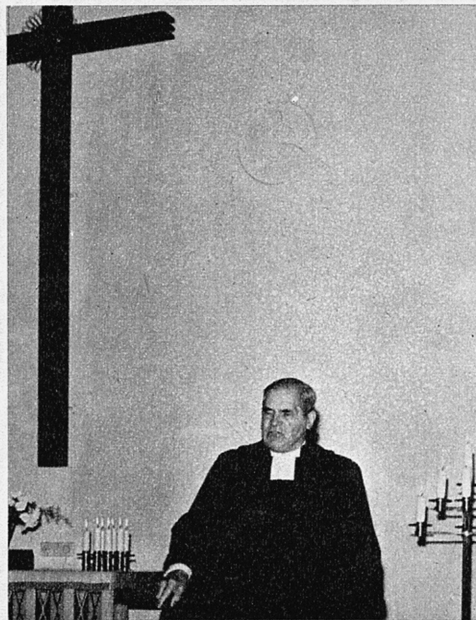
Tila ja lukijan mielenkiinto eivät riitä pitempiin perusteluihin siitä, miksi halveksin papin-virkaa. Kuka nyt sanoo, että eihän yhden kirkkoherran ja yhden isän takia kaikkia pappeja ja kaikkia isiä saa syyttää, sellainen on väärää yleistystä, hänelle minä vastaan: muistakaa että kysymyksessä oli pikkuinen poika jonka ensimmäiset auktoriteetit olivat juuri isä ja kirkkoherra.

Minkä hirmuisen työn takana onkaan maailmankuvan rakentaminen uudelleen sen jälkeen, kun jo pienenä huomaa kaiken totuutena opetetun valheeksi ja että yksin kirkon kuorissa jylisee pettäjän ja huijarin ääni.

Tämän Oskarin ansiosta sain lähtemättömän kammon myös jumalanpalveluksia kohtaan. Kirkonmenot olivat lapsesta tappavan ikäviä ja toivottoman pitkiä. Oskarin saarnat olivat aina samanlaisia minkä ikinä raamatun-kohdan ''johdolla'' hän sitten vaahtosikin. Jostain syystä hän oli ihastunut Korinttoon ja filistealaisiin ja aloittipa hän jaarituksensa mistä tahansa, Korinttoon hän auttamatta päätyi ja filistealaiset hän löi. Siinä hänen sanomansa.

Toisessa paikassa tätä lehteä on pieni kirjoitukseni linnun hautajaisista. Monikaan ei pitäne sitä pila-palaa kummempana ja ehkä ei se ponnisteluistani huolimatta muuta olekaan. Kuitenkin pyrin esittämään siinäkin jutussani saman teeman, joka mitä moninaisimmissa yhteyksissä ja mitä erilaisimmissa muodoissa on vilahdellut (mielestäni läpi koko sinänsä vähäpätöisen kirjallisen työni: kun lapselta on riistetty hänen lapsenuskonsa, on häneltä riistetty kaikki.

Minä en siis suinkaan vihaa pappeja tai pilkkaa

uskovaisia heidän uskonsa vuoksi silloin kun se on totista uskoa, jota sellaistakin kohtapuolin julkaisemassani kirjeessä väitetään. Mutta minä vihaan valhetta ja petosta ja niitäkin erityisesti silloin kun ne pukeutuvat totuuden kaapuun. Itkevää Kristusta esittävän kauniin maalauksen takaa on järkyttävää löytää liuta ilveileviä narreja, jotka riettain käsimerkein onnittelevat toinen toisiaan onnistuneen petoksensa tähden. Kuten sanoin, vakaumuksellisia ja vilpittömiä uskovia kunnioitan ja kerrassa rakastankin ja vieläpä tyhmyytensä vuoksi uskoville riittää minulta hitunen sääliä.

Suurta suosiota saavuttanut tietopuntarini jatkuu. Sen tarkoitushan on, kuten muistetaan, sivistää ja valistaa meitä metsä-suomalaisia melkein yhtä sivistyneiksi kuin suåmen-ruåtsalaiset ovat. Runkolinja-Frenckellin tasolla emme sentään ikunaan yllä.

Tämän kertaiset kysymykset kuuluvat:

1) Kuka kuoli naula päässä?

2) Miksi Irwin Goodman joutui aikoinaan Seutulaan?

3) Kuka oli Jeesuksen isä?

4) Luettele kolme maailmanhistorian suurinta kavaltajaa!

5) Mitä huonosti suomea puhuva suåmen-ruåtsalainen sanoo naidessaan?

Vastaukset:

1) Heikkilän talon emäntä Johannes Linnankosken romaanissa. (Kirjailijalle on sattunut valitettava lipsahdus, sillä Heikkilän emäntähän oli täysin raitis, isäntä sen sijaan patajuoppo.)

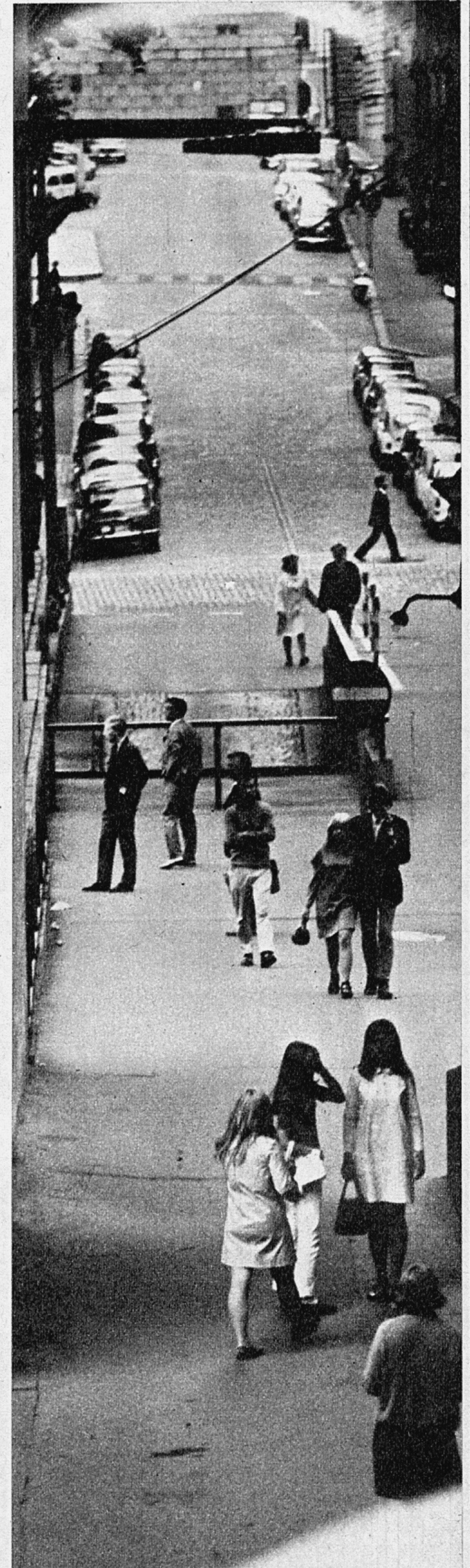
2) Koska hänen alkoholistaan löytyi 2,2 promillea verta.

3) Raamatun mukaan Jeesus oli avioton lapsi.

4) Juudas Iskariot, Efialtes ja Tor Högnäs.

5) Härrekuu kun teke gudaa.

Herra Toivo V. Laukaalta (Laukas?) on vihainen kun olen ''niin monissa kirjoitelmissa käyttännä starin kieltä jota ei suommalainen ymmärrä''. En ole käyttänyt stadin slangia Hymyssä olleissa jutuissani kuin kolmessa noin niin kuin vaihteen vuoksi. Lisäksi slangi on ollut

KÄÄNNÄ

Huoltovääpeli.

"Kyllä se niin on, että Suomen raskaassa pojat saavat nykyään niin hyvää ja monipuolista ruokaa, että parempaa saa hakea."

Vääpeli Kalevi Koponen on ollut armeijan leivissä jo parikymmentä vuotta. Elänyt sen alati muuttuvat ja uudistuvat vaiheet. Tänään hänen tehtäviinsä kuuluu Haminan varuskunnan muonituksen järjestely.

Monipuolinen mies muutenkin tämä huoltovääpeli. Toimii mm. ohjelma-avustajana radiossa.

"Liikenteen epäkohdat ovat tätä nykyä lähinnä sydäntäni. Niistä minä teen ohjelmia mielelläni. Paljon on Suomen liikenteessä korjaamisen varaa."

Vääpeli Koposella on 15 vuotta vanha volkkari, jolla hän ajelee ohjelmia tehdessään.

"Tässä volkkarissani on nyt ensimmäinen vaihtomoottori. Silläkin minä olen ajanut jo yli 32000 km. Asiantuntijat suosittelivat minulle Champion-sytytystulppia, ja ne tässä ovat olleet alusta lähtien. Enkä ole katunut. Kesät talvet ne ovat toimineet kyllä täysin moitteettomasti."

Huoltovääpeli on tarkka kaikissa asioissa.

Pyydä sinäkin autoosi luotettavat Champion-sytytystulpat.

PIINA PENKKI

vain puolinaista juuri sen vaikeaselkoisuuden takia. Kuitenkin Helsingin katukieli on kotiseutumurre siinä kuin muutkin murteet: Savon, Rauman, Hämeen, Oulun. Stadin slangi on syntynyt osittain ruotsin-, venäjän- ja englanninkielisten sanojen väännöksistä ja on kaiken aikaa voimakkaan käymistilan alaisena. Uusia slangi-ilmaisuja syntyy ja vanhoja kuolee pois. Iäkkäämpi stadilainen ei enää täysin bonjaa (= ymmärrä) tämän päivän helsinkiläis-nuoria eivätkä nämä vanhaa starbua (= ukkoa).

Ihkaisen pienenä esimerkkinä slangin synnystä on Helsingistä jo kauan sitten yli koko maan levinnyt sana sapuska, joka merkitsee ruokaa. Se on lähtöisin Venäjältä ja oikeastaan sen pitäisi kuulua sakuska ja kaikkein oikeimmin zakuska.

Muuten olen sitä mieltä että tässä maassa on vain yksi stadi ja sen nimi on Helsinki. Saanhan minäkin rakastaa kotikontujani niin kuin vaikkapa savolaiset pitävät itseään ainoina oikeina immeisinä.

Jätetään kuitenkin stadin slangi vastedes rauhaan rauhan nimessä.

Reportaasistani nimeltä Ranuan pylväspyhimys riittää parran pärinää. Kiva, kuten aikamme suurin musiikkinero Jaakko Jahnu Jahnukainen sanoisi.

Nimim. Pohjolan ämmi kirjoittaa kuten kelpo lestadiolaisen tuleekin: ''Ennala ja kumppanit. Sen Ranuan Lestatealaisten seuroista kirjoituksen johtosta Ennalalle ja kumppaneille haluan kysyä että onko se Ennala umpiperä kun se paheksuu sitä käymälää eikö sen vatsa kulje niin kuin muilla ihmisillä luonnollisesti. Ja eikö ne opettajat ja mökinäijät ja maanviljelijät osaa saarnata niin kuin muutkin papit niinko te halveksitte mainittuja ammatteja vain niinhän Raamatussa sanotaan että ne jotka mailman silmissä halvat ovat on Jumala valinnut että hän viisasten viisauten tekisi tyhmyyteksi. Teillä on sellaista ajattelua pintapuolista, antasitte meijän kiittää Jeesusta saahan sitä kiittää kovemmallakin äänellä. Mitä se vaikuttaa hiljaa jupista kun kerran Herra käskee huutaa. Miksi se on teistä paha asia kun ne hyppäävät Jumalalle. Se ei taija olla paha asia kun pirulle hypätään. Oliko sinne Ranualle pakko mennä Jumalaa pilkkaamaan. Kyllä Ranualla omillaan pärjäsivät ei tarvinnu valtion avustaa niin kun Rok juhlissa piti Suomen valtion avittaa tuhansilla markoilla.''

Ennala ja kumppanit

Sen Ranuan Lestatealaisten seuroista kirjotuksen johtosta Ennalalle ja kumppaneille haluan kysyä että onko se Ennala umpiperä kun se paheksuu sitä käymälää eikö sen vatsa kulje niin kun muilla ihmisillä luonnollisesti

Hyvä Mökin ämmi, lukekaa tämän Piinapenkin alkupuolelta nyt ensin tarkemmin mitä kirjoitin eri ammattien arvostuksesta. Enkähän minä jutussani uskovia pilkannut, lestadiolaisilla on täsmälleen sama oikeus loikkia kuin muillakin urheilijoilla kunhan eivät hyppää minun syliini. Ja metelöidä saa puolestani kurkku suorana ja varmaan se on välttämätöntäkin, ei Jumalan kaltainen ikivanha mies pieniä piiskutuksia taida kuulla.

Se lievä iva, jota reportaasissa mahdollisesti oli, kohdistui lähinnä kaikistakin hengellisistä tilaisuuksista kirjoitettaessa käytettävään kalkkeutuneeseen tyyliin. On juhlateltaa, juhlavirttä, juhlakansaa, juhlakenttää, juhla-saarnaajaa, juhla-valokuvaajaa, miksi ei siis myös juhla-käymälää.

Siitä puheen ollen senkin tuotto on laskettava Rauhanyhdistyksen voittopuolelle. Miten monta kymmentä tonnia sontaa sitten kertyikin, oli se jumalanlapsista lähtöisin ja niin muodoin juhlasontaa, jolla tietysti on ihan erityinen siunaus: kyllä Ranuan pellot ensi suvena työntävät potaattia ennen näkemättömät määrät.

Sanotte, ämmiseni, että Jumala on valinnut omikseen tyhmät (ette juuri näillä sanoilla mutta tätä tarkoittaen). Se on totta ja totta ollessaan vähän ällistyttävää.

Minun ajatteluni on Teidän mielestänne pintapuolista. Pitää paikkansa tämäkin huomionne. Olen samanlainen pintapuolinen ajattelija kuin esim. ranskalainen Nobel-palkinnon saanut

Ranskalainen biokemisti Jacques Monod.

biologi Jacques Mond. Kun päätin oman lestadiolais-kuvaukseni käsitykseeni, että meidän kohtaloitamme säätelee sokea ja kuuro ja lahjomaton sattuma, huomasin jälkeen päin Monod'n tehneen vastikään ilmestyneessä teoksessaan Sattuma ja välttämättömyys saman oivalluksen, tosin hienommalla, herkemmällä ja vaikuttavammalla tavalla. Sillä näin hän: ''Ihminen tietää vihdoin, että hän on yksin sen universumin piittaamattomassa valtavuudessa, josta hän on sattumalta noussut esiin. Niin kuin hänen kohtalonsa, hänen velvollisuutensakaan ei ole kirjoitettu mihinkään.''

Kemistä kotoisin oleva Kalevi Hyvärinen toivoo minun hiukan edesauttavan häntä hänen urallaan: ''Heipä hei Veikko. Olisiko Sinulla mahdollista tulla tänne Kemiin ja tehdä minusta juttua Hymylehteen. Olen harrastanut laulua noin kymmenen vuotta ja haluaisin saada nimeä muuallakin kuin pohjoissuomessa ja että nämä levyherrat huomaisivat minun tosi kykyni...''

Voi veliseni, asiat ovat tässä maailmassa niin nurjasti (Sinun kannaltasi katsoen), että ensin pitää itse luoda itselleen nimi ja maine ja vasta sen jälkeen lehdet pyrkivät haastattelemaan. Ei siis päinvastoin. Eräs keskiajan filosofi, ettei vain olisi ollut Hegel, sanoi jossakin yhteydessä jotenkin tähän tapaan: jos korvessa asuva nero ei halua raivata itse tietä muiden ihmisten luo, raivaavat muut ihmiset tien hänen luokseen.

Funtsipa hiukan tätä ajatusta.

Tässä yhteydessä en malta olla lausumatta syvää halveksuntaani kaikenkarvaisten poppareiden mainostempuille, joita pitää keksiä ''pysyäkseen pinnalla'' kun ei pysytä pinnalla todellisten taitojen, lahjojen ja uutteran työskentelyn ansiosta. Viimeksi joku Salomooni, jonka oikeata nimeä en tiedä enkä haluakaan tietää, lavasti hukkumisen veteen: hänen vaatteensa ja — tietysti ja nimen omaan — hänen henkilöpaperinsa löydettiin järven rannalta mutta äijää itseään ei viiteen vuorokauteen mistään.

Temppu onnistui sikäli että Iltasanomat kirjoitti ''onnettomuudesta'' niin kookkain kirjakkein kuin Paavi olisi mennyt naimisiin. Mainosta siis tuli mutta silti Salomooni, joka elelee ikävä sanoa edelleen tarveena ja jaksaa hyvin, on sama keskinkertainen laulaja kuin tähänkin asti.

Jos olisin oikeus-toimista päättävä despootti, määräisin Salomoonin 10 vuodeksi pakkotyöhön kuokkimaan suota, sillä teetättihän hän muutoinkin ylirasitetulla ja vajaalukuisella poliisikunnallamme turhaa puuhaa kun nämä naarasivat po. järveä päivä-sodalla.

Hyi helvetti, sanon minä.

Ja hyi helvetti, sanoo ystäväni Veikko Koski, tämän lehden päätoimittaja, kun Piinapenkki venyy venymistään ja silti hänen pitäisi saada tähän Hymyyn sopimaan muutakin kuin minun höpinäni. Mutta jopa oikein makeilisin hänelle samalla vannoen että seuraavaan numeroon en tekisi Piinapenkkiä lainkaan, ehkä hän sallisi minun vielä kajoavan pariin asiaan, oikeastaan kolmeen ja neljäänkin.

Asia no 1: Minä vastaan henkilökohtaisesti kirjeellä niin monelle lukijalle kuin suinkin jaksan. Mutta älkää minuun kovin suuttuko, jos vastaus ei paluupostissa tulekaan, on nähkääs pikkasen muitakin hommia, välillä sairautta, työmatkoja ja lomaakin halukkaasti pitäisin. Okei?

Asia no 2: Olen jo ennenkin pyytänyt ja toivonut, ettei juttujen aiheista kirjoitettaisi tai soitettaisi minulle vaan päätoimittajille tai toimituspäällikölle koska he määräävät ja päättävät, mistä ideasta voi, uskaltaa ja kannattaa juttu tehdä. Jos nyt kumminkin tunnette ihan väistämätöntä pakkoa kertoa satuja minulle, niin a) postimerkittömiä lähetyksiä en lunasta, b) ilmoittakaa oikea nimenne ja osoitteenne sillä niitähän ei luvattanne lehdessä julkaista, c) älkää liioitelko kärsimiänne vääryyksiä tai ylimalkaan mitään asioita, d) älkää kirjoittako toisten nimissä valheita. C ja d-kohdista pari esimerkkiä. Vankilassa istuva mies kertoi kahden kaverinsa kuolleen ja itsensäkin sairastuneen juotuaan Alkon myymälästä ostamaansa viinaa, joka osottautuikin rotanmyrkyksi. Analyysi oli muka tehty oikein laboratoriossa. Kun pyysin tarkempia tietoja, mm. missä laboratoriossa analyysi oli

KÄÄNNÄ

suoritettu ja mikä nimenomainen Alkon myymälä "rotanmyrkyn" oli myynyt, vastasi asianomainen etten hän enää muista. Toisin sanoen: pläp pläp pläp. Sitten minua lähestyi nimin ja osoittein erään seurakunnan haudankaivaja, jonka tunnolla oli karmea salaisuus: hän paritteli ruumishuoneella vainajien kanssa. Tällaisesta nekrofilian nimellä tunnetusta sukupuolivietin poikkeavuudesta on äärettömän vaikea kirjoittaa syyllistymättä makaaberiin törkeyteen sillä kaikki eivät ole Mika Waltareita (Waltari kajoaa hellävaroen tähän teemaan romaanissaan Sinuhe). Kuitenkin ajattelin edes yrittää ja vastasin haudankaivajalle tulevani häntä tarkemmin kuulemaan jonakin hänelle sopivana päivänä. Haudankaivajalta hetikohta tullut kirje alkoi sanoin "mitä perkelettä..." Joku siis oli pilaillut hänen nimissään. Huumorintajuni on uskoakseni melkoinen, mutta rajansa kaikella.

Asia no 3: Kiltit ystävät, älkää nyt muutamiin aikoihin pyydelkö raha- tai vaateapua, ei ainakaan ennen kuin uskoni ihmiseen on jälleen palannut mikäli se enää koskaan palaa. Ja koettakaapa asettua asemaani muutenkin. Minähän saan palkkani siitä että kirjoitan enkä siitä, että avustan ihmisiä aineellisesti. Ja minkä hitonmoisen lisätyön "pakettien" kokoon haaliminen ja lähettäminen teettääkään! Esimerkki jälleen. Rva X Kausalasta pyytää 2 paria kenkiä numeroiltaan ne ja ne, pari hametta ja ulsterin numeroiltaan ne ja ne sekä rahaa niin ja niin paljon, koska "teitän herra Ennala tiedossa on varmaan paljo ihmisiä jotka omaavat hyvän sytämen ja tahtovat auttaa kovaosaisia".

Totta on, että silloin tällöin minulta tiedustellaan, tietäisinkö käyttöä asianomaisille itselleen ahtaiksi käyneille hameille, päällystakeille ja jalkineille, ja jos tiedän, saisiko ne lähettää minulle niin että toimittaisin ne sitten eteenpäin.

Mutta minullapa ei ole sellaisia tiloja, joissa voisin suuria määriä asusteita säilyttää ilman että ne kostutuaan homehtuisivat tai menisivät muutoin piloille. Kerjuu-kirjeen tullen olisi siis otettava yhteys apu tarjonneeseen. Mutta jälleen uusi mutta. Minulle saapuneet kirjeet on aakkostettu lähettäjän sukunimen perusteella eikä lajiteltu eri läjiin esim. niiden sisällön eli aiheen mukaan. Alapa siis käydä lävitse kymmentätuhatta kirjettä löytääksesi sellaisen, jonka lähettäjällä olisi lahjoitettavana pusero kooltaan numero 38. Aivan toivotonta! (Nimettömät 20 000 muuta kirjettä ovat luku eriksensä, mutta nimettömäthän eivät kyllä kenellekään mitään apua tarjoakaan, solvauksia vain.)

Jos onni olisi myötäinen — mitä se ei koskaan minun kohdallani ole — saattaa sopivalta tuntuvan lahjoittajan kirjeen keksiäkin 2 päivää mappeja läpi käytävän. Uutta kirjeenvaihtoa ja sitten aikanaan tulleen lähetyksen uudelleen paketoiminen ja edelleen lähettäminen.

Entä mikä sitten on seuraus? Hyvä omatunto kun näin on tullut toimittua humaanisti? Miksei niinkin mutta kun näin monenmoisen vaivannäön jälkeen sitten saa lahjoituksen vastaanottajalta kiitoksen asemesta moitetta kun "net kenkät kun lähetitte oli liika isot ne pyörii meirän isännän jaloissa" tms. niin alkaa lievästi sanoen vituttaa. Ja on itsessään pidätteleminen ettei mene vastaamaan näin: "Saatanastako minä tiesin teidän, hyvä rouva, olevan naimisissa kääpiön kanssa, jonka jaloissa 41 numeron kengätkin pyörivät ympäri".

Ja tässä tällaista "humanitäärista" toimintaa

PIINA PENKKI

hiki hatussa harjoittaessani soi puhelin yhä tiuhempaan tahtiin ja yhä kuivakkaammalla äänellä kysyy toimituspäällikkö, että "eikö se sun juttus nyt jo vähitellen rupee valmistumaan, ei kirjapaino enää kauan odota, joudun tässä minäkin kenkkuun välikäteen sun takias".

Ja siunatuksi lopuksi pirauttaa itse Urpo Lahtinen ja pyytää korrektiin tapaansa "pikku neuvotteluun". Silloin lyö vatsan löysälle ja sydänalassa kouraisee ilkeästi: se on lähtöä nyt...

Tässä nyt joka tapauksessa yksi osoitus aikaisemmasta "humaanisuudestani": Pikonlinnan sairaalan potilaita katselemassa lahjoittamaani televisiota, josta näyttääkin juuri tulevan mielenkiintoista ohjelmaa, nimittäin testikuva.

Asia no 4: Avioliittolaki on uusimisen alaisena vai lieneekö jo valmiiksi uusitty. Minusta nähden uudessa laissa olisi tärkeintä vaikeuttaa avioliittoon "pääsyä" ja helpottaa eroamista. Lisäksi pitäisi perustaa erityinen avioliitto-koulu, 12 kuukautta kestävä ilta-kurssi ja avioliittoon pääsisivät vain sen läpi käyneet ja heistäkin ainoastaan laudatur-oppilaat.

Pääaineena pitäisi ko. kursseille opettaa, että avioliitto ei ole sen kahta ensimmäistä kuukautta lukuun ottamatta pusi-pusia vaan perkeleellistä valtataistelua, tappelua, huutoa, rähinää, velan- ja huorintekoa yms.

Tätä nykyä pääsee naimisiin kuka tahansa kenen kanssa tahansa (paitsi ei veli sisarensa), kunhan kykenee ymmärrettävästi vastaamaan pastorin kysymykseen että "juu". Oikeastaan sekään ei ole välttämätöntä, mykkäkin voi ilmaista papille "tahtovansa" symbolisella elekielellä. Pitää vain muodostaa vasemman käden peukalosta ja etusormesta ympyrä ja sohia sitä oikean käden nimettömällä. Kyllä kirkkoherra siitä tajuaa, että ylkää panettaa.

Avioliittolain 3. luvun 11§:n mukaan "avioliittoon älköön menkö se, joka on mielisairas tai tylsämielinen". Heh-heh. Juuri hehän avioliittoon menevätkin.

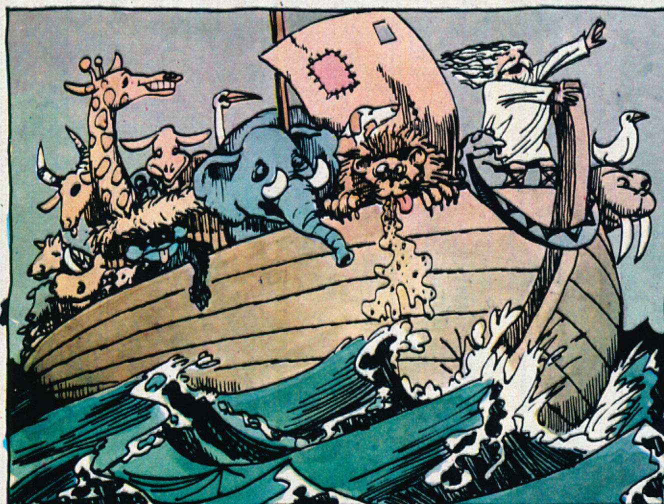

Ensi numerossa kerron karmaisevan tarinan eräästä avioliitosta ja voin erilaisin asiakirjoin ja muilta osin valallani vannoa sen pitävän joka rikkua myöten paikkansa. Huonohermoiset älkööt siihen kuitenkaan tutustuko. Ah, anteeksi, ensi numerossahan ei mitään Piinapenkkiä olekaan kuten ylempänä juuri vakuutin. Mutta sitten, mutta sitten, malttia vain hiukan, ihan pikkasen, niin.

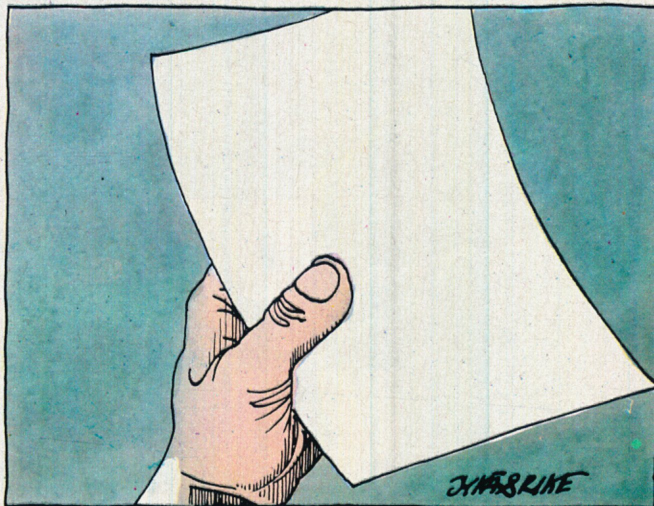
Jykä&Rike: puutaheinää

AJAT NE SENKUN VAAN MUUTTUU. TOISTA SE OLI ENNEN KUIN NYT.

ENNEN OLI ARKKI PUUTA.

NYT ON ARKKI PAPERIA.

ENNEN KANTOI VIITTAA HARTIOILLAAN RITARI.

NYT KANTAA VIITTAA TYÖMIES.

ENNEN PÄÄSTI PIIKA RENGIN AITTAANSA.

NYT PÄÄSTÄÄ RENKI PIIAN AITTAAN

Tässä se on

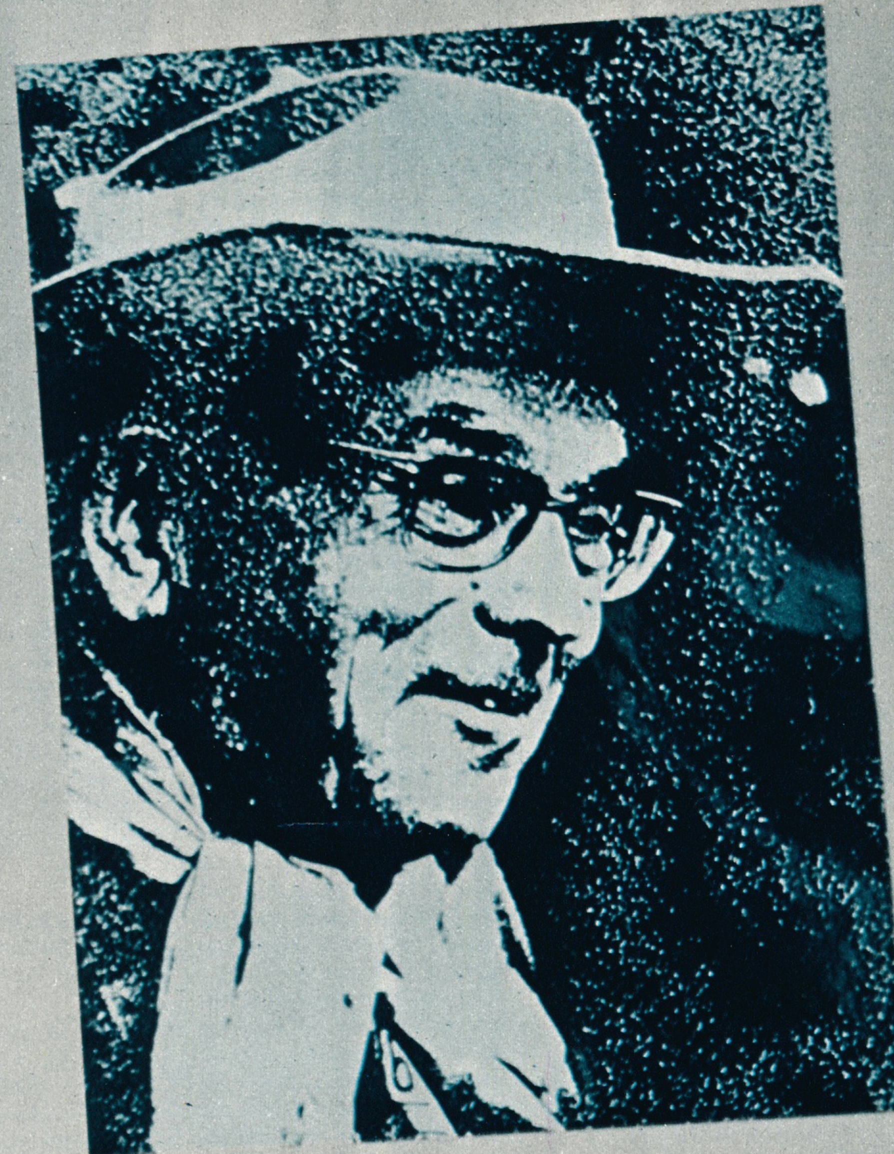
"VARA-PRESIDENTTI" KALLE KAIHARIN HAASTATTELU

Teksti: VEIKKO KOSKI Kuvat: VEIKKO LINTINEN, MATTI SELÄNNE, KARI LAAKSO ja KALLE KAIHARIN ALBUMIT

Tamperelainen kauppaneuvos Kalle Kaihari on mies, jolta Suomen lehdistö on vuosikausia kärttänyt haastattelua tai muistelmia. Kalle Kaiharin nimi vilahtelee tuon tuostakin siellä, minne valtakunnan vaikutusvaltaisimmat henkilöt kokoontuvat viettämään vapaa-aikaansa tai rentouttavaa juhlahetkeä. Urheilujohtajana Kalle Kaihari on tehnyt mittavan elämäntyön. Hänen urheilun ja urheilijain tuntemuksensa on ällistyttävän suuri. Jo monissa talviolympialaisissa hän on jakanut presidentti Urho Kekkosen taistelijanmaljan suomalaisille kultamitalivoittajille. Tasavallan presidentin kanssa kauppaneuvos Kalle Kaihari onkin niin hyvä ystävä, että häntä on usein leikillisesti nimitetty Suomen varapresidentiksi.

Tähän asti Kalle Kaihari on ehdottomasti kieltäytynyt kertomasta julkisuudessa laajemmin elämästään ja noususta tasavallan huipputason seuramieheksi. Nyt Kalle Kaihari on kuitenkin myöntänyt HYMYLEHDELLE laajan haastattelun, jossa hän kertoo oman elämänsä kaaresta sekä matkoistaan ja ystävyydestään presidentti Urho Kekkosen kanssa. Tämä haastattelu aloittaa samalla Hymylehden ainoalaatuisen juttusarjan niistä Suomen tasavallan vaikuttajahahmoista, jotka useimmiten jäävät tai haluavat jäädä piiloon päättävien henkilöiden harmaaseen tukijoukkoon.

KÄÄNNÄ

Biljardisalista

Tamperelainen kauppaneuvos Kalle Kaihari kuuluu tasavallan presidentin Urho Kekkosen kaikkein läheisimpään ystäväpiiriin.

Moni on ihmetellyt, miltä ajalta ja mistä olosuhteista tämä ystävyys on peräisin.

Kalle Kaihari itse kertoo hupaisan tarinan heidän ensimmäisestä tapaamisestaan:

''Tutustuimme SM-kisojen aattoyönä 1924 Lahdessa. Edustin silloin TUL:n seuraa Tampereen Yritystä enkä siis voinut osallistua itse kilpailuihin. Mutta niin urheiluhullu olin, että kävin kisoja seuraamassa. Meitä oli viisi tamperelaista, Reijo Halme, Hugo Lahtinen, Ville Tuulos, Aarne Siren ja minä, me lähdimme Lahteen yhdessä. Olimme varanneet Kaupunginhotellista itsellemme huoneen. Mutta juna oli neljättä tuntia myöhässä, ja kun puoli yhden aikaan yöllä tulimme hotelliin, portieri kertoi jo antaneensa meidän huoneemme muille. Minä rohkeana poikana kysyin huoneen numeron ja menin kolkuttamaan ovelle. Sieltä tuli avaamaan ohuttukkainen mies. Selitin hänelle tilanteen. Hän tarttui heti asiaan: 'Jaaha, pojat, herätkääs! Järjestetään vuoteet lattialle, täältä tulee viisi miestä lisää!' Huoneessa oli kolme kisoihin tullutta Kajaanin Kipinän miestä. Oven aukaisi Urho Kekkonen, joka niissä kilpailuissa oli toinen 100 metrin juoksussa ja voitti korkeushypyn mestaruuden.''

Siitä siis alkoi Kalle Kaiharin ja Urho Kekkosen ystävyys. Se alkoi urheilun merkeissä, ja paljolta näissä samoissa harrastuksissa he ovat yhtä pitäneet nyt jo melkein puoli vuosisataa.

Mutta ehkä heissä on jotain muutakin yhteistä, jonka juuria on etsittävä vielä paljon syvemmältä.

Tasavallan presidentin vaiheet kansa tuntee. Hän on lähtöisin vaatimattomista oloista Pielavedeltä.

Kalle Kaihari syntyi 3. elokuuta 1899 Tampereen Pispalan maisemissa sahatyömies Kalle Flinckin ja hänen vaimonsa esikoisena. Kallen jälkeen perheeseen syntyi vielä kymmenen lasta. Perhe eli erittäin niukasti. Asuntona oli kamari ja osuus neljän perheen yhteiskeittiöstä. Keittiön liedestä nousi savu aukon läpi suoraan ulos, ja talviöisin tunki pakkanen samasta reiästä sisään niin että aamulla olivat vesiämpärit umpijäässä.

Esikoispojan oli pienestä pitäen tuotava osansa perheen elannon kartuttamiseksi. Kuusivuotiaana hän aloitti liikemiesuransa. Kaupungin terveydenhoitolautakunta lunasti kymmenen pennin kappalehintaan rotanraatoja. Kalle kavereineen osallistui jahtiin ja ansaitsi tällä toimella joskus hyvätkin taskurahat. Kerran hän muistaa löytäneensä kahdentoista rotan pesän. Silloin rahaa tuli niin että taskut pullistelivat.

Kun yrittää ajatella Kalle Kaiharin monivaiheista elämäntyötään hieman pintaa syvemmälle, tulee väistämättä siihen tulokseen, että kaiken tehdyn ja tapahtuneen juuret ovat tuolla vuosisadan alun Tampereella, Kalle Kaiharin lapsuudessa ja nuoruudessa.

Kalle Kaihari on nyt kauppaneuvos, laajalti kunnioitettu liikemies. Mutta kun hän perusti ensimmäisen paita- ja solmioliikkeensä 1926 ja meni pankista pyytämään lainaa, hänen anomuksensa torjuttiin suoralta kädeltä: ''Meiltä ei anneta rahaa punakaartilaisille!''

Tämänkin elämänvaiheen selitys löytyy etsimättä Kalle Kaiharin lapsuudesta ja nuoruudesta. Suurperheen esikoispoikana hän joutui jo varhain työhön. Onnettomana kohtalonvuonna 1918 hän oli päivät työssä Särkän sahalla ja illat biljardipoikana ja markööriñä työväentalolla.

Kun punaisten ensimmäinen asejuna tuli Tampereelle tammikuun lopulla 1918, aseet tuotiin työväentalon biljardisaliin puhdistettavaksi.

''Niin minä tulin punakaartiin'', sanoo Kalle Kaihari.

Hän haavoittui Tampereen taistelussa molempiin jalkoihin, oli sodan jälkeen Tampereen vankileirillä ja Pönttövuoren louhintatyömaalla, kunnes sai viiden vuoden ehdollisen tuomion valtiorikoksesta.

Tätä elämänvaihetta kaikki eivät ole vieläkään antaneet Kalle Kaiharille anteeksi.

Kuitenkin tämä mies on senjälkeisinä yli 50 vuotena tehnyt tämän maan ja sen vähäosaisten hyväksi enemmän kuin moni muu.

Kalle Kaihari ei ole ensimmäisenä tekemässä luetteloa hyvistä töistään. Mutta useinkin ne ovat olleet sen suuruusluokan tekoja, että ne ovat tulleet tietoon.

Talvisotaan hän osallistui Tampereen väestönsuojelukeskuksessa. Jatkosotaan hän lähti rintamajoukkoihin 42-vuotiaana vapaaehtoisena. Mutta sillä välillä tapahtui Tampereella jo jotakin tavatonta. Helmikuussa 1941 päätettiin ryhtyä lahjoitusten ja talkoiden turvin rakentamaan asuntoja aseveljille ja kaatuneiden perheille. Talkootyöt lähtivät vauhtiin heti kun sen talven routa suli. Kalle Kaihari lahjoitti varat ensimmäisen talon rakentamiseen ja teki itse kaiken kaikkiaan tuhansia talkootunteja. Jatkosotaan lähtö hiljensi työmaan, mutta syksyyn 1943 saatiin yhtä kaikki valmiiksi kolmetoista kahden perheen taloa, joihin muutti 26 perhettä: 44 aikuista ja 114 lasta.

Kun kylä oli valmis, luovutti Tampereen Aseveliyhdistys kolme visakansiin sidottua muistoalbumia. Yhden sai tasavallan presidentti Risto Ryti, yhden marsalkka C. G. Mannerheim ja yhden kauppias, Pajarin divisioonan alikersantti Kalle Kaihari.

Kaiharin albumin ensimmäisellä sivulla on pergamentille painettuna teksti, joka kannattaa poimia esiin vielä kolme vuosikymmentä myöhemminkin:

''Kauppias Kalle Kaihari. Tampereen Asevelikylän valmistuttua tänään tarkoituksensa Tampereen Aseveliyhdistys pyytää lausua Sinulle sydämellisimmän kiitoksensa siitä ratkaisevasta ja korvaamattomasta avusta, jota Sinä olet Asevelikylän rakentamisessa antanut. Talotoimikunnan käytännöllisten asiain hoitajana Sinä olet tarmokkaalla ja sydämen lämmöstä lähteneellä toiminnallasi tehnyt mahdolliseksi kylän rakentamisen keskellä riehuvaa sotaa ja sen aiheuttamia lukemattomia vaikeuksia. Esteistä huolimatta, jotka olisivat monen masentaneet, olet johtanut kylän rakentamista, talkooväen ja työvoiman hankkimista, huolehtinut rakennustarpeitten ja vieläpä rakennusvarojen saannista. Ensimmäisellä talolahjoituksella olet myös antanut ratkaisevan sysäyksen kylän rakentamiseen. Tästä kaikesta Tampereen Aseveliyhdistys on Sinulle syvästi kiitollinen. Tuottakoon niiden aseveliperheiden onni, jotka olet auttanut uusiin parempiin olosuhteisiin, Sinulle pysyväistä tyydytystä. Ylevä ja innostava esimerkki kannustaa aseveljiä uusiin ponnistuksiin tämän maan ja sen onnen menestykseksi. Tampereella syyskuun 5 p:nä 1943. Tampereen Aseveliyhdistys r.y.''

Sodan jälkeen Kaihari veti Tampereella Kansanavun keräystoimintaa. Vuonna 1945, yhtenä ainoana vuonna, Tampereella saatiin kokoon 9,5 miljoonaa markkaa, nykyrahaksi muunnettuna noin 1,5 miljoonaa markkaa. Tätä tulosta ei edes Helsinki pystynyt ylittämään.

Näin Kaihari muistelee tuota vuotta:

''Kansanavun Tampereen paikallistoimikunnan puheenjohtajana oli nyt jo edesmennyt Suomen Trikoon toimitusjohtaja, vuorineuvos Harald Jensen, olemukseltaan voimakas, loistava persoonallisuus, oikea patriarkaalinen hahmo, jonka vaikutus heijastui koko Tampereen silloiseen suurteollisuuteen.''

''Kun Kansanavun vuosittainen keräys silloin alkoi, Jensen sanoi: 'Minä laitan pohjaksi 500 000 mk ja soitan vuorineuvos Solinille Tampellaan, kyllä hän laittaa saman verran. Eikä Finlaysonin toimitusjohtaja von Wendt kehtaa varmasti myöskään kieltää. Niin on 1,5 miljoonaa markkaa koossa. Sinä, Kaihari, keräät sitten loput!'

punakaartiin

◁ **Kun punaisten ensimmäinen asejuna tuli Tampereelle tammikuun lopulla 1918, aseet tuotiin työväentalon biljardisaliin puhdistettavaksi. — Niin minä tulin punakaartiin, kertoo Kalle Kaihari. Tämä kuva on ensimmäinen valokuva Kallesta.**

△ **Pispalan portaiden ylösjuoksu ei tuota ikinuorelle kauppaneuvokselle sydämentykytyksiä, sillä aktiivinen urheilu aikoinaan ja kunnon ylläpitäminen tänään takaavat, että Kalle Kaihari jaksaa elää väkevää elämäänsä.**

Niin käytiin työhön ja 9,5 miljoonaa markkaa saatiin sinä vuonna kokoon. Koko valtavassa keräystoiminnassa ei ollut kuin kaksi palkallista toimihenkilöä, kaupunginjohtajan rouva Alli Nordlund ja poliisimestarin rouva Martta Kotkavuori."

Tähän kaikkeen Kalle Kaihari sai aikansa riittämään. Hän sanoo, että niinä vuosina tekstiilikauppiaalla oli aikaa, kun ei ollut mitään myytävää!

Mutta tämä ei suinkaan ollut kaikki, missä Kaihari oli mukana. Koko hänen toimintansa urheiluelämämme hyväksi on vielä mainitsematta.

Kaihari toimi vuosia Tampereen Yrityksen puheenjohtajana, mutta 1930-luvun alkupuolella hän vaihtoi seuraa ja liittoa. Hän muutti Tampereen Pyrintöön, jonka puheenjohtajana hän toimi sotien jälkeen yhdeksän vuotta. Silloin Pyrintö voitti kuusi kertaa peräkkäin SM-kisojen Kalevan maljan. Silloin Pyrintö rakensi Hämeenkyröön pikku-Vierumäeksi mainitun valmennus- ja harjoituskeskuksensa. Silloin rakennettiin Tampereen Vehmaisten hiihtomaja. Silloin rakennettiin Tampereen tennishalli. Silloin ryhdyttiin vuosien suurtyöhön Tampereen Ratinan stadionin rakentamiseksi. Silloin perustettiin Tampereen Saunasäätiö, joka sitten rakensi uimahallin ja josta myöhemmin on tullut suuren hotellinkin omistaja.

Näissä kaikissa toimissa Kalle Kaihari on ollut vetovuorossa.

Ja hänen auransa jälki on piirtynyt näyttävästi myös valtakunnalliseen urheilusarkaan. Hän on kuulunut Suomen urheiluliiton johtokuntaan, talousjaostoon sekä liittovaltuustoon, jossa hän on toiminut myös puheenjohtajana.

Hän itse sanoo, että häntä on ajanut näihin puuhiin hullu innostus urheiluun.

Tuo hullu innostus on hänessä todella syvässä. Kun Kalle Kaihari innostuu kertomaan urheilumuistojaan, vilahtaa esiin joukko Suomen urheilun kaikkein legendaarisimpia nimiä. Tuntuu kuin selailisi Suomen urheilun historiaa.

Näin Kalle Kaihari sai urheilukipinän:

"Verner Isä-Järvinen oli Tampereen urheilun ensimmäinen suuri nimi. Hänhän voitti antiikin kiekonheitossa kultaa ja tavallisessa pronssia Ateenan väliolympialaisissa 1906 sekä kaksi vuotta myöhemmin taas pronssimitalin Lontoon kisoissa. Kun hän kävi täällä kotikentällään harjoittelemassa, olin juoksemassa hänelle kiekkoja takaisin. Hän saattoi heitellä jopa 4—5 tuntia yhteen menoon, niin että siinä tuli hintelälle pikkupojalle melkoista juoksuharjoitusta. Välillä hän otti meidät pojat ympärilleen ja ryhtyi kertomaan meille Kreikan historiasta. Sen hän tunsikin niin tarkkaan, että niillä tiedoilla olisi näissä nykyajan tietokilpailuissa hyvinkin saanut päävoiton."

Urheiluseuraan Kalle Kaihari liittyi kuitenkin vasta kovien koettelemusten jälkeen, 1920-luvulla. Täysin luonnollista tietenkin oli, että hän meni TUL:n seuraan Tampereen Yritykseen. Ennen pitkää hän veti sinne koko Flinckin seitsenpäisen veljessarjan. Tampereella oli siihen aikaan Suomen nimekkäin voimistelijakolmikko Jansson — Wuolio — Nieminen. Hienona esikuvana oli Yrityksessä Launiksen veljeksistä vanhin Eetu, joka silloin yli 60 vuotiaana heitteli rekillä jättiläisiä kuin nuoret pojat. Heidän innostamanaan Kalle ryhtyi voimistelemaan. Telineiltä hän siirtyi harjoittelemaan 400 ja 800 metrin juoksuja, kunnes hänen hyvä ystävänsä Aarne Siren alkoi opetella seiväshyppyä.

Telinevoimistelijalle seiväshyppy oli mielenkiintoinen laji.

"Siitä minulle tulikin varsinainen leipälaji. Harjoittelin sitä tiiviisti mm. hyvän ystäväni kymmenottelija Aki Järvisen kanssa. Koko talven 1927—28 — siis ennen Amsterdamin kisoja — kävimme harjoittelemassa Tampereen rautatieaseman varastohallissa, joskus parinkymmenen asteen pakkasessakin. Aki pääsi parhaimmillaan kolmeen ja puoleen metriin. Mutta sen hän ruhjoi voimalla eikä tekniikalla, sillä hän ei oppinut kääntymään: hän lensi selkä edellä riman yli purukasaan saakka. Akilla ei ollut lainkaan sellaista tyylitajua kuin veljellään Matilla, joka oppi melkein mitä hyvänsä. Esimerkiksi kiekonheiton tekniikkaa Aki Järvinen ei oppinut millään. Hänen ennätyksensä oli 35 metrin paikkeilla. Isä-Järvinen pauhasikin hänelle monet kerrat: 'On se kumma, että mies on melkein 190 senttiä pitkä eikä saa kiekkoa lentämään tuon kauemmas. Sinunhan pitäisi ilman vauhtiakin heittää 40 metriä!'"

Kalle Kaihari saavutti seiväshypyssä TUL:n ennätyksen 371. Hän oli TUL:n maajoukkueessa Latviaa vastaan 1930. Seuraavana vuonna hän toimi TUL:n joukkueen johtajana lähes kuukauden pituisella Saksan-matkalla. Se oli Hitlerin nousun aikaa, jota sävyttivät natsien fanaattiset toimet. TUL:n joukkuekin joutui Dresdenissä ensin kivityksen kohteeksi ja sitten käsikähmään eräässä ravintolassa. TUL:n ja natsien välisen ottelun jäljiltä jouduttiin ravintolan kalusto uusimaan.

Ne olivat niitä aikoja.

Silloin TUL:n urheilijat olivat TUL:n urheilijoita ja SVUL:n urheilijat olivat SVUL:n urheilijoita. Mutta Kalle Kaihari sanoo, että virallisesta välirikosta huolimatta urheilijain välit olivat paljon paremmat kuin konsanaan nyt. Esimerkiksi Tampereella TUL:n ja SVUL:n urheilijat kävivät yhdessä harjoittelemassa, vaikka eivät sitten samoihin kilpailuihin päässeetkään.

Tuona aikana Kaihari tutustui Paavo Nurmeenkin. Hän oli mukana Nurmen kilpailumatkoilla, vaikka ei tietenkään voinut samoihin kisoihin osallistua kilpailijana.

"Vuonna 1923 matkustin Nurmen kanssa Tukholmaan Nurmen — Widen otteluun. Heidän kilpailunsa olivat silloin valtavia, melkein maaottelun veroisia yhteenottoja. Stadion oli täynnä kansaa, puoliksi suomalaisia, puoliksi ruotsalaisia. Paavo sanoi laivalla Tukholmaan mennessämme, että jos Wide juoksee mailin 4.10 tai alle, niin se voittaa. Wide ei juossut alle. Paavo juoksi 4.10,4 ja voitti."

Nurmi yleensä tiesi aina etukäteen hyvin tarkkaan, mihin hän milloinkin pystyi. Tästä Kaiharilla on pari muutakin muistelmaa:

"Hyvän ystäväni, nyt jo edesmenneen Emil Elon kanssa lensin kesällä 1928 Amsterdamin olympiakisoihin. Malmöstä rynkytettiin vanhalla, rämisevällä Fokkerilla, joka kaiken lisäksi joutui sumun takia laskeutumaan Amsterdamin sijasta Hampuriin. Ja sieltä jatkettiin matkaa junalla kisakaupunkiin. Suomen joukkue asui Amsterdamin satamassa Oihonna-laivassa. Elon Ema oli oikein hyvä Nurmen ystävä, ja niin päätimme mennä tapaamaan Paavoa päivää ennen 10 000 metrin juoksua. Siellä jutellessamme Paavo sanoi, että hän häviää varmasti näissä kisoissa Ritolalle, sillä hänen oma kuntonsa

KÄÄNNÄ

Kalle Kaiharin ja Paavo Nurmen unohtumattomat urheilumatkat

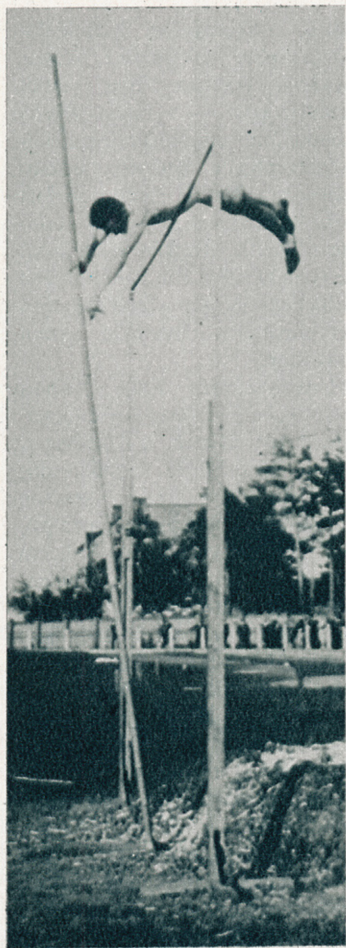
oli huono, varsinkin vasen jalka oli aika jäykkä eikä ollut parantunut hieromallakaan. Nurmen tapana oli yleensä johtaa juoksua. Niin siinä sitten mekin neuvoimme, että nyt ei pitäisi mennä johtoon, vaan yrittää roikkua muiden perässä. 'Niin mä teenkin, jos vain pysyn lähituntumassa', sanoi Nurmi.''

''Paavon ennustus kävi puoliksi toteen, sillä hän voitti 10 000 metriä mutta hävisi Ritolalle 5 000 metrillä.''

''Kahta vuotta aikaisemmalta ajalta muistan, miten loistokuntoinen Nurmi voitti heinäkuussa 1926 suurtaistelussa Widen ensin maililla ajalla 4.11,7 ja seuraavana päivänä ikimuistettavassa, historiallisessa kamppailussa, ruotsalaisen Eklöfin kiusantekojuoksussa 3 000 metrillä maailmanennätysajalla 8.20,4. Aikaisemmin keväällä oli Saksan entinen pikajuoksumestari Richard Rau saanut Nurmelta lupauksen, että tämä tulee syyskuussa juoksemaan Charlottenburgin seuran kilpailuihin. Tapasin Paavon sitten elokuun lopulla. Hän sanoi, että hänen kuntonsa oli laskenut heinäkuusta. Hän ei uskonut enää pääsevänsä syyskuun 11. päivään mennessä sellaiseen kuntoon, että pärjäisi Berliinissä. 'Mitä sitten lähdet sinne, kun kerran tiedät huonon kuntosi!' minä ihmettelin. Paavo sanoi, että kaikki 25 000 lippua oli myyty jo etukäteen ja että hän ei kehtaa olla sieltä pois. Niin hän meni ja hävisi molemmat matkat, 1 500 metriä Saksan Peltzerille ja 3 000 metriä Ruotsin Widelle.''

Nurmen vaiteliaisuudesta ja julkisuuden karttelusta on paljon tarinoita. Tässä yksi lisää Kalle Kaiharin kertomana:

''Olimme molemmat Hampurissa Suomen maaottelujoukkueen mukana 1956. Nurmi oli Hampurin kaupungin kutsumana juhlavieraana ja minä jonkinlaisena johtajana. Kaupungin ylipormestari järjesti illalliset, joilla Paavo oli kunniavieraana ja joilla hän näin ollen joutui istumaan ylipormestarin viereen. Paavo sanoi kuitenkin minulle, ettei hän viitsi siinä kovin kauan istua. 'Kun on syöty, minä lähden pois. Lähde mukaan!' Ja niin me lähdimme. Kiertelimme sen jälkeen kahteen pekkaan varsin pitkään katselemassa, minkälaista Hampurin kuulu yöelämä oli. Kuten tiedetään, Paavo on hyvin tarkka poika rahan käytön suhteen, kuten tietysti pitää ollakin. Mutta sitten kun hän sanoo, että 'mennäänpäs hiukan katselemaan noita illan ravitsemusliikkeitä', niin silloin ei maksa kukaan muu kuin Paavo. Ja niin kävi sinäkin yönä Hampurissa.''

△ Kalle Kaihari ja Paavo Nurmi matkalla Tukholmaan. — Kun Paavo sanoi, että nyt minä voitan, niin silloin hän myös voitti. Hän tunsi itsensä ja tiesi kuntonsa, muistelee kauppaneuvos Kaihari.

◁ — Seiväshypystä tuli minulle varsinainen leipälaji ja harjoittelin sitä tiiviisti mm. hyvän ystäväni Aki Järvisen kanssa, kertoo Kalle Kaihari. Hänen mitalikokoelmansa on varsin edustava: mitaleita on muistakin lajeista kuin seiväshypystä.

▽ — Mieleeni on lähtemättömästi jäänyt seppeleenlasku Budapestissa vuonna 1940. Urho Kekkonen oli silloin SUL:n puheenjohtajana ja Suomen joukkueen johtajana tällä Unkarin matkalla. Seppeleenlasku oli vaikuttava ele silloisessa Euroopan feodaalisimmassa maassa. Taustalla suurlähettiläs Vuorimaa ja lähetystösihteeri Hannes Martola.

Kalle Kaiharin urheilumuistot ovat todella kirjavaa kudelmaa. On suorastaan vaikea ratkaista, missä järjestyksessä tätä kerää purkaisi. Kuinka moni nykyajan urheilujännäri tietää esimerkiksi sen, että Kaihari on luistelussakin kolminkertainen pronssimitalimies!

''Löin kerran vetoa, että yhden syksyn harjoittelulla luistelen 500 metriä alle 50 sekunnin. Ja sehän meni 49,8. Tästä innostuin harjoittelemaan niin että minut valittiin edustajaksi työväen talviolympialaisiin Itävallan Mürzyslagiin 1931. Siellä sain pronssia joka matkalla, 500, 1 500 ja 3 000 metrillä.''

Tähän voi vain lisätä, että Kaihari on ollut myös kilpa-autoilija. Talvella 1929 hän voitti autojen jäärata-ajot Helsingin Munkkiniemen edustalla. 1930-luvulla hän oli Suomen ensimmäisiä pujottelijoita ja syöksylaskijoita; hän kilpaili sekä Lapissa että Keski-Euroopassa. Ja viime sotien jälkeen hän oli Suomen edustajana keilailumaaottelussa Ruotsia vastaan.

Monenlaista kisamatkaa hänellä on toden totta takanaan. Hän oli johtajana mukana monella matkalla myös Urho Kekkosen kanssa siihen aikaan, kun Kekkonen oli SUL:n puheenjohtaja. Näistä retkistä on ehkä muita paremmin jäänyt Kaiharin mieleen matka Unkariin, välirauhan aikana:

''Suomen joukkue matkusti Unkariin junalla. Rajalla jo nousivat vastaanottajat meitä tervehtimään. Loppumatkan aikana he ottivat selvää mm. siitä, minkälaista ruokaa suomalaiset haluaisivat. Kekkonen kertoi, että ainakin lihaa ja perunoita. 'Perunoita! Eihän niitä syö kuin siat ja köyhät!' ihmettelivät isännät. Mutta kyllähän meillekin sentään perunoita lopulta järjestyi!''

''Unkari oli siihen aikaan Euroopan feodaalisin maa. Urheilutoiminnassakin kaikki johtajat olivat aatelisia ja tohtoreita. Jako oli niin tiukka, että Unkarin valmentaja ei päässyt ottelun päättäjäisiin, koska hänellä ei ollut aatelisarvoa eikä liioin korkeata akateemista oppiarvoa. Ja urheilukentällä johtajat olivat hienoja herroja, apumiehet rääsyläisiä.''

Kalle Kaihari on nähnyt niin monet olympiakisat, että samaan määrään yltää ani harva suomalainen. Ja hän muistaa jännittävät ratkaisun hetket yksityiskohtia myöten vuosikymmenien takaakin. Hän kertoo esimerkiksi Garmisch-Partenkirchenin talvikisojen viestistä 1936. Jussi Kurikkalan sukset lipsuivat pahasti ja hän jäi viimeistä edellisellä osuudella toista minuuttia norjalaisesta. Mutta Kalle Jalkanen hiihti sykähdyttävän ankkuriosuuden: hän tavoitti kärjen ja vei lopulta Suomen voittoon.

Vähintään yhtä dramaattinen viesti hiihdettiin Squaw Valleyssa 1960.

''Hiihtäjät olivat ennen maalia näkyvissä ehkä 300—400 metriä. Veikko Hakulinen ja Norjan Brundahl tulivat näkyviin rinta rinnan. Koko loppumatkan he taistelivat yhdessä, kumpikaan ei päästänyt toista karkuun, kumpikaan ei saanut karistetuksi toista rinnaltaan. Vasta aivan loppumetreillä Hakulinen pääsi suksenmitan verran edelle.''

Maalipaikalla oli ehkä parisataa suomalaista. He eläytyivät taisteluun niin, että varmasti jokainen poistui katsomosta käheänä. Niin poistui Kalle Kaiharikin.

Vastaavanlaisia viestitaisteluja on nähty myös yleisurheilukentillä. Kaihari muistaa ennen muuta Voitto Hellstenin fantastiset ankkuriosuudet monissa maaotteluviesteissä.

''Hellsten oli juoksuratojen herra ja hidalgo. Seurasin hänen keskittymistään ja suoritustaan monissa kisoissa sekä Suomessa että ulkomailla ja aina oli pakko myöntää: se mies oli terästä ja rautaa. Hän tiesi, kuinka on juostava, jos aikoo voittaa. Yhden ikimuistettavimmista ankkuriosuuksista hän juoksi Helsingin olympiastadionilla maaottelussa Ruotsia vastaan. Ruotsin ankkuri Pettersson sai kapulan kymmenkunta metriä aikaisemmin. Mutta jo takakaarteessa Hellsten oli tavoittanut hänet. Koko takasuoran mitan jäntterä Hellsten puhalsi pitkän Petterssonin korvaan. Loppusuoran auetessa Hellsten tunkeutui Petterssonin rinnalle. Katsomo riehui hulluna huutomerenä. Juoksijat lähestyivät maalia rinta rinnan. Kalkkiviivoilla taistelija Hellsten kurkotti ja kurkotti, sukelsi maaliin ja voitti.''

Kalle Kaihari sanoo, että niin kaupanteolla kuin hän on itsensä elättänytkin, niin koskaan hän ei ole kauppaa jännittänyt siten kuin urheilua.

''Olen pian 50 vuotta myynyt tamperelaisille paitoja ja solmioita, laajentanut yritystäni ja perustanut uusia myymälöitä, mutta tämä työ on aina sujunut leppoisan rauhallisesti. Urheilu sen sijaan on koko minun pienen ikäni käynyt hengen päälle. Eikä tilanne näytä lainkaan helpottuvan. Talvella 1972 seurasin televisiosta MM-kisojen jääkiekko-otteluja Neuvostoliitto — Tshekkoslovakia ja Suomi — Ruotsi. Ne piinasivat minua niin, etten saanut unta ennen kolmea aamulla. Kaupankäynnin takia en ole koskaan öitäni valvonut!''

Tämän uskoo, kun keskustelee Kalle Kaiharin kauppamiehen olemuksesta hänen liiketuttaviensa kanssa. Kuulu tekstiilimies Tapani Tikanoja esimerkiksi sanoo, että kun Kalle Kaihari tulee tekemään ostoksia, talossa eletään jonkinlaisen juhlapäivän tunnelmissa. Kaiharilla on synnynnäinen kauppamiehen vaisto, joka ohjaa hänet tekemään ratkaisunsa nopeasti ja varmasti. Hän ei tingi, hän tietää, mitä maksaa. Hän ilmoittaa koot, värit, laadut ja mallit. Ja kun nämä asiat on pantu paperille, on leppoisan leikinlaskun ja tarinoinnin vuoro.

Kaihari itse sanoo, että vasta viimeiset parikymmentä vuotta hän on pitänyt kaupantekoa ensi sijalla ja urheilua harrastuksena. Aina tuonne Helsingin kisojen aikaan saakka ja hiukan vielä sen jälkeenkin urheilu vei hänen ajastaan ainakin 60 prosenttia. Kaupanteko pysyi harrastelun asteella, niin kuin kauppaneuvos määrittelee.

Mutta urheilu on toki kuvassa mukana yhä edelleen. Kalle Kaihari on olemukseltaan kuin itse terveyden ja nuoruuden perikuva: ryhdikäs, lihaksikas, hyväntuulinen.

Joka aamu hän tekee Pyynikin hongikossa 6—8 kilometrin lenkin, tulee hikeä höyryten Satamakadun varrella olevaan konttoriinsa, ottaa suihkun ja kuivaa itsensä karkealla pyyhkeellä, vetää ylleen liikemiehen asun ja ripustaa lenkkiasun puulle kuivumaan.

Ja vaikea on keksiä näistä maisemista suuria yleisurheilukisoja, joiden katsomossa Kalle Kaihari ei olisi. Sama innostus ajaa hänet olympiakisoihin, missä hyvänsä ne sitten pidetäänkin.

Jo neljissä talviolympialaisissa on hänen matkalaukussaan ollut taistelijain palkinto. Tasavallan presidentti Urho Kekkonen on näillä taistelijanmaljoilla halunnut muistaa suomalaisia kultamitalivoittajia. Squaw Valleyssa maljan saivat Kalevi Hämäläinen ja Veikko Hakulinen. Innsbruckissa 1964 maljat loppuivat jopa kesken ja kauppaneuvoksen täytyi kesken kaiken tilata niitä lisää. Kunniapalkinnon saivat silloin Eero Mäntyranta sekä 15 että 30 km:n voitoistaan sekä Veikko Kankkonen mäkivoitostaan.

Grenoblessa sen sijaan tarvittiin enää yksi ainoa malja. Sen sai luistelijatyttö Kaija Mustonen, ainoa kultamitalivoittajamme. Sapporossa 1972 ei kukaan suomalainen voittanut kultaa. Kauppaneuvos soittikin Suomeen tasavallan presidentille ja kysyi, saisiko hän antaa taistelijanpalkinnon mainioista naishiihtäjistämme parhaimmalle, Marjatta Kajosmaalle. Ja tähänhän valtakunnan puheenjohtaja mielihyvin suostui.

Tasavallan presidentillä ei ole ollut tilaisuutta käydä olympiakisoissa pitkiin aikoihin. Kauppaneuvos Kaihari on näissä palkintoasioissa toiminut niin kuin hänen edusmiehenään.

Sen sijaan nämä vanhat ystävykset ovat muuten matkustelleet paljonkin yhdessä. Näiltä matkoilta on kertynyt monenlaisia muistoja, hauskoja ja välillä kuolemanvakaviakin.

''Kesällä 1948 olimme menossa Kalevan kisoihin Jyväskylään autonkuljettaja Mutkan ohjaamalla autolla. Olimme suunnilleen puolivälissä Tampereen ja Jyväskylän välillä, kun erään mäen päälle tullessamme huomasimme muutaman kymmenen metrin päässä hevospelit keskellä kapeaa tietä. Taitava kuljettajamme pyörsi vasemmalta ohi pitkin ojanpohjia niin että pellit rapisivat. Vinhan ohituksen jälkeen auto palasi takaisin tielle ja matka jatkui. Kukaan ei kommentoinut tilannetta. Siitä ei sanottu halaistua sanaa. Vajaan tunnin ajon jälkeen heitimme Jyväskylän Kaupunginhotellissa takkia niskastamme. Silloin Kekkonen sanoi, että vähältä piti. Johon minä vastasin: 'Sinustakin näyttää hiljalleen hämäläinen tulevan!'''

Verrattain harvapuheisia oltiin eräällä toisellakin yhteisellä matkalla:

''Helmikuussa 1970 lensimme Nassausta Bahama-saarilta New Yorkiin. Vähän ennen laskeutumista ryöpsähti äkkiä valtava myrsky salamoineen ja rankkasateineen. Kennedyn kenttä suljettiin. Kone kierteli New Yorkia eri korkeuksissa lähes tunnin ajan. Vihdoin kapteeni ilmoitti, että laskeutumislupaa voidaan odotella enää kymmenkunta minuuttia. Sen jälkeen olisi nopeasti etsittävä toinen kenttä, koska polttoaine alkoi olla lopussa. Siinä vaiheessa sanoin presidentille jo vähän huolissani: 'Kuinkahan täältä oikein päästään alas!' Tähän presidentti vastasi tyynesti, että hänen tietääkseen ei vielä kukaan ole ilmaan jäänyt. Muutaman minuutin kuluttua Kennedyn lennonjohto antoi meille laskeutumisluvan, kapteeni löysi sopivan pilvenraon ja niin tultiin onnellisesti maahan.''

Senegalin-matkalla 1969 onni sen sijaan näytti lopullisesti hyljänneen tasavallan presidentin ja hänen seurueensa. Kauppaneuvos kertoo tältä matkalta todellisen jännitystarinan:

''Olimme jonkin verran kalastelleet Atlantin rantavesillä, kunnes presidentti sanoi haluavansa ulkomerelle ison kalan vetoon. Sinne lähdettiin ns. piirakoilla, yhdestä puusta koverretuilla, erittäin kapeilla, 6—8 metrin mittaisilla veneillä, joissa oli perässä pieni moottori. Yhteen veneeseen meni tasavallan presidentti ja kaksi paikkakuntalaista kalastajaa. Toiseen menimme kansliapäällikkö Rikhard Tötterman ja minä sekä kaksi paikkakuntalaista. Kenraalimajuri Urpo Levo ja pääkonsuli Sven Sevelius sen sijaan lähtivät isommalla moottoriveneellä, koska näitä piirakoita ei ollut saatavissa kahta enempää. Minkäänlaisia säätiedotuksia meillä ei ollut, ainoas-

Saludo

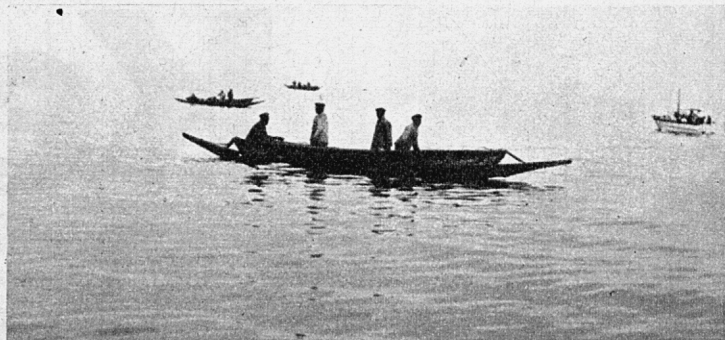
kahvi täynnä aromeja

Valvomme E-liikkeessä kahvin tuoreutta kuin silmäterää. Siksi pakkaamme SALUDON paahtotuoreet aromit metallikääreeseen. Päiväysmerkinnästä näet tuoreuden. Maistamalla tunnet sen.

E MYYMÄLÄT · CENTRUM

Kekkonen hengenvaarassa Senegalissa

△ — Kun Urho Kekkonen sanoo, että lähdetään niin silloin lähdetään. Lähdetään vaikka ison kalan vetoon ulkomerelle oli myrsky kuinka ankara tahansa. Senegalissa ajelehdimme paikallisilla pikkuveneillä myrskyn kourissa kolmattakymmentä kilometriä voimattomina. Lopulta adjutanttien moottorivene pelasti kaikki muut, mutta presidentti oli kateissa... Kuvassa etualalla vene, jollaisella avomerelle lähdettiin ja taustalla pelastus: moottorivene.

◁ Erottamattomat ystävät: Kalle Kaihari ja Urho Kekkonen.

▽ Kalle Kaiharin "klaani" synttäreillä. Vasemmalta Ahti Karjalainen, Leena Lindfors, Väinö Linna, Lauri Santamäki, Arvo "Poika" Tuominen, Matti Kekkonen, Pekka Paavola, Urpo Levo, Urho Kekkonen ja isäntä Kalle Kaihari.

taan luottamus kauniin sään jatkumiseen."

"Olimme päässeet rannikolta ehkä puolen tunnin matkan päähän rannattomalle ulapalle, kun aivan äkkiarvaamatta nousi hirveä myrsky. Aallot kasvoivat nopeasti 10—15 metrin korkuisiksi. Kadotimme näkyvistämme tasavallan presidentin veneen samoin kuin ison moottoriveneen. Jokainen vene ajautui eri suuntaan ja katosi valtavien aaltojen taa. Vesi löi koko ajan laitojen yli. Pienillä purkeilla lapoimme vettä veneestä henkemme hädässä."

"Tilanne näytti täysin toivottomalta: tämä on nyt menoa. Jos vene olisi keikahtanut nurin tai täyttynyt vedellä, meitä ei olisi pelastanut mikään mahti maailmassa."

"Tätä taistelua kesti ehkä pari tuntia. Lopulta näimme edessämme saaren. Se alkoi suojata meitä pahimmalta tuulelta. Riisuin yltäni valkoisen paitani ja aloin liehuttaa sitä siinä toivossa, että joku näkisi. Mutta pitkään toviin emme havainneet missään suunnassa minkäänlaista elonmerkkiä."

"Lopulta aallokosta nousi esiin Levon ja Seveliuksen moottorivene. Mutta tasavallan presidentin veneestä ei näkynyt vieläkään minkäänlaista merkkiä."

"Tötterman ja minä kiipesimme moottoriveneeseen. Ryhdyimme kiertelemään saaren suojissa ja tähystelemään presidentin venettä. Loputtomalta tuntuvan etsinnän jälkeen näimme sen vihdoin nousevan esiin aallonharjan takaa."

"Presidentti kiipesi yltä päältä märkänä moottoriveneeseen. Ajoimme rantaan ja nousimme maihin. Jokaisen leuat löivät kylmästä loukkua. Olimme vilustuneet oikein kunnolla. Mielessä käväisi ajatus, kuinka hyvältä konjakki tässä tilanteessa maistuisikaan! Mutta mistäs sitä siihen hätään sai!"

"Meillä ei ollut aavistustakaan, missä olimme. Vasta vähitellen asiat alkoivat seljetä. Olimme ajelehtineet myrskyssä kolmattakymmentä kilometriä talonkorkuisten aaltojen paiskottavana."

"Saimme joka tapauksessa taas tuntuman asujamistoon ja kulkuyhteyksiin. Pääsimme takaisin hotelliin ja totesimme vain, että loppujen lopuksi kävi sittenkin hyvin, vaikka pitkän aikaa oli jo näyttänyt siltä, että Suomen tasavalta olisi jäänyt ilman presidenttiä. Myöhemmin kenraalimajuri Levo kertoi pääkonsuli Seveliuksen koko ajan veneessä lohdutelleen häntä: hukkumiskuolema on helppo kuolema!"

Mutta koettelemukset eivät loppuneet edes tähän. Näin Kaihari muistelee:

"Samana päivänä — se oli viimeistä edellinen päivämme Senegalissa — menimme kaikesta huolimatta vielä uimaan hotellin rantaan. Pahaa aavistamatta astuin vedessä olevan rikkoutuneen pullon pohjaan. Vasemmasta jalasta alkoi tulla verta kuin härän kurkusta. Valtimo poikki!"

"Jalkaa sidottiin kaikenlaisilla pyyhkeillä ja reiteen tehtiin puristusside. Minut vietiin 18 km:n päähän Dakariin sairaalaan, mutta siellä ei ollut ainuttakaan lääkäriä. Potilaita sen sijaan jonotti kaikki paikat täynnä. Kaupungissa oli kansainvälinen lääkärikongressi ja kaikki lääkärit olivat siellä. Lopulta paikalle saatiin yksi ranskalainen ja yksi senegalilainen lääkäri. Lähes kaksi tuntia olin leikkauspöydällä, kun he ompelivat umpeen valtimoa ja repeytynyttä ihoa. Pari kuukautta jouduin kulkemaan kainalosauvoilla. Ihmettelen vain, että 70-vuotiaan jalka vielä toipui lähes ennalleen!"

Kalle Kaihari on suurenmoinen seuramies, huumorintajuinen kertoja ja hyvä kuuntelija. Hän on mies, joka on saanut elämänsä varrella aikaan tavallista enemmän. Hänen mietelauseensa kertoo miehestä paljon: 'Joutilaisuus on pirun temmellyspaikka.'

Ja joka paljon tekee, hänestä paljon puhutaan. Sekä hyvää että pahaa. Kalle Kaihari itse on aina luottanut yhteishenkeen ja yhteistyöhön. Kun puhutaan hänen mittavista aikaansaannoksistaan nimenomaan Tampereella, hän vetäytyy mieluimmin sivuun ja johdattaa keskustelun tamperelaisuuteen, merkilliseen uskaliaan yrittämisen ja yhteishengen ilmentymään, josta muualla Suomessa kerrotaan kadehtien ja ihmetellen.

Kaihari sanoo, että vaikeiden aikojen yhteishenki ja naapurisopu ovat suurinta, mitä tämä kansa on saanut aikaan.

"Yhteishengellä, joka ilmeni erityisesti Aseveliyhdistyksessä ja Kansanavun suurkeräyksissä, on valtava voima. Silloin näytettiin toteen, että pienelläkin kansalla on uskomattomat voimavarat, kunhan ne osataan koota yhteen. Me saamme aikaan paljon, kun meillä on kaikkien yhteisesti hyväksymä tavoite."

Näin sanoo tamperelainen kauppaneuvos Kalle Kaihari. Mies, jossa on syvyyttä ja mittaa paljon enemmän kuin moni hänet tuntevakaan ehkä aavistaa.

Kaiharin vanha ystävä kunnallisneuvos Lauri Santamäki määritteli jokunen vuosi sitten kauppaneuvoksen muotokuvan paljastustilaisuudessa Kalle Kaiharin näin:

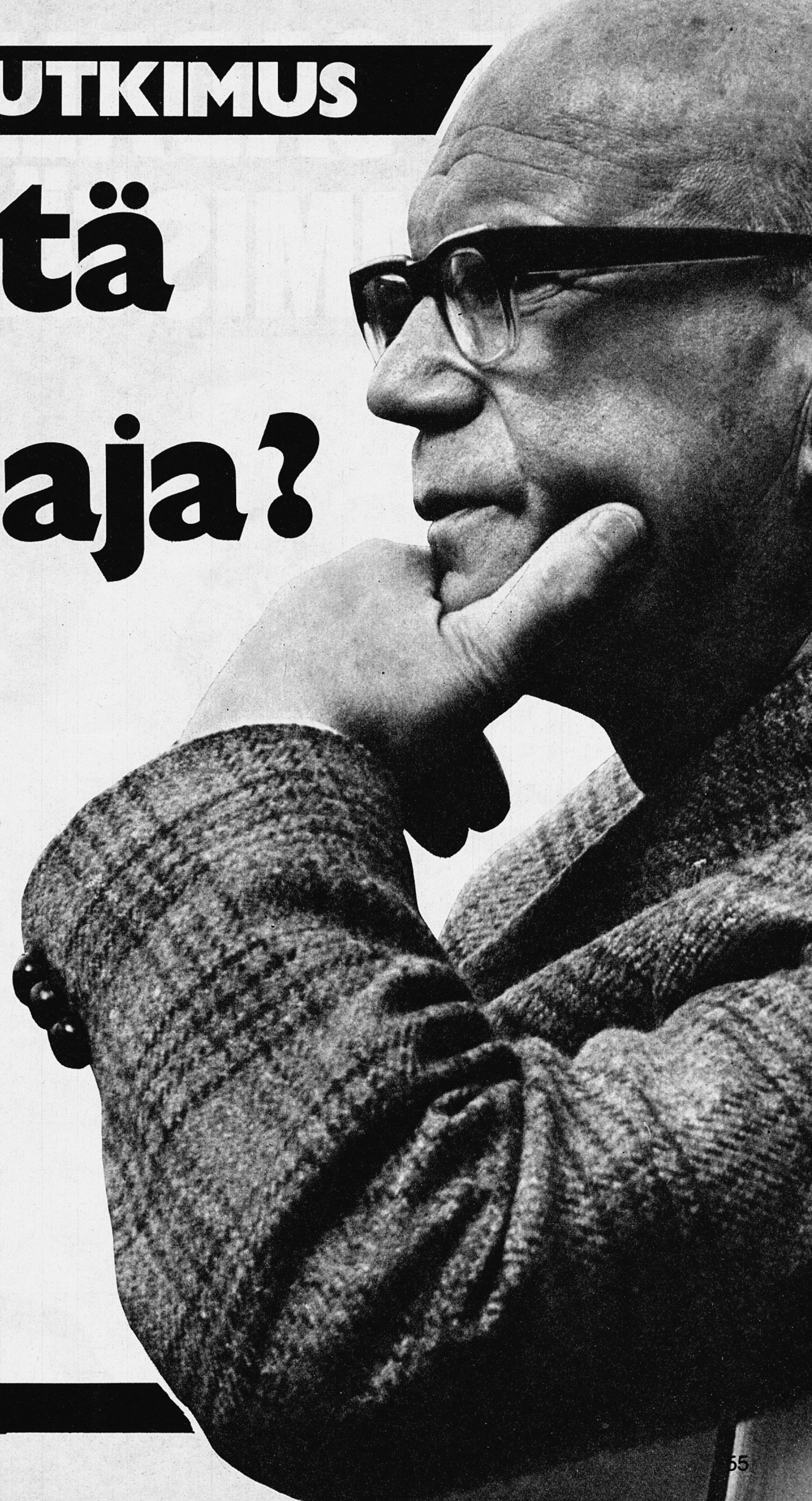
"Korkean fyysisen kuntonsa aalloilla keinutteleva ja ilkamoivasti hymyilevä elämäntaiteilija, rohkea, etten sanoisi häikäilemätön onnensoturi, uraansa rakentava kauppamies ja politiikan takapiru."

Mutta tämän jälkeen pitkäaikaisen tutunkin oli tunnustaminen, että tässä ei ole läheskään kaikki. Jotain vielä paljon syvempää on olemassa, kunhan sen vain oivaltaa.

Kalle Kaiharin persoonassa on syvyyttä ja mittaa, on totta vie. □

HYMYLEHDEN LAAJA MIELIPIDETUTKIMUS

Kenestä Kekkosen seuraaja?

Tasavaltaisen hallitusmuotomme olemukseen kuuluu, että kansa enemmän tai vähemmän säännöllisin väliajoin on oikeutettu valitsemaan miehen, joka hoitaa valtiolaivan peräsintä.

Urho Kaleva Kekkosen pitkä ja merkittävä presidenttikausi on poikkeuslailla säädetty kestämään korkeintaan vuoden 1978 loppuun saakka. Viimeistään siis silloin, mutta teoriassa milloin tahansa, joudumme erittäin tärkeän valintatilanteen eteen. Suomen presidentillä on yllättävän suuri, meidän kaikkien jokapäiväiseen elämään välittömästi vaikuttava valta käsissään.

Tämän vuoksi on ensiarvoisen tärkeää, että tähän tasavallan tärkeimpään virkaan saadaan todella mitat täyttävä henkilö. Presidentin vaalin suorittavat meillä kansan valitsemat valitsijamiehet, mikä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kansan ääni näin menetellen tulisi täsmälleen tarkoitetulla tavalla kuuluviin.

Presidentinvaalin muuttamisesta suoraksi kansanäänestykseksi on ollut puhetta. Milloin näin mahdollisesti tapahtuu, siitä ei liene kenelläkään tietoa.

Hymylehti tarjoaa nyt lukijoilleen mahdollisuuden "aavistuslähtöön" seuraavan presidentin valinnassa. Yli puolet Suomen kansasta lukee Hymylehteä. Se merkitsee sitä, että jos äänestysprosentti nousee normaalien vaalien tasolle, tuloksella on jo huomattavan suuri merkitys 'oikeiden' vaalienkin kannalta katsoen. Julkisella keskustelulla voidaan ainakin akanat poimia pois jyvien joukosta.

Hymylehden äänestykseen on oikeutettu osallistumaan jokainen 15 vuotta täyttänyt Suomen kansalainen. Ainoa ehtomme on, että äänestys toimitetaan tästä lehdestä irroitettavalla äänestyskupongilla. Tämä sen vuoksi, ettei mikään ryhmittymä pääsisi monistus- tai valokopiolaitteiden avulla vääristämään äänestyksen lopputulosta.

Odotamme äänestyskuponkejanne, joihin toivottavasti kirjoitatte myös lyhyen perustelun, lokakuun loppuun saakka. Tämän jälkeen suoritamme kaikkien vastanneiden kesken arvonnan, jonka voittajalle tarjoamme kahden hengen 'presidentillisen' loman. Paikka ei ehkä ole Kultaranta, mutta muuten tältä lomalta voi odottaa melko paljon.

Olemme tahallisesti välttäneet mainitsemasta yhdenkään henkilön nimeä. Haluamme, että vakavan ja perusteellisen harkinnan jälkeen merkitsette kuponkiinne juuri sen henkilön nimen, joka teidän mielestänne on sopivin valtionpäämiehen vastuulliseen toimeen. Periaatteessa tämä henkilö siis voi olla kuka tahansa muodolliset kelpoisuusvaatimukset täyttävä Suomen kansalainen.

Äänestysaika siis päättyy lokakuun viimeisenä päivänä ja äänestyskupongit pyydämme lähettämään osoitteella: Hymylehden toimitus, Puutarhakatu 16, 33 002 TAMPERE 200. Kuoreen merkintä "Kekkosen seuraaja". □

Presidenttiehdokkaani on: ____________________

Perusteluni: ____________________

Äänestäjän nimi: ____________________

Lähiosoite: ____________________

Postinumero ja postitoimipaikka: ____________________

Ikä ________ **v Arvo tai ammatti** ____________________

APUA SADALLE NÄISTÄ PIENIMMISTÄ

Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Muistattehan Hymylehden suuren eläkepaketin? Autoimme eri tavoin viittäsataa kaikkein vaikeimmissa oloissa kamppailevaa eläkeläistä — pakettimme markkamääräinen arvo oli 100 000 nykymarkkaa.
Nyt alkavan uuden suurkampanjan kohteena ovat liikenteessä vammautuneet lapset, motorisoidun aikakautemme viattomat uhrit, joilta monilta on yhden onnettomuuden seurauksena koko elämä pilalla.
Kertokaa meille heistä, me puolestamme teemme parhaamme voidaksemme olla kullekin yksilöllisellä tavalla avuksi.

Lapsi on liikenteessä aina paljon turvattomammassa asemassa kuin aikuinen.

Hänen mahdollisuutensa huomioida liikenteessä eteen tulevat vaaratilanteet ovat luonnostaan vähäisemmät kuin 'isojen ihmisten', joiden kokemus ja liikennetuntemus on lapsiin nähden moninkertainen.

Niinpä lapsi useassa tapauksessa onkin syytön liikenteen uhriksi joutumiseensa, vammautumiseensa, kuolemaansa.

Tutkimuksissa on osoitettu, että aikuiset eivät riittävästi ota lasta liikenteessä huomioon, lapset ovat vain kiusallisia matkan hidastajia, tien tukkijoita, arvaamattomia ryntäilijöitä. Aikuisten mielestä.

Kuitenkin lapsilla on sama oikeus kävellä, pyöräillä, kelkkailla ja kirmailla siellä kuin isoisillakin.

Tähän haluaa Hymylehti nyt alkavassa laajassa kampanjassaan kiinnittää vakavaa huomiota.

Samalla tahdomme olla avuksi myös konkreettisella ja tuntuvalla tavalla. Järjestämme sadalle (100) nuorelle liikennevammaiselle todellista apua. Unohtumattoman jouluyllätyksen, unelmamatkan, tarvittavia apulaitteita, rahat muutoin ehkä saavuttamattomissa olevan hankinnan suorittamiseen.

Vetoamme lasten vanhempiin, laitoksiin, hoitajiin.

Kertokaa meille kirjeessä omienne tai muiden lasten kohtaloista liikenneonnettomuuden uhreina.

Tehkää ehdotuksia näiden lasten avustuksen muodosta.

Lähettäkää kirjeenne tämän lokakuun loppuun mennessä osoitteella: HYMYLEHTI, Puutarhakatu 16, 33002 Tampere 200. Kirjekuoreen tunnus: ”LAPSET”.

Hymyn asiantuntijoista koottu raati valitsee sitten ehdotetuista *100 lasta*, joille iloinen yllätys järjestetään.

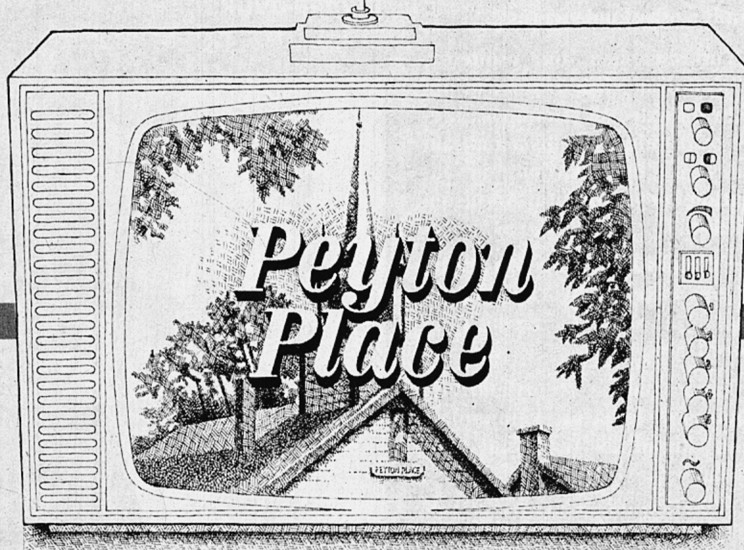
Seuraavissa numeroissamme kerromme myös joistakin näistä lapsista käytyämme heitä tapaamassa ja kerromme myös millainen on heidän osuutensa Hymypaketista.

Ja tärkeintä kaikesta: muuttukaamme tappajakansasta vastuullisiksi lasten suojelijoiksi ja muistakaamme, että liikennekulttuurikin on osa sivistystä. □

Missä on Suomen Peyton Place

KILPAILU HYMYN LUKIJOILLE JATKUU

Elokuun Hymyssä avasimme lukijoille kilpailun jonka tarkoituksena on löytää Suomen Peyton Place, paikka ilman paluuta.

Vastauksia on tullut jo varsin runsaasti. Mutta koska elokuussa monet olivat vielä lomalla, kilpailukutsu saattoi mennä ohi silmien.

Siksi kertaamme sen vielä ja pidennämme **vastausaikaa joulukuun loppuun.** Siis:

Missä viluttaa eniten, luu lyödään kurkkuun ja unelmat asvalttiin? Onko se Joroinen, Juuka, Jämsä vaiko niin edelleen?

Mikä on se paikkakunta jota hallitsevat juorut ja juonittelut, pikkuporvarillisuus, sitaattisosialismi tai kapakkakommunismi: teeskentely ja äänekäs itsekorostus vailla ihmisenmuotoista tietoa ja avaruudellista oivallusta, kerskaomistus, hyvinvoinnin pahoinvointi, kiiltokuvat, kaksinaamaisuus, kateus, kyttääminen, pelko?

Sanalla sanoen: typeryys.

Mikä on mielestäsi se paikkakunta jossa ihmiset ovat enimmäkseen prototyyppejä, ihmisen kuoria kuten Peyton Placessa:

Vanhaherra Peyton joka on pelkästään rikas ja juonittelija, Dorothy joka on pelkästään äiti ja räpsysilmä, Steven joka on pelkästään synkkä, Rodney joka on ainoastaan ... ja lääkäri Rossi joka...

Tuohon tapaan. Siis mikä sinua suututtaa siellä missä olet? Miksi paikkakuntasi ihmissuhteet ja valtarakenteet ovat yhtä sairaita kuin Peyton Placessa?

Tai yhtä terveitä, kauniita ja jännittäviä. Ihan miten päin vain.

Kerro niistä Hymylle, kerro paikkakuntasi juonista ja juonittelijoista. Mainitse nimiä koska ilman nimiä ei ole juonia eikä juonittelijoita.

Tämä ei ole kirjoituskilpailu joten kielestä, pilkuista ja pisteistä ei tarvitse välittää.

Riittää jopa niinkin että mainitset vain sen **paikkakunnan nimen** joka mielestäsi on Suomen Peyton Place. Paikkakunta joka saa eniten ääniä, on tietysti voittaja. Ja palkinnot arvotaan sitä äänestäneiden kesken.

Voittaneesta paikkakunnasta tehdään juttu Hymyyn. Ehdotukset jotka eivät yllä palkinnoille mutta antavat aiheen artikkeliin, saavat ideapalkkion.

Kunkin omassa vallassa on haluaako nimensä julki vai ei. Joten kirjoittakaa pelotta.

Osoite on Hymylehti, Puutarhakatu 16, 33210 Tampere 21. Kuoreen merkintä "Suomen Peyton Place".

PALKINNOT

Voittaja saa matkan Lontooseen, Coronation Street-sarjan syntysijoille. Myös voittajan oma palkintotoivomus kuullaan ja harkitaan.

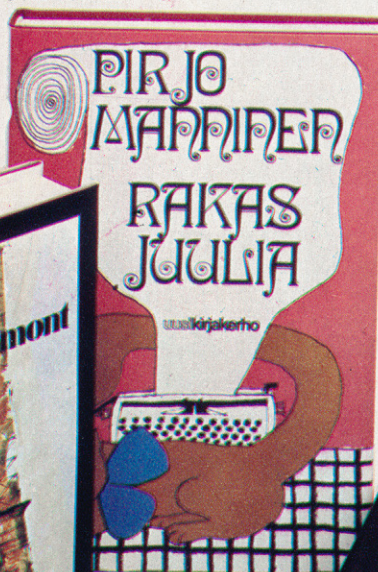
Toinen palkinto on 500 mk rahaa.

Kolmas palkinto on 300 mk rahaa.

Ja nyt kaikki vinoilemaan!

Valitkaa yksi näistä kirjoista ilmaiseksi liittymislahjaksi.

N:o 11
ovh 20 mk

N:o 12
ovh 26 mk

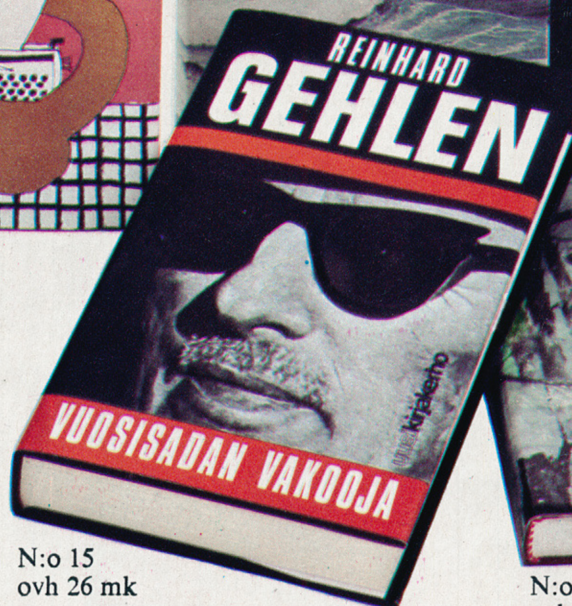

N:o 21
ovh 21 mk

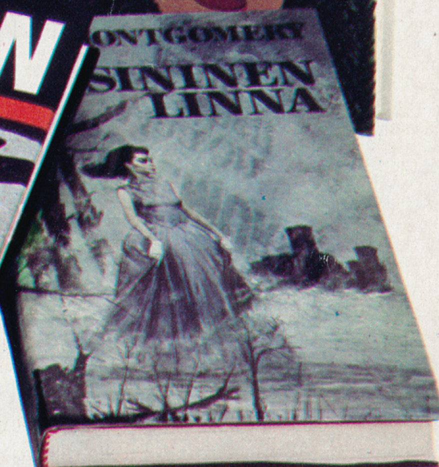

N:o 06
ovh 21 mk

N:o 15
ovh 26 mk

N:o 20
ovh 19 mk

Miten Uusi Kirjakerho toimii?

1. Saatte ensimmäiseksi ilmaisen liittymislahjakirjanne (merkitkää numero korttiin) sekä ensimmäiset kerhokirjanne tutustuttavaksi. Kirjojen mukana saatte myös ilmaisen jäsenlehtenne.
2. Uusi Kirjakerho tarjoaa Teille kerran kuussa tarkasti valittua hyvää kirjallisuutta.
3. Kuukauden tarjoukset voivat olla yksittäisiä kirjoja, jolloin jäsenetu on keskimäärin 35 %, tai 2—3 erittäin hyvän kirjan paketteja, jolloin jäsenetu on aina yli 50 %.
4. Teillä ei ole ostovelvoitetta. Ei edes ensimmäisenä jäsenvuonna. Saatte itse valita, mitä tarjouksista ostatte ja milloin.
5. Kirjoissa on 7 päivän tutustumis- ja palautusoikeus.
6. Saatte nykyaikaisen tietosanakirjan puoleen hintaan halutessanne. Tiedon Värikäs Maailma, jäsenetu 50 %.
7. Etelänmatkoja 5—25 %:n jäsenedulla. Luotettava suomalainen Vingmatkat järjestää.

uusikirjakerho

Jäsenpalvelu, puh. 441 224
Apollonk. 15, Helsinki 10

Kyllä. Liityn kirjakerhon jäseneksi. Saan valitsemani liittymislahjan sekä ensimmäiset kerhokirjani paluupostissa. Saan myös ilmaisen jäsenlehden, joka kertoo seuraavan kuukauden tarjouksesta. En sitoudu ostamaan mitään vähimmäismäärää ensimmäisenäkään jäsenvuotena. Ostan vain kun itse haluan.

Valitsen liittymislahjaksi kirjan N:o ....

etu- ja sukunimi

lähiosoite

postinumero postitoimipaikka

Hymy 10/73

Uusi Kirjakerho maksaa postimaksun

uusikirjakerho
Jäsenpalvelu
PL 119
00003 HELSINKI 300

Vastauslähetys
HKI 10/10 lupa 2592

Minne matka-Veikko Pajunen

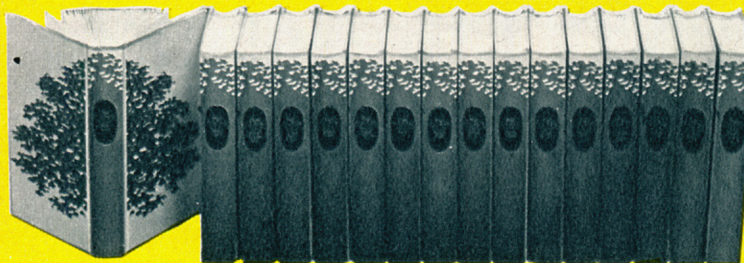
Teksti: ARI LIND KUVAT: PEKKA KUPARINEN

Amerikkalaiset sanovat, että miehen tulee olla uransa huipulla 35-vuotiaana. Sen jälkeen on pysyteltävä siellä.
Veikko Pajunen on 37-vuotias. Hänestä tuli Keihäsmatkojen pääjohtaja amerikkalaisittain katsoen kaksi vuotta liian myöhään.
Veikko on kirjoittajana tuttu kaikille Hymyn lukijoille. Käväisimme katsomassa aikooko mies jäädä paikalleen vai onko hänellä vielä jotain sanottavaa . . .

KÄÄNNÄ

EDULLISESTI

- LUETTAVAA KOKO PERHEELLE
- EDULLISIN SARJAHINNOIN
- OSAMAKSULLA ILMAN KORKOA
- TOIMITUS POSTIVAPAASTI

15 mk/kk
JALNA-sarja 1—16

Sarjan tilaajan säästö 24,-

Maailman kuuluisin kartanosarja on jälleen saatavissa. Nyt uudessa upeassa asussa! Osat: **Jalnan synty, Jalnan aamu, Jalnan kotiopettajatar, Jalnan nuori Renny, Jalnan kevät, Jalnan veljekset, Jalna, Jalnan perhe, Jalnan perintö, Jalnan isäntä, Jalnan kukoistus, Näkemiin Jalna, Jalnan miehet palaavat, Rennyn tytär, Kosijoita Jalnassa, Juhlat Jalnassa.** Ohjehinta 280 mk, mutta sarjan tilaajalle vain 256 mk. Osamaksulla: alkumaksu 31 mk, kk-erä 15 mk.

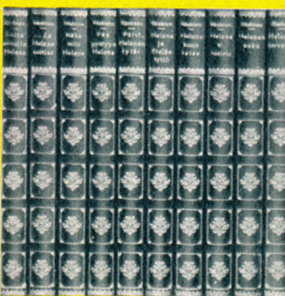
15 mk/kk
PÄÄTALO-sarja 1—13
Ilmaiseksi romaani IHMISIÄ TELINEILLÄ

Kalle Päätalo on viime vuosien suosituin kertojamme. Hänen romaaninsa edustavat perinteistä kertomatyyliä, jonka useimmat lukijat tuntevat omakseen. Sarjaan kuuluvat: **Ihmisiä telineillä, Koillismaa, Seikosen kansaa, Myrsky Koillismaassa, Myrskyn jälkeen, Viimeinen savotta, Nälkämäki, Kairankävijä, Mustan lumen talvi, Ennen ruskaa, Höylin miehen syksy** ja **Huonemiehen poika.** Koko sarja vain 293 mk. Osamaksulla: alkumaksu 23 mk, kuukausierät 15 mk. Päätalon uusimmasta **IIJOKI-sarjasta** on myös kaksi ensimmäistä **HUONEMIEHEN POIKA** ja **TAMMETTU VIRTA** saatavissa erikseen yhteishintaan 56 mk. Käsiraha 26 mk, kuukausierä 15 mk.

20 mk/kk
EROTICA-sarja 1—6
Ilmaiseksi ISOJEN POIKIEN LAULUKIRJA

Sarjaan on valittu eroottisen kirjallisuuden valioita ympäri maailmaa: Anonyymi, **Herra Jackin ihmeellinen huone;** Apollinaire, **Hirveä Hospodar;** Himes, **Rusovarpaat;** de Sade, **Justine;** Vidal, **Myra.** Sarjan hinta on vain 123 mk, josta alkumaksu 23 mk ja kuukausierä 20 mk.
UUSI Wilde, **Teleny.**

15 mk/kk
Aino Räsänen HELENA-ROMAANIT 1—10
Ilmaiseksi romaani HELENAN TERVEISET

Maamme suosituin rakkausromaanisarja nyt täydellisenä: 1. **Soita minulle Helena,** 2. **Ja Helena soittaa,** 3. **Näkemiin Helena,** 4. **Pää pystyyn Helena,** 5. **Päivi, Helenan tytär,** 6. **Helena ja Etelän tyttö,** 7. **Helena kuuntelee,** 8. **Helena ei tottele,** 9. **Helenan suku,** 10. **Helenan terveiset.** Sarjan jokainen kirja on sidottu kauniin punaiseen kultasomisteiseen muovinahkaan. Osahinta vain 15 mk, mutta sarjana saatte 'Helenan terveiset' ilmaisena lahjana, sillä sarjahinta on vain **162 mk.** Osamaksulla: alkumaksu 12 mk, kuukausierät 15 mk.

20 mk/kk
☐ **COMBI-sarja 1-7, 630 mk**

Tämä päivä vaatii selkeätä ja jäsentynyttä tietoa. Combi tuo sitä nykyaikaisiin koteihin. Siinä on tieto tiivistettynä laajoiksi asiakokonaisuuksiksi. Kuvan ja sanan yhteisvaikutus auttaa Teitä muistamaan paremmin. Se houkuttelee Teitä omaksumaan lisää tehokkaasti ja kiinnostavasti. COMBISSA on 7 osaa: 5 kertovasti kuvitettua — yli 15.000 kuvaa ja 2 tietosanakirjaa — yli 40.000 hakusanaa. COMBI on kauttaaltaan kuvitettu 2- ja 4-värisenä. COMBIN hinta on 630 mk. Edullisesti myös osamaksulla ilman korkoa. Kuukausimaksu vain 20 mk.

15 mk/kk
DIANA-SARJA 1—8
Ilmais. TAPAHTUI VANHOISSA KARTANOISSA

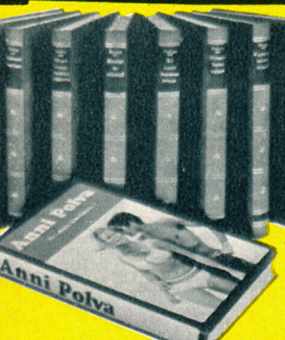
Birgith Th. Sparren kuuluisat kartanoromaanit uutena kaunisasuisena sarjana. Lukekaa — huomaatte miten virkistävä poikkeus Diana on nykyviihteen sankarittarien rinnalla. Teokset: **Vanhan kartanon Diana, Diana palaa kotiin, Diana herää elämään, Unikkojen kukkiessa, Kirous päättyy, Pariisilaiset perijät, Onnen seppele** ja **Tapahtuu vanhoissa kartanoissa.** Koko sarja vain 119 mk. Osamaksulla: alkumaksu 14 mk, kuukausierät 15 mk.

12 mk/kk
APOLLO 1—4
Ennakkoetu 60 mk + ilmainen valaisin

Peruskoululaisen tietosanakirja, tietoteos joka puhuu nuorten omaa kieltä. Apollo on tarkoitettu 8—15 vuotiaille nuorille ja heidän tiedonhaluisille vanhemmilleen. **15000 tarkasti valittua hakusana-artikkelia, 200 laajaa suurartikkelia, 40000 sanan hakemisto, runsas kuvitus, tekijöinä Pohjoismaiden parhaita asiantuntijoita, tukeva muovinahkasidos. TILATKAA NYT KUN ENNAKKOETU ON VOIMASSA!**

Apollon lopullinen hinta	360,—
Ennakkoetu	40,—
	320,—
	+ ilmainen valaisin

15 mk/kk
Romanttinen POLVA-sarja 1—9
Ilmaiseksi ETSIN MIESTÄ ITSELLENI

Yli miljoonaan kirjaan ehtineen Anni Polvan romaaneista muodostettu 9-osainen sarja: **Sinä olet minun, Rakkaus rasittaa, En rakastu kiusallakaan, Otan sinut vaikka väkisin, Sinäkö se olitkin, Et edes huomaa minua, Vihaan hameväkeä, Kumman teistä otan** ja **Etsin miestä itselleni.** Jokainen kirja sidottu kultasomisteiseen muovinahkaan. Alkumaksu 9 mk, kuukausierät 15 mk, sarjana vain 144 mk.

20 mk/kk
Lisäetuna Kodin keittiökirjaston tilaajille 30,— alennus.

KODIN KEITTIÖKIRJASTO 1—15
Ilmaiseksi kaunis, keltaiseksi maalattu designhyllykkö kirjoja varten sekä 6 purkkia korkeatasoisia Ryyti-mausteita.

Kodin Keittiökirjasto sisältää ruokaohjeet juhlaan ja arkeen, se opastaa valmistamaan terveellisiä aterioita, kertoo kaikesta ruokatalouteen liittyvästä ja opastaa taloudelliseen ostamiseen. Keittiökirjastomme osat: Häränliha, Sianliha, Kalat ja äyriäiset, Voileipäpöytä, Linnut, Lammas ja riista, Vasikanliha, Jälkiruuat, Muna- ja kasvisruuat, Leipominen, Alkupalat, Kutsut, Keitot, Keittiöniksejä, Keittiön muistikirja. Hinta 360,—, alkumaksu 20,—, kuukausierät 20,—.

GUMMERUKSEN KIRJAKAUPPA

Kauppakatu 16
40100 Jyväskylä 10
Puhelintilaukset:
941 - 10 760

SÄÄSTÄKÄÄ. TILATKAA TÄLLÄ KUPONGILLA

- ☐ **PÄÄTALO-sarja 1-13, 293 mk**
- ☐ **Päätalon IIJOKI-sarja 1-2, 56 mk**
- ☐ **DIANA-sarja 1-8, 119 mk**
- ☐ **JALNA-sarja 1-16, 256 mk**
- ☐ **COMBI-sarja 1-7, 595 mk**
- ☐ **EROTICA-sarja 1-6, 123 mk**
- ☐ **APOLLO 1-4, 320 mk**
- ☐ **HELENA-romaanit 1-10, 162 mk**
- ☐ **KODIN KEITTIÖKIRJASTO 1-15, 360 mk**
- ☐ **POLVA-sarja 1-9, 144 mk**

Lähettäkää minulle rastilla merkitsemäni kirjat. Maksun suoritan ☐ postiennakolla kirjat saatuani ☐ osamaksuehdoin.
(Huom. Toimitus postivapaasti. Osamaksulisää ei peritä. Tilattaessa ei rahaa.)
Nimi painokirjaimin

Lähiosoite ____________________

Postitoimipaikka ____________________

Omakätinen allekirjoitus ____________________

Hän katsoo aina silmiin. Odottavana. Tavoittelee keskustelukumppanin ajatuksia. Vilkauttaa silmää ja heräyttää hohtavan naurun kun huomaa että toinen on tavoittanut ajatuksen. Ja huulen, joka on kätkettynä jokatoiseen vastaukseen.

Rutinoitu tv-esiintyjä. Mies, joka tietää. Ja osaa. Minkä asianajajan amerikkalaiset sarjaelokuvat ovat hänessä menettäneetkään. Suomalaisen jäyhä oikeuslaitos on riittämätön hänen kyvyilleen. Ehkä siksi Pajusesta ei tullut asianajajaa.

Nimitys Keihäsyhtiöiden pääjohtajaksi oli monelle yllätys. Ei siksi, että Pajunen henkilönä olisi ollut jotain muuta kuin sopiva, vaan siksi että Pajusella tuntui jo ennestään olevan tekemistä tarpeeksi. Autokoululiiton toimitusjohtajan tittelin lisäksi nimeen Veikko Pajunen kuuluu kansanedustajan rooli, kiinteistötoimisto Super-Kiinteistöt Veikko Pajunen Oy, lukuisia liikennetilaisuuksia eri puolilla maata, artikkelit Hymylehdessä jne.

Mutta ilmeisesti todellinen menevä mies on se joka tekee eikä teeskentele. Pajusen kuvaan kuuluu aimo annos amerikkalaista vauhtia, yritteliäisyyttä ja tehokkuutta.

Amerikkalaisuutena on Suomessa yleensä nähty karski stadilaisuus, mutta...

— Synnyin Siikaisissa, Kihniön naapuripitäjässä tammikuun 12 päivänä 1936.

— Olin kotona yhdeksänvuotiaaksi asti, kunnes oppikoulu Porissa odotti. Vuotta vanhemman siskoni kanssa asuimme siellä alivuokralaisina kouluboksissa. Se oli aikaa välittömästi sodan jälkeen.

— Maanantaina ajoimme kuudelta aamulla lähtevällä bussilla suoraan kouluun joka alkoi puoli yhdeksältä. Viikot asuimme Porissa ja viikonlopuiksi tulimme takaisin kotiin.

Tarinassa on jotain amerikkalaista — tai suomalaista — raivaajahenkeä. Veikko Pajusen isä oli maalaisadvokaatti, ei lakimies vaan asioitsija.

Pojan ura oli alusta saakka selvä. Lakia lukemaan.

— Kävin ensimmäisen kerran Helsingissä kun sain armeijasta loman pyrkiäkseni yliopistoon. Pajusen luvut alkoivat syyskuussa. Lokakuun alusta hän astui poliisin palvelukseen. Elettiin vuotta 1956.

Päivät poliisina, illat Veikko Pajusen kvartetin kanssa bassoon nojaten Porvoon Seurahuoneella ja yöt lukien. Siinä neljän vuoden ohjelma.

Vuonna 1960 Veikko Pajusesta tuli Taljan kenttäpäällikkö. Ja kun Pajunen vuonna 1962 sai tuomarin paperit oli Liikennesolmu ehtinyt jo kivuta yleisön suureksi suosikiksi.

Viimeiset kuusi vuotta Pajunen viihtyi Autokoululiiton toimitusjohtajana. Siirtymisestä lähti liikkeelle jos minkälaisia huhuja. Kalevi Keihänen tunnetaan vanhaksi ketuksi, joka on kymmenen vuotta edellä aikaansa ideoissaan. Mieheksi, joka saattaa naurattaa ihmiset kuoliaaksi 100 000 markan turkilla, ja saavuttaa sillä hinnalla miljoonan markan ilmaisen mainoksen.

Keihäsmatkoista liikkuu ilmassa huhuja varmasti yhtä paljon kuin matkustajia. Yksi tyypillisimmistä oli aiemmin kiertänyt juttu siitä, että ''Pajunen pantiin siivoamaan konkurssipesää''. Heitimme Pajuselle kuumia kysymyksiä Keihäsmatkojen ympäriltä.

— Suomalainen perusluonne pitää sisällään myös kateuden. Naapurilla ei voi mennä hyvin. Toisaalta kysymys on siitä, että kun yhtiö kasvaa tarpeeksi suureksi, on oleellisen osan toiminnasta siirryttävä ulkomaille. Tyypillistä tämä on juuri matka-alalla. Toiminnastamme näkyy Suomessa vain murto-osa.

— Keihäsmatkojen liikevaihto on 75 miljoonaa markkaa vuodessa. Vaikka Suomi onkin pieni maa, olemme pyrkineet toimimaan kotimaisilla pääomamarkkinoilla. Ulkomaista rahaa olisi kyllä tarjolla, mutta Kalevi Keihäsen periaatteena on aina ollut suomalaisen suosiminen. Ja silti Keihäsmatkat on menestynyt ja vakavarainen yhtiö.

Entä huhut koneiden vioista?

— Kaikki koneemme ovat alle 10 vuotta vanhoja eikä se ole lentokoneelle juuri mitään. Ennen kun ne ostettiin tehtiin kaikille nk. nollahuolto. Se merkitsee kaikkien kuluvien osien vaihtamista tai uusimista. Toisin sanoen kone saa vastaavan kohtelun kuin auto, jonka mittari täydellisen korjauksen jälkeen voitaisiin uudelleen kääntää nolla-asentoon.

— Sitä paitsi maamme ilmailuhallitus on niin tarkka, että huonoilla koneilla ei tässä maassa lennettäisi. Meillä on oma lentohalli, johon mahtuu CD-8 sisään. Suomalaiset huoltomiehet ja mekaanikot vastaavat koneiden kunnosta.

Jatkuuko taistelu kolmiossa Valtio-Finnair-Keihäsmatkat?

— Sanoisin, että nyt on yhteistyön aika. Finnairin ja Keihäsmatkojen on yhdessä taisteltava kansainvälistä kilpailua vastaan. Ei Finnair pysty elämään vain kotimaan reiteillä ja muutamilla ulkomaan linjoilla. Aikaisemmin ulkomaiset charterit uhkasivat vallata suomalaiset markkinat. Nyt Spantax ja Spies ovat jo poistuneet. Mutta muita olisi tulossa.

Mitkä ovat lentoyhtiön tulevaisuuden näkymät?

— Uuden koneen hankinta olisi sesonkien kannalta ajankohtaista. Mutta ongelmana on kesä, joka taas matkojen ja lentotoiminnan kannalta on hiljaisempaa. Mutta jos saamme saksalaisten tuomisen Suomeen pyörimään on kolmas kone selviö. Uskon, että Suomen Pankkikin suhtautuu tähän myönteisesti, sillä merkitseväthän Suomeen tulevat turistit valuuttaa.

Onko Kihniön seksikylä salainen aseenne saksalaisia varten?

— Tulevaisuus Kihniössä ei näytä valoisalta. Kalevi haluaisi eloa kotipitäjäänsä, mutta aina löytyy joku, joka panee kapuloita rattaisiin. Kalevi Keihänen on kyllästynyt, ei ideaan vaan muutamien jarrutukseen.

Keväällä kerrottiin, että Keihänen haluaisi vuokrata kaikki Helsingin kesähotellit?

— Mittasimme saksalaisten kiinnostusta lentomatkailuun viime kesänä. Lensimme viikottain turisteja Frankfurtista Helsinkiin. Tulokset ovat myönteisiä. Asiakkaiden saaminen ei ole ongelma, vaan se, mitä heille pystytään järjestämään täällä. Vaativa eurooppalainen turisti haluaa nähdä koko maan viikossa. Yhtiöömme perustetaan erillinen osasto hoitamaan Suomeen suuntautuvaa matkailua varten.

Keihäsmatkat lennättää ulkomaille vuosittain 100 000 suomalaista. Kuitenkaan yksikään kohde ei sijaitse nk. itäblokin maissa, vaikka esimerkiksi Bulgaria, Romania ja Jugoslavia ovat suosittuja lomakohteita. Onko syy poliittinen?

— Ei. Kun SEV-sopimus solmittiin sai Finnair kaiken ja Spear-Air jätettiin väliin. SEV-sopimus takaa valtion omistamille yhtiöille etusijan monissa muissakin asioissa. Emme voi lähteä mukaan tällaisilla ehdoilla.

Mainostatte olevanne ainoa voittoa tuottava lentoyhtiö tässä maassa. Kuitenkin Finnair kertoi lehdissä miljoonavoitosta?

— Niin, ilmoituksemme tarkoitus on korostaa yksityisen yritteliäisyyden merkitystä, se on yksi Kalevi Keihäsen johtoteemoja. Nyt ilmoitettu Finnairin voitto oli muuten 0,7 miljoonaa eikä ''miljoonavoitto'', kuten herkästi haluttiin sanoa.

Entä henkilökohtainen roolisi. Kärsiikö kansanedustajan työ muista viroista vai päinvastoin?

— Kansanedustajan työ ei kärsi. Saan työssäni kokemusta ja kansainvälisiä suhteita, jotka ovat pelkästään hyväksi. Politiikka on niin mielenkiintoista, että kadehdin henkilöitä, jotka voivat tehdä sitä kokopäivätoimena. Mutta saattaa myös romahtaa, kun kaikkoaa kansasta ja inhimillisistä ongelmista. Alkaa puhua poliitikon kieltä — fakkiutuu.

Ja Keihäsyhtiöille on hyötyä keulakuvasta, joka on koko kansan tuntema turvallinen asiantuntija ja kansanedustaja?

— Neuvotteluissa kyllä tapaa usein parlamentaarikkoja. Ensimmäinen tehtäväni yhtiössä oli käydä Bonnissa neuvottelemassa Saksassa hylätystä lentoluvasta. Asia järjestyi.

Entä onko tämä uutta koulutusta liikenneministerin paikkaa varten?

— Tähän kysymykseen on aina yhtä vastenmielistä vastata. Politiikka on peliä. Kieltämättä myös ilmailuliikenne kuuluu liikenneministeriölle. Nykyinen tehtäväni on aukaissut rajat, kotimaan kysymyksiin tulee etäisyyttä sitä mukaa kun kansainväliset tehtävät lisääntyvät.

Tulevaisuudestaan mies ei suostu puhumaan. Hän on ottanut uuden tehtävän ja aikoo pysyä siinä. Mutta ehkä taas kuuden vuoden kuluttua saamme kertoa teille jotain uutta □

Vauhtimissimme Ursula Rainion viimeisimmät vaiheet lienevät tuttuja lukijoille. Seurustelu Risto Järvisen kanssa ei ole mikään salaisuus, vaikka Ursis onkin yrittänyt hämätä utelaita tuomalla julkisuuteen milloin minkin uuden kaverin nimen. Nämä kuvat ovat ensimmäiset, joissa Ursis ja Risto ovat yhdessä.

Tutkitut ovat Ursulan tiet

SUKSITEHTAILIJA RISTO JÄRVISEN KANSSA

Teksti:
IRMA KARAMA
Kuvat:
KAAPO MARRAS, KARI LAAKSO

Viimeksi kunnian seurustelusta Ursulan kanssa on saanut Eko Jarma, Virpi Miettinen-Nystenin entinen heila. Eikä toki Ekokaan sitä kiellä, etteikö Ursis olisi väliaikaisesti hoidellut hieman Ekon taloutta, enimmäkseen kuitenkin ihan pelkältä ystävyyspohjalta. Ekon kommentti Ursiksesta kuuluu:

— Kyllähän siitä nainen tulee, kun syö tarpeeksi puuroa. Jota monimielistä lausetta Eko ei ruvennut selittelemään. Sanoi kuitenkin, ettei hän suinkaan Ursulaan ole rakastunut, eikä Ursis häneen. Ekon kotia asustaa **Kristiina Poropudas,** valokuvamalli ja fiksu tyttö muutenkin.

Ursula taas viettää aikaansa Lahdessa Risto Järvisen luona, koska kullattu koti **Leena Länsivuoren** kanssa hajosi, kun Leena muutti sulhonsa luo Lahteen.

Helsingissä käydessään Ursula asuu **Tauno Korhosen** luona. Tästäkään ei ole syytä vetää sen kummempia johtopäätöksiä, ovatpahan vain ystäviä, vaikka Taunon perhe viihtyykin paremmin Vääksyssä.

Kaiken tämän hämäyksen takana seisoo kuitenkin vahva mies, suksitehtailija Risto Järvinen, joka pikku riidoista huolimatta edelleen viihtyy Ursulan seurassa. Ristopoika on ollut kuitenkin niin viisas, ettei ole julkisuudessa lähtenyt Ursulan karuselliin mukaan. Yhteiskuvista ja haastatteluista hän on kieltäytynyt täysin, eikä heistä olekaan aikaisemmin julkaistu yhteiskuvaa. Nämä kuvat — ensimmäiset laatuaan — on otettu syyskuun puolessa välissä ja se todistaa, että Riston auton etuistuin on kaikesta kohusta huolimatta juuri se paikka, jossa Ursula edelleenkin parhaiten viihtyy.

Espanjalainen senor **Fluxa, Juha Väätäinen,** Eko Jarma, Tauno Korhonen ja — kuka lieneekään seuraava — ovat vain hämäystä ja mainostemppuilua, joilla Ursula saa itsensä pidettyä juorupalstojen vakioaiheena. □

SKANDAALI KAHVI-MAAILMAN HUIPULLA

Skandaali on jälleen oikea sana luonnehtimaan Hymylehden nyt paljastamaa laajamittaista väärinkäytösten sarjaa. Syntipukki ei ole vähempi kuin maailmankuulu Maxwell House-kahviyhtiö ja erityisesti sen Suomen markkinoiden pakkaaja, espoolainen Kahvipakkaus Oy. Se on jo vuosikausia jättänyt instant-kahvipurkit vajaiksi.

Teksti: ANTERO MAUNULA
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Tehtaan entinen työnjohtaja Paavo Gango on viimein keventänyt omaatuntoaan. Seurauksena viranomaisten puuttuminen asiaan.

Helsingfors 14/2 1972 KVALITETSKONTROLL INSTANT KAFFE FINLAND

Klockslag	Märke och glasstorl.	Syre %	Nettovikt	Klockslag	Märke och glasstorl.	Syre %	Nettovikt
7.40	Maxwell 200 g		195	12.10			186
8.00			203	12.20			185
8.20			197	12.40			192
8.30			194	12.55			195
8.45			182	13.15			196
9.00			192	13.50			193
9.15			199	14.05			170
9.30			195	14.20		4	196
9.45			196	14.35			195
10.00		4	191	14.50			194
10.15			190	15.05			190
10.30			194	15.20			195
10.50			195	15.35			192
11.35			194	15.45			196
11.55			193				

Anmärkningar:

P. Gango
Underskrift

Tässä tehtaan itsensä laatima kontrollilomake 200 gramman Maxwell House-purkkien pakkaamisista 14.2. 1972. Huomaamme, että vain yksi ainoa purkki on sisällöltään laillinen, 203 grammaa. Myyntiin on päästetty jopa 170 gramman purkkikin!

Maxwell Housen instant-kahvi tuodaan Suomeen Englannista.

Täällä se menee purkitusta varten Kahvipakkaus Oy:n tehtaalle, joka sijaitsee Luoteisrinne 4:ssä Espoossa. Siellä kahviin lisätään hiilihappoa ja aromiöljyä, jonka jälkeen koneet alkavat työntää 50:n, 100:n ja 200:n gramman Maxwell House-purkkeja kauppoihin ja sitä tietä kuluttajille, ''purukahvin'' ystäville.

Mutta minkälaisia purkkeja!

Lähes veikkaajan tuuri on oltava kauppakaverina jos mielii saada esimerkiksi 200 gramman Maxwell House-purkin, jossa kahvia todella olisi 200 grammaa. Yhtä hyvin siinä voi olla vain 190 grammaa. Tai vieläkin vähemmän.

Vielä jokin aika sitten Kahvipakkaus Oy:n tehtaan työnjohtajana toimi **Paavo Gango,** joka seurasi tätä jatkuvaa toimintaa kokonaista kahdeksan vuoden ajan.

Nyt on työnjohtaja vaihtunut, uusi mies, **Kari Lappalainen** on astunut Gangon tilalle ja näin Gango on vihdoin vapaa paljastamaan kaiken.

Tiedossamme ei ole, onko myös Lappalainen taipunut osallistumaan tähän vai onko työpaikka hänelle Gangon tavoin tärkeämpi kuin rehellisyys.

Paavo Gango kertoo:

— Alipakkaaminen ei ole mitenkään satunnaista eikä erehdyksestä johtuvaa vaan ainakin koko minun toimikauteni ajan jatkunutta tehtaan ylimmän johdon ja Maxwell Housen pääyhtiön tiedossa ollutta vilppiä.

— Vajaukset purkin koosta riippuen ovat olleet muutamasta grammasta aina viiteenkymmeneen grammaan asti. Mutta kukapa kahvin ostaja rupeaisi punnitsemaan jollakin kirjevaa'alla ostamansa purkin sisältöä, vaan hän luottaa siihen, että sen kylkeen merkitty grammamäärä pitää paikkansa.

— Jotta lukija saisi vajauksista oikean kuvan, mainittakoon, että tehdas voittaa 80—100 kiloa kahvia päivässä. Jos laskettaisiin vaikkapa minun kahdeksanvuotisen toimikauteni ajalta tehtaan vilpillisesti hankkima taloudellinen hyöty, tulisi summasta päätähuimaava.

Paavo Gango sanoo ilmoittaneensa asiasta lukuisia kertoja Maxwell Housen Ruotsin konttoriin, jonka tehtäviin kuuluu Kahvipakkaus Oy:n työn kontrollointi, mutta tuloksetta.

— Vastattiin vaan, etteivät muutokset käy ja että ainahan se on kotiinpäin!

Hymylehti otti yhteyttä Elinkeinohallituksen toimeenpano-osaston yleiseen hintatoimistoon.

Toimistopäällikkö **Toivo Mutikainen** sanoi:

— Jos tuote, tässä tapauksessa instant-kahvi ei täytä sitä grammamäärää mikä siihen on merkitty, on menetelty väärin. Tässä on rikottu kahtakin lakia: elintarvikelakia sekä lakia taloudellisen kasvun turvaamisesta.

— Virkamiehenä velvollisuuteni on määrätä välittömästi tarkastajat aloittamaan tutkimukset Kahvipakkaus Oy:n tehtaalla.

Hymylehden hallussa on satoja ohessa julkaistun kaltaisia raportteja, joista ilmenee jatkuva alipakkaaminen. Raportit on allekirjoittanut työnjohtaja Paavo Gango ja kopiot niistä on lähetetty Ruotsin konttoriin.

Luovutamme tämän lehden ilmestyessä jäljennökset todistusaineistostamme viranomaisille auttaaksemme heitä tutkimuksissaan. □

SÄÄSTÄKÄÄ PUOLET AUTOKULUISTANNE!

Lukekaa ILMAISEKSI ainutlaatuinen taloudellisen autoilun kurssi

Moni suomalainen kuluttaa autoonsa lähes puolet palkastaan. Ja moni kuluttaa suuren osan automenoistaan suotta. Voitte säästää pelkästään polttoainekuluja 250—900 mk vuodessa vain oppimalla muutamia hyviä tottumuksia huonojen tilalle.

Miten voi säästää satoja litroja kallista bensiiniä likaamatta käsiään tai edes konepeltiä nostamatta?

Oppikaa täsmälleen oikea tapa ohittaa, ja säästätte 50 % siitä polttoaineesta, jonka muuten kulutatte kiihdyttämiseen! Oppikaa lähestymään liikennevaloja ja lähtemään kulmasta parhaalla mahdollisella tavalla, ja vältytte tuhlaamasta litrakaupalla polttoainetta kaupunkiajossa!

Aivan yksinkertaisilla pikkukikoilla voitte säästää ensimmäisestä päivästä lähtien yli 10 % polttoainekuluistanne.

Jos osaatte vaihtaa kotonanne palaneen sulakkeen, osaatte säätää moottorinne siten, että se aina antaa parhaan mahdollisen tehon.

Ja kun teette sen itse, tiedätte varmasti, että se on tehty. Jos uhraatte säätöihin ja tarkistuksiin puoli tuntia silloin tällöin, säästätte vuosien mittaan tuhansia markkoja — polttoainetta, öljyä ja etenkin korjauksia. Eikä se ole vaikeata!

Tämän kirjan neuvot ovat selkeitä ja yksityiskohtaisia. Niiden ja havainnollisten kuvien avulla opitte vaivattomasti itse säätämään kaasuttimen, sytytyksen, venttiilit ja muut elimet, joista autonne suorituskyky ja kestävyys olennaisesti riippuvat.

Pelkästään nämä ohjeet auttavat teitä säästämään korjauskuluja yli 500 mk vuodessa.

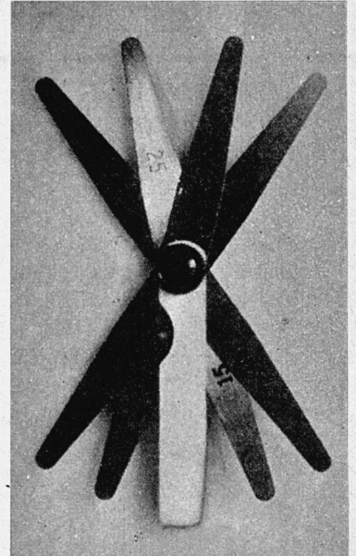
"MITEN SÄÄSTÄN PUOLET AUTOKULUISTANI" sisältää mm. erittäin täydellisen selostuksen erilaisista moottori-, polttoaineensyöttö- ja sytytysvioista niiden oireiden mukaan ryhmiteltyinä. Jos moottorinne käynnistyy normaalisti kylmänä mutta huonosti kuumana, tai käy hyvin vähällä kaasulla mutta nykii runsaalla, tai yskii lämpimänä, voitte tämän kirjan avulla vaivattomasti päätellä, missä on vika. Vaikka ette itse korjaisikaan sitä, voitte korjaamolle ilmoittaa, mitä on tehtävä, ja säästytte turhilta tunneilta.

Onko moottorin poraaminen ja männänrenkaitten uusiminen todella välttämätöntä?

Selvitätte sen yksinkertaisella testillä 5 minuutissa — ja säästätte ehkä 1200 mk! Vuotavatko venttiilit? Tämän saatte selville minuutissa kangaspalasen avulla. Mistä johtuvat mitkäkin ylimääräiset äänet moottorissa? Miten saa hetkessä selville, ovatko puola, virranjakaja, johdot ja tulpat kunnossa? Satoihin tällaisiin kysymyksiin antaa "MITEN SÄÄSTÄN PUOLET AUTOKULUISTANI" selvän ja helposti löydettävän vastauksen, sillä se on laadittu nimenomaan käytännölliseksi kurssikirjaksi jokaiselle autonomistajalle.

Monta kirjaa samassa.

9 tapaa saada käynnistymään auto kovassa pakkasessa tai heikolla akulla; miten saadaan käynnistymään kostea moottori; mikä on hyödyllisin lisävaruste, jonka voitte hankkia; mitä hyötyä on amperimittarista; miten oikaistaan hetkessä painuma auton ovessa jälkeä jättämättä; miten poistetaan veritahrat istuimista; miten yksinkertaiset testit säästävät pettymyksiltä käytetyn auton ostossa; 1001 hyödyllistä tietoa...

Tämä yksinkertainen rakotulkki on ainoa erikoistyökalu, jonka tarvitsette osataksenne itse säätää moottorinne niin, että se aina antaa parhaan mahdollisen tehon. Sen lisäksi riittävät ruuvimeisseli, jakoavain ja tulppa-avain.

KAIKKI NÄMÄ TIEDOT ILMAISEKSI!

Teidän ei tarvitse maksaa mitään saadaksenne luettavaksenne "MITEN SÄÄSTÄN PUOLET AUTOKULUISTANI". Lähettäkää meille vain allaoleva kuponki (tai muu tilaus; soittokin riittää), jolloin lähetämme teille kirjan täysin maksutta. Jollette ole siihen täysin tyytyväinen, palautatte sen meille viikon kuluessa, ja asia on loppuun käsitelty. Mutta jos, kuten pidämme varmana, päätätte pitää kirjan, teidän on vain maksettava meille 18 mk 75 p mukana seuraavalla tilillepanokortilla ja kirjasta on teille arvaamatonta hyötyä koko loppuikänne. — Myös muihin Pohjoismaihin.

INFORMEDIA
tietoa tuhansille

Laivanvarustajankatu 7 A,
PL 125, 00141 Helsinki 14,
puh. 629826

Lähettäkää minulle maksutta tutustumista varten taloudellisen autoilun kurssikirja "MITEN SÄÄSTÄN PUOLET AUTOKULUISTANI". Jollen ole siihen 100 % tyytyväinen, palautan sen teille viikon kuluessa. Muussa tapauksessa maksan teille samassa ajassa 18 mk 75 p.

Nimi: ....

Osoite: ....

Postin:o .... Paikka: ....

UUTTA!

RAPORTTI SEITSEMÄSTÄ VIINAPULLOSTA – JA ONNESTA

Sinä päivänä pääkaupunki tuntui olevan täynnä viinaa. Sitä oli katujen kulmissa, roskalaatikkojen päällä, puistojen penkeillä, Mikko Monosen ruumisarkkuliikkeen lähellä, puhelinkioskeissa . . . Hymy-lehti halusi nähdä, miten helsinkiläinen menetteli huomatessaan korkkaamattoman Koskenkorva-pullon orpona kadulla. Havaitsimme, että löytämisen riemu oli vilpitöntä ja onni ikään kuin puhkesi.

Teksti:
JUHA NUMMINEN
Kuvat:
PEKKA KUPARINEN

1. PULLO

Kello 11.00, Liisankatu 25:ssä sijaitsevan silmälasiliikkeen ikkunan eteen, lähelle Monosen hautaustoimistoa ilmestyi pullo. Kolme ihmistä ennätti kulkea sen ohi ennen kuin paikalle käveli rouva, jolla oli hattu päässä, helmet kaulassa ja kädessä iso kassi. Hän näki pullon jo 15 metrin päästä, kumartui kohdalla, poimi ylös, tarkasti etiketin, koitti onko korkkaamaton, sujautti ympärilleen vilkuilematta tilavaan kassiinsa ja jatkoi välittömästi kulkuaan. Noin 8 metrin päästä nainen vilkaisi taakseen ja jännitys oli ohi. Monosen liikettä ohittaessaan hän jo hymyili. Se oli erittäin aurinkoinen hymy.

2. PULLO

Kello 11.08 pullo ilmestyi Kauppatorilla, Havis Amandan patsaan lähellä seisovan roskalaatikon kannelle. Roskalaatikon vieressä on Jaana-lehden mainospylväs ja sen takana kolmosen raitiovaunupysäkin sadekatos. Sadekatoksessa pitivät juhlaa muutamat miehet. Kokeen tekijän kulkiessa pullonvientimatkalla katoksen ohi, sieltä kuului toivoton manailu: — Kun perkele ei oo viinaa niin ei oo viinaa saatana . . . Hetken kuluttua katoksen alta lähti kävelemään kaksi miestä: mustahuppuinen ja pipopäinen. Mustahuppuinen näki pullon ensin. Tarttui siihen epäuskoisesti. Katsoi tarkemmin. Näytti pipopäiselle, joka oli kuin aaveen edessä. Kiihtynyttä keskustelua. Pullo heilui ilmassa. Päättäväinen, luonteva oikean käden ranneliike. Sitten ojennus kaverille: — Heh, ota tosta . . . Pipopäisen varovainen ensikulaus: — Äääh . . . Jooo . . . Sitten Mustahuppuisen heilautus, pohja pilviä päin ja kouristuksesta johtuva kumarrus viinapirulle . . . Sitten pullo taskuun ja odottamaan, miten se äjähtää . . .

3. PULLO

Kello 11.42 laskimme pullon M.A. Castrenin rintapatsaan eteen, Kansallismuseon lähelle. Patsaassa lukee: ''Suomen kansa Suomen suvun tutkimuksen perustajalle.'' Hiljennyimme hetkiseksi. Seuraavien 23 minuutin aikana pullon näkivät useat ohikulkijat. Nuori nainen, jolla oli punainen sateenvarjo, jähmettyi, muttei mennyt lähemmäksi. Ryhmä ulkomaalaisia nuorukaisia, ei kiinnostusta. Keski-ikäinen, mustatakkinen mies. Katosi paikalta empien. Bussilastillinen maaseudulta tulleita turisteja saapasteli pullon ohi. Kukaan ei koskenutkaan siihen. Museo kiinnosti enemmän. Ja niin edelleen. Kello 12.05 korjasimme pulloa parempaan asentoon. Tuloksetta. Se ei kelvannut. Huomasimme, että olimme Etu-Töölössä ja haimme pullon pois kello 12.10. Myöhemmin kokeen tekijä löysi tämän pullon auton takaistuimelta ja käytti sen raa'alla tavalla hyväkseen.

4. PULLO

Kello 12.25 pullo ilmestyi Vaasankadun ja Fleminginkadun kulmassa seisovan muuntajakaapin päälle. Ensimmäisistä ohikulkijoista oli toinen hyvin juovuksissa. Tummatakkinen talutti vaaleatakkista. Oli kai kysymys vaaleatakkisen kotimatkasta. Pari jäi keskustelemaan pullon luo. Jossakin vaiheessa näytti, että tummatakkinen huomasi pullon, mutta hän ei tarttunut siihen. Ehkä hän ajatteli, että kaveri oli saanut tarpeekseen. Seuraavat ohikulkijat olivat nuoria poikia. Nahkatakkinen huomasi pullon ja näytti sitä sormellaan. Sinipuseroinen otti sen. Pojat katosivat sekunnin murto-osassa paikalta — viemään kai isälle pientä lahjaa.

5. PULLO

Kello 12.45 alkoi erityisen sitkeän pullon päivystys Mannerheimintiellä. Se ilmestyi Lasipalatsin edessä olevalle penkille. Kului viisi minuuttia ennen kuin sen löysi neljä lasta. Yksi löytäjistä söi tikkukaramellia, mitä pidimmekin terveellisempänä ja kävimme hakemassa pullomme pois. — Mitäs olisitte tehneet tällä pullolla? — Me oltais myyty se! — Mitä olisitte pyytäneet? — Kympin . . . Sitten sama pullo ilmestyi kello 12.59 Simonkadun alkupäässä, Mannerheimintien kulmassa seisovaan puhelinkioskiin, luettelon viereen. Tärkeän näköinen nuorimies meni soittamaan. Ei huomannut pulloa nenänsä alla. Väänsi numeroa. Puhui katsellen katuvilinää. Kirjoitti lehtiöönsä jotakin. Poistui entistä tärkeämmän näköisenä. Seuraavana koppiin meni nuorehko nainen. Etsi numeroa hyvin keskittyneesti. Katseli pulloa koskematta siihen. Nauroi puhuessaan. Lähti pois iloisena. Kello 13.13 keski-ikäinen nainen meni katsomaan luettelosta osoitetta. Siirsi pulloa, muttei ottanut sitä mukaansa. Sitten oli vuorossa laiha nuorimies muovikassi kädessä. Selasi luetteloa. Huomasi pullon. Otti sen käteensä. Katsoi etikettiä. Koitti korkkia. Vilkuili ympärilleen. Pani pullon takaisin ja poistui. Empi vielä kauan kioskin ulkopuolella kunnes meni mennäkseen. Kunnon poika. Vasta kello 13.20 tuli kohtalon mies tälle pullolle. Kolmen kundin porukka seilasi Forumin uumenista ja lähti Simonkatua ylös. Yksi miehistä, sinipuseroinen lähti kuin Korkeamman johdattamana yksin yli kadun. Kioskin kohdalla hän pysähtyi ja kurkisti lasiseinästä sisään. Kyyristyi ja katsoi uudelleen. Kierähti matalasti huudahtaen ovelle, avasi sen ja puikahti sisään. Nappasi pullon. Avasi oven. Heilutti sen raosta pulloa huutaen kavereilleen kadun yli. Sitten tuli kioskista ja juoksi pulloa huitoen ruohikon ja ajoradan välistä katuojaa. Työnsi pulloa puseronsa alle. Kiljui riemuissaan. Puikkelehti hengenvaarallisen näköisesti autojen välissä kohti ällistyneitä ystäviään. Sitten porukka meni korkkaamaan pullon Forumin varjoihin.

6. PULLO

Kello 14.00 pullo unohtui Eiran kaupunginosaan, Laivurinkadun ja Pietarinkadun kulmaan, maitokaupan ovenpieleen. Neljä pitkätukkaista kaveria tuli 12 minuuttia myöhemmin — sen jälkeen kun moni kulkija oli ohittanut vaatimattoman pullon huomaamatta. Poikien ohittaessa paikan pullo tarttui yhden käteen. Hyvin luontevaa. Vasta 15 metrin päästä yksi pojista katsoi taakseen. Miksi?

7. PULLO

Kello 14.52 pullo seisoi muina miehinä postilaatikon alla paikassa missä Helsinginkatu ja Kaarlenkatu kohtaavat. Sinipuseroinen mies käveli miettiväisenä Kaarlenkatua. Havaitsi orvon pullon. Kyyristyi. Katsoi etiketin. Tarkasti korkkauksen. Tähyili ympärilleen etsien pullon omistajaa. Oli ankarasti pohtivan näköinen. Käveli puhtaanapitolaitoksen auton luo ja kysyi roskapönttöjä tyhjentäviltä miehiltä jotakin pullonsa kadottaneesta miehestä. Sai vastaukseksi iloisen naurun ja päänpudistuksen. Korkkasi siinä pullon. Haistoi. Hyvää on. Lähti sitten kävelemään, kääntyi Castreninkadulle tunkien pullon taskuunsa. Sitten hänen kasvoilleen levisi erittäin tyytyväinen myhäily. Kippis vaan, iloinen tuntematon! □

Teksti:
ERKKI WESSMAN
Kuvat:
VEIKKO LINTINEN

LAILA KINNUSEN RAKKAUKSISTAAN:

ellette hyväksy elämäntapaani sanokaa mitä minun tulisi tehdä

Laila Kinnusen avio- ja avoromansseja on kuvattu monella kynällä. Nyt istuudumme puhumaan hänen kokemuksistaan vielä kerran niin kuin syyskuun Hymyssä lupasimme. Ja se, mitä nyt puhumme, osoittaa Lailan rakkauselämän kuviot kirjavaksi siksakiksi äärimmäisyydestä toiseen. Kun hän on pettynyt yhteen tunteittensa kohteeseen, mieheen toisensa perästä, on tämän lähes amerikkalaisella romanssivauhdilla esiin noussut seuraaja ollut edeltäjänsä vastakohta — tuottaakseen uuden pettymyksen. Vain yksi rakkaus on kestänyt ja kestää: tytär Milana.

Laila Kinnunen

Laila Kinnunen on jo nyt 33-vuotiaana elänyt myrskyisän ja vaiheiltaan pursuvan elämän. Tuskin hän on koskaan joutunut kestämään tasapaksua arkipäiväisyyttä, tapahtumattomuuden ahdistusta. Enemmänkin tuntuu kuin hänen elämänsä olisi koostunut yhtämittaisesta ylämäkien ja myötäleiden vaihtelusta, yhtä hyvin onnen pyörryttävistä huipuista kuin syvistä pettymyksen laaksoistakin.

Kuuntelen hänen tunnustuksiaan yrittäen selvittää, millainen pohjimmiltaan on tuo diivan kovan kuoren sisäpuolella oleva ihminen nimeltä Laila Kinnunen. Puhe hyppelehtii asiasta toiseen, aiheesta pois ja takaisin taas.

Puhumme rakkaudesta, Lailan rakkauksista. Mielessäni pyörivät sellaiset määritteet kuin sisäisesti rikkinäinen, juureton, pelokas, yksinäinen . . .

En voi mitenkään välttää sitä, että löydän Laila Kinnusen myrskyisten vaiheiden ulkoisista puitteista jotain yhtäläisyyttä maailman parhaaksi mainutun chansonlaulajattaren, 1963 kuolleen ranskalaisen Edith Piafin elämään.

Ehkä Laila Kinnusenkin tarinan otsikoksi sopisi Piafin elämäkerran traaginen toteamus: ''Jumalani, kuika olen elänyt!''

Tulee mieleen kysymys, onko oikein sääntö, että taiteellinen lahjakkuus edellyttää ihmisen sielun murjomista kirjavaksi henkisistä mustelmista. Onko se kohtalo, joka näin määrää vai hakeutuvatko herkästi tuntevat taiteilijaluonteet oma-aloitteisesti aina sinne, missä pyörteet ovat pahimmat?

Tietenkin kynttiläänsä voi polttaa molemmistakin päistä samalla kertaa. Roihu on silloin komeampi. Mutta molemmista päistä poltetun kynttilän ikäkin lyhenee puolella.

Näitä minä mietin Laila Kinnusen tunnustaessa minulle rakkauksistaan.

Laila ja vastakohdat

Laila Kinnusen elämässä ovat miehet tulleet ja menneet varsin tiheässä tahdissa. Hänen rakkauksiensa listakin on varsin tuttu: Armando ''Nando'' Fugazza, Ville-Veikko Salminen ja avioliitto, Milan ''Miso'' Mišić ja toinen avioliitto, Eero Virolainen, Kliment ''Stefan'' Kirov . . .

Tapaamisemme jälkeen Savonlinnasta tullut tieto liittää luetteloon uusimpana tulokkaana paikallisen humupojan Tapsa Hämäläisen.

''Minä olen aina kulkenut vastakohdasta toiseen'', Laila tunnustaa. ''Miksi minä esimerkiksi rakastuin Mišoön? Yksinkertaisesti sen vuoksi, että hän oli Ville-Veikon täydellinen vastakohta. Hän oli niin kuin suuri lapsi, joka ei pystynyt tai osannut tai uskaltanut hoitaa mitään asioita, ottaa vastuuta. Mutta Ville-Veikon jälkeen hän oli niin kunnollinen ja hyväsydäminen ja taloudellisesti tarkka, jota taas Ville-Veikko ei osannut olla. Me emme kuitenkaan olleet henkisesti samalla aaltopituudella, meillä ei kerta kaikkiaan synkannut. Kun Mišon kanssa sitten kaikki oli ohi, ajattelin, että miehen tulee olla suomalainen ja vaalea kuin viikinki. Niinpä tämä Eero Virolainen, jonka kanssa elin avoliitossa, oli puolestaan Mišon vastakohta.''

Laila sanoo tutkivansa itseään joka päivä. Silti hän ei tiedä, miksi hänelle näyttää rakkausasioissa aina käyvän niin kuin niissä käy.

''Miehille, joiden kanssa rupean seurustelemaan, näyttää järjestään tulevan merkillinen omistamisen vietti. Ne tulevat aivan omituisiksi ruveten kahlehtimaan ja sitomaan minua. En saisi käydä tapaamassa edes vanhempiani ystävistä puhumattakaan. En tiedä, mistä tällainen johtuu. En ole omasta mielestäni edes kaunis, en muuta kuin vain temperamentikas. Enkä minä tarkoita havitella mitään erivapauksia, mutta en myöskään voi elää ilman yhteyksiä muihin ihmisiin. Minä tarvitsen puhetta ihmisten kanssa.''

Laila ja rakkaus

''Minä en rakastu enää koskaan!'', Laila puuskahtaa, kun tiedustelen hänen suhdettaan rakkauteen. ''Ystäviä minä sen sijaan tulen aina tarvitsemaan, se on minulle hyvin tärkeää. Tietenkään minä en voi elää myöskään niin, etten menisi sänkyyn kenenkään kanssa, mutta missään tapauksessa en voi hypätä joka toinen yö uuden miehen viereen. En ole nunna, mutta en myöskään portto. Ellei näin olisi, niin sanokaa minulle, mitä minun sitten pitäisi tehdä!''

''Lapseni on minun suurin rakkauteni'', Laila jatkaa. ''Ja lasta minä halusin jo ollessani naimisissa Ville-Veikon kanssa.''

Laila nauraa ja heittää huulen: ''Silloin, kun olin avoliitossa Armando Fugazzon kanssa, olin raskaana joka syksy ja kevät. Ville-Veikon kanssa yritimme lasta kahden vuoden ajan, mutta täysin turhaan.''

Laila ja Ville-Veikko

Laila Kinnunen avioitui Ville-Veikko Salmisen kanssa 1967. Ero tapahtui 1970, jolloin Laila tutustui jugoslavialaiseen muusikkoon Milan Mišićiin ja alkoi odottaa tämän lasta.

''Ville-Veikko on hyvin intelligentti ja hyvä ihminen'', Laila tilittää ensimmäistä avioliittoaan. ''Hänen vikansa on vain se, ettei hän erota markkaa satasesta tai edes tuhannesta markasta.''

''Ulospäin Ville-Veikko näyttelee hyvän rakastajan ja naisten miehen roolia'', Laila jatkaa. ''Minä kuitenkin tiedän, mikä on totuus. Totuus on se, ettei Ville-Veikko tiedä, mitä naiselle pitäisi tehdä. Tästä ensimmäiset ongelmamme alkoivatkin. Kun olimme 1966 Espanjassa sain jo kauheita itkukohtauksia, kun olisin halunnut rakastella hänen kanssaan, mutta hän vain kiroili, että jumalauta, eikö täällä saa nukkua.''

Laila arvelee ongelmien johtuneen siitä, että Ville-Veikolla on paha sokeritauti, jonka vuoksi hän joutuu joka päivä ottamaan insuliiniruiskeen palleaansa.

''Ulospäin hän näyttelee suurta rakastajaa, mutta minun kanssani hän oli sängyssä oikein surkea'', Laila toistaa ja jatkaa: ''Ei meidän avioliittomme kuitenkaan siihen kaatunut, vaan nimenomaan taloudellisiin asioihin. Ville-Veikko ei todella tiedä, montako nollaa satasessa on. Samperi, salkkumiehiä ravasi oven takana joka päivä kyselemässä, tiedänkö minä, mitä mieheni oikein puuhailee. Se oli jatkuvaa kierrettä. Ja kun pankilta tuli uhkauskirjeitä, selitteli Ville-Veikko, että pankissa on tapahtunut virhe. Kaniin hän kantoi minun minkkiturkkini ja koruni, joita koetin sitten lunastella takaisin. Monet kanilaput löytyivät niin myöhään, ettei tavaroita enää saanut takaisin.''

Lohduttajaksi näissä murheissa löytyi Milan Mišić, tumma muusikko Jugoslaviasta, kiltti ja taloudellisesti tarkka. ''Olin syönyt E-pillereitä jo pari vuotta, mutta heitin ne sitten pois eikä kulunut kuin puoli vuotta, kun aloin odottaa Milanaa.''

Laila ja Milan

Pikkuinen Milana syntyi syksyllä 1970 ja uusi avioliitto solmittiin suurin odotuksin Milanin kotimaassa kesällä 1971. Lailan mielestä kaikki tapahtui liian hätäisesti. ''Minä takerruin Ville-Veikon jälkeen Milaniin liian nopeasti. Se oli suuri virhe, mutta minä en sitä kadu, koska avioliitosta syntyi lapsi, jota rakastan yli kaiken.''

Laila tuhahtaa muistoilleen: ''Mišo? Niin — on fyysisesti hyvin helppoa saada lapsi, mutta henkisesti Mišo on itse lapsi, suuri lapsi. Minä tietenkin rakastin häntä, totta kai, ja uskoin tulevani hänen kanssaan onnelliseksi. Toisin kuitenkin kävi . . .''

Laila ja Milana

Lapsestaan Laila puhuu innostuneesti. Milanaa hän rakastaa eikä Milanalle saa tapahtua mitään pahaa. Lailan ollessa keikkamatkoillaan hoitaa hänen äitinsä Kerttu Kinnunen tyttöä. Isä Milan käy kuulemma vain harvoin katsomassa tätä. ''Mišo ei ole koskaan hoitanut Milanaa eikä siihen pystyisikään'', Laila sanoo.

Silmät äidin onnea hehkuen hän jatkaa: ''Katselen usein Milanaa ja ajattelen, että hän on syntynyt minusta, ollut minussa ja tullut ulos ja alkanut elää omaa elämäänsä. Se on minusta ihmeellistä, suurta. Ilman Milanaa olisin varmasti raiteiltani. Minusta maailma on niin paha paikka, että ilman häntä tuskin viitsisin täällä touhuta. Lapsen takia minun kuitenkin täytyy.''

Lailan kuuluisa temperamentti näkyi myös synnytyslaitoksella. Milana syntyi kello 14.53. Pari tuntia myöhemmin räiskyvällä luonteella varustettu äiti jo juoksenteli laitoksen käytävillä. Henkilökunta oli sitä mieltä, että välillä olisi pitänyt olla hetki levossakin.

''Enhän minä jaksanut levätä. Minä hilluin sielläkin koko ajan. Minun temperamenttini on sellainen, että minun on oltava kaiken aikaa liikkeellä. Minä haluan ympärilleni tapahtumia, menemistä, liikkumista, tanssia, mitä tahansa muuta, mutta ei pysähtyneisyyttä.''

Nyt Lailalla on halu saada toinen lapsi seuraksi kolmen vuoden ikäiselle Milanalle. Uusi tulokas saisi mielellään olla poika. ''Sellainen oikein inhottava jannu, joka tekee kaikki mahdolliset kepposet ja pahat'', hän sanoo. ''Ehkä tämäkin asia joskus vuoden kuluttua on ajankohtainen.''

Laila ja Eero

Uusi rakkaus tuli Lailan elämään turkulaisen Eero Virolaisen muodossa kesäkuussa 1972. Turussa eletty avoliitto päättyi katkeraan eroon viime maaliskuussa.

''Lapseni on minulle tärkeämpi kuin yksikään mies'', Laila perustelee eroaan Eero Virolaisesta. ''Ero oli pakko tehdä, vaikka se tuntuikin kipeältä. En kerta kaikkiaan voi sietää miestä, joka lyö minua lapseni nähden niin, että tämä tulee aivan hysteeriseksi. Se ei ole lapselle hyväksi. Ja niin Virolainen sai jäädä.''

Lailan mukaan tämä avoliitto oli todella värikästä touhua. Lailan nuottikansiot löytyivät välillä vessanpöntöstä ja Lailan päästä kiskottuja mustia hiustuppoja pyöri lattioilla. Ellivuoressa silppuuntui Lailalta kolmet pitkät housut, kolme paitapuseroa ja kaksi kietaisupuseroa. Tukholman löytötavarassa on vieläkin Lailan peruukki, joka lennähti jonkin oikun takia ulos taksin ikkunasta.

Laila näyttää vasemman kätensä etusormea. Se on jäykkä. ''Löin tämän maaliskuussa johonkin, kun minut oli taas pantu menemään pitkin seiniä. Siinä on jonkinlainen revähtymä.''

''Kerran minä olin Kainuussa esiintymässä. Eero Virolainen pamahti yllättäen Turusta tilauslentokoneella Kajaaniin ja sieltä taksilla Kuhmoon Kainuu-hotelliin. Lento yksin maksoi 1 100 markkaa. Äkkiä tämä mies ryntäsi hotellihuoneeseen. Minulla oli vapaapäivä ja pöydällä oli ruusuja, jotka olin saanut ensi-iltalahjana. Tämä mies rupesi syöttämään niitä ruusuja minulle. Eihän se mikään hirmuisen iso mies ole, mutta vaikka minä miten olisin räpiköinyt, niin se vain ahtoi ruusut minun suuhuni. Seuraavana päivänä minun piti mennä Kajaaniin hotelli Välskäriin harjoituksiin. Oli oikein kiva harjoitus, kun oli ruusun piikkejä kielen alla ja suu verillä. Ei tahtonut tulla laulamisesta mitään. Kuhmosta tuli sitten kauhea lasku, kun koko hotellihuone oli suurin piirtein tuhottu.''

''Miksi minä sitten menin Virolaisen kanssa?'', kysyy Laila itseltään ja vastaa: ''No vaikka minä en vielä ollutkaan laillisesti eronnut Mišosta, halusin hänen jälkeensä vastakohtana suomalaisen vaalean viikingin. Ja hän osasi puhua. Hän puhui minut ympäri. Hän kertoi kaikkea, mitä hän muka tekee. Varsin nopeasti minä kyllä huomasin, ettei hänellä ollut muuta tarkoitusta kuin yrittää elää minun siivelläni. Olisin tehnyt eron jo aikaisemminkin, mutta en päässyt eroon. Maaliskuussakin minun tavarani noutivat vieraat ihmiset. Ne olivat siellä kuulemma paiskeltuina ympäri huushollia.''

Laila katsoo vakavana kaukaisuuteen ja lisää: ''Hän oli paha ihminen.''

Laila ja miehen aivot

Mitä ihminen nimeltä Laila Kinnu-

KÄÄNNÄ

paristo-
käyttöinen
JAEGER-koneisto
halkaisija 54 cm

ihailkaa tätä
kelloa omalla
seinällänne ilmai-
seksi 10 päivän ajan

Hobby Hall maksaa postimaksun

Hobby Hall
PL 18
00003 HELSINKI 300

Vastauslähetys
HKI 10/56 Lupa 1700

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää minulle Ludvig XV:n tyylin mukainen seinäkello kotiini 10 päivän ilmaista kokeilua varten. Ellen ole täysin tyytyväinen siihen, voin palauttaa kaiken vastaanottamani eikä minulle jää mitään velvoitteita. Päinvastaisessa tapauksessa maksan mk 33:— (+ postikulut mk 9:—) 10 päivän kuluessa lähetyksen vastaanottamisesta ja sen jälkeen mk 33:—/kk viiden kuukauden ajan tai käteisellä mk 178:— (+ postikulut mk 9:—) 10 päivän kuluessa lähetyksen vastaanottamisesta.

Nimi ______________________________

Ammatti ______________ Synt.aika ______________

Lähiosoite ______________________________

Postinumero ______________ Postitoimipaikka ______________

Hymy 10/73

ARVOKAS PIKAPALKINTO NOPEASTA VASTAUKSESTA

Mikäli postitatte tilauksenne 5 päivän kuluessa ja päätätte pitää kellon itsellänne, saatte kiitoksena nopeasta toiminnastanne nämä ihastuttavin ornamentein koristetut valokuvakehykset aivan ILMAISEKSI.

Leikataan tästä

Kotinne kaunein koriste – kullattu tyylikello

Haluatteko kokea 1700-luvun hienon eleganssin ja ajattoman kauneuden kotonanne? Sijoittakaa tämä kello eteiseen, olohuoneeseen... minne vain kaipaatte tyylikkyyttä ja ylellisyyden tuntua. Upea antiikin patinaa hohtava kehysornamentti sointuu hyvin sekä vanhaan että uuteen sisustustyyliin.

Huomaatte, että kaikkialla tämä kello tuo uutta ilmettä sisustukseenne. Mutta sitä paitsi se osoittaa tarkan ajan. Paristokäyttöinen koneisto on kelloseppätaidon suuren asiantuntijan, JAEGERIN kehittämä. Yksi ainoa 1,5 voltin paristo käyttää kelloa yhtäjaksoisesti ja täsmällisesti kokonaisen vuoden ajan.

Kelloa valmistettaessa on otettu huomioon 1700-luvun arvokkaat perinteet. Jäljennös on suoritettu erikoismenetelmin, niinpä lopputulos muistuttaa tarkoin aitoa antiikkikelloa. Kullattu, sirokuvioinen kehys tekee kellosta todella viehättävän. Se on kuin koru kodissanne.

Kello joka kaunistaa kotinne

Postittakaa viereinen tilauskuponki, niin voitte itse todeta kuinka erinomaisesti tämä kello sopii Teidän kotiinne. Näette kuinka kauniiksi ja juhlavaksi se tekee ympäristönsä. Kokeilkaa sitä kaikissa mahdollisissa paikoissa, joihin voisitte sen sijoittaa. Hämmästytte sen tuomaa tyylikästä muutosta.

Huomatkaa myös kellon erinomainen koneisto, jolla on vuoden takuu. Nyt voitte 10 päivän ajan rauhassa kokeilla kellon sopivuutta sisustukseenne, ettekä maksa mitään ennen kuin olette täysin vakuuttunut siitä, että kello kaunistaa kotianne ainutlaatuisella tavalla.

Hobby Hall ● Hämeentie 157 ● 00560 HELSINKI 56 ● Puh. 790 022

Laila Kinnunen

nen sitten lienee rakkauksissaan etsinyt? Minkälainen on hänen miesihanteensa?

''Mies, jota voi kunnioittaa ja jonka voi nostaa korkealle jalustalle'', ihminen nimeltä Laila Kinnunen vastaa epäröimättä. ''Näistä kertomistani miehistä ei ainutkaan ole osoittautunut sellaiseksi. Kaikki ovat tuottaneet minulle pettymyksen.''

Ensimmäinen pettymys oli Ville-Veikko Salminen: ''Hän ei tiedä montako nollaa on satasessa.'' Toinen avioliitto kariutui liialliseen hätäilyyn: ''Milan Mišić osoittautui lapselliseksi.'' Avoliitto ''vaalean viikingin'' Eero Virolaisen kanssa mureni omaan mahdottomuuteensa: ''Nyt, Artturi Kinnusen tytär, syöt nämä ruusut!''

''Miehen hyvyys on kiinni aivoista'', Laila sanoo. ''Minun miehelläni pitää olla aivot ja hänen pitää myös osata käyttää niitä. Hän ei saa olla liian omistava ...''

Lailaa kiinnostaa kaikki älyllinen ja älyä vaativa. Tätä osoittaa sekin, että hän kertoo vapaa-aikoinaan mielellään lukevansa hyviä kirjoja —ja mieluiten alkukielellä: ruotsiksi, englanniksi, saksaksi... ''Osaan kymmentä kieltä ja opiskelen kieliä kaiken aikaa lisää'', hän sanoo.

Ja hetken kuluttua hän vielä lisää: ''Ehkäpä tämä kirjojen ja kielten harrastaminenkin osoittaa minussa toisten ihmisten kanssa puhumisen tarvetta, läheisyyden tarvetta, joka on minussa niin määräävää ja oleellista...''

Laila Kinnusen ja Tapsa Hämäläisen rymyrallia hotelli Kyrönsalmen edessä Savonlinnassa. Kun taksi tulee, suuntautuu Lailan temperamentti taksikuskiin: suhari saa halauksen ja suukon poskelleen.

Laila ja lapset

''Minä rakastan lapsia'', Laila puuskahtaa innostuen puhumaan uudesta piirteestä ristiriitaisessa persoonassaan.

Hän kertoo seuraavassa hetkessä, miten hän 19-vuotiaana meni Tukholman Karoliiniseen sairaalaan harjoittelemaan lasten sairaanhoitajattareksi. Tuolloin hän oli jo saanut nimeä laulajana, mutta äkkiä kyllästynyt ja päättänyt vaihtaa ammattia. ''Tämä oli hyvin tärkeä vaihe minun elämässäni, koska minä silloin opin rakastamaan kaikkia maailman lapsia'', hän sanoo.

''Silloin, kun odotin omaa lastani, vaivasi päätäni koko ajan kysymys, onko minulla oikeutta synnyttää lasta maailmaan, jossa lapsella ei ole mahdollisuuksia puolustautua eikä juuri mahdollisuuksia muuttaa maailmaa paremmaksikaan. Maailma on niin likainen, niin paha juuri sen takia, että täällä tehdään pahaa lapsille.''

Laila ja Nixon

''Minusta Amerikan politiikka Indokiinassakin on niin surkeaa juuri sen takia, että joku Nixon saattaa antaa amerikkalaisten lento-koneaaltojen pommittaa viattomia lapsia ja heidän äitejään, jotka eivät varmasti ole tehneet mitään pahaa amerikkalaisille'', Laila jatkaa. ''Mikä oikeus amerikkalaisilla muka on pudottaa napalm-pommeja lasten päälle?''

''Minä vihaan tällaista pahuutta'', sanoo Laila syvällä vakaumuksella.

Silloin, kun Biafrassa oli hätä pahimmillaan ja ihmisiä kuoli tuhansittain nälkään, lähetti Laila biafralaisille tuhannen markan avustuksen. Kuitenkin hän on pettynyt sekä maailmaan että omiin mahdollisuuksiinsa auttaa hädässä olevia.

''Mitä auttoi tuhat markkaa Biafran hädässä!'', hän ihmettelee. ''Sehän on häviävän pieni apu niin suuressa onnettomuudessa. Ei yksi ihminen voi tehdä juuri mitään näin pahassa maailmassa. Miten joku Laila Kinnunen voisi auttaa, kun siihen eivät kykene edes YK, Nixon tai Brezhnev!''

Laila ja ristiriidat

Suoranainen ristiriitojen kaaos vyöryy esille keskustelussa Laila Kinnusen kanssa. Hän on yhtä aikaa sekä timantinkova diiva että syvästi tunteva ihminen. Hän syleilee maailmaa koko ruumiillaan ja hengellään, mutta kietoutuu itse temperamenttinsa muurin suojaan. Hän hilluu ja rientää, rymyää ja riehuu niin, että suomalaiskansallista viilipyttytyyppiä kauhistuttaa. Mieluiten hän kuitenkin käpertyisi jonkun ihmisen lähelle ollakseen aivan hiljaa ja nauttiakseen jokaisesta ohitse kiitävästä sekunnista.

''Minä olen juureton ihminen'', hän sanoi minulle keskustellessamme ihmisestä nimeltä Laila Kinnunen. ''Minulla ei ole pysyvää sijaa, ei kotimaata, ei ystäviä...''

Järkyttävän selvinä kuulen vieläkin hänen kysymyksensä, joka tuntui tulevan suoraan sydämestä: ''Luojan tähden, mikä minä oikein olen?''

Tuohon kysymykseen voisi vastata vaikkapa näin: Olet ihminen, joka pakenee itseään.

Vaikeinta maailmassa lienee oman itsensä löytäminen, itsensä tunteminen ja itsensä kanssa sovussa eläminen. Mitä sitten lienee itsensä pakeneminen? Onko se vastuuttomuutta itseään ja lähimmäisiään kohtaan, onko se luonteettomuutta, onko se väärin suuntautunutta suhdetta elämän ongelmiin, pakoa todellisuudesta? Ehkä, ehkä ei. Tai sitten se on vain eräs tapa olla ihminen, eräs ihmiskokonaisuuden piirre, joka on hyväksyttävissä aivan samoin kuin mikä tahansa muukin ominaisuus, jota niinkin ristiriitainen olento kuin ihminen kantaa persoonallisuudessaan.

Laila ja humupoika

Tavattuamme haastattelun merkeissä Tampereella matkusti Laila Kinnunen Savonlinnaan tapaamaan uusinta ystäväänsä Kliment Kirovia, bulgarialaista muusikkoa, jota Laila sanoo nykyiseksi ystäväkseen.

Savonlinnassa Lailan tunnettu temperamentti taas kerran puri laidasta laitaan saaden pikkukaupunkilaiset ristiriitaisten ajatusten valtaan. Hänen elämänrytminsä osoittautui taas kerran muiden suomalaisten tyylistä poikkeavaksi.

Ravintola Tottin alabaarissa jytäsi kirjavan pöytäseurueen voimalla. Ylimpänä piti iloa Laila ja paikallisista veikoista kunnostautui erityisesti humupoika Tapsa Hämäläinen. Meno oli railakasta. Tarjoilijat seurasivat sitä ripset pitkällä. ''Hänellä on tuota temperamenttia'', ymmärsi paukuille pistäynyt maalaisisäntä.

Tapsa Hämäläinen, lähes kaksi metriä pitkä savonlinnalainen, toimi Lailan adjutanttina monen päivän ajan tämän lomamatkalla. Onko hän Lailan uusin ystävä? Sen näyttänee aika.

Menneistä tai tulevista ajan näytöistä huolimatta pyörivät minun mielessäni yhä Lailan sanat: ''Ellette hyväksy elämäntapaani, sanokaa, mitä minun tulisi tehdä!'' □

"Jag är en hona" eli "Minä olen naaras" on rva Ant-Wuorisen viimeisimmän teoksen nimi. Haastattelijalla oli kunnia saada tekijän-kappale omistuksineen.

rakkauden papittaren 10 000 yhdyntää

Kuvat:
JUKKA KUUSISTO

Julkean tuntuisesta otsikosta huolimatta tämä haastattelu on kaikkea muuta kuin julkea. Totuudellinen ja rehellinen se sen sijaan on ja käsittelee naisen sukupuolielämää. Vanha ja loppuun kulutettu aihe ja vanha ja loppuun kulutettu haastateltavako? Ei ollenkaan, sen huomaatte pian.

Vuoden 1967 lopulla oli maapallo suistua radaltaan, sillä HYMY-lehden kahdessa perättäisessä numerossa teki kolmasti eronnut rouva Annikki Ant-Wuorinen selkoa omasta ja yleensäkin naisten sukupuolielämästä ja -tarpeista niin liikuttavan avomielisesti, ettei mokomaa ennen ollut mistään luettu.

Erikoista painavuutta hänen mielipiteilleen antoi se seikka, että rva Ant-Wuorinen kuului arvostettuun ja tunnettuun sukuun ja oli ja on tietysti edelleenkin akateeminen nainen, ts. hän on opiskellut yliopistossa suorittamatta kuitenkaan mitään loppututkintoa.

Toki sukupuoliasioista oli luettu salavihkaa ja olan yli pälyillen jo ennen vuotta 1967:kin: van de Velde, hollantilainen lääkäri, oli kirjoittanut teoksensa ''Täydellinen avioliitto''. Mutta sen suomalainen painos oli vähäinen ja sekin rahtu julistettiin tuota pikaa takavarikkoon.

Hiukan myöhemmin ilmestyi myös suomennettuna kuuluisa ''Kinseyn raportti'', joka koostui amerikkalaisen lääkärin ja hänen lukuisten apulaistensa suorittamista haastatteluista, niin sanotuista otannoista. Täysin sattumanvaraisesti valituilta naisilta (ja miehiltä) kyseltiin hyvinkin arkaluontoisilta tuntuvia yksityiskohtia heidän sukupuolikäyttäytymisestään.

Niin ansiokkaita kuin kummatkin teokset dokumentaarisen luonteensa vuoksi olivatkin, Suomen oloihin ne olivat hieman vaikeasti sovellutettavissa. Eri maissa ja eri kulttuuripiireissähän vallitsevat erilaiset käyttäytymisen muodot: suomalainen perheenisä ei suinkaan mene tarjoamaan miespuoliselle vieraalleen omaa vaimoaan vuodekumppaniksi. Mutta esim. Grönlannissa tämä on yleistä ja suurin ajateltavissa oleva tahdikkuus.

Olennaisinta rva Ant-Wuorisen vastauksissa hänelle esitettyihin kysymyksiin olivat seuraavat seikat:

1) Myös naisella on oikeus nauttia sukupuoliyhdynnästä,

2) mitkä tahansa asennot ja mitkä tahansa puheet aktin aikana ovat luvallisia ja sanoako hyödyllisiäkin kunhan kumpikin osapuoli ne hyväksyy,

3) iltapuhde ei ole ainoa oikea ja hyväksyttävä ajankohta paritella; toimitus voidaan suorittaa koska tahansa ja missä tahansa, vaikkapa kesken aamiaisen mikäli osapuolet tuntevat siihen juuri silloin tarvetta,

4) ehkäisypilleri — vastikään käytäntöön hyväksytty — on rva Ant-Wuorisen mukaan eräs ihmis-

KÄÄNNÄ

Rva Ant-Wuorinen ja sytyttämäänsä Rooman paloa ihaileva keisari Nero. Edellinen lihaa ja verta, jälkimmäinen sementtipatsas, jonka toim.joht. Urpo Lahtinen on pystyttänyt yksityisasuntonsa pihalle.

10 000

kunnan suurimmista keksinnöistä kondomin korvatessaan, sillä "sisään laskettu" sperma on naiselle elämän eliksiiri.

Tänä päivänä nämä asiat tuntuvat useimmista ihmisistä itsestään selviltä, mutta me elämmekin jo vuotta 1973.

Rva Annikki Ant-Wuorinen oli niin sanoen avannut pään. Mutta pään avaus oli kylläkin vaatinut häneltä tavatonta uskallusta, sillä luettaessa hänen tunnustuksiaan elettiin vielä käsityksissä, joiden mukaan

1) sukupuoliyhteydestä ei naisen ollut sopivaa nauttia, hän oli yksinkertaisesti vain jonkinmoinen miehen käyttöön tarkoitettu hyödyke, kone lapsien siittämistä varten ja ollakseen yhdynnän aikana "tuntematta" mitään piti hänen ajatella ikäviä asioita, velkoja, mahdollisesti ei toivomaansa raskautta jne.,

2) Jumalalle ainoa otollinen yhdynnän muoto oli ns. lähetyssaarnaajan asento: nainen selällään alla eväänsäkään räpäyttämättä miehen höyrytessä päällä,

3) yhdyntä oli sallittua vain illalla säkkipimeässä huoneessa niin kuin kaikki rikolliset puuhat toimitetaan valoa kaihtaen; lisäksi osapuolten täydellinen alastomuus hipoi illegaaleja rajoja Jumalaa, isänmaata, suojeluskunta-aatetta pelkäävä, kunnioittava ja rakastava pariskunta parjtteli puolipukeisena,

4) parittelun ainoa oikea ja pelkkä tarkoitus oli siittää lapsia, ei nauttia, näin siitäkin huolimatta että puolisoilla ei ollut minkäänlaisia taloudellisia resursseja elättää ja kouluttaa alati paisuvaa perhettään; näin ollen kondomejakin (eli kortonkeja kuten kansa niitä nimitti) myytiin salamyhkäisin muodoin yhtä salamyhkäisten kauppiaiden toimesta postitse "toisella lähettäjänimellä varustettuna".

Rva Annikki Ant-Wuorisen teeseihin kuului lukematon määrä muitakin väitteitä kuin ylimpänä luetellut mutta niitä on tässä kirjoituksessa aiheetonta uudelleen luetella semminkin kun hän seuraavana vuonna (1968) tamperelaisen kommandiitti-yhtiö KUSTANNUS-VAIHEEN kustantamassa ja vieläkin saatavilla olevassa omaelämäkerrassaan "Kaikki minun rakkauteni" puhuu puhki kaiken mikä naisen sukupuolielämään sisältyy.

Olemme jälleen haastatelleet rva Annikki Ant-Wuorista, joka mainittujen haastattelujen jälkeen leimattiin koko maassa kaikkien aikojen prostituoiduksi ja aiheutti Hymylle tuhansiin nousevan kirjetulvan. Merkillinen paradoksi: vaikka rva Ant-Wuorinen esiintyi juuri naisten puolesta puhujana, sanoisiko häntä moderniksi suffragetiksi, karheimmat, kiukkuisimmat ja hävittömimmät reaktiot tulivat hänen oman sukupuolensa edustajilta. Asialla oli mökin ämmää, pienviljelijän vaimoa, lestadiolais-naista. Ihastuksen hihkaisuja sen sijaan päästivät miehet muutamaa harvaa poikkeusta lukuun ottamatta. Tähän kyllä löytyy psykologinen selitys mutta se veisi kansantajuisesti selitettynä liiaksi tilaa.

Rva Ant-Wuorinen oli siis rehellisyydessään puskenut päänsä seinään pahan kerran, niin pahan, että hänen oli syksyllä 1968 paettava kahden avioliitoissaan syntyneen poikansa Matin ja Pekan kanssa Tanskaan etsimään leipäpuuta ja ennen kaikkea ymmärtämystä ja suvaitsevuutta. Sillä — tämä on hieman vaikeata uskoa — lopultakin rva Ant-Wuorinen on moraalinen ja korkeasti siveellinen nainen yhteiskunnan hyväksymiäkin normeja ajatellen. Ehkä se selvinnee jäljempää.

Tanskasta rva Ant-Wuorinen siirtyi vuoden kuluttua ruotsiin ja on nyt Ruotsin alamainen; osan sydäntään hän kuitenkin kertoi jääneen Suomeen — yhtä kaikki. Ja tänne hän ehkä vielä joskus palaakin sen jälkeen kun on käynyt Australiassa.

Seuraava haastattelu tehtiin Tampereella Tampereen Kaupunginhotellissa, jonne Hymy hänet kustansi. Mitään varsinaisesti uutta sanottavaa rva Ant-Wuorisella ei ollut ja niin ollen herännee kysymys, miksi keittää vanhaa huttua.

Hymylehden pitempiaikaiset tilaajat ja muut (sala)lukijat kyllä muistavat Annikki Ant-Wuorisen viiden vuoden takaisen jylinän mutta on huomattava, että hänen sanomansa ja väitteensä ovat uutta niille nuorille naisille, jotka 10 -vuotiaina vielä leikkivät nukeilla mutta nyt, 15 -vuotiaina, tuntevat veressään oudoksuttavaa "kohinaa". Seksi, sukupuolisuus, libido, miksi ikinä nyt käsitellyn alaisena olevaa asiaa nimitettäneenkin, EI VANHENE MILLOINKAAN. Kiintymys ja himo toista sukupuolta kohtaan on joka ainoalle uudelle sukupolvelle uutta.

Juuri tämä seikka antaa oikeutuksen haastattelun julkaisemiselle.

Ennen kuin nyt käymme haastattelemaan uhriamme, jokunen häntä koskeva fakta. Rva Ant-Wuorinen on käytännöllisesti katsoen kokonaan raitis, humala-tilaa hän ei siis tunne vaikka saattaakin joskus nauttia cocktailin enintään kaksi. Hän on hilkkua vaille 50 -vuotias mutta näyttää 40 -vuotiaalta. Hän pukeutuu tyylikkäästi, on rakastettavalla tavalla temperamenttinen, kielinero, uskomattoman avomielinen ja välitön ja käyttää kaiken vapaa-aikansa yhä vielä opiskeluun. Ei liene tieteen alaa, jota hän ei hallitse ainakin pintapuolisesti. Parhaiten hän hallitsee tieteen nimeltä naisen sukupuolielämä.

Onpa hän vielä kirjailijakin. Paitsi Suomessa suomeksi julkaisemaansa kirjaa "Kaikki minun rakkauteni" josta jo oli puhetta, on hän Ruotsissa kirjoittanut tukholmalaisen ENA Förlagetin kustantamana teoksen "Jag är en hona" (Minä olen naaras). Kolmaskin kirja on tekeillä, aineisto siihen on koossa, vain ulosanti enää puuttuu. Tämän todellisuuteen perustuvan dokumentin hän kirjoittanee englanniksi.

Mainittua kirjaa "Jag är en hona" yksikään suomalainen kustantaja ei tuntemattomasta syystä ole halunnut käännättää ja painattaa siitäkään huolimatta, että teos sai Ruotsissa liki haltioituneen vastaanoton. Sikäläinen iltapäivälehti Kvällsposten esim. kritikoi sitä näin: "... meningen med boken är att väcka vardagsmännsikan för det innerliga i samlivet." ("... kirjan tarkoitus on herättää arkipäivän ihminen ymmärtämään yhdyselämän henkinen puoli.") Aftonbladet puolestaan "Annikki talar verkligen rent språk i sin bok." ("Annikki puhuu kirjassaan todella suoraan"). Ruotsalainen lääkäri tri **Lars Ullerstam,** joka on itse julkaissut 1964 teoksen "De erotiska minoriteterna" ja jonka Tammi on suomentanut ja kustantanut Huutomerkki-sarjassaan nimellä "Sukupuoliset vähemmistöt", kritikoi rva Ant-Wuorisen "naarasta" mm. seuraavasti: "... den har viktiga ting att förmedla" ("... se välittää tärkeitä asioita").

Onko rva Annikki Ant-Wuorinen siis varsinaiselta ammatiltaan kirjailija, författare? Vaikea sanoa, sillä hänellä on mm. täydellinen sairaanhoitaja-koulutus (Ruotsissa), täällä hän aikoinaan toimi vanhainkodin johtajattarena, kirjojen myyjänä, yliopistossa hän kuului maat. ja metsät. tiedekuntaan pääaineena kotitalous, hän on laatinut tutkielman kasvisruokien terveellisyydestä ym. ym. Ja ollut samaan aikaan ja ennen muuta "hona", naaras, perheenäiti...

Siirrymme nyt Tampereen kaupunginhotelliin huoneeseen no 722. Kello on 9 aamulla syyskuun 13:na päivänä.

VEIKKO ENNALA: Olet nyt 50 -vuotias. Joko olet havainnut itsessäsi mummo-taudin oireita?

ANNIKKI ANT-WUORINEN: En. Eikä niitä havaitse kukaan muukaan. Naisten päihin vain on jostain syystä iskostettu sellainen käsitys, että keski-iässä ja sen jälkeen sukupuolielämä sammuu tyystin. Sama asia kuin viisi vuotta sitten. Silloinhan nainen ei saanut nauttia yhdynnästä, se oli helvettiin johtava synti. Minähän oikaisin senkin käsityksen.

VE: Sinä siis nautit sukupuoliyhteydestä yhä edelleen kuten ennenkin, menet aktin aikana jalat edellä

Tässä Annikki Ant-Wuorisen "diploomi": hän on nyt mm. täysoppinut sairaanhoitaja, suorittanut kurssin Ruotsissa jonka kansalainenkin nyttemmin on.

taivaaseen kuten muistelen sinun sanoneen.

A-W: Ihanaa, hurmaavaa, suurinta maailmassa, ei ei, minulla ei ole sanoja.

VE: Puhutaan miesten viidenkymmenen-villityksestä, jolloin he alkavat tuntea seksuaalista mielenkiintoa nuoria tyttöjä kohtaan, mitä alaikäisempi sen parempi. Kiihdytkö sinä nähdessäsi, kuinka nyt sanoisin, nuoren sorean pojan?

A-W: Ei ikä mitään merkitse, minulle ainakaan. Olen paritellut 65 -vuotiaan ukon kanssa ja voi taivas sitä nautintoa. Toisaalta kyllä voin olla poikasenkin kanssa mutta olla poikasen kanssa ei ole päätavoite.

VE: Olet siis kaikki-ruokainen?

A-W: Kyllä, mutta selitän tätä asiaa vähän myöhemmin perustellusti ja ymmärrettävästi — toivoakseni.

VE: Mikä miehessä, vanhassa tai nuoressa, kiihdyttää sinua eniten? Puhun asian aistillisesta puolesta.

A-W: Ääni, reidet, peppu.

VE: Peppu? Olen kuvitellut että peppu on tärkeä ellei tärkein pointti miehelle. Tarkoitan siis, että mies kiihtyy katsellessaan naisen pakaroita. Millaisia miesten reisien pitää olla niin että ne panevat veresi kohisemaan?

A-W: Hoikat, karvaiset, ruskeat, koko lantio hoikka.

VE: Minulla tuntuisi olevan mahdollisuuksia.

A-W: Niinhän sinulla onkin, ha-hah.

VE: Monenko miehen kanssa olet piehtaroinut sängyssä, onko kirjanpitoa?

A-W: Noin kymmenentuhannen, ylikin.

VE: Se tekee siis päivää kohti — hm — en osaa jakaa. Mutta kysynpä montako miestä olet vietellyt?

A-W: Jätetään tämä.

VE: Olet moni-avioinen, polygaami? Takanasi kolme epäonnistunutta avioliittoakin.

A-W: Päin vastoin. Olen tai olisin yksiavioinen jos löytäisin miehen jota voisin rakastaa. Yhtä olen rakastanut hulluuteen saakka. Hän oli ensimmäinen aviomieheni majuri **Kauko Heinonen,** nyt vainaja. Olin ja olen edelleen intohimoinen, ehkä nymfomaani miten tämä ikuinen tyydyttämättömyys nyt sitten tahdotaankin käsittää. Hän kuitenkin tyydytti minut ja minä hänet kunnes hän sitten vähin erin muuttui impotentiksi. Ellei näin olisi käynyt ja ellei hän olisi kuollut, eläisin hänen kanssaan avioliitossa yhä vielä. Miksi hän tuli kyvyttömäksi, sitä hän ei itse paljastanut, se selvisi vasta ruumiinavauksessa. Hän menehtyi syöpään ja syöpä vei hänen potenssinsa. Mikä tragedia.

VE: Sekä rakastit häntä henkisellä tasolla että aistillisesti, niinkö? Minusta puhut ristiin.

A-W: Miten ristiin?

VE: Sano nyt suoraan, kannatatko avio- vai avoliittoa?

A-W: Hyvä jumala, tietysti avioliittoa.

VEIKKO ENNALA: Minulla on sellainen käsitys, ehkä harhaluulo, että kun pariskunta, puolisot siis, vuosien mittaan alkavat tuntea toinen toisensa läpikotaisin, toinen toisistaan joka ainoan karvan, seurauksena on tympääntyminen, kyllästyminen, intohimo häviää, haluaa vierasta.

A-W: Mikä kauhea väärinkäsitys. Mitä enemmän toinen toisensa tuntee, sen onnellisempi avioliitto on. Tällaiseen avioliittoon ei mahdu kolmatta osapuolta, aisankannattajaa, ei tunkemallakaan.

VE: Kumminkin kerskut olleesi yhdynnässä yli 10 000 kertaa ja kieltäydyt vastaamasta kysymykseeni, montako miestä porukassa on ollut.

A-W: Minä olen intohimoinen. Kun ainoa rakastettuni kuoli ei hänen mukanaan silti kuollut haluni.

VE: Vietteletkö sinä vai vietelläänkö sinut?

A-W: Minua vietellään mutta 100 tapauksesta 99 turhaan. En ole joka miehen nainen, huora. Yhdynnöistäni en ole saanut enkä halunnut ottaa ropoakaan, en edes koruja ''lahjoiksi'' kuten näet. Hyötyni akteissa on saamani nautinto ja partnerilleni omasta puolestani antama nautinto. Yhtä aikaa saatu orgasmi — oooooo!

VE: Mistä tiedät tuottavasi partnerille orgasmin, eikö hän saata teeskennellä saavansa sen niin kuin niin monet naiset teeskentelevät halutessaan miellyttää miestään tai miestä? Eikö vaginasi ole levinnyt ja lavennut ylen suureksi kun ajattelemme yli kymmentätuhatta yhdyntääsi?

A-W: Minä harjoitutan sukupuolielimiäni.

VE: Millä tavoin?

A-W: Eräänlaisella reisivoimistelulla, steppaankin. Katsos kun näytän sinulle.

VE: Hm. Reisivoimistelu tuolla tavoin ketkutellen siis estää vaginaa väljenemästä. Ehkä vallan supistaakin sitä vai miten?

A-W: Jopa pienentää. Mutta paritellessa jokin suureneekin. Rinnat suurenevat normaalikoostaan noin 25 prosenttia. Ja mikseivät suurenisi, samoja erogeenisia alueitahan ne ovat kuin vagina, peppu — jaa, oikeastaan nainen on kauttaaltaan yhtä ainoata erogeenista aluetta.

VE: Onko mahdotonta mainitaksesi normaalien yhdyntöjen keskivertoa? Kerran vuodessa, kerran kuukaudessa, kerran viikossa?

A-W: Vaikeata määritellä. Olen paritellut yhdessä yössä kymmenen kertaa, tietysti siten, että joka kerralla olen saanut hekumanhuipun. Ehkä jonkinlainen keskiverto naisen kannalta on kolme kertaa päivässä, sitten yhden tai kahden vuorokauden paasto, sen jälkeen taas kolmasti päivään. Mutta se on niin yksilöllistä.

VEIKKO ENNALA: Rammoille ja kampurajaloille ja vajaamielisille on annettu nälän vietti. Mutta heille on annettu myös seksuaalivietti, vaikka he eivät ole sitä mistään tai keltään anoneet. Kun heidän rujoutensa on jo sinänsä hirveä kärsimys estäessään heitä saamasta läheistä tai edes minkäänlaista yhteyttä terveisiin, miten he tyydyttävät sukuviettinsä? Nälkä toki on mahdollista tyydyttää.

A-W: Nyt menit asiaan, jota olen ajamassa. Tahtoisin, että kaikkialle, joka maahan, myös Suomeen, perustettaisiin valtion valvoma seksuaalisairaala tai kaksi tai kolme. Henkilökunnan muodostaisivat eräänlaiset seksi-Martat. Heitä ei pidä mitenkään rinnastaa prostituoituihin. Heidät palkkaisi valtio ja huomattavasti suuremmalla palkalla kuin tavalliset sairaanhoitajat, joiden työtä en tietenkään aliarvioi. Näihin sukupuoli-Magdaleenoihin palatakseni heidän ammattinsa olisi kutsumustyö niinkuin ''tavallisen'' sairaanhoitajan työ oli Florence Nightingalen aikoihin muuttuakseen myöhemmin normaaliksi ansion hankinnaksi ilman sen suurempia tunteiluja.

VE: Mennäkö päätä pahkaa naimisiin?

A-W: Ei. Ei ainakaan alle 22—25 vuoden. Vasta silloin ihminen, nainen nimenomaan, on kypsä kantamaan avioliittoon liittyvää vastuuta sukupuolinautintojen ohessa.

VE: Poikasi Matti on nyt jo naimisissa ja muuttanut Australiaan. Pekka on vielä Ruotsissa ja ''vasta'' kihloissa mutta seuraa myöhemmin veljeään. Milloin arvelet, että sinusta tulee mummi?

A-W: Marraskuussa tänä vuonna. Matin vaimo saa silloin pikkuisen mikäli laskut pitävät paikkansa. Ja siksi muutan minäkin sinne. On ihanaa olla farmor (isoäiti).

VE: Jäätkö lopullisesti Australiaan ja milloin lähdet?

A-W: En tiedä vielä, viisumi on jo kuitenkin myönnetty. Menen joko jouluksi tai viimeistään ensi vuoden alussa. Avioidun siellä itsekin, siis neljännen kerran. Minulla on intuitio, että nyt onnistun.

VE: Naitattaa aina vain, isoäitinäkin?

A-W: Aivan kauheasti.

VE: Palaveri on minun puolestani päättynyt. Summa summarum: käsitykseni mukaan olet rehellinen nainen ja moraalisimpia ihmisiä mitä vastaani on koskaan tullut. Tulen kaipaamaan sinua. Toivotan sinulle kaikkien kärsimystesi jälkeen koko sydämestäni onnea ja menestystä. Good by, my darling (näkemiin, rakkaani).

A-W: Voit soittaa minulle ensi yönä vaikka kello kolme jos tahdot. Minä odotan sitä, Veikko. □

Vähän vaikea on uskoa tätä naista jo 50-vuotiaaksi. Mutta hän kertoo miehen sperman pitävän hänet terveenä ja kauniina.

VEIKKO PAJUNEN

Pienyrittäjä ja työmies — millaista tulevaisuutta sinulle valmistellaan

Sosialisointi on sana, joka koskettaa kaikkissa yhteyksissään jokaista vähänkin aikaansaseuraavaa suomalaista. Niinpä ei ollut ollenkaan kummallista, että reaktiot jälleen olivat voimakkaat kun maaherra Kaarlo Pitsinki tavoilleen uskollisen selkeästi lausui mielipiteensä sanasta sosialismi, todeten sen nykypäivänä pelkäksi fraasiksi. Valtioneuvos K A Fagerholm etsiessään sellaista sosialistista yhteiskuntaa, jossa vallitsisi vapaus ja demokratia, antoi puolestaan varsin kansanomaisen määritelmän sosialismille: ''Sosialismi ei ole vain marxismia ja sosialisoimista — se on meille elämännäkemys, suuri ajatus, taistelua paremman yhteiskunnan puolesta, pyrkimystä suurempaan oikeudenmukaisuuteen ja tasa-arvoon, niin pitkälle kuin se on mahdollisuuksien rajoissa.'' Uskon, että tämän määritelmän ymmärtää ja hyväksyy pienyrittäjäkin. Tiedän kuitenkin, että siellä yrittäjien maailmassa ei pelkillä teorioilla ja ideologioilla vekselien erääntymispäiviä ja lyhennyksiä yhtään siirrellä. Käsitteiden selventäminen ja niiden saattaminen nykyaikaiseen asuun on suomalaiselle yhteiskunnalle ja erikoisesti yrittäjäkunnalle kuitenkin erittäin välttämätöntä. Alinomainen uhkailu sosialisoinnilla on tietysti se, joka aikaa myöten tappaa ihmisistä yrittämishalun. Tätä taustaa vasten haluan ymmärtää Kaarlo Pitsingin pienyrittäjäkuntaa rauhoittamaan tarkoitettuja ajatuksia samalla alleviivaten jokaista sanaa K A Fagerholmin edellä siteeratussa määritelmässä.

Toisenlaisia ajatuksia ja suunnitelmiakin toki liikkuu pienyrittäjien tulevaisuudesta. Kommunistien pienyrittäjille tarjoamaa tulevaisuutta en tässä lähde edes selostamaan, koska siinä ei ole mitään selostamista siitä yksinkertaisesta syystä, että kommunistisessa järjestelmässä ei tunneta pienyrittäjää. Sosialidemokraattienkin joukossa näyttää alati enenevässä määrin esiintyvän samaa tulevaisuutta tarjoavia ajatuksia. Viimeksi seurasin eräässä autoilijakunnan tilaisuudessa kuinka eräs sosialidemokraattinen kansanedustaja autoilijayrittäjien vaikeata tilannetta selvittäneen katsauksen jälkeen hampaittensa välistä sihisi: ''Tuleva vuosikymmen on näille yrittäjille vielä verisempi.'' Jokaisen muistissa varmasti vielä on entisen puoluesihteeri Erkki Raatikaisen yksinpuhelut sosialismin luurangon kanssa. Yrittäjäkunnan vaikeuksia ei haluta kuulla eikä noteerata siitä yksinkertaisesta syystä, että käytännön todellisuus ei alkuunkaan sovellu tieteellisen kommunismin pohjalta laadittuihin ja sitten ovelasti nuorille, täysin teorioiden hurmassa liiteleville sosialidemokraateille syötettyihin oppeihin. Karun todellisuuden paljastaminen herättäisi ihanasta, tosin kovin äänekkäästä unesta, jossa kaikki laidasta laitaan otetaan yhteiskunnan haltuun.

Työmiehelle, jollaisia me kaikki olemme, tarjoillaan yhtä kovalla hurmahenkisyydellä yhteiskuntamallia, jossa ei olisi näitä nykyisiä, kamalan suuria ja välitöntä uudistamista vaativia epäkohtia. Aivan äskettäin eräs nuori sosialidemokraatti vastatessaan tiedusteluuni tuosta tulevan ja nykyisen yhteiskunnan eroista ilmoitti, että päästäisiin ainakin siitä, ettei kaupoissa olisi tarjolla kymmeniä eri deodorantteja ja saippuoita, kuten nykyisin on asianlaita. Hän piti ihanteena sitä, että kun työmies menee kauppaan, siellä on vain yhtä sorttia saippuaa eikä deodorantteja ollenkaan, koska nämä viimeksi mainitut eivät ole tarpeellisia työmiehelle, vaan ovat yksinomaan palvelemassa kapitalismin ylläpitämää markkinataloutta. Tässä yhteiskuntamallissa ei olisi ollenkaan valinnanvapautta muuta kuin sen suhteen, ottaako tuon yhden saippuan, jos on sitäkään saatavissa vai jättääkö ottamatta. Vastaavasti olisi tietysti vain yksi puolue, ettei tarvitsisi tässäkään suhteessa vaivata päätään mihin puolueeseen liittyisi. Jälleen saisi tietysti valita liittyykö puolueeseen vai jääkö ulkopuolelle. Tässä on nyt totuuden nimessä syytä lainata kommunistien PR-päälliköksi pyrkivän Antero Jyrängin puhetta Jyväskylässä 9. 9. 73, jossa hän väittää muun muassa seuraavaa: ''Monet sosialidemokraatit toteavat, että työväenpuolueiden näkemykset ihanneyhteiskunnasta poikkeavat suuresti toisistaan ja viittaavat juuri kysymykseen poliittisen toiminnan vapaudesta. Mutta toisaalta etenkin 1960-luvun puolivälin jälkeen näyttää kansandemokraattien ja kommunistien piirissä yhä enenevästi selitetyn, että heidänkin tavoitteihinsa kuuluvat esimerkiksi monipuoluejärjestelmä ja demokraattisten kansalaisoikeuksien ja -vapauksien säilyttäminen ja laajentaminen myös sosialismin rakentamisen oloissa.'' Aika erikoinen tarve tällä sosialidemokraatteihin kuuluvalla Jyrängillä lähteä Työläisnuorisopäivillä mainostamaan kommunismia selityksin, joita koskaan ei ole kuultu kommunistien omasta suusta. Puhe kyllä varsin selvästi kirkastaa sitä kuvaa ja tehtävää, jonka Jyränki on ottanut suorittaakseen.

Suomessa ollaan ja eletään tätä nykyä sellaisia aikoja, että kellään ei ole varaa jättää seuraamatta ajan merkkejä. EEC-ratkaisu on aivan ilmeisesti eräs vedenjakaja meillä, kuten se on ollut muissakin maissa. Sopimuksen vastustajien keinot ovat kovia sisältäen muun muassa väitteen, että myönteinen ratkaisu on YYA-sopimuksen vastainen. Jos näin asia tulkittaisiin myös YYA-sopimuksen toisen allekirjoittajan, Neuvostoliiton, taholla, olisi siitä kaiketi tullut selväsanainen ilmoitus Suomelle. Se, että Suomen kommunistit ja heidän hengenheimolaisensa sos.dem.-puolueessa esittävät tällaisia tulkintoja, on varsin arveluttavaa Neuvostoliiton puhevallan riistämistä. Eihän Suomi ole tehnyt YYA-sopimusta SKP:n, vaan Neuvostoliiton kanssa. En näinollen usko, että Neuvostoliitto tarvitsee täällä edusmiehekseen ristiriitojen repimää SKP:tä, vaan käsitykset ilmaistaan suoraan ja avoimesti maiden ylimmän johdon kesken niin kuin tähänkin saakka.

Hinnantasausmaksu ja invalidiautot

Hallituksen pyytämät valtuudet tarpeen niin vaatiessa määrätä kannettavaksi muun muassa henkilöautoista erillistä, enintään 25 % suuruista hinnantasausmaksua, on ollut omiaan herättämään lukuisan määrän vaikeasti vastattavia kysymyksiä. Autonomistajiin suunnitellut toimenpiteet vaikuttaisivat ainoastaan 4 %:iin maamme ulkomaankaupassa. Maksutaseen tasapainottamiskeinona tämä tuntuukin varsin heikolta toimenpiteeltä. Kohdistuessaan jälleen autoihin se samalla osoittaa hallitukselta sekä mielikuvituksen puutetta että jääräpäisyyttä, sillä tätä keinoahan on jo käytetty aikaisemminkin ja varsin huonoin tuloksin. Pisteveron päättyessä kaiken lisäksi vannottiin, ettei moiseen enää toistamiseen mentäisi. Nyt kuitenkin samat vannojat ovat jälleen asialla. Tein esityksen invalidiautojen ja taksiautojen määräämisestä tämän ulkopuolelle. Kärsin jo tappion omassa ryhmässäni taksien kohdalla, mutta invalidiautot sen sijaan ainakin perustuslakivaliokunnassa jäivät tämän kirouksen ulkopuolelle. Tätä kirjoittaessani jatkosta ei ole vielä tietoa. Mikäli suomalaista teollisuutta ja sen tuotteita todella ryhdytään asettamaan etusijalle, on se aloitettava valtion ja kuntien omista hankinnoista, koska nämä suuruusluokaltaan merkitsevät paljon enemmän kuin autojen edellä mainittu 4 %:n osuus. □

Kuvat: JUKKA KUUSISTO

veikko ennala

Pontikankeittäjän syntymäpäivä

Synttärit kuin synttärit

Ollaan ajelemassa Haapaveden Rytkynkylään tapaamaan muuatta ammattimiestä, nimeltä Aukusti Nurkkala (nimet vähän enteellisiä kaikin puolin kuten kohta näette: nomen est omen). Äijä täyttää tänään maanantaina elokuun 27 päivänä 1973 65 vuotta. Hurraa ja eläköön!

Rytkynkylää on hiukan vaikea löytää etenkin kun matkan varrelta mukaan säälistä otettu miespuolinen liftari ajattaa meitä päin helvettiä, sanoo muka tietävänsä kovasti hyvin missä Rytkynkylä on. Hyvin tietääkin: neuvoo Rytkynkylään sellaisen oikotien, joka lisää taivaltamme noin 120 kilometriä. Pääsee tällä neuvoin itse liki omalle kotoportilleen. Osuisipa naamakkain myöhemmin tällaisen kälmin kanssa niin — niin, pakoon juoksisin, siinä määrin iso korsto oli . . .

Mikä merkkimiesi Aukusti Nurkkala sitten on? Talousneuvos, kupannut kunnan varoja parinkymmenen vuoden aikana siinä 200000? Kirkkovaltuuston puheenjohtaja, jolla on vimmattu hinku köörin nuorimpien sopraanojen perään? Kunnansihteeri, jota vituttaa kun ei hakemasta päästyään pääse kunnanjohtajaksi? Ei kukaan näistä, vaan eräs

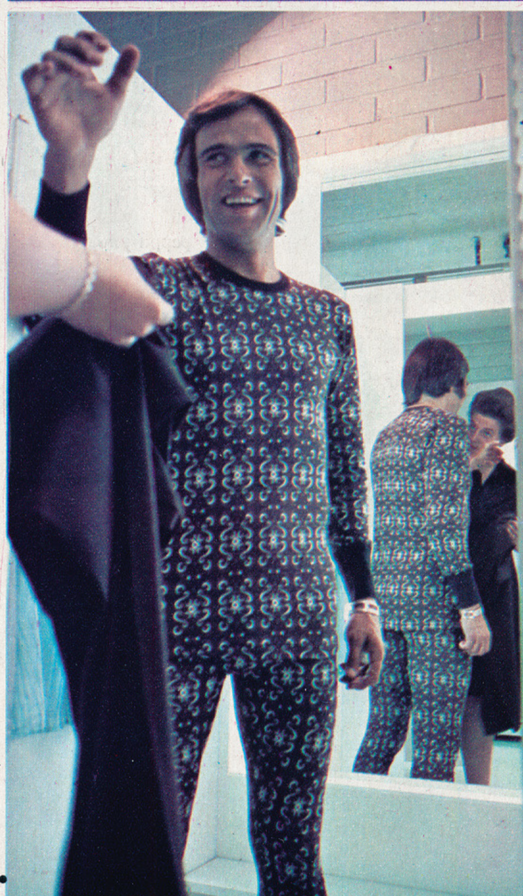
KÄÄNNÄ

Hakkapeliitta/1367 housut
1467 paita

Mexico/1052

Skorpioni/1040

HYVÄNNÄKÖISET
Hyvonit istuvat hyvin. On monia hyviä värejä ja kivoja kuvioita.

HYVÄNLAATUISET
Hyvonit tutkitaan tarkoin ennenkuin ne päästetään tehtaalta maailmalle. Jokainen tuote kestää ja pysyy hyvänä pesusta pesuun.

HYVÄNTAPAISET
Hyvonit voi nopeasti pesaista vaikka joka ilta: on helppo olla siisti.

Vaimo. Miehesi riisuutuu myös toisten nähden.

Sinun silmissäsi hän on aina yhtä suloinen. Mutta mitä luulet hänen tuntevan, kun hän riisuutuu kavereidensa nähden?

Osta sinä hänelle uudet Hyvonit.

Hyvon yllä Hyvon olla

Pontikan-keittäjän syntymä-päivä

pontikankeittäjä, teeskennellyt korpikuusen kyyneleitä vuosikymmeniä ja istunut siitä hyvästä linnassa muistaakseni viisi kertaa, 11 kuukautta pytyssäkin. Viime reisusta kiven sisällä on tosin jo aikaa kuutisen vuotta.

Sillä tavalla tämä kaksi-naamainen yhteiskunta hyväntekijänsä palkitsee. Ensin käydään lukkaria myöten supattamassa, että olisiko Akustilla tietoa? Ja kun Akustilla (Kustiksi tavallisesti sanovat) joskus on, niin sitten käryteтään. Voihan v eli venetsia tätä maailmaa.

Kutsun Kustin syntymäpäiville on lähettänyt ihan henkilökohtaisesti minulle Kustin tytär ja samalla nuorin pentu, 31-vuotias Liisa, naimisiin hänkin haksahtanut, nykyisin rouva Aakko. Nätti nainen kuin mikä ja puheista päätellen Kustin lempilapsi. Kaikkiaan Kustilla ja hänen vaimollaan Aililla on yhteisesti tehtynä 7 jälkeläistä, 5 poikaa ja kaksi tyttöä, kaikki jo maailmalla omissa toimissaan ja tehtävissään. Yksikään ei heistä kuitenkaan ole ottanut tehtäväkseen jatkaa isin ammattia, mikä vahinko.

Paljonko Kustilla kaiken kaikkiaan siitoksia on, siitä piru otti selvän. Kusti synttäreillään känniin tultuaan niitä yritti laskeskella mutta sekosi tuossa 40:n paikkeilla ja nauraa hekotti päälle.

Eikö oma muija siitä sitten ole pahoilla mielin? Jos Kustuun on uskominen, niin mielissään Liisa siitä vain on ollut, on näet oma äijä kelvannut muillekin.

Tietysti vaikuttaa siveellisestä lukijasta vähäsen oudolta, että lähdetään ponun-tislaajaa jubileeraamaan. Mutta Hymyhän tekeekin kaiken päin vastoin kuin muut lehdet. Suuria ja rikkaita ja mahtavia kyllä juhlivat ja heistä kirjoittelevat palstamäärin. Ja tappi istuu itse keinutuolissa tyyriinä ja änkyttää haastattelijalle syviä ja suuria elämänviisauksia ja kokemaansa: se oli

siihen aikaan kun mentiin rinkissä sitä ''Kun Iso-Musta kuoli ja Iso-Musta-Kuoli'' ja nuorisoseura-aate oli niin merkityksellistä.

Kun tämmöiseen siis on lukijat totutettu, nousevat karvat pystyyn kun pontikan-keittäjää mukamas käydään onnittelemassa.

Mutta jospa joku pystyisi ajattelemaan vaikka näin: samasta reiästä on maailmaan putkahtanut niin maaherra kuin salapolttajakin ja kun heistä ''aika jättää'', samanväristä horsmaa työntää nurmen läpi kummankin peppu jonkin vuoden kuluttua.

Lain mukaan viinan salapoltto on rikos. Iloliemen teon monopoli on Oy Alko Ab:llä. Takavuosina maaseutupoliisien tärkein tehtävä oli laukata korpi-maisemissa pontikkatehtaita hakemassa ja kun mökin mies sitten yllätettiin tupruilevan verstaansa vierellä, niin ensinnä pantiin turpiin, sitten kysyttiin nimi ja syntymävuosi, lähin omainen ja sen sellaista mikä lattajalkojen tehtäviin vielä nytkin tahtoo kuulua. Sen jälkeen pistettiin pannu kirjein pirstaksi, mäskit kaadettiin maahan ja jos valmista ainetta jo oli, sitä maistettiin ja vertailtiin entisiin. Ja lopulta jonossa putkalle lisä-tutkintoja varten, aamusella manaus käräjille ja loppujen lopuksi ei enää oikein muuta kuin että kunnan varoista suoritettiin ilmi-antajalle palkkio kavalluksesta. Se vaihteli ennen vanhaan 50 000 markasta sataan tuhanteen, nyttemmin siis sadasosa näistä. Että minua suututtaa riksa joka Juudaksille maksetaan.

Poliisien vimman pontikka-jahtiin selitti semmoinen seikka, että hekin saivat hiukkasen ylimääräistä joka pannua kohti. Tätä ei kylläkään tunnusteta ja väitetään valeeksi vieläkin. Mutta haastakaapa käräjille niin esitän hiukan näyttöä...

On kyseessä sitten Ab:n virallinen viina tai laiton ponu, samaa myrkkyähän ne perimmältään ovat jos juttua siltä kantilta katsotaan. Mutta tarkoitus on aina muka pyhittänyt keinot. Kun ostaapi pers-kännin Alkosta, menevät rahat raittiuden edistämiseen, osa tätä firmaa johtavien 50 tirehtöörin ja 150 ali-tirehtöörin palkkoihin ja täytyyhän ministerien saada pottinsa heidänkin hintaan yksi markka (1:—).

Salapolttaja taas on kurja rikollinen, kun peltotilkku ei tuota tarpeeksi leipä-kakkua suurelle perheelle, joka on muun ilon puutteessa tullut paneskelluksi ja sitten on hädissään vähän liruteltava muunkinlaista nestettä kun pennut huutavat nälissään puuroa. Siinä mökin mies seisoo totisen pulman ja vaikean ratkaisun edessä. Ei tee mieli ryhtyä lakiakaan särkemään kun luonne perimmältään on rehti mutta...

Olipa kerran aika, ''vuonna kuusikymmentäjakuus'', jolloin kotipoltto oli luvallista pikku veroa vastaan. Mutta samana aast'aikana tuli ''Suomeen laki uus: viinaa kielttiin keittämäst ja juomapäivii viettämäst''. (Nämä värssyt muistan rakkaan iso-äitini laulamina.) Mutta vaikka kotipolton luvan-peräisyydestä näin onkin jo kulunut — missäs laskutikkuni nyt on? — niin, vaikka aikaa on vierinyt 107 vuotta, pitää sydänmaan kansa liruttelua vieläkin perinnäisenä nautinta-oikeutenaan. Eikä ainoastaan sydänmaan kansa, rojua tislaillaan ja sitten titraillaan tätä nykyä kaupunki-asunnoissakin, siitä on tullut muoti. Laitteet asutustaajamissa vain ovat tehdastekoiset ja hienot ja niitä voi ostaa ken tahansa alan liikkeistä valmiina eikä koira perään hauku. Ainahan ostaja voi väittää olevansa harrastelija-kemisti, joka suorittaa iltaisin ratokseen laboratorio-kokeita.

Ja pollari levittelee käsiään: minkäs mahtaa, ei kaupunkiasuntoon voi noin vain tunkeutua. Mutta mitenkäs sitten maaseutu-asuntoon tai riiheen? Kysyn nyt vain.

Vielä mainitusta nautinta-oikeudesta puhuakseni, efialteita on maalla lopultakin kovin vähän. Päin vastoin kokonaiset kyläkunnat suojelevat salapolttajia nuuskijoilta heittäytymällä vallan tietämättömiksi: ei mun kuulooni oo tuullu että ois...

Jos kuka menee nimittelemään nyt kyseessä olevaa päivän sankaria yhä vielä rikolliseksi, niin pahasti lyö silloin oman kätensä pipari-kakkutaikinaan. Seikka on sellainen, että ken on erehdyksensä kärsinyt ja sovittanut, mikään konna hän ei enää ole. Nimittelijä sitä vastoin onkin.

No jaa, päästään kuin päästäänkin viimein Rytkynkylään kun on liftarin huijauksen jälkeen kysytty oikeata tietä ainakin 30:ltä muulta ihmiseltä. Sanovat kaikki: tästä kuhan nyt ajatte ensinnä 10 kilometriä suoraan ja sitte käännytte vasempaan, sitte oikeaan ei ensi rististä vaan siintä toisesta ja sitä seuraavasta oikeaan ja tän jälkeen suoraan vaan minkä ajasitte 50 kilometriä, sitte tuleekin vastaan punanen talo, siellä on yksi vanha muija, se sitte neuvoo eelleen...

Nuotit ovat näin selvät mutta vaikka Tampereelta aamu-kahdeksalta lähdettäissä oli laskettu oltavan Rytkynkylän rytkeissä kello 14:n tienoissa, perille päästään vasta kello 6 entistä hyvää aikaa.

Ovat siellä jo hitusen hermostuneita että eikö se Ennala tulekaan vaikka kuttu lähetettiin ja tämä sähkötti tulevansa. Hääppöinen ei ole Kustin kahden huoneen tupa ulkoa mutta sen siistimpää on sisällä. Koolla liki koko suku, itse päivän sankari tietysti simsetit kaulassa, vaimo Aili, Sylvi-täti, jo mainittu tytär Liisa, Jaska-setä — väkeä kuin Helluntain epistolassa sanovat olevan. Ja myöhemmin liittyy porukkaan Liisan aviomieskin, tämä Aakko, autoilija, ajonsa jo siltä päivältä ajanut.

Meillä on tuliaisia, tietysti. Ei mitään kukka-puskaa tai muita vihanneksia, mutta 2 pulloa pontikkaa. Se on Keihäs-Kalevin espanjalaisesta panimosta lähtöisin ja vero maksaen laillisesti maahan tuotu, kummankin potun hinta näin ollen 66 markkaa.

Sitten annetaan vielä 100 markkaa rahaa nettona — Hymy maksaa veron — niin että Kusti saa hankkia sillä mitä mielii. Ja mitähän mielisi, ponua vaiko vierasta...

Kätellään ja halaillaan ja ruuvaan auki ensimmäisen pullon jossa on pakollinen kiertosuunta kuten muittenkin pullojen korkeissa ja tietyissä tienristeyksissä. On mukava kuulla, miltä maistuu Kalevin droppi entisen ammatti-droppaajan suussa, kumpi siis maultaan parempaa, kumpi teholtaan.

Kaadan ensimmäiset paukut, Aakkollekin, sillä hänenkin päivänsä autoineen on jo pulkassa kuten sanottua tuli. Eipä aikaakaan kun tuvan täyttää jeesuksen-moinen pulina. Mutta mikä ihme tämä, pitäisi Kalevin bondikassa olla rosenttia vallan 65. Paino- vaiko tilavuus-prosenttia, sitä en tiedä. Mutta julmettu on aine, tuntuu lähtevän nahkakin kitalaesta pitkinä suikaleina raakana naukatessa, ei jumalauta, lantinkia on saatava.

KÄÄNNÄ

Pontikan-keittäjän syntymäpäivä

Keihäsen ponusta kylläkin puuttuu lievä savun haju ja maku, sellainen, joka on Suomen korpien kätköissä tuprutellulle pontikalle ominaista ja viittaa itseensä skottilaiseen.

Olen ottanut mukaan magnetofonin, ensi kertaa juttumatkalle lähtiessäni. Ja siksi, että saisin talletetuksi pari kolme aitoa murteellista virkettä, kynällä niitä on paha panna paperille, puuttuu nuotti. Tämä mankki on sellainen matkaradio, joka soittaa Helsingistä lähetettyä höyryä ja ropakantaa mutta toisella siivellä on tilaa kasetteja varten. Niihin voi tiettyjä nappuloita rukkaamalla otattaa omaakin puhetta ja laulua (kamalaa kuultavaa muuten aamulla krapulassa) — niin, ja tietenkin muidenkin, sitä varten on kojeeseen koplattavissa mikrofoni. Virran antaa joko Imatran sähkö tai paristot.

Joko olen jo liiaksi pätkässä tai mankki streikkaa muutoin, se ei ota pelatakseen. Pitkän temppuilun perästä se viimein toimii mutta puoli-kuntoisesti ja vaikka tässä nyt visusti korvakuulolla koen kasettia tarkkailla, juuri järjen sanaa sieltä ei erotu. Tämmöistä höpinää, olkaat hyvät:

— Ja kaikesta parasta pontikkaa tullee ... minä sanon ... hähähähähä ... kaaja mullekin perkele ... kun panee puoliksi ruista puolesti kauraa ... elä kopeloi siinä ... en minä ole sokurista ... juu juu ... sitte heheheh lämmintä vettä ja sitte siihen kaurajauhoja jokomä sen sanon ... millä se imellytetään, maltaillako ... se on lämmöllä kun se imellytettään ... heiheihei sulla on sitten suuret silmät mennään tonne ... siinä on muitakin semmosia taikoja muttenmä sano sivullisille ... hihihihih ... mikä se on ollut suurin latinki kerralla kun sä olet ... enmä niin suuria ole mistä köyhä paljot tarvihheet ostaa ... ensimmäinenkö tämä sinun rouvasi onpa pirun hyvin säilynyt on sulla ollut niin monta rööriä rassattavana ensin se peltirööri sitten omanmuijan rööri ja sillai ... heheheheheheh ... sano nyt suoraan montako latinkia olet eläissäsi liruttanut satoja vissiin ... ei oo tullunna piettyä kirjaa heheheh ... tulukaa kahville on jo kaaettuna jähtyy vallan ... vai kahville kun on tätä parempaakin ... olis meillä jo vähän kiire kun toi Jukka mielii kotiin sillä on komee muija ja panevatkin kolmesti päivään ... älä valehtele ... hähähähähä ... mennään nyt vielä rinkiinkin otetaan pienet valssit missäs se isännän klasi on se ny pitäs ainakin täyttää ... tossa on kaaja perkele ja kaajakin täyteen ... jos tässä maailmassa ei enempi pahaa tehtäs kun omista viljoista vähä lurautetaan tarpeeseen niin paratiisi olisi elääksemme ... hähähähähäkjikkjikhöö ... elä pane tätä lehteen saatana ... no ihan varmasti ... kuule isi sitä vartenhan mä ton Veikon tänne kuhtunkin että panee ... panee mitä ... lehteen lehteen ... minäkun tässä kerta mennä jutkautin Haapaveen kirkolle niin atteekkari tullee ja sanoo jotta annas se pullo mulle ... ai ... silloin mä tuumasin että ny se vie sen ja että ny sun Kusti piru otti ... kahrjhshhähähähköhkröh ... elä elä ... olokaa hiljaa siinä ... se atteekkari meni sen pullon kanssa atteekkiinsa ja kun se palas nin sano että 43 prosenttia ... jumalauta ... ei oo Haapaveellä ennen semmosta myrkkyä tavattu nin että onnee vaan ... hähähäkjehkröh ... ja taas on likka pömpöllään ... oli se poijaat semmosta ainetta että kun raakana otti niin tuli sytty suuhun ... hek ... mitkäslaiset lauhduttimet eli pillit siinä sun pannussas oli Kusti ... vittuakos se sulle kuuluu ... ei kuulukaan mutta ... ei mulla mitä pillejä ... minä järjestelin niitä lauhduttimia moneen malliin ja sitte ... mua sitte panettaa ... olokaa vaiti ... vettä en tarvinna lainkaan otin lihapurkeista pohojat pois ja panin peräkkäin ja yläälle reiät ... lalalalal ... siinä jäähty ... meetrin mittanen oli ja ainetta tuli kun orin kusta ... kahesti laskin väliin kolomestikin sikunaa en koskaan ... kuule Kusti monestiko ne koppahatut täällä kävi vieraisilla ... no ei ne monasti polliisejako meinaat ...

Kasetin toinen puoli pelasi ja niin pistettiin pienet valssit. Kustikin viskasi koipeansa ja kiljaisi väliin, näkee sen näistä kuvistakin. Niin että sellaiset ne olivat pontikankeittäjä Kustin synttärit, taisin olla itse eniten äänessä kuten tapani on. Juhla-päivä oli jo vääntymässä piki-pimeäksi illaksi kun alettiin hyvästellä. Ja ne hyvästelyt tuppaavat aina venymään. Jonkinmoinen muistikuva minulla on olevinaan kun sanoin Jukka-ressukalle, joka ei itse tietty voinut naukata teelusikallistakaan, että:

— Hik, elä saatana ota hik ny hik niitä lihtareita kyytiin hik ne ajattaa meidät hik vaikka Rovaniemelle ja eikös me hik Tampereelle olla menossa hik vai minne.

— Tampereelle olis aikomus, sanoi Jukka. — Aika kivat hipat teillä oli vaikkei ruumiita tehtykään.

— Joo, eläs tässä hik vielä viis vuotta niin tultas uusimaan Kustin synttärit hik mitäs se sillon täyttääkään Ojalan laksu- eikäkun laskuopin mukaan hik?

— Seitsemänkymmentä.

— Niinpäs hik täyttääkin. Piru kun mä tykkään näistä kansanmiehistä.

— Ja kansannaisista, sanoi Jukka. — Näytti vähän siltä sen Aakkosen muijan suhteen.

— Minkä Aakkosen, hik? Olis nyt ollut Kustilla pikkasen omatekoistakin hik niin olis vertailtu.

— No olihan sillä pikkasen, etkös muista?

— En muista hik.

— Enkä muista minäkään jos kuulusteluun joudutaan, valehdelleen sanoneeni. □

Mies ja hänen saunansa

Mies ja hänen saunansa. Siinä ajatuspari, joka kuuluu olennaisesti suomalaisen miehen olemuskuvaan. Aivan kuin mies ja hänen naisensa tai mies ja hänen talonsa. Saunahan on suomalaisten pyhättö, tonttujen ja maahisten asuinpaikka, puhtauden ja mielenterveyden kansallinen kulmakivi. Tai niin kuin kansantaiteilija Irwin Goodman sanoo: — Sauna on paikka, missä muu maailma on kaukana poissa ja missä ihminen voi olla oma itsensä.

Rallieni lähteet ovat saunassa sanoo Irwin

Teksti: ERKKI WESSMAN
Kuvat: KALEVI PÖYHÖNEN

Siinä se istuu hautovassa kuumuudessa nyt kansantaiteilija. Istuu polvi toisen päällä, pitkävartinen vesinappo kourassa, ja heittää aivan kuin maanitellen löylypyyntöjä pihisevälle kiukaalle.

Se on lähtenyt saunaan kesken kiireimmän syksyn. Sanoo vetäneensä neljä viimeistä vuorokautta töitänsä lähes tulkoon ympyriäisesti. Sanoo valmistaneensa ralleja Syksyn sävel -kilpailuun, tehneensä uusia äänilevyjä, käyneensä keikoilla. Istuu nyt vesinorot otsalla, rintakarvat hikeä tiukkuen helsinkiläisen hotellin sähkölöylyssä ja kertoo, millainen on sauna silloin, kun se on sauna Irwin Goodmanin malliin.

Eikä se ole tällainen sauna, jossa nyt istumme. Ei tällainen tehdasmainen ihmispesä keskellä suomalaista kivibaabelia, sivistyksen rytinää ja hälinää, epäystävällisten ihmisten piiritystä.

— Minun isälläni on lähellä Voikoskea mökki, jossa käyn usein lepäämässä ja mietiskelemässä ja jossa minulle tulee aika paljon uusia ideoita, Irwin sanoo sähkölöylyn kiertyessä kuumana lauteille.

— Siellä on vanha ja musta, jotain puolisataa vuotta vanha savusauna, jonka lämmittäminen kestää neljästä viiteen tuntiin. Se on paksuista hirsistä rakennettu ja yhdessä nurkassa on röykkiö ajan mustuttamia kiviä. Sen kivikasan alle kun vedetään vähän valkeata, saa saunassa vielä aamulöylytkin.

Se on Irwin Goodmanin sauna parhaaseen malliin. Tietenkin hänellä on sauna myös asuntonsa yhteydessä Tampereen Lielahdessa, onpa uima-allaskin. Mutta mikään ei voita tuota vanhaa savusaunaa ja sen löylyjä.

— Ympärillä on sellainen luomakunta, jossa vallitsee syvä rauha, kansantaiteilija kuvailee. — Saunan lämmitessä voi äkkiä kuulla hiljaisuuden, täydellisen äänettömyyden. Vaikka miten terästäisi korvansa kuuntelemaan, ei kuulu kuin syvää hiljaisuutta ja rauhaa. Siinä ihminen mahtuu sekuntien rakoon. Istuu siinä vain ulkona ja katselee järven pintaa. Menee saunaan ja heittää vettä kiviröykkiöön, istuu ulkona, sulkee maailman pois . . .

Sellaisia se puhuu kansantaiteilija saunassa kesken syystöiden, rallimiehen sesongin.

Siinä saunan löylyssä se kertoo tehneensä rajusti töitä. Uusia lauluja tulee jälleen. — Meillä on edelleen sellainen kimppa, että Vexi Salmi tekee sanat ja minä sävelen, se sanoo.

KÄÄNNÄ

Mies ja hänen saunansa

Mainostelevision vuotuiskisa Syksyn sävel on tähtäyspisteistä muuan. Mutta kun kyselen, millaisia ralleja Irwinin kimppa kilpailuun lähettää, se ei viitsi omiaan ruveta kehumaan. — Olen aina ollut omaan työhöni nähden varovainen omissa odotuksissani, se sanoo. — Tulokset nähdään myöhemmin. Kansa loppujen lopuksi kertoo lopputuloksen.

— Syksun sävelessä on vuosittain yli sata kappaletta. Siellä istuu ensin niin sanottu asiantuntijaraati, jossa on jokaisesta levyfirmasta yksi osanottaja, muutama lehtimies ja muutama Mainostelevision ihminen. Nämä kuuntelevat nauhalta nuo toista sataa kappaletta ja antavat niistä pisteet. Kymmenen eniten pisteitä saanutta menee loppukilpailuun ja sen jälkeen äänestää kansa nämä kymmenen paremmuusjärjestykseen.

Se sanoo alkukarsinnan asiantuntijaraatia niin sanotuksi asiantuntijaraadiksi. Sen äänessä on merkittävä sävy. Miksi?

— No, sitä raatiahan on naurettu jo monena vuonna. Kilpailevien levy-yhtiöiden edustajat antavat siellä omille kappaleilleen hyviä pinnoja ja kilpailevien firmojen kappaleille huonoja saadakseen omansa esille.

Ja esimerkkejä: — Aikanaan oli kisassa sellainen kappale kuin Kissankultaa. Se ei päässyt loppukilpailuun lainkaan, vaan pudotettiin pois. Kuitenkin siitä tuli kova hitti. Sant Paul ja Reberbahn pääsi loppukilpailuun ihan nippa nappa. Muutamien yhtiöiden kaverit yrittivät pudottaa sen. Rupesivat ajattelemaan, että se on liian kova ja voi vaikka voittaa. Sen vuoksi yrittivät pudottaa sen kokonaan loppusuoralta. Rallit ovat siellä vain leikkikaluja. Siksi se raatikin on mielestäni vain niin sanottu asiantuntijaraati.

Niin se sanoo kansantaiteilija Irwin.

Ja sitten se heittää löylyä, pulahtaa uima-altaaseen, istahtaa penkille ja avaa olutpullon.

— Minä käyn saunassa kolme tai neljäkin kertaa viikossa, se sanoo — Usein käyn saunassa kavereitten kanssa ja tietenkin silloin tällöin järjestetään myös löylykilpailuja. Jos tällaisessa kisassa on viisikin kaveria, lähtee yleensä kolme alas ennen minua, mutta yksi jää, joku kovanahkainen juntti kun aina löytyy.

— Väsyneenä en voi saunoa. Sen verran pitää saunomisessa olla puhtia, että sinne mennään virkeänä ja saunotaan oikein kunnolla. Vuoroin saunaan ja uimaan, se tekee terää.

Siinä se istuu ja puhuu onnesta ja saunan jälkeinen raukeus vetää ruumiimme rennoiksi.

— Kun tulee taas kevät ja saa tuoreen mahlaisen vihdan, sellaisen koivun kannosta kasvaneista versoista taitellun, joka tarttuu ihoon kiinni, kun sillä lätkäisee, on se onnea, se sanoo.

— Kun on hiljaista ja pimeää, kun heitetään vähän löylyä savusaunan kiville, kun annetaan vain olla eikä edes ajatella mitään, on se onnea. Ja kun tämä ihmistä prässäävä yhteiskunta, tämä kova puristusmaailma on kaukana ja ohi ja kun ihminen on vain ihminen siinä ja sillä hetkellä, on se suurta onnea. Silloin ihminen pystyy tuomaan itsestään esille jotain. Se on luova tila. Silloin rupeaa mielessä soimaan aivan uudella tavalla. Siksi kai miltei kaikki lauluni ovat syntyneet saunassa.

Iho punoittaen, valtimo tiheästi lyöden, koko pinnallaan molekyylien värähtelyt tajuten se tunnelmoi saunasta, olotilastaan, onnensa koostumuksesta.

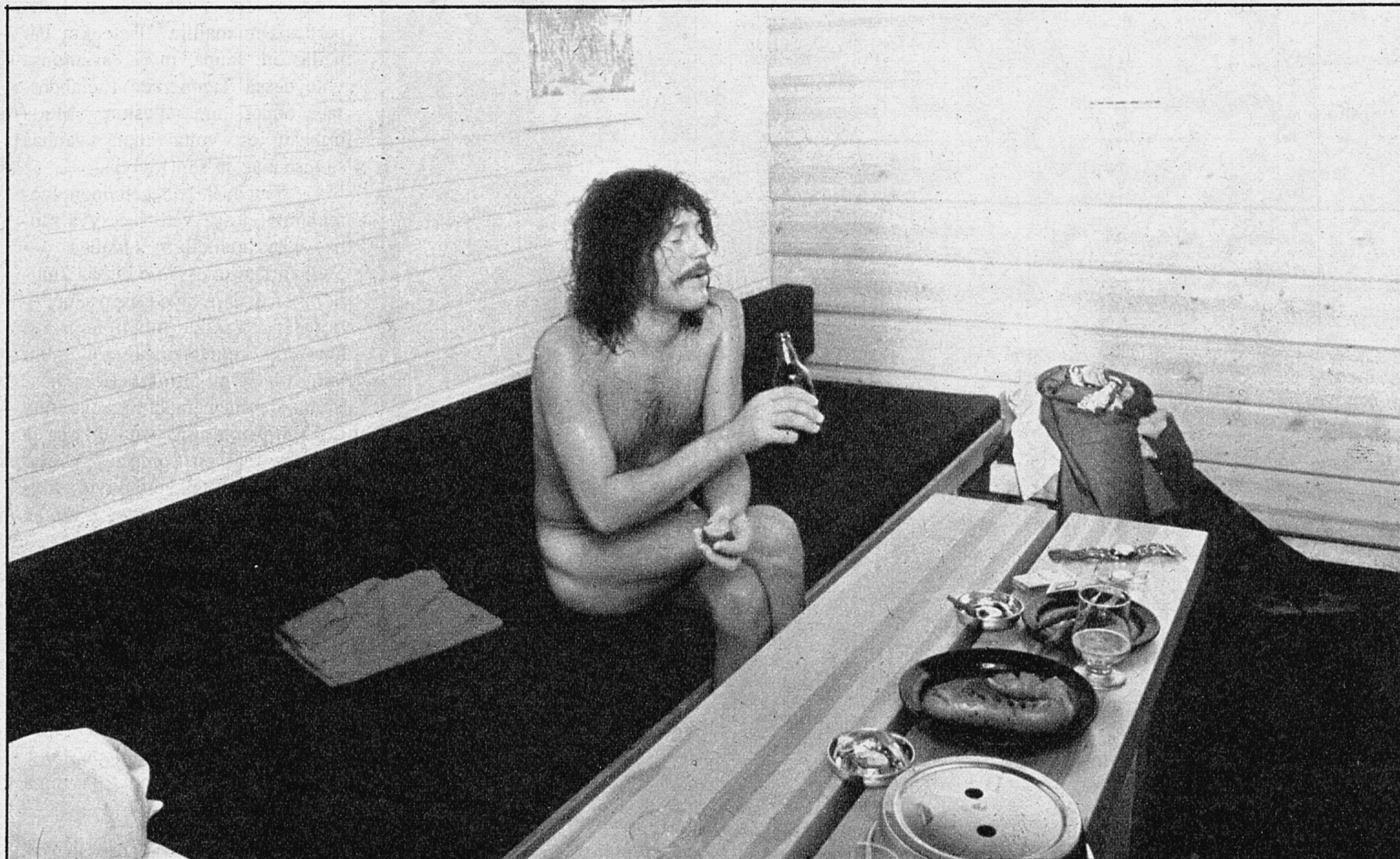
On hyvän rauhallinen tunnelma. Se ottaa olutpullon, korkkaa, katselee valon taittumista pullon pinnalla olevista pisaroista, odottaa hyvää janoa. Nautinnollisesti se nostaa pullon huulilleen ja antaa mallasnesteen huuhtoa janon. Sitten se ojentaa pullon kaverille ja ryhtyy sytyttämään sikaria.

Se antaa kaiken maallisen mennä ohi. Iholla an se tunnustelee tätä hetkeä tässä ja nyt.

On rento olo. Jännitykset ovat lauenneet. Tunnemme itsemme puhtaiksi. Työasiat jäivät saunan löylyyn. Meillä ei ole ongelmia. Emme ajattele mitään. Me vain olemme, ei muuta.

Semmoista on olla saunassa Irwin Goodmanin kanssa, sen kansantaiteilijan.

— Tämä on onnea, se mutisee sikarinsa takana. □

Oppikaa kieliä

-se on välttämätöntä

Kansainväliset yhteydet kasvavat päivä päivältä. Kielitaito on nyt välttämätön. Opettelemalla kieliä Te hankitte itsellenne "pääomaa" tulevaisuutta varten ja lisäksi mahdollisuuden rikkaampaan ja vaihtelevampaan elämään. Nyt voitte oppia kotonanne helpommin, hauskemmin ja nopeammin kuin uskottekaan:

ENGLANTIA

Tätä kieltä voitte lukea tehokkaalla Luonnonmenetelmällä. Englannin oppiminen käy nyt todella vaivattomasti, sillä Luonnonmenetelmä-kursseissamme Teidän ei lainkaan tarvitse päntätä tai opetella sanoja ja kielioppia ulkoa. Te opitte aivan kuin itsestään vain lukien kurssivihkosia. Luonnonmenetelmän pääperiaate on sangen yksinkertainen: opettaa kieltä samalla kielellä — äidinkielen esteistä vapauttaen. Juuri tämä on luonnollista kieltenoppimista.

RUOTSIA

"Opin käytännöllistä ruotsia" -kirjekurssimme laatijoilla on monivuotinen kokemus ruotsin kielen opetuksessa. He tietävät, miten ruotsin kieli on helpointa oppia. Te tulette 15 helppotajuisesti kirjoitetusta opintovihkosesta omaksumaan lyhyessä ajassa ruotsin kielen oikean ääntämisen, kieliopin, laajan käytännön sanavaraston ja oikean lauseenmuodostuksen. Tämän kurssin on valinnut jo yli 49000 oppilasta.

SAKSAA

opitte vaivattomasti fil.tri Ilmari Lahden laatiman "Oikotie nykysaksaan" -kirjekurssin avulla. Kurssi on suunniteltu siten, että kaikki tarpeeton, vanhanaikainen painolasti on jätetty pois. Näin pääsette edistymään nopeasti käytännön saksan taidossanne. Kurssi opettaa Teille nimenomaan arkikieltä — juuri niitä sanoja, joita tulette tarvitsemaan. Kurssille ilmoittautuneita on jo yli 5600.

RANSKAA

Luette "Ranskaa Luonnonmenetelmän mukaan" -kirjekurssimme ensimmäisen ranskankielisen kurssivihkon ensimmäisen sivun — ja hämmästykseksenne ymmärrätte jokaisen sanan, jokaisen lauseen! Tässä juuri on nerokkaan ja silti yksinkertaisen Luonnonmenetelmän salaisuus. Opiskelette ranskaa vaikkapa vain puoli tuntia päivittäin ja juuri silloin kun haluatte. Luonnonmenetelmävihkonen tulee kotiinne ja on aina käytettävissänne. Voitte tehdä opiskelunne mahdollisimman miellyttäväksi ja mukavaksi — saada siitä hauskan harrastuksen.
Luonnonmenetelmä on oikea menetelmä käytännön kieliopintoja varten. Te saavutatte sen avulla ranskan kielen taidon, joka säilyy lopun ikäänne.

ITALIAA

Italiaa italiaksi -kurssin avulla opitte italian kielen todella vauhdikkaasti. Vain viikon opiskelun jälkeen pystytte lukemaan 8 sivua italiaa aivan kuin suomen kieltä. Runsaassa vuodessa saavutatte jo erittäin hyvän kielitaidon. Eikä tämä vaadi teiltä päivittäin kuin puolituntisen, jonka vietätte mukavasti kiintoisien kurssivihkojen parissa vaikkapa mukavimmassa nojatuolissanne lekotellen.

Te opitte italiaa italiaksi, kuten kurssimme nimikin kertoo. Kurssimme perustuu kokonaan italian kieleen — siksi Teidän ei laisinkaan tarvitse ajatella ja kääntää asioita suomeksi. Juuri tämä seikka kurssissamme tekee oppimisenne niin joutuisaksi ja tehokkaaksi.

VENÄJÄÄ

Uusi kirjekurssimme "Opin käytännön venäjää" opettaa Teille venäjää kotonanne, työmatkoilla, ruokatunnilla — missä ja milloin Teillä on puolituntinen aikaa. Kurssimme laatijalla on laaja kokemus siitä, miten venäjän kieltä on suomalaisille opetettava. Niinpä nykyaikaisten opetusmenetelmien pohjalle laadittu kurssimme on tehokas ja etenee nopeasti. Kurssimme sisältää 2300 venäjän kielen eniten käytettyä sanaa. Kurssin läpi käytyänne Teillä on sanavarasto, jolla tulette erinomaisesti toimeen venäjän kieltä puhuvien kanssa. Ryhtykää nyt opiskelemaan venäjää kurssillamme "Opin käytännön venäjää". Venäjän kielen taidosta on paljon hyötyä jatkuvasti laajenevassa kanssakäymisessämme venäjää puhuvien kanssa.

TODISTUS

todisteeksi taidostanne

Kaikille kielikurssimme suorittaneille annetaan kurssin päätyttyä todistus opinnoista. Esimerkiksi uutta työpaikkaa haettaessa tällä todistuksella saattaa olla ratkaiseva merkitys.

ILMAINEN

ja sitoumukseton esittely

Postittakaa meille oheinen kuponki asianmukaisesti täytettynä. Lähetämme Teille paluupostissa — ilmaiseksi ja sitoumuksetta — merkitsemänne selostusvihkosen. Siitä saatte tarkan kuvan kurssimme sisällöstä. Kuponki tulee perille 30 p:n postimerkillä varustetussa avoimessa kuoressa.

Liittykää Tekin kirjeopistoon, jossa on opiskellut jo yli
250.000
suomalaista.

Kustannus Oy UNION
Kirkkokatu 2 B, 00170 Helsinki 17, puh. 650455

Lähettäkää minulle ilmaiseksi ja postivapaasti sekä sitoumuksetta rastilla merkitsemäni selostusvihkonen.

- ☐ Englantia Luonnonmenetelmän mukaan
- ☐ Opi käytännön ruotsia
- ☐ Oikotie nykysaksaan
- ☐ Ranskaa Luonnonmenetelmän mukaan
- ☐ Italiaa italiaksi
- ☐ Nyt oppimaan venäjää

Ammatti ....
Nimi ....
....
Osoite ....
....

K 98

Viitosella (5:-) et nykyään saa paljon mitään. Mutta nyt saat: 24 ruokaohjekorttia, välilehdet, muistilaput ja arvokkaan kotelon.

Meillä on 24 herkullista vastausta kysymykseen: Onko vanha kunnon keittokirja aikansa palvellut. Sillä se vie liikaa tilaa. Sillä sitä on vaikea saada mahtumaan pannujen, kattiloiden ja kasarien sekaan. Tai vaikka se mahtuisikin, niin se sottaantuu helposti.

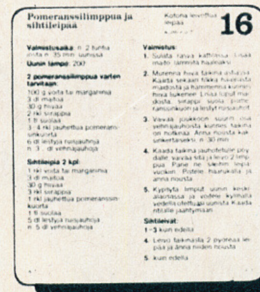
Mestarikokin idea on erillinen ruokaohjekortti.

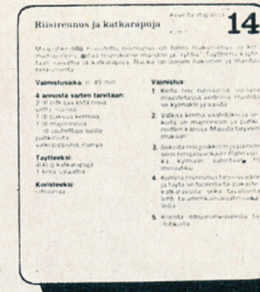
Kussakin kortissa on yksi hyvä arki- tai juhlaruokaohje.

Kortin etupuolella on herkullinen kuva lopputuloksesta. Sillä silmäruoka on myös tärkeää.

Kortin kääntöpuolella on valmistusohje.

Ja luettelo tarvittavista aineista ja menekkiarvio. Voit siis ottaa sen mukaan kauppaan ostoslistaksi.

Jokainen kortti on muovitettu, joten sen saa pyyhkäistyä puhtaaksi rasvoista ja muusta liasta.

Ja jos kortti rikkoontuu, vaihdamme sen ilmaiseksi ja turhia kyselemättä uuteen.

Saat kerran kuukaudessa kotiisi uuden 24 ruokaohjekortin sarjan.

Se maksaa Sinulle vain 4,95 (+90 penniä postituskuluja). Muita maksuja Sinulle ei tule.

Ensimmäiset 24 ruokaohjekorttia saat ilmaiseksi kokeiltavaksi kotiisi. Säilytyskoteloineen kaikkineen.

Voit kokeilla systeemiä 10 päivän ajan.

Ja jollet pidä systeemistä, voit palauttaa sen veloituksetta. Siinä kaikki.

Mutta jos pidät systeemistä, niin pidät säilytyskotelon. Se ei maksa Sinulle mitään.

Maksat ensimmäisistä korteista vain 4,95 (+90 penniä postituskuluja). Kaiken muun saat ilmaiseksi.

Eli maksat vajaat 25 penniä ruokaohjeelta. Se ei ole paljon.

Varsinkin kun ruokaohjekortti maksaa itsensä moninkertaisesti takaisin.

Sillä esimerkiksi arkiruoat on suunniteltu niin, että ne mahtuvat tiukkaankin ruokabudjettiin.

Saat ilmaiseksi myös pakan ryhmityskortteja.

Samoin saat ilmaiseksi 12 tyhjää korttia omia ruokaohjeitasi varten (saat niitä myöhemmin lisää niin paljon kuin tarvitset).

Valitse ensin, kumman säilytyskoteloista haluaisit.

Pistä sen jälkeen oheinen kuponki postiin (postimaksu on maksettu puolestasi).

Pian saat kokeiltavaksesi 24 ensimmäistä ruokaohjetta, säilytyskotelon ja ryhmityskortit omia ohjeitasi varten.

Sen jälkeen tulet saamaan kerran kuussa 24 uutta Mestarikokin ruokaohjekorttia.

Ne maksavat aina sen saman: 4,95 (+90 penniä postituskuluja).

Eli alle 25 penniä jokaisesta uudesta erilaisesta, ennennäkemättömästä ruokaohjeesta.

Penni ajatuksistasi. Varsinkin kun systeemi ei sido Sinua mihinkään. Ja saat kokeilla sitä ilmaiseksi.

Tässä varakuponki, jos joku muu aikoo tai ehti jo käyttää oikeanpuoleisen kupongin.

Tällä varakupongilla ystäväsi saa kokeilla Mestarikokkia ilmaiseksi.

Haluan kokeilla MESTARIKOKKIA ilmaiseksi 10 päivän ajan. Jos pidän ohjekotelon, ryhmityskortit, omat ohjekortit ja 24 ensimmäistä ruokaohjetta, maksan 4,95 (+ postituskulut 90 penniä) eli yhteensä 5,85. Tällöin liityn ruokaohjekerhon jäseneksi. Voin kerätä niin monta ruokaohjetta kuin haluan ja luopua jäsenyydestä milloin haluan.
Jos en pidä Mestarikokista, palautan kaiken aineiston 10 päivän sisällä. Mestarikokki maksaa palautuksen postikulut.

Täytä tekstaten!

Suku- ja etunimi

Lähiosoite

Postinumero Osoitetoimipaikka

H1C2

Valitsen (rasti haluamasi ohjekotelo):
☐ MESTARIKOKKI de luxe ☐ MESTARIKOKKI sininen

MESTARI-KOKKI maksaa postimaksun.

Meri Starck Ruokaohjekerho MESTARIKOKKI

Artturi Kannistontie 10
00003 Helsinki 300

Vastauslähetys
Hki 10/32 Lupa 2708

☐ De luxe-kotelo

☐ Sininen-kotelo

Mestarikokin ruokaohjesarja

Saat kokeilla Mestarikokin ruokaohjesarjaa ilmaiseksi.

Haluan kokeilla MESTARIKOKKIA ilmaiseksi 10 päivän ajan. Jos pidän ohjekotelon, ryhmityskortit, omat ohjekortit ja 24 ensimmäistä ruokaohjetta, maksan 4,95 (+ postituskulut 90 penniä) eli yhteensä 5,85. Tällöin liityn ruokaohjekerhon jäseneksi. Voin kerätä niin monta ruokaohjetta kuin haluan ja luopua jäsenyydestä milloin haluan.
Jos en pidä Mestarikokista, palautan kaiken aineiston 10 päivän sisällä. Mestarikokki maksaa palautuksen postikulut.

Täytä tekstaten!

Suku- ja etunimi

Lähiosoite

Postinumero Osoitetoimipaikka

H1C2

Valitsen (rasti haluamasi ohjekotelo):
☐ MESTARIKOKKI de luxe ☐ MESTARIKOKKI sininen

MESTARI-KOKKI maksaa postimaksun.

Meri Starck Ruokaohjekerho MESTARIKOKKI

Artturi Kannistontie 10
00003 Helsinki 300

Vastauslähetys
Hki 10/32 Lupa 2708

Teksti: TEIJU MEHTONEN
Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Ihmisrääkkäystä keskellä Helsinkiä

Lilli Helanderin toisessa jalassa oli luumätä, toisessa veritulppa. Hän makasi ainakin neljä vuorokautta liikuntakyvyttömänä puiston penkillä keskellä vilkkainta Helsinkiä. Sadat ihmiset ohittivat hänet puhtain omintunnoin. Poliisitkin kävivät häntä toljottamassa, mutta eivät antaneet apuaan. Paikalle hälytetty ambulanssikaan ei huolinut tätä 69-vuotiasta vanhusta kyytiinsä. Tarvittiin aktiivin lähimmäisen painostusta ennen kuin Lilli toimitettiin sairaalaan. Tapauksen johdosta meidän jokaisen olisi syytä pysähtyä miettimään, onko lähimmäisenrakkaus jo kokonaan kadonnut tältä planeetalta.

Lilli Helanderin varpaita on jokin aika sitten amputoitu vaikean luumädän takia. Sairaalassa ollessaan hän menetti alivuokralaisasuntonsa. Kun hän palasi toipilaskodista, huomasi hän olevansa yksi pääkaupungin monista asunnottomista. Hän myöntää olevansa myös alkoholisti.

Ulkoisesti Lilliä on vaikea uskoa pian 69 vuotta täyttäväksi. Hänen hiuksensa ovat kauniin harmaat, mutta kasvot nuorekkaat ja vailla sitä erityisleimaa, mikä yleensä ilmestyy asunnottomien alkoholistien kasvoille.

Hän puhuu elämästään hillitysti ja asiallisesti. Ja kuitenkin hän lojui vain kolme päivää sitten hiljaa itkien Harjupuiston penkillä Kallion kaupunginosassa, keskellä vilkkainta Helsinkiä. Hän oli ilman juomaa ja ruokaa, ulosteissaan haisevana ja märkänä ollut penkillä jo ainakin neljä vuorokautta. Paisunutta jälkaterää, josta joitakin kuukausia sitten oli amputoitu varpaita, peitti muovinen ostoskassi ja sideharso. Kun ne poistettiin, valui amputoiduista tyngistä valkoista mätää. Toisessa jalassa epäili myöhempi sairaalatutkimus veritulppaa.

Tähän tilaan hän joutui sen tähden, ettei kukaan välittänyt hänestä eikä hän kuulunut minkään viranomaisen kirjoihin. Vain pari naispuolista laita-alkoholistia yritti auttaa Lilliä peittelemällä häntä muovin palasilla. Ruokaa ja lämmintä he eivät kyenneet antamaan. Eihän sitä ole heillä itselläänkään. Parempiosaiset kaupunkilaiset vaivautuivat tuskin vilkaisemaan tuskissaan makaavaa naisparkaa.

Helsinginkadulla asuva Anna Rosten oli ainoa, joka välitti Lillistä, jonka näki ikkunastaan. Hän toimitti Lillille kahvia ja voileipiä. Hänen toimenpiteittensä ansiosta Lilli lopultakin sai apua.

Tapasin Lillin sairaalassa vierastunnilla. Hän mietiskeli vaikeuksiensa kehää tyynesti. ''Olen aina huolehtinut itsestäni ja olisin huolehtinut nytkin, ellei tuohon jalkaan olisi tullut luumätää ja ellen olisi joutunut pitkän sairaalassaolon takia asunnottomaksi'', hän sanoi.

Sairaalasta tultuaan Lilli oli yrittänyt saada itselleen asuntolapaikkaa. Niitä ei ollut tarjolla. Kun hän sai eläkkeen, meni hän entisten ryyppykavereittensa luo. Siellä hän sai olla siihen saakka, kunnes rahat loppuivat. Sitten hänet heitettiin ulos.

Lilli myöntää olevansa alkoholisti, mutta kauan hän ei ole juonut. Hän oli myyjättärenä maitokaupassa 60 vuoden ikään saakka.

''Olin naimisissa, mutta lapset ovat kuolleet. Mieheni kuoli 1957. Muutin alivuokralaiseksi ja yksinäisyyden tunteeseeni ja suruuni aloin ottaa iltaisin pikku huikkia. Niinhän tekee moni yksinäinen ihminen. Minulla vain alkoholin käyttö lisääntyi vuosien varrella ja tutustuin toisiin juoppoihin. Sitten alkoivat asuntovaikeudet. Vuokraisäntäni tarvitsi huoneeni omiin tarkoituksiinsa. Etsin asuntoa vapailta markkinoilta, mutta en saanut. Eikä 460 markan eläkkeellä suuria vuokria maksetakaan. Alkoivat väliaikaiset alivuokralaisajat, joista viimeinen katkesi sairaalassa ollessani'', Lilli kertoo.

Sitten hän lisää: ''En yritäkään kieltää, ettenkö olisi alkoholisti, mutta koskaan en ole ollut huoltopoliisin tai huoltoviraston PAVI-osaston kirjoissa.''

Harjutorin puiston lähellä asuu rouva, jonka luona Lilli on joskus saanut olla yön tai pari. Sinne hän suuntasi matkansa silloinkin, kun lopulta lysähti Harjutorin puiston penkille.

''Olin sairas. Jalkaa särki, mutta yritin viimeisillä voimillani päästä jonnekin Humalassa en ollut, mutta kovasti sairas kylläkin. Tuo tuttu rouva ei kaiketi ollut kotona. Kun totesin tämän, en jaksanut enää ajatella mitään. Lysähdin siihen penkille. Ensin istuin, sitten paneuduin makuulle. Ei tullut edes nälkä tai jano, kun en tajunnut muuta kuin jalassa olevan tuskan. Luultavasti olin välillä tajuton. Muistan välähdyksiä sieltä täältä. Muistan, että satoi ja oli kylmä ja että Kirsti toi minulle muovia päälle. Siinä kävi poliisiauto ja sairasauto, mutta ne eivät vieneet minnekään. En pystynyt puhumaan, olin kuin horkassa.''

Näin muistelee Lilli tapahtumia. Ne ovat kuin pahaa unta.

Pahalta näyttää myös tulevaisuus. ''On kuin olisi seinä edessä'', Lilli sanoo. ''Saan olla toipilaskodissa jonkin aikaa, mutta jatko on epäselvää. Huoltoviraston ystävällinen virkailija lupasi yrittää asuntoa vanhustentalosta . . .''

Lilli toimitettiin sairaalaan lauantai-iltana. Edellisenä keskiviikkona oli Anna Rosten huomannut Lillin makaamassa Harjutorin puiston penkillä. Hän huomautti asiasta perheelleen. Nämä sanoivat, että johan tuo tuossa makasi jo eilen jalka muovipussissa.

Torstaiaamuna Anna Rosten arveli, että kysymyksessä täytyi olla jotain muuta kuin juopuneena sammuminen.

''Menin puistoon, jossa pulinaiset kertoivat, ettei sairasautokaan ollut huolinut penkillä makaavaa mukaansa, kun ei ollut lääkärin lähetettä'', Anna Rosten kertoo. Rouva Rosten on vihainen. ''Ikäänkuin tuohon puistoon tulisi lääkäri lähetettä kirjoittamaan'', hän ihmettelee.

Poliisiautokin oli käynyt paikalla, mutta lähtenyt pois. Lilli ei ollut humalassa eikä aiheuttanut häiriötä. Hän ei ollut rikkonut mitään demokratiamme lakia vastaan. Poliisi ei voinut auttaa.

''Perjantaina siihen tuli taas poliisiauto ja ajattelin, että nyt asia varmaan järjestyy'', Anna Rosten kertoo. ''Menin nukkumaan ja kun lauantaina heräsin, huomasin, ettei mitään ollut tapahtunut. Hän oli edelleen penkillä. Silloin päätin toimia. Kävin katsomassa häntä, mutta hän oli niin kovassa horkassa, ettei pystynyt puhumaan.''

Rouva Rosten pani kahvin kiehumaan ja soitti kolmen päivälehden toimitukseen. Yhdestä lehdestä lähdettiin liikkeelle.

''Tein voileipiä ja vein ne kahvin kanssa naiselle. Kahviin turautin melkoisen määrän konjakkia. Nainen ei huomannut, että kahvi oli terästettyä, joi vain. Hetken kuluttua hän kykeni jo vähän puhumaan. Sanoi, että vielä on olemassa hyviäkin ihmisiä.''

Rouva Rosten huomasi, ettei Lilli päässyt liikkeelle turvonneen jalkansa ja ankaran kivun takia.

Sitten tuli taas poliisi. Komeasti autolla.

''Kuljettaja avasi oven ja huusi: 'Hyppääs mummu koslaan.' Raivostuin niin, että kiljaisin: ''Hyppää itse, jos et pääse liikkumaan.', kertoo rouva Rosten. ''Poliisi sanoi, että kyllä hän pääsee, muttei viitsi. Sitten poliisi kysyi, mihin osoitteeseen nainen viedään. 'Sairaalaan', huusin minä.''

Näin pääsi Lilli Helander hoitoon. Lopulta sittenkin poliisiautolla.

''Jos kissa kiipeää puuhun eikä tule alas, löytyy kyllä palokunta apuun, mutta ihmisestä ei välitä kukaan'', sanoo vihainen Anna Rosten. ''Mutta ihminen se on laitapuolen eläjäkin. Kävin sairaalassa katsomassa häntä, mutta ajoivat pois, kun ei ollut vierastunti. Menen uudelleen vierastunnilla ja vien kahvia. Tällä kertaa ilman konjakkia.''

Pois sairaalasta Lillin luota ajettiin minutkin, vaikka oli vierastunti. Mistähän syystä?

Voisin soittaa virastoihin ja kysyä, miten Lilli Helanderin käy sitten, kun hän pääsee toipilaskodista ja kuka on vastuussa hänestä, ihmisestä, jolla ei ole omaisia.

En kuitenkaan soita, sillä tiedän vastauksen vanhastaan. ''Teemme voitavamme. Naisten asuntoloista on puute. Eihän hänellä nyt hätää ole.'' Tämä virsi minulle on veisattu aikaisemminkin.

Jälleen kerran kysyn, milloin asunnottomille naisalkoholisteille järjestetään hoitokoteja ja lisää asuntoloita. Monenko Lillin on ensi talvenakin palellutettava kuoliaaksi ennen kuin jotain saadaan aikaan?

Miehiä varten on asuntoloita. Naiset saavat virua paljaan taivaan alla satoi tai paistoi, pakasti tai pyrytti. Useimmat asunnottomista naisista on lisäksi vakavasti sairaita. Sairaaloihin heitä on kuitenkin vaikea saada. Miksi on näin?

Kaupungin isät, tehkää jotain — ja nopeasti! □

Ilman Iskua jäisivät monet kodinsisustukset pelkiksi haaveiksi.

Iskusta saatte toivomustenne mukaiset huonekalut, olittepa rakentamassa millaista kotia tahansa. Aivan modernia, arvokasilmeistä, romanttista tai muuten vain vanhasta uutta.
Iskussa huonekalut ovat usein edullisempia kuin muualla ja maksuaikaa isommista ostoksista saatte jopa 2 vuotta. Hinta on sama, ostattepa käteisellä tai osamaksulla, korkoa tai osamaksulisää ei mene.
Näitä etuja ette saa muualta.
Tehkää haaveista totta, Iskussa.

Ararat-hyllystöön mahtuu kaikki, minkä haluatte panna esille – tai piilottaa. Ararat-hyllystöä on saatavissa peräti 7 erilaista elementtiä, joista kuvan kokonaisuudessa kolme (hinta yhteensä 2.109 mk). TV-lokeron aluslevy on vedettävissä ulos ja edelleen käännettävissä katsojalle sopivan suuntaiseksi. Baarikaappi on varustettu ovipumpuilla, valaisimella ja lukolla. Ararat on palisanteripintainen, hyllylaudat, taustat, sisäsivut ja laatikot valkoiseksi maalattuja.

Hannibal on Iskun uutuus-sohvaryhmä, jota ihasteltiin kevään ja kesän messuilla. Kromin-kirkkaisiin teräskehyksiin puristetut tyynyt saatte joko nappanahalla tai korkealuokkaisella kankaalla verhoiltuina. Hannibalia ei tarvitse sijoittaa pitkin seiniä, sillä se on tehty hyvännäköiseksi myös takaapäin. Muhkeudestaan huolimatta Hannibal liikkuu kevyesti; kalusteiden alla edessä on täysympyrän kääntyvät rullat.
Sohva ja kaksi lepotuolia nahalla verhoiltuina 6.230 mk ja esim. dralon-plyyshillä (kangas 810) 3.622 mk.

Tämän ruokapöydän ääreen saatte katettua päivälliset vaikka koko suvulle, kummallekin pitkälle sivulle mahtuu jatkon kanssa neljä tuolia ja päihin vielä kaksi. Jykevä pöytä on tiikkiä, kannen reunassa umpipuulista.
Pöydän tuotenumero on 7308 ja hinta 806 mk.
Korkeaselkäiset pikkutuolit soveltuvat minkä tahansa muunkin Iskun pöydän kanssa tai yksinäänkin käytettäviksi. Valmistetaan tiikkisenä ja maalattuna, verhoilu nahkaa tai kangasta.
Tuolin tuotenumero on 4711, hinta kankaalla no 810 päällystettynä 320 mk/kpl.

Nukkumatti on oikea sänkykokonaisuus lämpimän kodikkaaseen makuuhuoneeseen. Nukkumatin puuosat ovat tummaksi maalattua puuta, päädyissä tekonahkaverhoilu. Vuoteen yläpäässä valaisin. Lipastojen väliin sijoitettava kulmataso on kätevä ja erilainen makuuhuoneen sisustusratkaisu. Nukkumatti maksaa 921 mk, lipastot 234 mk/kpl, kulmataso 160 mk ja rahi 222 mk.

Kodinkalustemyymälät:
Helsinki (vaihde 647 202) Kalevankatu 4, Siltasaarenkatu 1, Mikonkatu 8 ja Runeberginkatu 46, Imatra, Joensuu, Jyväskylä, Kajaani, Kemi, Kokkola, Kotka, Kouvola, Kuopio, Lahti, Lappeenranta, Lohja, Mikkeli, Nokia, Oulu, Pori, Riihimäki, Rovaniemi, Salo, Tampere, Turku, Vaasa, Varkaus.

ISKU

Enemmän vastinetta rahallenne.

KADE-
MIELIS-
TENKÖ
LEVITTÄMIÄ
HUHUJA:

TOIVO KÄRKI LOPETTAA

Teksti:
IRMA KARAMA
Kuva:
LEHTIKUVA

Toivo Kärki, 57, on eittämättä tuotteliain maamme kevyen musiikin säveltäjistä. Hänen ensimmäiset sävellystyönsä valmistuivat jo vuonna 1935 ja sota-aikaa lukuunottamatta sävellyksiä on tähän päivään mennessä julkaistu 2 000—3 000. Tarkkaa lukua ei kukaan osaa sanoa, ei edes Toivo Kärki itse. On turha kieltää, etteikö juuri Toivo Kärjen anti suomalaiseen musiikkielämään olisi ollut merkittävä ja varsin suuntaa-antava eri aikakausina.

Toivo Kärki on maamme johtavan levy-yhtiön, Finnlevyn kotimaisen tuotannon johtaja, mutta hänen varsinainen elämäntyönsä on kuitenkin säveltäminen. Toivo Kärjen mappi, joka on pullollaan ideoita ja puoliksi sävellettyjä kappaleita lienee muodostunut jo legendaksi alan ihmisten keskuudessa.

Ei voida väittää, etteikö Toivo Kärjellä olisi myös vastustajia. On väitetty, että hänen syytään olisi osaksi mm. tangon vahva asema Suomessa. Kadehtijoita löytyy. Vanha konkari ei kuitenkaan ole antanut periksi, viime aikaisista menestyksistä mainittakoon vain Markku Aron laulama ''Oo, mikä nainen'', joka viime syksynä sijoittui kolmanneksi Syksyn sävel-kilpailussa.

Enpä usko olevani kovinkaan väärässä, jos rohkenen veikata sijoittumista Toivo Kärjen sävellykselle tänäkin syksynä samassa kilpailussa.

Kademielisetkö vai muuten vain anti-ystävälliset ihmiset ovat pistäneet liikkeelle huhun, jonka mukaan Toivo Kärki lopettaisi niin päivätyönsä kuin säveltämisenkin. Pop-piireissä ovat huhut viime aikoina voimistuneet siinä määrin, että Hymylehti päätti kysyä asiaa Toivo Kärjeltä itseltään.

Tyytyväisesti myhäillen maestro Kärki kumosi moiset huhut. Epäili, että juuri hänen anti-ystävänsä olisivat näiden huhujen takana. Samoin Toivo Kärki kielsi, että mitkään suuremmat sairaudet eivät häntä vaivaa ja lisäsi vielä, että mahdollinen kaihikaan — josta on huhuttu — ei estäisi häntä säveltämästä.

— Olenhan aina sanonut, että vielä kuolinvuoteeltanikin tulen lähettämään viimeisen sävellykseni Finnlevyyn, naureskeli Kärki lopuksi.

Näiden huhujen alkuunpanijat kokevat Toivo Kärjen nähtävästi edelleenkin vahvana kilpailijana. Eikä syyttä. □

postia

HYMYLEHTI
PUUTARHAKATU 16
33210 TAMPERE 21

Viktor Klimenko, aito venäläinen

Elokuun 23. päivänä tutkiessani täkäläisestä lehdestä TV-Hören und Sehen iltaohjelmaa, huomasin tutun nimen: Viktor Klimenko, der Russe. Ehkä painovirhepaholainen, ajattelin.

Täällä asuvana suomalaisena iloitsee, kun huomaa suomalaisen nousevan Euroopan 'tähtitaivaalle'. Mutta pettymykseni oli melkoinen, kun huomasin koko ulkomaille hyppäyksen perustuvan vain valheen varaan.

Haastattelussa Viki tunnusti olevansa aivan aito venäläinen, kuin ei olisi koskaan kuullut Suomesta puhuttavankaan.

2. Programm 20.15

DREI MAL NEUN

Wim Thoelke mit einer neuen Ausgabe des beliebten Show-Spiels und der Lotterie für die Sorgenkinder

Wim Thoelke (Foto links, mit seinen charmanten Assistentinnen Gaby und Rabea) lädt zu einer neuen Runde seines beliebten Show-Spiels und der Lotterie für die „Aktion Sorgenkind" ein. Für die musikalische Unterhaltung sorgen: die bulgarische Sängerin Wanja, der Russe Viktor Klimenko und der Deutsche Erik Silvester (Foto rechts)

Eikö Viki todella kehdannut tunnustaa olevansa Suomen kansalainen?

Monin terveisin
(aina suomalaisena pysyvä)
Helena Mirow,
Quickborn

Miksi koskaan ei juttuja hyvin menestyneistä?

Haluaisin sanoa oman mielipiteeni syyskuun Hymyssä olleesta jutusta Ruotsin suomalainen... jne. Kyllä tuossa tarinassa puhuttiin sivu suun, ainakin mitä katselee näitä muita invalideja täällä. On hienot autot ja asunnot ja on millä mällätä. Eikä siihen näytä kummosta vaivaa tarvittavan. Minä en ymmärrä, miksi melkein jokainen suomalainen aikakauslehti yrittää laittaa halvalla Ruotsin maata. Minulla täällä on ainakin hyvä olla, pois en lähtis millään. Ja miksi sitten tulla tänne, kun kerran sitten valittaa. Taitas olla ne vakuutusasiat pikkusen erilailla siellä Suomessa. Luulen, että tuokin perhe näkis nälkää siellä.

Samoinhan ne on eläkeasiatkin. Täällä ne on kunnossa, niinkuin muutkin sosiaaliasiat, ei tarvitse vanhana asua jossakin yömajassa, niinkuin esim. Helsingissä jotkut vanhukset tekevät. Jos Suomessa tapahtuu tuollainen yksittäistapaus, sitä ei kirjoiteta kissankorkuisilla kirjaimilla lehteen, mutta kun Ruotsissa, niin sehän se on jotain laittaa mahdollisimman halvalla maata, joka pitää kyllä paremnan huolen asukkaistaan kuin koskaan Suomi.

Kirjoittakaa joskus niistä, joilla on hyvin mennyt eikä aina niistä, joilla on jotain parjattavaa — ehkä omasta syystä.

Monivuotinen
Hymyn ystävä

Suomen työvoimaviranomaisille

Miksi ette voi jättää meitä Ruotsissa asuvia suomalaisia rauhaan. Postiluukkumme sylkee harva se päivä probagandaa luukun täydeltä, kuinka siellä sosialistisessa Suomessa on nyt tarjolla työtä, asuntoja, sosiaalisia etuja, päivähoitopaikkoja yms. (Hah) Olisikohan 'isoveli' antanut määräyksen 'kadonneiden lampaiden' takaisin haalimiseen. Antakaa meidän elää rauhassa siellä missä meidän on hyvä olla!

Kaksi onnellista
ja vapaata Ruotsista

Teemme mielellämme jutun rehellisellä työnteolla hyvin menestyneistä suomalaisista Ruotsissa, jos sellaiset ovat mielestänne niin harvinaisia, että siinä on jutun aihetta.

Onnellisuus ja vapaus taas ovat niin perin eri tavoin ymmärrettyjä käsitteitä maapallon eri kolkissa. Muuten meillä on täällä sosialistisessa Suomessa porvarienemmistö eduskunnassa. Kuinkas teillä on siellä Ruotsissa nyt juuri pidettyjen parlamenttivaalien jälkeen?

Hyötyykö Postipankki eläkeläisten kustannuksella?

Asiani on varsin mitätön, mutta niinhän ovat eläkeläisten tulotkin mitättömiä ja juuri niistä halusin kirjoittaa teille.

Nyt tänään elokuun 31. päivänä

sattuu tämä päivä perjantaipäivän osalle, ja meille useimmille työsuhde-eläkkeen saajille ensimmäinen päivä kuukaudesta olisi raha-päivä, mutta nyt postipankki ilmoittikin, että maksun saa nostaa vasta maanantaina syyskuun kolmantena päivänä, enkä ymmärrä mistä syystä, koska mainittu postivirkailija ilmoitti rahojen olevan heillä, mutta maksupäiväksi on leimattu 3. päivä syyskuuta.

Näin ollen ei allekirjoittanut tiedä, kuka saa ansiotonta hyötyä mitättömän pienituloisten rahoista koron muodossa, koska kuitenkin Eläke-Varman maksut kuukaudessa nousevat hyvin huomattaviin summiin, joten korko kolmelta päivältä tekee varsin mittavan summan.

En kuitenkaan osaa sanoa, saako tämän hyödyn postipankki vai Eläke-Varma. Siksi toivoisinkin teidän lehtenne ottavan kantaa ko. asiassa. Tiedän varmuudella sanoa, että monelle työeläkkeen saajalle tuli tästä viikonlopusta nälkäinen viikonloppu.

Aiheetta enempään merkitsen

Eläkeläinen

Odotamme Postipankin selitystä näihin maksupäiviin aivan yhtä suurella mielenkiinnolla kuin Te ja varmasti sadattuhannet muutkin eläkeläiset.

Perkeleen toimitus!

Tilasin Jallun viime talvena, kun sitä puoliväkisin tyrkytettiin, mutta en saanut sitä maksetuksi, kun olen pienellä eläkkeellä oleva satan rosentin invaliiti. Niin sitä ruvettiin pakolla perimään. Eikö olisi parempi keino lopettaa lehen tulo silloin, kun ei maksua ala kuulua. Niistä v---n kuvista ei kannata maksaa kovin paljon. Ei siinä Hymyssäkään mitään mielenkiintoista ole. Työntäkää ne lehet v-----n, niin ei tarvitse pakkohuutokauppoja pystyttää.

V----maisin terveisin,

Invaliiti

Tilauskonttorin tytöt kertoivat, että kyllä se lehden tulo lakkaa, ellei maksua ala kuulua, mutta lähetetyistä numeroista lähtee lasku normaalisti lakiperinnän kautta. Tämän voi kuitenkin välttää, jos ajoissa ilmoittaa, etteivät rahkeet tällä kertaa kestä lehden tilausmaksua. Parempi keino kuin lehden tulon lopettaminen olisi tietysti tällaisissa tapauksissa tilaamatta jättäminen.

Vielä olisi tilauspuolelle yhteyttä otettaessa syytä muistaa, että pelkkä nimi ei riitä, vaan kirjeissä on ilmoitettava ehdottomasti myös osoite. Ylläolevan kirjeen lähettäjällä ei kuitenkaan ollut kanttia ilmoittaa edes nimeään, joten lähetettyä laskua ei voi antaa mitätöidä.

Toimittaja Matti Aallolle!

Arvoisa toimittaja. Kun luin reporttaasin lehdestä n:o 9 "Mannersuomalaista lyödään Ahvenanmaalla kuin vierasta sikaa", täytyy oikoa hieman asioita. Kun luki kyseisen artikkelin, tuli aivan siihen tulokseen, jotta tämä on eräänlainen Villi Länsi.

Yhdestä asiasta ollaan kaikki samaa mieltä. Suomalainen on täällä heikommassa asemassa. Mutta ei aivan toimittajan kuvaamalla tavalla, sillä valitettavasti toimittaja erehtyi haastattelemaan vain äärimmäisyystapauksia. Onhan selvä asia, että nältä ns. laitapuolen kulkijoita katsotaan kieroon joka valtiossa, kunnassa, kaupungissa jne. Useat vuodet Maarianhaminassa asuneena tiedän asiat eräiltä kohdin paremmin.

Henkilöt, jotka 365 päivää vuodesta vain ryyppäävät ja kulkevat pitkin rantoja, ovat a i n a silmätikkuna poliiseille. Heidän käytöksensä antaa usein aiheen koviin otteisiin. Kun Ahvenanmaalla käy useita kymmeniä tuhansia turisteja kesässä, on poliisin pakko käyttää kovia otteita eräiden kohdalla.

Suurin ihmetyksen aihe on se, miksi toimittaja ei vahingossakaan löytänyt meitä normaalia elämää viettäviä ihmisiä? Onhan täällä useita tuhansia suomenkielisiä, jotka ovat eri teollisuuksien palveluksessa ja viettävät tavallista perhe-elämää. Vai onko Hymylehti ja toimittajat vain elämän huonointa puolta edustavia, etteivät kehtaa tulla 'hienostonaapureita', kuten lehdessä virnuttiin, jututtamaan.

Olen joutunut kulkemaan sekä yöllä että päivällä, eikä täällä tarvitse varkain kotiinsa tulla. Jos tekee työnsä kunnolla ja elää kunnollisesti, ei ole hätäpäivää. Äärimmäisyystapauksia ovat myös ne Ålantilaiset, jotka artikkelissa esiintyy. Eiköhän sovita, että toimittaja käy joskus toiste kierroksella ja hakee myös kuultavaksi tavallisia rehellisiä kansalaisia. Tällöin saataisiin oikea kuva mannersuomalaisista täällä Ahvenanmaalla. Terveisin

6 vuotta Ålannissa asunut

Taisi se oikea kuva tulla selväksi jo Teidän vilpittömän kirjeenne perusteella. Vaikka tekee työnsä kunnolla ja elää kunnollisesti, niin suomalainen (!) on ahvenanmaalaista heikommassa asemassa — S u o m e s s a! Mitäpä siihen enää muuta lisäilemään. Paitsi jos piruuttaan kertoisi, mitä muuan lukijamme tässä eräänä päivänä ehdotti:

— Tarjotaan koko Ahvenanmaa Neuvostoliitolle ja pyydetään niiltä Karjala takaisin!

Posti — Oivan puolesta

Elokuun Hymyssä oli suuriotsikkoinen kirjoitus pääjohtaja Oiva Saloilan johtamasta posti- ja len-

KÄÄNNÄ

nätinlaitoksesta. Kun Oiva ei ilmeisesti tee vastinetta, sopinee, että yksi hänen palkkalistoillaan olevista alaisista valaisee hiukan tuota messinkitorven kiilloittamatonta puolta.

Olipa tosiaan aika, jolloin kirjeet kannettiin kotiin kahdesti päivässä. Postin "hulluna vuotena 1958" eräs postin omista johtajista alkoi oikein kuvan kanssa kertoa päivälehdissä Suomen kansalle, että sanomalehti on tärkeämpi kuin kirje. Niinpä sitten lehdet saivat ylivallan ja jotta saatiin lehtikanto käyntiin klo 04—06 aikaan aamuisin, niin se toinen, iltapäiväkanto, piti jättää pois. Tätä osaltaan suosi se, että puolen päivän jälkeen kulkevista junista jätettiin postit pois.

Pikakirjeet ovat edelleen kirjeistä tärkeämmällä sijalla. Lienee joku poikkeustapaus, jolloin Veikko-pojan pikakirje on jäänyt myöhään. — Ei voida enää verrata nykyaikaa Kiannon päivien postineitiin, alamäki on ollut valtava. Arvot ja asenteet ovat muuttuvia suureita tässä aikojen saatossa.

Myös oli ennen hyvä aika Suomessa, jolloin lehdet kannettiin postimiesten toimesta kullekin kotiin. Silloin ei tunnettu nykyistä kiirettä — lehdet luettiin päivällistunnilla ja illalla. — Sitten suuret lehtitalot keksivät monia kikkoja iskeä naapurilehteä silmään. Järjestettiin oma, vähän aikaisempi kanto. Kansa meni lankaan, tilattiin tätä lehteä. Nykyisin se on mennyt niin pitkälle, että puoluetukea saapa lehti kannattaa tilaajan lehden sisälle ja keinutuoliin. Tällaista vieläpä kehitysalueella. Toisen lehden resurssit eivät riitä kuin kujan päässä olevaan laatikkoon. Siihen tuo postinkantaja sitten päivemmällä värikuvalehdet ja kirjepostin. Edelleen löytyy vielä niitä heikkoja lehtiä, jotka kiristävät postilta muutaman kappaleen tilauksia samalla nopeudella ja yhtä aikaisin samoille laatikoille. Arvaako kukaan, mitä se maksaa. Näin lisätään postin tappiota.

Niinpä niin, postit olivat ennen auki kuutena päivänä viikossa ja jopa kahden pyhän sattuessa jälkimmäisenä auki kaksi tuntia. Sitten työmarkkinoilla keksittiin 5-päiväinen viikko ja nyt monen vuoden jälkeen se ei tahdo millään mallata postikansalle, vaikka se muilla aloilla menee hyvin. Puhutaan tekoviisaasti, että postin väellekin kuuluu vapaa lauantai, mutta kukaan ei kerro miten se saadaan. Puhutaan vuorottelusta, mutta pantakoon se käytäntöön valtioneuvostossa ja kesKusvirastoissa kuin myös yksityisissä liikelaitoksissa, niin kyllä se menee myös postissa. Taidettiin tehdä virhe jo silloin, kun 5-päiväisen viikon alkutahdit lyötiin.

Postiosoitusten kohdalla on tosiaan vaikeuksia saada ne perille kaukaisemmille paikkakunnille seuraavaksi päiväksi, kun kuljetukset palvelevat valta- ja maakunnallista lehdistöä.

Rahojen lähetys on — kummallista kyllä — hidastunut myös pankkien välittäminä tietokonekauden tullessa kuvaan. Syy on siinä, että tosikkeet kuljetetaan yöksi Helsinkiin tietokonetyötä varten ja vasta seuraavana päivänä osoitepankkiin. Kyllä postilaitos on tässä suhteessa tasaveroinen, jollei parempikin. — Mitä tulee muiden pankkien käyttöshekkien kelpaavaisuuteen postissa, niin kyllä nykyinen käytäntö on paras. Ei voida ajatella, että henkilö ostaa satasen shekillä 60 pennin postimerkin ja kiristää loput rahat vaihtorahoikseen. — Yleensä tuo pelleily käyttöshekeillä on mennyt kansaan — kiitos mainoksen. Miksei sitä voi vaihtaa omassa pankissaan riittävästi käyttörahaa ja vasta suuremman ostoksen yhteydessä maksaa se shekillä.

Sanomalehtien kannosta voitaisiin puhua pitkään ja monenlaista. — Vaikuttaa siltä, että Lamminpäässä olisi postin toimesta Aatos E:n lehden kanto — niin tuttuja ovat nuo lauseet ja palkan määrite näissä postin ympyröissä. Edellä oli jo puhe rikkaista ja köyhistä lehtitaloista. Rikkaat jakavat lehtensä omin jakeluin, ilmoitustulot antavat siihen erinomaiset mahdollisuudet. Posti vuorostaan saa ne köyhät lehdet ja nämäkös vaativat samanlaisia aikaisia kuljetuksia, vaikkei maksuista paljon kerry. On myös varakkaita lehtiä jotka ovat postin jaossa siinä siivellä, kun poliittista lehteä jaetaan esim. paikallisjakeluna. Tästä voisi kertoa erään esimerkin. Eteläisessä Suomessa eräällä tarkoin rajatulla alueella posti saa 25 tuhatta pyllynettoa lehtikannosta. Tästä on Aatoksen lehden osuus noin puolet. — Niin, että tämä on sitä piilotukea, jonka ilmitulosta eräät päätoimittajat kovasti närkästyivät, kun valtakunnallinen viestintäkomitean mietintö julkituli. Tämä piilotuki kerätään kirjemaksuista, jonka taas suuremmalta osalta kustantaa liike-elämä. Tällä rahalla voitaisiin melkoisesti parantaa kirjepostin jakelua. — Jossain on siis mätää, kun posti — Oivan laitoksen tuloista ei näinä vuosina ole liiennyt mitään poliitikkojen jaettavaksi "yleishyödyllisiin tarkoituksiin".

Eipä taida sitä postin torvea oikooseksi saada edes pieraisemallakaan.

Postin vanha virkamies

Rehellinen vastaus

Onko totta, että suurkilpailujen palkintokupongit, joissa ei ole sitouduttu tilaamaan jotain aikakauslehteä, heitetään siellä toimituksessa paperikoriin, eikä päästetä ollenkaan osallistumaan arvontaan? Olen kuullut näin väitettävän. Kilpailukupongissahan lukee, että tilaaminen ei ole osanoton edellytys. Pyydän vastaamaan rehellisesti.

Kysyn vain,
Lempäälä

Vastaan rehellisesti: kyllä ne kaikki ovat arvonnassa mukana. Toivotaan, että rva Fortuna suosisi Teitä, jotta uskonne vahvistuisi.

Suomalaisessa vakoilussa ei ole romantiikkaa

Kansainvälinen vakoilu on erilaisten agenttifilmien ja -tarinoiden johdosta saavuttanut eräänlaisen romanttishohtoisen sädekehän ja agentteja pidetään jonkinlaisina sankareina, jopa eräissä tapauksissa nuorison esikuvina. Kuva ei kuitenkaan ainakaan suomalaisissa olosuhteissa vastaa todellisuutta, voisi melkein sanoa, että Suomessa toimiva 'agentti' on yhtä kaukana filmien esikuvista kuin itä on lännestä. Suomalaisessa vakoilussa ei ole mitään romantiikkaa eikä sankarillisuutta.

Kuitenkin Suomessa suoritetaan useamman asteista vakoilua useiden eri valtioiden toimesta. Suomessa työskenteleviä vakoilijoita ei kuitenkaan useimmiten voitane nimittää agenteiksi, parempi nimitys lienee tiedottaja. Suomalainen tiedottaja ei vietä aikaansa juhlimalla kauniiden naisten seurassa eikä kieriskele rahamassoissa, vaan elää jatkuvassa pelossa, jonka hetkellistenkin poistamisyritysten seurauksena usea tiedottaja on sortunut alkoholismiin.

En tiedä, kiinnostavatko nämä asiat Teitä tai yhtymänne jotain toista lehteä, mutta uskoisin, että lukijoita saattaisivat kiinnostaa esim. seuraavat kysymykset:

— Mitä Suomessa vakoillaan?

— Kuka, miten ja kenen toimesta sitä suorittaa?

— Miten tiedottaja värvätään jopa vastoin ideologista vakaumusta?

— Mitä ja miten tiedottajille maksetaan?

— Miten tiedot kulkevat tiedottajilta eteenpäin ja miten tiedottaja saa toimintaohjeensa?

— Miten vakoilua ja värväystä vastaan voitaisiin taistella?

Jos asia Teitä kiinnostaa ja haluaisitte siitä lehdessänne kirjoittaa varoitukseksi sekä vakoilun kohteeksi joutuville että värväystoimenpiteiden uhreille, voisin vastata em. kysymyksiin. Voin kuitenkin sanoa, että siitä ei tulisi muodostumaan kaunista sankaritarinaa eikä jännittävää agenttijuttua. Ennen mahdollista lähempää yhteydenottoa on minun kuitenkin pakko vaatia takeet seuraavista seikoista:

Todellinen henkilöllisyyteni jää vain päätoimittajan ja kirjoituksen laativan toimittajan tietoon ja nämä lupaavat pitää sen ehdottomasti salassa kaikissa olosuhteissa.

Minä saan tarkastaa käsikirjoituksen ennen sen julkaisemista ja vaatia siihen mahdollisesti muutoksia varmistuakseni siitä, ettei henkilöllisyyteni paljastu kirjoituksen perusteella.

Minua ei tämän asian johdosta ja yhteydessä yritetä valokuvata salaa tai julkisesti.

Mahdollisesti kertomiani asioita ei yritetä Hymylehden toimesta tutkia enempää kuin mitä on välttämätöntä kertomusteni todenperäisyyden varmistamiseksi.

Jos tunnette mielenkiintoa asiaan näillä ehdoilla, voinette julkaista jossakin tulevassa Hymylehden numerossa mielenkiinnon ilmauksenne ja tiedon siitä, kehen henkilöön voisin ottaa tarkemman yhteyden.

Hyvää jatkoa Hymylehdelle!

Pakolla värvätty

Tunnemme mielenkiintoa asiaan. Annamme vaatimanne takeet. Pyydämme ottamaan lähempää yhteyttä päätoimittaja Veikko Koskeen.

Vakoilkaa vakoilijat esiin!

Jokin aika sitten paljastui Ruotsissa vakoilujärjestö IB, joka oli CIA:n ja Israelin vastavakoilun kanssa saumattomassa yhteistyössä ja sosiaalidemokraattisen hallituksen erikoisessa suojeluksessa. Vakoilujärjestöstä kirjoitettiin paljon ja annettiin lausuntoja, joilla vakoilusta vastuussa olevat yrittivät räpiköidä kuiville ja pestä kasvonsa.

Kautta rantain kävi ilmi, että myös Suomessa, kuin muissakin pohjoismaissa, toimii IB:n kaltainen vakoiluorganisatio, joka saa ohjeensa CIA:lta ja toimii myös Israelin hyväksi. Olen palavalla kiinnostuksella odottanut, koska tämä Suomen 'CIA' paljastettaisiin lehdistön taholta, mutta mitään ei ole kuulunut eli näkynyt! Ovatko demarit saaneet pimennettyä vakoilujärjestön toiminnan, niinkuin Ruotsissa tapahtui? Eikö Juha Numminen ja Veikko Ennala voisi lyödä erikoiset toimittajan lahjansa yhteen nippuun ja tonkia esiin tämän Suomen ikioman 'CIA':n?

Klaus Kask,
Nynäshamn, Sverige

Nummisen ja Ennalan lahjat lyötiin yhteen nippuun ja lähetettiin miehet viikko sitten asialle. Sen jälkeen emme ole kuulleet heistä mitään.

KÄÄNNÄ

Viinan hinta samaksi maassa kuin laivoilla

Sikäli kuin olen ymmärtänyt oikein, lehtenne toimitustyön johtavana eettisenä periaatteena on yhteiskunnassamme esiintyvien epäkohtien paljastaminen ja sitä kautta parannusten aikaansaaminen. Mielessäni on epäkohta, markoissa mitattuna huomattavakin: Miljoonien, kenties kymmenien miljoonien markkojen rahavirrat ohjautuvat väärin perustein ja vääriin käsiin, kun laivanvarustamot houkuttelevat halvalla alkoholilla matkustajia ulkomaanliikenteeseensä. Sanomalehdissä on kevään kuluessa esiintynyt kuivia numerotietoja siitä, kuinka suurista summista on kysymys. Mielestäni aiheesta on mahdollista tehdä huomattavasti värikkäämpikin juttu; Hymy hallitsee alan.

Epäoikeudenmukaisuutta esiintyy ainakin seuraavissa suhteissa:

— Alkoholipoliittisena periaatteena maassamme on, että alkoholin valmistuksesta ja myynnistä koituva hyöty jää valtiolle (joka sivumennen sanottuna on myös vastuussa haitoista). Miksi laivanvarustamot muodostavat poikkeuksen?

— Nykyinen järjestelmä suosii rikkaita, ihmisiä joilla on edellytykset ulkomaanmatkoihin. Vaikka matkan hinta sinänsä on useassa tapauksessa halpa (viinan voimalla!), kielitaidottomuus yms. syyt muodostavat yhteiskuntamme vähäväkisille esteen ulkomaanmatkoihin.

— Nykyinen käytäntö on alueellisesti epäoikeudenmukainen: On aivan eri asia lähteä Pielavedeltä pämppäysmatkalle Tukholmaan kuin jostakin kehittyneen rannikko-Suomen kaupungista.

Suuret suomalaiset seiväsmatkailijat ovat hankkineet pienelle syrjäiselle maallemme runsain määrin kuuluisuutta. Maineen tähti ei suinkaan osoita laskemisen merkkejä, ellei jotakin tehdä.

Se, mitä voitaisiin tehdä, saattaisi olla esim. seuraavaa:

— Viinan hinta samaksi myös laivoilla kuin muualla maassa tai päinvastoin

— Viinan hinta samaksi kuin laivoilla tai mahdollisesti

— Samat oikeudet kaikilla laivoilla, myös sisämaassa. Ilmeisesti syntyisi suuri määrä aluksia välittämään liikennettä paitsi jokia myöten myös ojien poikki. Ja monet matkalaiset harkitsisivat edullisemmaksi kulkeä jälkimmäisestä paikasta merihenkisesti purrella kuin viereistä siltarumpua pitkin.

Edellä esitetyt näkökohdat ovat lehtenne vapaasti käytettävissä. Olen vakuuttunut, että Hymyn toimittajat saavat aiheesta paitsi kiinnostavan jutun myös kirjoituksen, jolla on yhteiskunnallista merkitystä.

Yrjö Länsirinne,
Uusi-Värtsilä
Tohmajärvi

Oletteko yhtään ajatellut, minkälaisen krapulan nämä toimittajat saavat?

Pajunen ja politiikka

Me naisetkin ollaan ainakin yhtä eteviä politiikkoja kuin Pajunen, kun mekin osataan kysyä: onko kännissä oleva Sorsa taitavampi politiikko kuin maitoselvä Virolainen. Näin naiveja nämä miehet on. Naivit lehdet, naivit miehet.

Feminiini

Voi meitä naivia miehiä!

Hymylehden herra päätoimittajalle

Meitä on täällä joukko "radikaaleja" ja tutkimme juuri Heinäkuun Hymyä kriittisin silmin, kuten tapamme akateemisina ihmisinä aina on.

Ihmettelemme, onko Tampereella todellakin sivistys ja lehtimiesmoraali niin alhaisella tasolla, kuin osoittaa p.o. lehtenne numerossa oleva kirjoitus "homomiesten aktipaikoista"? Taitaa olla joku toimittajanne siinä määrin perverssi, että on pistänyt kalunsa jostain Helsingin mätänevän puuseen tervatusta reiästä ja tyydyttänyt itsensä iloittelemalla sillä, että koko kansa katselee herra toimittajan kalua? Me asuimme ennen "pömpelin" tuntumassa monta vuotta, mutta emme huomanneet siinä niin halpamaista puuhaa, kuin mitä artikkelinne osoittaa kaikessa keskiaikaisessa naiviudessaan ja tökeryydessään. Onhan Tampereella nyt yliopisto. Pyrkikää sinne edes studia generalia-luennoille jos ette pääse muutenkaan sisälle, ja muokatkaa itseänne ihmisen tasolle. Olette joukkoinenne raakalaisen tasolla. Ajamme, että laki intimiteettisuojasta saataisiin pian, ja teidän lehtenne kaltaiselle julkaisulle kova sensuuri. Törkimykset Tampereeltakin rautoihin. Ei kirjoittelu- ja kukitustaitoakaan saa väärin käyttää. Oletteko perverssi kun puhutte yhtenään homoista ja lesboista. Hävetkää.

Liktorit vitsakimppuineen
Jyväskylästä

Suonette anteeksi, että ylläolevasta kirjeestänne on korjailtu lukuisat kirjoitusvirheet?

Arka paikka ?

uutuus

Savett peräpyyhe wc-paperin jälkeen.

Savett peräpyyhe on tehty peräaukon ja ympäröivän ihon hygieniaan. Se on tarkoitettu käytettäväksi tavallisen wc-paperin jälkeen. Tällä Savett kosteuspyyhkeellä on jälleenrasvoittava vaikutus ja se torjuu tehokkaasti bakteereja. "Paikan" ollessa arka tai tulehtunut on peräpyyhkeen käyttö erityisen suositeltavaa.

Kaikissa Saveteissa uusi kätevä pussikoko. Sama suuri kosteuspyyhe.

Antiseptinen kosteuspyyhe. Viilentää ja raikastaa. 10 kpl.

Sitruunantuoksuinen kosteuspyyhe. Puhdistaa ja virkistää. 10 kpl.

uutuus

Pehmeä paperinen kosteuspyyhe miehen ja naisen sukupuolihygieniaan. Antiseptinen. 10 kpl.

Pehmeä kuitukankainen kosteuspyyhe vaativaan hygieniaan. Hellävaraisesti puhdistava. 10 kpl.

Suihkua et voi kantaa taskussa. Savettia voit.

SEURAPIIRI PYÖRII

KAIKEN KESKELLÄ

IRMA KARAMA

MAASTAMUUTTAJA

Ralf Åström, tiedättehän tuon komean nuoren miehen, joka varsinkin viime aikoina on herättänyt enemmän huomiota tempauksillaan kuin muilla tekemisillään, on tätä luettaessa muuttanut töihin lahden taakse. Pitkään Rafa jo ehtikin muuttoa suunnitella, mutta päätös kypsyi vasta kun poika oli saanut pahemman kerran köniinsä.

Sattui näet seuraavasti: Rafa oli viettämässä iltaa Helsinki-klubilla, whisky maistui ja muutenkin meni mukavasti, kunnes aamuyön koittaessa Rafa hakattiin katuun, potkittiin vatsaan ja tarkistettiin muutaman nastahampaan vahvuus. Eivät muuten kestäneet. Rafa itse asiasta ilmaisi seuraavaa: minä en muista mitään ja sellaisessa tapauksessa on turha ruveta syyttelemään. Sanoi ja poistui toistaiseksi Tukholmaan.

SEURUSTELUA

Tunnettu mannekiinityttömme **Kati Korhonen** on iskenyt kauniit silmänsä **Paradise**-yhtyeen rumpaliin **Ande Päiväläiseen** ja päinvastoin. Kolmisen kuukautta on onnea kestänyt, joten soitin kysyäkseni, kuinkas hurisee. Ande myönsi, että mukava tyttöhän se Kati on, mutta lisäsi nopeasti, ettei nuoltaisi ennenkuin tipahtaa. Kati puolestaan sanoi, että mukava kaverihan se Ande on, mutta pitää olla varovainen näissä asioissa (jonka tietysti joka tyttö tietää). Katsotaan nyt, kuinka käy.

ENTISEN JA TULEVAN MESTARIN SYMPAATTINEN TAPAAMINEN

Nyrkkeilytaivaan kirkas pikku tähti on 9-vuotias **Jorma Salovuori.** Hän edustaa Helsingin Voimailijoita. Jo kahden vuoden ajan hän on säännöllisesti jaksanut käydä harjoituksissa.Tästä lahjana hän sai isältään luvan yksin lähteä katsomaan ammattinyrkkeilyä Espanjaan. Siellä mielenkiintoisten otteluiden lisäksi hänellä oli tilaisuus tavata ja ystävystyä ex-maailmanmestarin **Jose Legran** kanssa. Päätapahtumaksi jäi Jorman mielestä heidän, Jorman ja Josen, tapaaminen. Mustaa rotua edustava kuubalainen Jose Legra ja valkoihoinen Jorma olivat kuvaajien tulituksen kohteena. Yhdessä he rikkoivat ennakkoluuloiset rotukiistat tällä tavoin. ''Kovapoika'' merkki ja sen suoritus on toistaiseksi suurin saavutus Jorman uralla. Siinä nyrkkeilyharrastuksen ohessa hän on suorittanut myös uimamaisterin arvon. Kymmenestä metristä hyppäämällä hän on koko kesän ihastuttanut ja hämmästyttänyt Uimastadionin uimavieraita.

KIM FLOORIN EEVA ODOTTAA.

Kim Floorin taiteellinen vaimo **Eeva** odottaa perheelle vauvaa. Tulokkaan pitäisi syntyä näinä päivinä. Perheen isä komeilee laivastonsinisessä asussa, lyhyttukkaisena ja ah, niin onnellisena. Eeva on viettänyt osan odotusajastaan kotonaan Imatralla, jossa myös entisensä **Tapani Karhu** on vieraillut **Eija Marklundin** kanssa. Mitäpä noita vanhoja muistelemaan, on oikein somaa, kun voidaan olla ystäviä, vaikka ne roihuvimmat tunteet ovatkin takanapäin.

SAIVAT TOISENSA kihlojen merkeissä: **Sirpa** (Taunon tytär) **Korhonen** ja **Tommy Salmelainen**, jääkiekkoilija. Muuttivat saman tien Itävaltaan, jossa Tomppa pelaa ainakin ensi kauden.

ANJA KYLMÄLÄ-NADBORNIK odottaa lasta. Tässä lienee yksi syy, miksei Anjaa enää nähdä kovinkaan usein juhlimassa.

TARMO ROPPOSEN vasempaan nimettömään on ilmestynyt sormus, kihla- vai vihkisellainen, en osaa sanoa, Tarmo kun karttaa julkisuutta erittäin sisukkaasti. Onnea kuitenkin.

MAAKUNNASTA kerrotaan, että **Irwin** on jälleen palannut pihvien sun muiden epäterveellisten asioiden pariin. Whisky maistuu entisten aikojen lailla ja rehuihin sekä liialliseen kunto-ohjelmaan kyllästynyt Irwin on jälleen entisensä. Onneksi.

KANSIKUVAA KAIVATTIIN

Kelleen ei liene jäänyt epäselväksi tosiasia, että **Aira Samulin** ja **Ekku Peltomäki** ovat vihityt pyhään liittoon. Häät olivat myydyt ja sellaisenaan kaikki meni OK, mutta jälkeenpäin Ekku hieman pahoitteli sitä, etteivät onnelliset päässeet kansikuvaan, kun nimittäin sellainenkin luvattu oli. Pitemmän korren eli kansikuvan vei **Juha Väätäinen** nuorikkoineen.

SOPU SÄILYI SITTENKIN

Leena Länsivuori on melkein kokonaan häipynyt Lahteen, sulhonsa **Masi Rautjärven** luokse. Piipahti Leena sentään Helsingissä kertomassa, että se pahuksen **Mosse** yrittää sotkea hänen onneaan. Rauha on kuitenkin palannut Leenan ja Masin välille ja häitä kaavaillaan. Leena on antanut boutiquensa **Kristiina Lehdon** hoitoon ja on enää liikkeessään maanantaisin tavattavissa. Kuvassa Leena kertomassa johtaja **Raimo Huotarille** siitä, kuinka jälleen menee hyvin.

KÄÄNNÄ

Tilapäiseen särkyyn tehostaan tunnettu Leiraksen OPTIMAL

KOFF 3

Keskiolut
Alkoholipitoisuus max. 3,7%
Kantavierrevahvuus 10,8%

MITTA TÄYSI

Kirjailija **Eeva Joenpelto** soitti ja kertoi muuttaneensa pois kotoaan. Eräänä syynä muuttoon oli se, että tuntematon puhelinterroristi on nyt parin vuoden ajan ahdistellut Eevaa ja kertomansa mukaan, hän ei kestä enää. Eipä Eeva Joenpelto sitäkään kieltänyt, että osasyynä muuttoon on myös huonontuneet välit aviomiehensä toimitusjohtaja **Hellemanin** kanssa.

SEURAPIIRI PYÖRII

KAIKEN KESKELLÄ

IRIS TUUNAINEN

RAYAN RÄISKYVÄT TUNTEET

Yhtä vaikuttavaa, elävää ja räiskyvää musiikkituokiota ei helsinkiläisyleisölle ole aikoihin tarjottu. Helsingin Juhlaviikkojen kutsumana saapui maahamme jo toistamiseen maailman tämän hetkistä mustalaismusiikin huippua edustava venäläissyntyinen laulajatar **Raya.** Tyttö esiintyi viime kuussa Helsingin Kulttuuritalolla pidetyssä mustalaiskonsertissa. Hän lauloi, tanssi ja soitti tunteensa suoraan yleisön sieluun ja sydämeen. Enempää eläytymistä ei laulajalta voi vaatia.

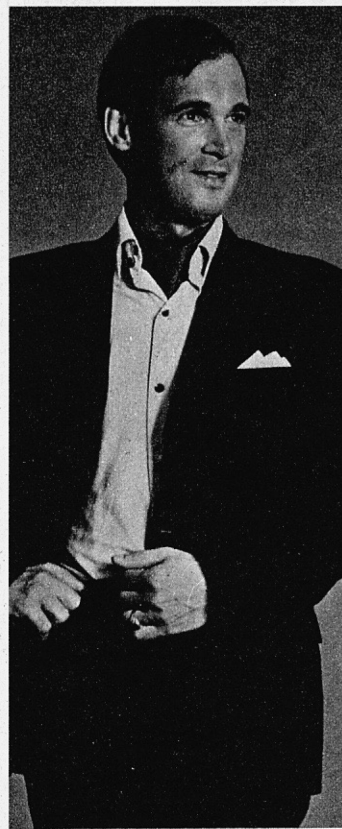
Kuvankaunis, miellyttävä ja temperamentikas Raya, Venäjän mustalainen, syntyi Kurskissa piilipuun alla. Minä vuonna, sitä ei kukaan tiedä varmuudella, sillä tytön ollessa vasta muutaman kuukauden ikäinen, hän menetti vanhempansa, joutui sisariensa kanssa lastenkotiin, karkasi ja matkusti junan katolla salaa uusiin maisemiin. Neljäntoista ikäisenä hänet vahingossa keksittiin venäläiseen mustalaisteatteriin ja siitä alkoi orpotytön vaikuttava tarina Moskovan mustalaisteatterin kirkkaimmaksi tähdeksi ja edelleen **Omar Sharifin** ja ranskalaisen äänilevypomo **Eddie Barclayn** avulla maailman tunnetuimmaksi ja arvostetuimmaksi mustalaismusiikin tulkitsijaksi.

MAINOSTEMPPUILUA

Tunnettu suomalainen miesmannekiini on hakattu Roomassa, tiedottaa ''kirjeenvaihtaja'' **Timo Ikonen** mainitulta paikkakunnalta. Syynä on hänen kertomansa mukaan ammattikateus.

Jutun voisi tietysti jättää omaan arvoonsakin, mutta tulee nyt mieleen, että näin sitä koetetaan saada julkisuutta. ''Kirjeenvaihtajan'' kirjeestä kaikkine korostuksineen, suurine kirjaimineen ja pilkkuineen käy ilmi, että ammattilainen hän ei ainakaan kirjoitushommissa ole. Hakattu miesmannekiini **Rauno Kukkonen** ei lähetetyistä kuvista päätellen aiheuta minkäänlaista ammattikateutta kauniitten miesten Italiassa. Sitäpaitsi muotikuvat ovat nekin melko epämääräistä tasoa — tai ainakin kymmenen vuoden takaisia otoksia. Antonellin muotitalo, jolle mainitun miesmannekiinin mainittiin työskentelevän, on eräs Rooman hienoimmista vaatehtimoista, todella huvipursitasoa.

Ei, näissä kuvissa ei ole sitä eleganssia ja tyyliä, joka sai tunnetun muotitaiteilija **Kari Lepistön** melkein kyynelehtimään. Hän totesi Roomassa työskennellessään, että melkein jokainen italialainen kaveri oli niin tyylikäs, että hän, hyvästä pukeutumisestaan tunnettu Kari, olisi mielellään lyönyt paria, jos ammattikateudesta olisi tullut kyse. Mutta tuskin tätä Raunoa, tuskin.

MAX ETSI SEURAA

NIMENI ON
MAX
MYLIUS
LUE: MAKS MYYLIUS

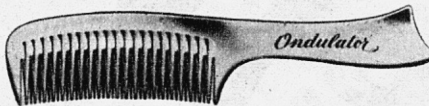
Lausuntaohjeiden kera haettiin pikkuiselle **Max Myliukselle** päiväseuraa ja Maxin äidille apulaista toimistotöihin. Tietysti homma onnistui, Maxin äiti on tunnettu valokuvamalli **Anja Pirilä** ja isä mainosmies **Julius Mylius.** Kyllä nuoret tytöt tämänlaatuisiin hommiin lähtevät mielellään, Max kun on vielä perheestä kirjoitettujen juttujen mukaan mukaan todellinen pieni herrasmies, joka tuskin liikaa aiheuttaa hämminkiä hoitajalleen.

KÄÄNNÄ

Englantilainen UUTUUS josta heti tuli maailmanmenestys.

Hetkessä aaltoileva kampaus "Ondulaattori"-kammalla.

vain 15:50

Ilman käherryssaksia, ilman papiljotteja, ilman mitään laitteita! Nerokkaan Ondulaattori-kamman avulla, jossa on kaksi piikkiriviä, voitte itse muutamassa pikku hetkessä saada itsellenne ihastuttavan kampauksen joka näyttää siltä kuin olisitte juuri käynyt parhaalla kampaajalla. **Mikään opetteleminen ei ole tarpeen.** Käytätte "Ondulaattoria" aivan samalla tavalla kuin tavallista kampaa ja saatte kauniimmat kiharat ja laineet kuin mitä voitte kuvitella — **vaikka hiuksenne olisivat kuinka itsepäiset.** Teidän on kammattava hiuksianne vain muutama minuutti päivässä — ja se on ehdottomasti kaikki mitä pitää tehdä — jotta tukkanne olisi aina erinomaisesti kammattu. Ja mikä parasta, voitte pitää "Ondulaattorin" mukana mihin tahansa menettekin ja siten olla varma siitä, että olette joka hetki yhtä huolellisesti kammattu.

Loisteliaan ja kestävän kampauksen saamiseksi suosittelemme lisäksi mietoa FRISO erikoishiuskiinnettä. Vain 13 mk.

Takuu: Rahat takaisin, ellette ole tyytyväinen ja palautatte ostoksen 10 päivässä.

S.D.M.O., Vuorikatu 6 B, 00100 Hki 10 puh. 658 052

Lähettäkää minulle viipymättä

.... kpl "ONDULAATTORI"-kampoja à 15:50

.... pulloa "FRISO"-hiuskiinnettä à 13:—

Hinnan postikuluineen maksan postiennakolla. — Ellen ole täysin tyytyväinen tuotteisiin, palautan ne 10 päivän kuluessa, jolloin maksatte niiden hinnan minulle viipymättä takaisin postisiirron välityksellä.

Nimi ____________________

Osoite ____________________

HY 10

Minä teen Teistä kiinalaisen KUNG-FU mestarin

Itämainen menetelmä, jonka avulla vastustaja saadaan hetkessä toimintakyvyttömäksi murhaavalla varmuudella.

Kiinalainen itsepuolustusmenetelmä, joka on salaisena kulkenut vain isältä pojalle, koska sen avulla voidaan salamannopeasti lamauttaa vastustaja ja tehdä hänet lopullisesti kyvyttömäksi vahingoittamaan ketään. Nyt nämä salaisuudet, jotka eivät vaadi ruumiinvoimia eivätkä harjoitusta, paljastetaan Teille suomen kielellä. Sen tekee omalla vastuullaan eräs 'KUNG-FU'-mestari.

KUKA ON TÄMÄ MIES?
Tämän naamion taakse kätkeytyy arvoisa mestari **'KUNG-FU'**. Tämä ei tietenkään ole hänen oikea nimensä. Jos Te kuuluisitte **'KUNG-FU'**n salaisuuksien tuntijoihin, Te tuntisitte hänen nimensä heti, jos voisimme sen Teille paljastaa. Se on kuitenkin mahdotonta, sillä kiinalaiset **'KUNG-FU'**laiset kostaisivat hänelle armottomasti sen, että hän on paljastanut salaiset kuolettavat menetelmät, joiden salaisuutta hän on valallaan vakuuttanut varjelevansa.

Teistä tulee uusi mies!
Älkää olko puolustuskyvytön. Turvatkaa itsenne ja seuralaisenne. **'KUNG-FU'**n avulla voitte käyttää hyväksenne kaikkia Teihin kätkeytyviä voimia ja hallita kaikki tilanteet. Te kykenette kaikkeen ilman mitään voimanponnistusta. Teidän uusi kykynne saa ystävänne ja läheisenne hämilleen.

Suomea varten luovuttanut:
The National Self Defence Council, U.S. Headquarters, Washington D.C.

Mikä on 'KUNG-FU'?
'KUNG-FU' on tyrmistyttävin puolustus- ja hyökkäysmenetelmä mitä koskaan on keksitty. Vieläpä karaten ja judon mestaritkin vapisevat ajatellessaan voivansa joutua ottamaan mittaa **'KUNG-FU'**-mestarista, sillä he tietävät, kuka olisi voittaja. Pelkästään tuntemalla **'KUNG-FU'**n alkeet, jotka opitte helposti kotonanne, Te voitte jo helposti nitistää minkä tahansa kovanaaman, taistella menestyksellä kahta, kolmea, jopa neljää judo- tai karatemestaria taikka ammattipainijaa tai -nyrkkeilijää vastaan! Kurssi on täydellisesti kuvitettu. Kun posti tuo Teille **'KUNG-FU'**n, avatkaa sivulta 37. Helppotajuisista kuvista näette heti, miten vähällä voitte torjua mitä vaarallisimman vastustajan hyökkäyksen lamauttavalla potkulla rintaan — iiike, jonka opitte parin minuutin harjoituksella. Katsokaa kaksi sivua jäljempää, kuinka kuristusotteesta selvitään linkoamalla vastustaja maahan.

Puolustakaa itseänne ja omianne
Yli 150 kuvan ja yksinkertaisten ja selvien selitysten avulla **'KUNG-FU'**-mestarinne opastaa Teidät askel askeleelta ymmärtämään ja käyttämään salaisia **'KUNG-FU'**-menetelmiä, niin että Teistä tulee käytännöllisesti katsoen haavoittumaton.

Älkää pelätkö enää milloinkaan!
Tämä kurssi on laadittu Hongkongissa mitä suurimmassa salaisuudessa, toimitettu sieltä salaa Hawaijille, jossa se on kaikessa hiljaisuudessa painettu ja lähetetty sieltä Yhdysvaltoihin ja vihdoin Suomeen. Tarkoin rajoitettu painos on varattu henkilöille, jotka suostuvat käyttämään **'KUNG-FU'**-menetelmää yksinomaan puolustustarkoituksessa. Koska **'KUNG-FU'** on kuvaamattoman säälimätön (ja koska hyökkäystekniikka opetetaan samalla kuin puolustuskin) kurssia on painettu vain erittäin rajoitettu määrä. Emme paljasta **'KUNG-FU'**n salaisuuksia hyökkäysmielessä, vaan kehoitamme turvautumaan niihin ainoastaan puolustaessanne itseänne, perhettänne tai ystävíänne.

Ei mitään muuta ostettavaa
'KUNG-FU'-kurssi on täydellinen. Sen lisäksi ei tarvitse koskaan ostaa mitään. Ei tarvitse harjoitella nuken kanssa, ei tarvita harjoitusvälineitä, heti saatuanne **'KUNG-FU'**n voitte heittää menemään muut itsepuolustuskurssit, joita Teillä ehkä on, sillä mikään muu ei ole **'KUNG-FU'**n veroinen. **'KUNG-FU'** tehoaa silloinkin, kun päällenne hyökätään ollessanne maassa tai vaikkapa nukkumassa ettekä ole vähääkään varuillanne. **'KUNG-FU'**n hinta on poikkeuksellisen alhainen. Jos Te ystävinenne ette myönnä, että **'KUNG-FU'** on tehnyt Teistä uuden miehen, joka ainoa penni kirjan hinnasta maksetaan takaisin. Teidän tarvitsee vain palauttaa kirja ja rahat lähetetään takaisin kyselemättä ja enemmittä puheitta. Postittakaa allaoleva kuponki viipymättä. Saamme sen huomenna.

PALAUTTAKAA TÄMÄ UHKAROHKEA TARJOUS — TEILLÄ EI OLE MITÄÄN RISKIÄ!

TIETOTIE
Lokero 626 Helsinki 10

Arvoisa mestari 'KUNG-FU': Hyväksyn rohkean tarjouksenne saada ilmaiseksi ja ilman riskiä tutustua 'KUNG-FU'n salaisuuksiin. Lähettäkää minulle täysin kuvitettu kurssi suljetussa kuoressa huomiota herättämättä. Totean, että muuta ostettavaa ei ole — milloinkaan. Jollemme minä ja ystäväni ole hämmästyneet ja mielissämme uusista 'KUNG-FU'-voimistani ja uudesta itseluottamuksestani, rahani lähetetään minulle viipymättä takaisin, kun palautan kurssin.

☐ Olen maksanut postisiirtotilillenne n:o 153806-3 mk 15

☐ Oheistan mk 15 (Shekkinä tai seteleinä)

☐ Maksan mk 15 + postikuluja mk 2 postiennakkoa vastaan

Nimi: .... Ikä: ......v.

Osoite: ....
(kirjoittakaa selvästi, mieluimmin tekstaamalla)

• Sitoudun olemaan milloinkaan käyttämättä 'KUNG-FU' a hyökkäystarkoituksessa ja käyttämään sitä vain puolustukseen. En koskaan väärinkäytä 'KUNG-FU'n oppeja enkä paljasta niitä kenellekään.

HUOM! Niitä tuhansia, jotka ovat vastanneet mestari KUNG-FU'n kutsuun, muistutetaan siitä, että KUNG-FU'n tuntijat muodostavat todellisen kansainvälisen veljeskunnan. Siksi jokaisen mukana seuraa numeroitu KUNG-FU jäsenkortti.

SEURAPIIRI PYÖRII

ONNI KAUNISTAA

Vanha ystäväni **Yvonne Luhtala (de Bruyin)** on nykyään niin onnellisen näköinen, että oikein hirvittää. Eipä silti, yli kymmenen vuoden tuttavuuden aikaan en muista hänen murjottaneen koskaan. Kaunistunut hän kyllä on viime vuosina huimasti. Onnellisuuden hän väittää olevan syynä. Lapset ovat mukavia, äitinsä parhaita kavereita, ja poikaystävä **Jorma** on tuollainen reilu ja miehekäs. Kun työpaikalla menee vielä kaikki aivan niinkuin pitääkin, on siinä yhdelle ihmiselle onnea kylliksi, sanoo Yvonne.

TULEEKO TABE VISIITILLE?

Katoavaista on maallinen omaisuus, sen sai ystävämme **Mossekin** taas kerran todeta. Karjalohjan huvila on kai yksi niitä ainoita asioita, joka on jäänyt Mosselle konkurssin jälkeen. Tai Mossen isäpuolelle? Näppäräsormiset varkaat ovat löytäneet punaisen mökin ja tyhjentäneet sen pakastimet, jääkaapit sekä vieneet kokolattiamaton puhumattakaan sellaisista pikkuesineistä kuin mankka, levysoitin ja joitakin kristalleja.

Procopén suvun kalleudet ovat puolestaan löytyneet heinäladosta. Yksi taulu palasi omistajilleen poliisin kautta Helsingistä, minne se jo oli ehditty myydä. Muut taulut olivatkin sitten hiljaa kätkössä heinien alla. Vahinkoja ei onneksi tapahtunut. Hopeita ei ole löydetty, mutta niitten arvo tauluihin verraten oli vähäinen. Wiikin kartanon ryöstäjillä oli suhteita kartanoon, joten he olivat tietoisia siitä, että perhe vietti lomaansa Ahvenanmaalla ja näinollen ''poikkeaminen'' talossa kävi näppärästi.

Rouva **Tabe Slioor** ei jätä mitään sattuman varaan. Tabelan tontilla on vakituinen vartija koiran kanssa vahtimassa rouvan omaisuutta. Uusi rakennus, jota Tabe ei ole vielä nähnytkään, on tänä kesänä valmistunut. Mahtaakohan rva Slioor pistäytyä kotimaassa katsastamassa suunnittelujensa tuloksia? Mukavat kissanpäivät Tyynen meren rantamilla ovat tuudittaneet Taben hiljaiseen olotilaan — viime aikoina ei hänestä ole kuultu mitään. Tuttavillakin on vain epämääräiset postilokero-osoitteet, ja kun Tabe ei kirjeitä kirjoittele, on hyvin epävarmaa, menevätkö viestit perille. Taben ensimmäinen aviomies, tuomari **Kaarlo Nietosvaara** kuoli jokin aika sitten, eikä hänen haudallaan näkynyt viestiä Tabelta. Tuskimpa uutinen kuolemasta on mennyt perille. Onkohan Tabe saanut kuulla sitäkään, että hänen äitinsä on sairaalassa?

USKONASIAA

Evankelioimiskongressi -73:n yleisötilaisuudessa puhui uskomisestaan myöskin liberaaleihin lukeutuva professori **Olavi Borg.** Sanoi heti alkuun pelkäävänsä, että hänen esiintymisensä saatetaan hänen poliittisen uransa takia käsittää väärin. Joka tapauksessa hän uskaltautui esiintymään, sillä hänen mielestään evankeliumi kuuluu kaikille ihmisille ja sen levittäminen on kaikkien asia. Samalla hän totesi työympäristönsä (tarkoittaneeko eduskuntaa?) olevan vieroittava ja joskus jopa kylmän torjuva. Professori Borg sanoi kieltäytyneensä usean vuoden ajan todistamasta, juuri väärinkäsityksien pelosta, mutta nyt Raamattua tutkittuaan hän on tullut siihen tulokseen, että osa Jumalan ajatuksia voi hänenkin kauttaan välittyä muille ihmisille.

Professorin puheenvuoro sattui entisen kuritushuonevanki **Aake Lahden** jälkeen, jolloin professori totesi, ettei hänellä ole elämässään niin dramaattisia tapahtumia kuin Lahdella. Joka tapauksessa hän puhui vakuuttavasti materialististen arvojen silmittömästä palvonnasta ja epäkristillisten arvojen törkeästä kauppaamisesta.

KAUPPA SE ON JOKA KANNATTAA

Liemolan veljekset ovat siirtyneet vihannesten pariin oikein tosissaan. Lisää myyntimiehiä otetaan Vihannestalo Ky. **Lasse Liemolan** palvelukseen. Ilmoituksessa kerrotaan myöskin että firma on perustettu vuonna -70, henkilökuntaa on 20 ja että ensi vuodeksi on budjetoitu 5 miljoonaa markkaa. Ne, jotka ovat huolissaan siitä, elättääkö **Carola Joria** vaiko Jori Carolaa, voivat kai todeta, että taitaa olla ihan miten vaan. Vihannesjuttu menee hyvin, ja hyvin menee myöskin Carolan laulut silloin kun laulattaa.

KYLLÄSTYI KOTIMAAHAN

Pariisin oppaana tunnettu **Leila Lintula** myi neljän vuoden työn jälkeen kahvilansa ja muutti Tampereelta takaisin Pariisiin. Leilan mies kyllästyi suomalaisiin kuvioihin jo vuoden oleskelun jälkeen, ja Leilakin alkoi hiljalleen antamaan periksi koti-ikävälleen. Otti yhden ja sitten toisen opastuksen Pariisiin, ja lopulta ryhmiä kertyi niin paljon, että kahvila häiritsi opastusta. Leilan pikkuinen koira **Bambi** on kaiketikin ylen tyytyväinen olotilaan — onhan sentään toista istua Pariisin hienoimmissa yökerhoissa kuin tamperelaisessa kahvilassa.

KÄÄNNÄ

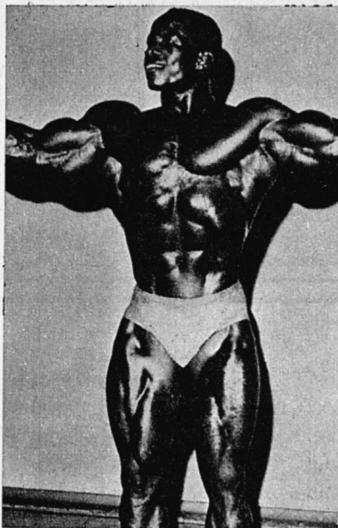
SEURAPIIRI PYÖRII

SEITSEMÄS VUOSI EROTTI

Jääkiekkovalmentajana viime aikoina tunnettu **Raimo Määttänen** toi vuonna -66 vaimokseen Virosta **Astridin.** Kuten tavallista, oli vaimon tänne saamisessa pientä paperisotaa, mutta Raimo onnistui sentään puolessa vuodessa. Näihin päiviin asti on pariskunnan ympärillä ollut hiljaista, mutta nyt tiedetään jo kertoa, että tuo avioliiton vaarallisin seitsemäs vuosi on tehnyt tehtävänsä. Pariskunta eroaa.

KEHONRAKENTAJA MALLIA -71

Kehonrakennuksen SM-kilpailut voitti 40-vuotias **Eino Akkila,** joka aikaisemminkin on loistanut ykkösenä näissä miehisissä "kauneuskilpailuissa". Kyse on mielestäni kuitenkin enemmän muskeleista kuin kauneudesta. Tämä nykyinen Mister Suomi on pituudeltaan 170 cm, painaa 80 kiloa, on hartioistaan (ympäri) 135 cm, rinnaltaan 125 cm, käsivarrestaan 45 cm, vyötäryksiltään 77 cm ja pohkeestaan 41 cm. Luulisi, että herrainvaatehtimon myyjät tulevat epätoivoisiksi, kun tällainen mallikappale tulee ostamaan pukua. Jostakin aina kiristää.

Kisoissa oli mukana seitsemän atleettia. Vetonaulana kilvalle oli paikalle tuotettuna kehonrakennuksen maailmanmestari -71 **Albert Beckles.** Albert on tumma väriltään, ja hyvin kiilloitettuna ja öljyttynä hänen lihaksensa ovat kyllä näyttävämmät kuin Pohjolan Vaaleitten Viikinkien. Beckles on muuten aloittanut uransa painonnostajana ja tuolloin hänen oma painonsa oli vain 67,5 kiloa. Kehonrakennuksella hän on hankkinut painoa 94 kiloa ja muita mittoja sen mukaisesti.

Meidän Mr. Suomemme kauneuden salaisuus on kova harjoittelu — 2—3 tuntia päivittäin, sekä rasvojen ja sokerin välttäminen. Tittelin myötä seuraavat nyt sitten edustukset Sveitsissä järjestettävään Mr. Universum-kilpailuun ja johonkin vastaavaan kilpaan Pakistanissa. Toivotetaanko Onnea Suomen tämän hetken parhaalle kehonrakentajalle?

◁ Albert Beclesin tärkeät mitat ovat tässä: paino 94 kg, hauiksen mitta 51 cm, rinnanympärys 132 cm ja reisi 68 cm. Kaunista.

73 VUOTTA

Tasavallan presidentti **Urho Kekkonen** myöhästyi Mansikkalan uuden ja komean sillan vihkiäisistä 3.9. Hänellä oli myöhästymiseensä anteeksiannettava syy — hän juhli yhdessä Neuvostoliiton pääministerin, **Aleksei Kosyginin,** kanssa 73-vuotissyntymäpäiväänsä. Shampanja noudettiin Ensoon Imatralta.

VAIMONI EI YMMÄRRÄ MINUA

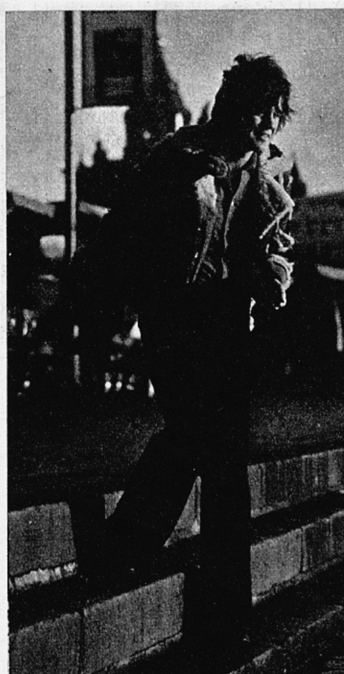
Suomen epäonnisin TT-ajaja **Kaarlo "Ante" Koivuniemi** voi pistää osan epäonnistumisistaan vaimonsa syyksi. Vaimo ei kuulemma ole ollut ymmärtäväinen, vaan on pistänyt avioeropaperit vetämään kesken kilpailukautta. Ante on väärinymmärrettynä hakenut lohtua Helsingin puolesta. Hänet on nähty viime aikoina toimittaja **Kati Vaskon** hellässä hoivassa.

NUORESSA VARA PAREMPI

Nuoret miehet näyttävät olevan valttia. Nykyaikana näyttää olevan muotia, että ikäeroa on ainakin kymmenen vuotta miehen eduksi. **Annikki Kariniemi** aloitti aikanaan oikein reilusti tämän villityksen, läheltä piti, ettei tullut syytetyksi lapsenryöstöstä. Annikilla on nyt ikää 60 vuotta ja hänen **Taistonsa** on saavuttanut 29 ikävuotensa. Seurustelu alkoi jo Taiston koulaikana, jolloin hän oli 16-vuotias.

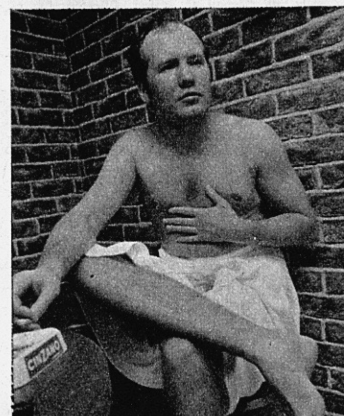
Teija Sopasen ja hänen **Purtsinsa** ikäero ei ollut kuin kymmenen vuotta, mutta ihmettelemistä siinäkin riitti. Teijaa kun pidettiin fiksuna ja järkevänä naisena ja Purtsia vain pojankoltiaisena. Avioeronsa jälkeen Teija on kiinnittänyt edelleenkin huomionsa nuoriin miehiin. hänen seuralaisensa ovat tuon kymmenen vuotta nuorempia. Taiteilijaksi mainittu **Raimo Kantanen** ja näyttelijät **Seppo Kolehmainen** ja **Bo Andersson** ovat tiiviimmin pitäneet seuraa.

Aira Samulin ja hänen aviosiippansa **Ekku Peltomäki** vähättelevät melkein kahdenkymmenen ikävuoden eroa samoinkuin kampaaja **Vuokko Mattila** ja hänen **Timonsa. Hillevi Pöyhönen**, tunnettu seurapiirirouva ja kaunotar, aikanaan Moulin Rougessa Pariisissa sääriään heilutellut, on lähetellyt viimeaikoina postikortteja Lontoosta. On kuulemma ihanaa. Hänen seuralaisenaan on perheen taloudessa asunut ceylonilainen 22-vuotias opiskelijapoika, joka isännän poissaollessa iski emännän. Ikäeroa parille kertyy tuo parikymmentä vuotta. YHTEISTÄ näille kaikille pareille on paitsi se, että naiset ovat vanhempia, myös se, että he ovat tunnetumpia kuin kylkeensä liimautuneet sankarit. Poikkeuksen muodostavat tunnetun keittiömestarin **Lasse Vuorelan** talousopettajavaimo **Suli** ja hänen poikaystävänsä. Kumpikaan ei ole julkkis. Lasse Vuorela tunnetaan Safarin ja Intercontinentalin keittiömestarina. Nykyisin hän mestaroi Tukholman ja Helsingin välillä risteilevässä laivassa. Vaimolle ja tämän poikaystävälle jäivät molemmat tyttäret komea omakotitalo Porvoossa, auto, lasikokoelma jne. Lasselle jäivät velat.

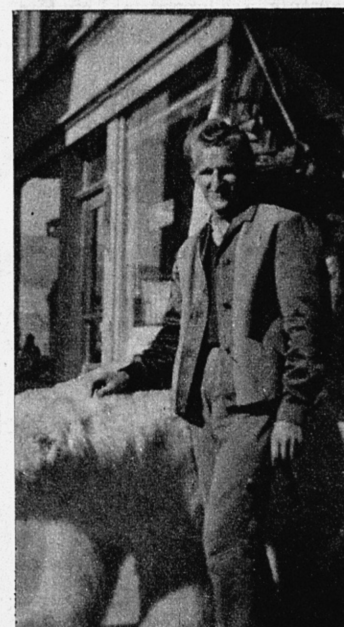

△ Melkein kaksikymmentä vuotta ikäeroa on Aira Samulinilla ja hänen Ekullaan — Ekun eduksi.

▽ Purtsi oli jonkin aikaa aviossa itseään 10 vuotta vanhemman Teija Sopasen kanssa.

▽ Annikki Kariniemen Taisto on vaimoaan reilut 30 vuotta nuorempi.

AVUTONTA RATSASTUSTA?

Jos joku vielä tulee sanomaan minulle, että viisiottelija **Risto Hurme** on muka huono ratsastaja, niin en takaa, mitä sanon. Näin kävi nimittäin Lahden ratsastuskilpailujen yhteydessä. Risto oli siellä katsomassa muiden suorituksia, ja joku ratsastaja siinä sitten heitti arviointinsa Riston kyvyistä. Vain paria viikkoa myöhemmin saatiin lehdistä lukea, että Risto oli saanut maksimipisteet nykyaikaisen viisiottelun MM-kisoissa - ratsastuksessa. Kun kaveri vielä ratsastaa arvonnan perusteella saadulla ihan oudolla hevosella, on kyllä kyse muustakin kuin pelkästä tuurista. Kokonaiskilpailuissa Risto sijoittui neljänneksi.

Ristoa olisi kaivattu mielestäni suomalaisen ratsastuksen SM-kilpailuissa. Jospa hän olisi pystynyt tekemään jotakin jännitystä juttuun, jossa vain kourallinen vanhoja tekijöitä havittelee titteliä. **Christopher Wegelius** taisteli oman itsensä kanssa ensimmäisestä ja toisesta sijasta. Luulisi hänelläkin olevan tylsää, kun on jo niin paljon muita varmempi ja kaiketi myös parempi.

Ratsastuksen piirissä on myös huhuttu romanssista. **Päivi Paunu** visiteerasi laulun merkeissä Airiston lomahotellissa ja tutustui siellä uudelleen hevosiin. Lapsena hän on kuulemma ratsastanut. Samalla hän tutustui myös **Kristian Maunulaan,** joka ratsasteli niissä kuvioissa. Kun Päivi sitten ilmaantui Ypäjän suuriin kilpailuihin katselijaksi, yhdistettiin hänet oitis Kristianiin. Turhaan . Päivi oli liikkeellä ravintoloitsija **Olavi Tuunaisen** kanssa. Olavi puolestaan omisti yhden niistä hevosista, joilla Kristian sattui kilpailemaan. Sitäpaitsi Kristianilla on ihan vakituinen.

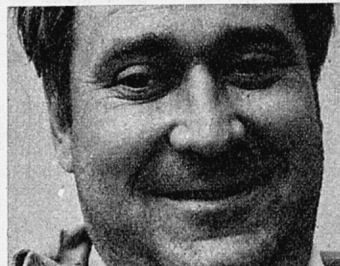
UUDET JA ENTISET YHDESSÄ

Onnellisia perheitä näyttää olevan töissä TV-2:ssa. Sopu on mitä melkoisin, vaikka saman katon alla työskentelevät sekä ex-vaimo että nykyinen. Näin ainakin ajankohtaistoimituksen **Karhun Matin** kohdalla on. Entinen vaimo **Eija Karhu** toimii tiedotussihteerinä, nykyinen vaimo **Kisse (Kristiina)** löytyi kuvaussihteerin paikalta, jonne hän luultavasti palaa, kunhan perheen esikoinen ilmaantuu maailmaan. Riitoja ei ollut myöskään ohjaaja **Jarmo Porolan** ja hänen vaimonsa **Krassun (Kristiina)** välillä, vaikka pariskunta erosikin aikanaan. Krassu jatkoi työtään meikkipuolella kuten ennenkin. Muutamia vuosia he jaksoivat olla yksin, mutta nyt sitä sitten ollaan jälleen yhdessä. Yhdessä — työtovereina — ovat nyt myös toimittaja **Esko Leimu** ja hänen ex-vaimonsa, joka hiljakkoin sai kiinnityksen kakkosen meikkiin. Esko on onnellisessa avoliitossa **Kirsi Arajärven** kanssa (Eero Melasniemen ex-vaimo). Kirsillä ja Eskolla on 1/2 vuoden ikäinen Timo, joka on tietysti isänsä silmäterä. Tytär ensimmäisestä avioliitosta on hillittömän ylpeä uudesta pikkuveljestään. Kirsi ei ole toimessa TV:ssä vaan ravintola-alalla.

KÄÄNNÄ

SEURAPIIRI·PYÖRII·

VANHAN KAHVILA on paikka, jonne kannattaa poiketa silloin, kun tuntuu, ettei mitään tapahdu. Siellä istuvat opiskelijat, nuoret taiteilijat ja runoilijat, pyrkivät valtiomiehet (tulevat), erilaisista yhteiskuntapiireistä lähtöisin olevat yrittelijät ja taiteelliset romaanit. Siellä ratkotaan yhteiskunnallisia ongelmia, talouspolitiikasta kinataan ja siellä näytetään selviteltävän myös aviolliset kysymykset.

HANNU SALAMA nähdään **Irma**-rouvansa kanssa yhä harvemmin näissä ympyröissä. Kaukana ovat Hansan kuuluisat kekkerit, Hannu osallistuu nykyään keskusteluihin harkitsevana ja arvossapidettynä kirjailijana, jonka sanaa kuunnellaan.

OJAHARJUN JORMA sensijaan osallistuu. Hän on aina seuransa keskipisteenä joko Vanhalla tai Kosmoksessa. Syksyllä ilmestyy hänen runokirjansa, joka jo Vanhan seurapiireissä tunnetaan. **Lefa Färding** harrastaa ja mietiskelee salattuja maailmoita. Vanhalla häntä ei ole nähty , sillä hän on pistäytynyt ajatuksineen Sveitsiin. Uusi runokirja on tulossa.

METTA MÄKINEN sensijaan näkyy. Laivanrakentaja, kuvanveistäjä ja taidemaalari samassa persoonassa. Hän osallistui hiljakkoin yhteisnäyttelyyn Helsingin Taiteilijain toimintakeskuksessa asettaen esille mm. veistoksia, jotka rohkeudessaan saivat miesten tunteet värisemään. Niin hän on itse asiasta kuultuna sanonut.

ULF QVIKSTRÖM, runoilija ja kääntäjä, on muuttanut pois kotoaan ja asuu nyt **Matti Hakalan** huoneistossa Pursimiehenkadulla aivan **Jomppa Ojaharjun** naapurina.

JUHANI HARRI, taiteilija, joka nykyään taidetaan tavallisissa piireissä tuntea parhaiten siitä, kun kerrotaan hänen olevan **Pii Sarpanevan** seuralainen, on varovainen ja hienostunut. Harvoin hän istuu muiden kuin ystäviensä romaanien seurassa. **Veijo Baltzar,** kirjailija, näyttää olevan läheisin ystävä.
ANJA POUKKULA on niitä harvoja tyttöjä, joille nämä piirit antavat arvostusta. Toimittaja Poukkulan ajatuksia tosiaan kuunnellaan.

ERKKI VUORELA, runoilija, täyttää 60-vuotta ja sen kunniaksi julkaistaan kokoelma runoja. Syntymäpäivälahjakseen Vuorela odottelee tapaamista kuuluisien tähtien **Sophia Lorenin** ja **Gina Lollobrigidan** kanssa. Vuorelan italialainen tuttava, arvovaltainen professori **Purificato,** on luvannut järjestää kirjailija Vuorelalle haastattelutilaisuudet, mikäli diivat sattuvat olemaan suopeita ajatukselle.

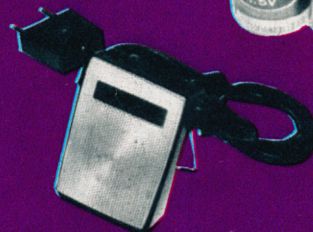
LA CUMPARSITA **Lempi Heinosen** laulamana on tango, jota jäi kaipaamaan Helsingissä järjestetyssä Tangoillassa. Laulun toi maahan aikanaan **Olavi Nyberg,** joka silloin kuljeskeli Euroopanmatkoilla korvat avoinna. La Cumparsita miellytti Olavia ja hän toi sen silloiselle oppilaalleen (30—40-luvulla) Lempi Heinoselle, (tuolloin vielä Kekäläinen). Laulu oli oikea jymymenestys. Niinpä yksinkertaisesti ihmetyttää, ettei Lempiä näkynyt noissa tangon muistelojuhlissa.

KLAUS SALIN ja **ORVOKKI SIPONEN** olivat hekin aikanaan luomassa La Cumparsitan mainetta. Lauluhan kuului **Serp'in** kuuluisaan "Vetoketju"-revyyseen. Orvokki ja Klasu tanssivat silloin tuota tangoa sellaisella tyylillä, että se todella vetosi katsojiin. Olisi varmasti vedonnut vieläkin. □

10 PÄIVÄN ILMAINEN KOKEILU

MAKEE RADIONAUHURI MENEVÄÄN HINTAAN 449,50

SANYO

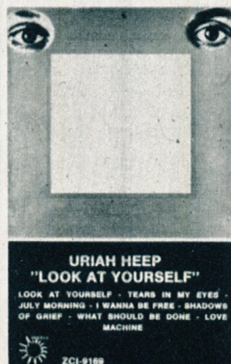
- Automaattinen kasetin pysäytys
- 11 transistoria
- Kaiutin 10 x 6,5 cm
- Huojunta 0,35 % R.M.S.
- Signaali-kohinasuhde 40 dB
- 2 antennia: Ferriittiantenni keskipitkille ja teleskooppiantenni ulalle
- Äänitystason automaattinen säätö
- Verkkovirta- ja paristokäyttöinen
- 6 kpl 1,5 V paristoja ilmaiseksi

Kevyt, kätevä, tyylikäs. M 2410F on kaikkea tätä ja enemmänkin. Se toistaa puhtaasti ja vivahteikkaasti keskipitkät ja ula-aallot. Kääntämällä vivun ääriasentoon saatte siitä kasettisoittimen, jolla voitte soittaa sekä valmiiksi äänitettyjä kasetteja, että äänittää itse joko mikrofonin välityksellä tai suoraan radiosta. Toimii sekä sähköllä että paristoilla. Paristot saatte laitteen mukana ilmaiseksi. Kevyestä rakenteestaan huolimatta siinä on harvinaisen puhdas äänentoisto. Kuunnelkaapa!

Pääsette samalla Fazerin Musiikkikerhon jäseneksi veloituksitta ja saatte vielä kaupan päälle kaksi valmiiksi äänitettyä C-kasettia aivan ilmaiseksi. Saatte valita ne pop- tai kotimaisen musiikin alueelta. Ette maksa penniäkään etukäteen ja Teillä on täysi palautusoikeus 10 päivän kuluessa. Maksu tapahtuu vasta koepäivien jälkeen, mikäli olette silloin laitteeseen täysin tyytyväinen. Käteishinta vain 449,50 (+ postikulut 6,—). Osamaksutapaa käytettäessä vain 61,— kuukausittain.

JOKAISELLE TILAAJALLE 2 KASETTIA ILMAISEKSI

Lähettäkää minulle SANYO M 2410F -radionauhuri sekä ilmaiseksi lupaamanne kasetit 10 päivän palautusoikeudella.

☐ Käteisellä erikoishintaan 449,50 (+ postikulut 6,—).

☐ Osamaksulla: 61,— (+ postikulut 6,—) suoritettava tavaraa vastaanotettaessa ja sitten 7 x 61,— kuukausittain eli yhteensä 494,—. Osamaksutapaa käytettäessä tavara siirtyy ostajan omaisuudeksi vasta viimeisen osamaksuerän tultua suoritetuksi.

Haluan kasetit popmusiikin ☐ kotimaisen musiikin alalta ☐

Nimi ....

Osoite ....

Postitoimipaikka numeroineen ....

Allekirjoitus pakollinen .... Synt. ....
(alle 18-vuotiaalta holhoojan allekirjoitus)

HKI 70 Lupa 21 — Hymy 1. 10.

Vastaanottaja maksaa postimaksun

FAZERIN MUSIIKKIKERHO
PL 16
00701 HELSINKI 70

kuinka kiltti olikaan pikkuneiti Ankrah?

Teksti:
SIRPA NIEMI
Kuvat:
RISTO PORKO, KUVA-VEIKOT

Lukijat muistanevat vielä nokialaisen pankkineidin Sinikka Toivosen, joka 50-luvun alussa herätti valtavaa huomiota suostuessaan vaimoksi ghanalaiselle prinssille, Ardaye Ankrahille. 17-vuotiaan prinsessa Ankrahin vaiheita seurattiin tarkasti. Muutto Lontooseen, lasten syntymät, oikeudessa puitu erojupakka, johon liittyi valkoista orjakauppaa ja vieraita naisia, Sinikan suhteet toisiin miehiin ja lopuksi sopu ja muutto Ghanaan, paluu takaisin Lontooseen, jossa lapset Amanua Korkar Katariina ja Nii Kpakpo Oti Tapio kävivät koulunsa loppuun. Sinikka Ankrah oli eräs kaikkien aikojen suosituimpia vedenneitoja Linnanmäellä ja tänä kesänä saapui äitinsä uraa jatkamaan 18-vuotias Katariina. Ensimmäistä kertaa Katariina pääsi pois äitinsä valvovien silmien alta ja Helsingissä vietetty kesä oli rajumpi kuin mitä tähän asti on haluttu kertoa.

9. 1. 1954 solmitun avioliiton myötä tuli Sinikka Toivosesta koko kansan suosikkiprinsessa, jonka värikästä elämää seurattiin vuosikausia.

Katariina on ylioppilas ja hänen kerrotaan olevan kiinnostunut lainlukemisesta. Lontoossa vietetty aika on kulunut Katariinan omien sanojen mukaan suhteellisen rauhallisesti, äiti Sinikka on ollut hyvin tarkka tyttärensä kasvatuksen ja menemisen suhteen.

Katariina saapui Suomeen ystävättärensä Christinen ja veljensä Tapion kanssa ja näyttävä kolmikko sai heti runsaasti ystäviä. Vedenneitohallin villikoiksi luonnehtivat työtoverit Katariinaa ja Christinea. Samoin tyttöjä kehuttiin kilvan näiden reiluudesta ja mukavuudesta.

Tyttöjen maahankutsuja rouva Johanna Seiterä sanoi myös, että tytöt olivat harvinaisen mukavia ja tyylikkäitä. Tosin rouva Seiterä myönsi, että Katariina saattoi joskus riehaantua ystävättärensä kanssa, mutta mitä ihmeellistä siinä on, riehaantuvathan suomalaisetkin nuoret, mikseivät sitten nämä tytöt.

Kuitenkin ne henkilöt, jotka

KÄÄNNÄ

pikkuneiti

seurasivat tyttöjen touhuja Helsingissä ovat hieman eri mieltä näiden väitetystä kiltteydestä.

Katariina asui Fleminginkadulla sijaitsevassa yksiössä, ja jo muutaman päivän jälkeen naapurit olivat täysin kyllästyneitä tyttöjen touhuun. Levyt soivat yökaupalla ja vieraiden liikkuminen rapussa häiritsi.

Toisaalta tämä on ymmärrettävää, sillä tyttöjen työ päättyi klo 23.00 ja vasta tämän jälkeen he saattoivat viettää vapaa-aikaa ystäviensä seurassa ja nämä illanvietot venyivät helposti aamuhetkiin asti.

Helsingin suosituimmat diskot olivat tyttöjen kantapaikkoja, aluksi Adlon ja sen jälkeen Helsinki-club, josta tytöt löysivät ystäviä, joiden rajuissa kotihipoissa he usein vierailivat.

Helsingin Korkeavuorenkadulla sijaitsee eräs suosituimmista jatkopaikoista. Isännyyttä hoitavat Mike Rasmussen ja Mikko Pimiä ja varsin usein tässä poikamiesboksissa pidetään jatkoja klo 04.00 jälkeen, jolloin diskot sulkevat ovensa.

Katariinan juomatavoista on kerrottu, että hän ei koske alkoholiin lainkaan ja minullekin hän kertoi ottavansa vain harvoin muutaman oluen. Siinä kaikki. Kuitenkin näissä hipoissa Katariina oli muutaman kerran siinä kunnossa, että häntä jouduttiin hoivaamaan kylpyhuoneessa pahoinvoinnin takia.

Tässä ei liene mitään ihmeellistä, näinhän tapahtuu monien muidenkin kohdalla, mutta Katariinan kohdalla asia haluttiin pitää visusti salassa. Eihän toki prinsessa Katariina noin käyttäydy.

Eräistä toisista hipoista taas kerrottiin Katariinan pulahtaneen uima-altaaseen vaatteet päällä, vahingossako, olihan Katariina Linnanmäellä tottunut pulahtamaan veteen pikkuisissa bikineissään.

Kaiken kaikkiaan tyttöjen touhuissa löytyi niin paljon oikuttelua ja vauhtia, että on turhaa väittää heitä miksikään pulmusiksi.

Ehkäpä tyttöjen seikkailuja haluttiin salata Sinikka Ankrahin vuoksi, joka oli ollut kovasti huolissaan, kuinka hänen tyttäreensä suhtauduttaisiin Suomessa ja joutuisiko Katariina samalla lailla yleisön arvostelun kohteeksi kuin hän itse aikoineen, lähes 20 vuotta sitten.

Sinikkahan kertoi hyvinkin avoimesti avioliitostaan, sen intiimistä puolista, omista miessuhteistaan ja vilkkaasta elämästään.

Katariina kertoi, että hän oli käynyt äitinsä kanssa hyvin pitkät keskustelut siitä, kuinka hänen tulisi Suomessa käyttäytyä. Lontoossa Katariinan oli ehkä vaikeata elää samalla lailla kuin muiden nuorten, mutta Helsingissä koitti vapaus ja sen mukana pikku seikkailut, jotka tytön erilaisen tempperamentin takia ehkä joskus tuntuivat liiankin raisuilta. □

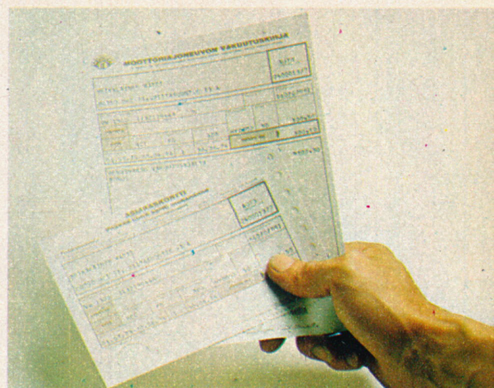

osta

Saat maailman kaikkienaikojen suosituimman auton, josta on olemassa jo noin 17.000.000 hyvää esimerkkiä. Hinta alk. 14.480,–.

ja aja

ja säästä

jo vakuutusmaksuissa. Kuplan autovahinkovakuutus (ns. kasko) kuuluu erittäin huokeaan maksuluokkaan – se siis kannattaa ottaa kaiken varalle.

ja aja

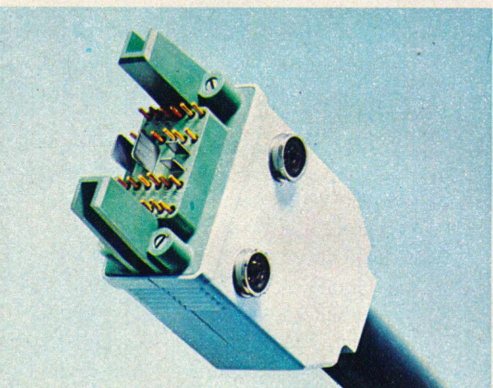

ja säästä

Kupla käy huomattavasti huokeammalla, ympäristöystävällisellä 92 oktaanin talousbensiinillä – kuten kokonaistaloudelliselle autolle sopiikin.

ja aja

ja säästä

VW-huolto diagnooseineen on edullinen ja se tehdään 10.000 km:n/6 kk:n takuulla hyvin 99:ssä VW-huoltopisteessä ympäri Suomea.

ja aja

ja säästä

VW-varaosat ovat edullisia, VW-vaihto-osat vielä edullisempia – 10.000 km:n/6 kk:n takuulla nekin.

ja aja

Kunpa kaikki tässä maailmassa pelaisi yhtä hyvin kuin Kupla.

Juuri kokonaistaloudellisuutensa ansiosta Kupla on saanut lempinimen Talouskone. Ja samasta syystä Kuplan omistaja voi aikanaan hankkia myös muita tarvitsemiaan talouskoneita.

ja aja

JÖRN DONNER

Marina Maria

JATKOROMAANI 10 OSA

Marina otti lentokentällä lämpimän pasteijan ja lasin maitoa.

Hän tiesi, että nykyisin lentokoneissa tarjoiltiin vain kylmiä kinkunviipaleita ja väljähtänyttä kahvia. Mitä nopeammin lentokoneet lensivät, sitä enemmän ne muistuttivat linja-autoa, joka oli lähtenyt kotikylästä kauan sitten.

Marina oli ollut lyhyen ajan toimessa eräässä matkatoimistossa. Mutta palkka oli huono, hän ei viihtynyt tiskin takana ja hän antoi varsin usein virheellisiä junien ja lentokoneiden lähtöaikoja. Tämä oli vienyt huomattaviin vahingonkorvauksiin huolimatta siitä, ettei matkatoimisto ollut muodollisesti vastuussa, mutta he halusivat välttää skandaalia. Marina sai kuukauden palkan ja todistuksen, jonka hän hävitti heti. Hän ei tiennyt, miksi numerot vaihtoivat paikkaa hänen tajunnassaan. Jos lentokoneen oli määrä lähteä kello 18.10, hän ilmoitti asiakkaalle, että se lähti 10.18.

Tämän koneen piti lähteä kello 18.10, mutta se ei lähtenyt kello 18.10. Kukaan ei saanut potkuja siitä. Oli kysymys teknisestä tarkistuksesta, myöhästyneestä yhteyslennosta, sumuisesta säästä tai jostain muusta, mitä Marina ei jaksanut kuunnella. Oli kuitenkin hyvin epätavallista, että myöhästymisen syy ilmoitettiin. Lentomatkustajat olivat tottuneet siihen, että koneet myöhästelivät.

Kun Marina nousi koneeseen kello seitsemän, Sirkka seisoi koneen ovella ja tervehti matkustajia.

— Menikö hyvin? Marina sanoi nähdessään Sirkan, mutta Sirkka oli ehkä hänkin likinäköinen, eikä reagoinut.

Marinalla ei ollut aikaa saada Sirkkaa tunnistamaan itseään, matkustajat tunkivat jo takaa. Sitä paitsi hän ei halunnut tietää, kuinka monta venäjän sanaa Sirkka oli oppinut. Matkan aikana Sirkka meni muutaman kerran ohi, mutta Marina ei kysynyt mitään, ei ottanut liioin vastaan tarjotinta, jolla kylmä kinkunpala tarjottiin. Hän halusi ajatella.

Samana päivänä kun hän lähti, äiti oli soittanut. Isältä oli tullut kortti, tyypillistä, ettei hän kirjoittanut kuluneista 19 vuodesta huolimatta kirjettä. Hän oli Afrikassa, turisteja kuljettavan kalastusaluksen päällikkönä Dar-es-Salaamissa. Hän oli varoissaan ja kysyi, olisiko siinä mitään ideaa, että hän tulisi käymään. Se muuttaisi ehkä heidän elämänsä.

Hän oli lisännyt jälkikirjoituksena menneensä uusiin naimisiin. Siis kaksinnaiminen. Äiti mietti, montako lasta hän oli saanut ja minkä värisiä ne olivat.

Ihonväri. Ehkä Marinan lapsen pitäisi olla keltainen tai musta? Siinä tapauksessa kaikki Pohjolan asukkaat jäivät kuvasta ja silloin piti aloittaa aivan alusta.

Kukaan ei ollut vastassa häntä, kun hän meni tullin läpi. Marinalle oli sattunut usein, että Pertti oli vaihtanut hotellia. Siksi hän istui penkille ja ryhtyi lukemaan tanskalaista naistenlehteä. Joka maassa oli omat kansikuvahenkilönsä, mutta muissa pohjoismaissa heitä oli helpompi löytää kuin Suomessa, koska muualla oli kuninkaallisetkäytettävissä. Kuitenkin artikkelit olivat oudon samanlaisia. Marina lukikin horoskoopin saadakseen vihjeen seuraavista kahdesta vuorokaudesta. Horoskoopit houkuttelivat aina jollakin uudella,

joka odotti kulman takana, vieras mies tai nainen, käänne ja toivomus, kuin veikkaustoimisto kertomassa onnekkaan voittajan rikkaudesta.

Marinalla ei ollut mitään sitä vastaan, että hän istui yksin ja odotti. Siksi hän hämmästyi, että kokonainen tunti oli kulunut, kun mies tuli puolijuoksua ja pyysi anteeksi puhuen kokouksesta, liikenneruuhkasta ja odottamattomasta puhelinsoitosta, jotka kaikki olivat ilmeisesti sattuneet samalla hetkellä.

— Sinulla taitaa olla joku ruuvi irti, Marina sanoi taksissa.

Marina arvioi huonosta laskupäästään huolimatta Pertin itseensä tekemien sijoitusten määrän vähintään 15 000 markaksi, jättämällä huomiotta katkaistut sukset Cranssissa, Pertin rikkomat puhelimet ja Lontoon Cityssä saatu ylinopeussakko. Joko Pertillä on huono omatunto rahojensa takia, Marina ajatteli, tai sitten hänellä ei ole minkäänlaista suhdetta rahoihin. Jälkimmäinen oli ehkä oikea vaihtoehto, koska liiketoimet, joiden parissa hän työskenteli, sivusivat miljoonia markkoja ja Marina taas joitakin satasia.

Hän oli todella onnistunut saamaan huoneen kahdennestakymmenennestä kerroksesta kuten oli luvannut. Hän oli ostanut kehäkukkia, koska hän tiesi, että Marina piti niistä. Kylpyammeen reunalla oli pullo juuri sitä kylpyöljyä, jota Marina mieluimmin käytti. Mutta kaikkein parasta oli, että Pertti oli ostanut hänen suosikkiviskiään, J&B:tä, magnumpullon, jonka hän oli pannut television päälle.

— Mitä tämä kaikki huomaavaisuus ja ystävällisyys tarkoittaa? Marina sanoi, kun he istuivat kylpyammeessa.

— Ei mitään, kuinka niin? Minä vain ajattelin, että sinulla olisi hyvä olla.

— Yleensä sinä aina unohdat.

— Eikö se ollut hyvä, että muistin tällä kertaa.

— Sinulla on jotain mielessä. Kerro nyt. Muuten minä lähden kotiin.

— Asia on niin, että, Pertti sanoi ja keskeytti. Hän laski viskilasin kädestään, painoi päänsä vaahtokylpyyn ja suuteli Marinan vatsaa. — Asia on niin, että minä olen pettänyt sinua.

— Mitä sinä tarkoitat? En minä ole koskaan pyytänyt, että sinä olisit sillä tavalla uskollinen paitsi silloin kun me olemme yhdessä.

— En minä ole ruumiillisesti sinua pettänyt. Minä olen pettänyt sinua ajatuksissani.

— Tarkoitatko unelmissa?

— Tarkoitan, minä olen alkanut uneksia, että olen naimisissa.

— Sepä hauskaa. Ja kuka on se valittu?

— Mitä sinä tarkoitat?

Pertti oli loukkaantunut Marinan rauhallisuudesta.

— Etkö sinä muista, että sinä olet kerran selittänyt, millainen sinun naisesi pitää olla? Hiltonissa New Yorkissa, kun me pysyimme koko illan huoneessa sen takia etteivät sinun housusi tulleet ollenkaan takaisin, kun sinä olit lähettänyt ne prässättäväksi. Sinä sanoit, ettei sinusta tule vaimoa, sinä olet vain rakastajatar. Se oli minusta hyvä. En minä halua sinun vaimoksesi.

— Mistä sinä sen tiedät? Et sinä voi sanoa noin.

— Kyllä voin. Nyt noustaan pois.

— Pois?

— Niin, pois.

Marina oli hyvin päättäväinen. Hän pesi heidät molemmat vaahdosta, huuhteli heidät suihkulla ja kuivasi Pertin. Pertti katsoi häntä odottavasti, hän näpäytti Pertin penistä, kun mies alkoi käydä liian odottavaksi.

Sitten Marina vei hänet kuin kiltin lapsen ikkunan ja kevään tuoksun luo, lentokoneita laskeutui ja nousi, autojen valot olivat pitkiä kiiltomatoja kaduilla.

— Sinä olet liian pitkä ja iso, Marina sanoi.

— Ei, mies sanoi.

— Sinä tahdot yliotteen. Minua sinä et voita sillä tavalla.

— Emmekö me sovi hyvin yhteen sängyssä?

— Et sinä ole ainoa.

— Niin mutta emmekö me sovi hyvin yhteen?

— Kyllä, mutta sinä olet kummallinen. Minä ajattelen, että mitä sinä olet tehnyt niillä kaikilla kuvilla, joita sinä olet ottanut meistä.

— Se oli vain yksi ajatus.

— Vai ajatus. Jos sinä myyt niitä. Ja kaikki ne kummat alusvaatteet, joita sinä olet ostanut minulle. Ja hieromakoneet. Sinä ja sinun leikkisi.

— Haha.

— Haha itsellesi. Kuinka ihminen voi olla pankkimies ja tuollainen törkymöykky?

— Minä en tiennytkään, että sinä olet niin ahdasmielinen.

— En minä ole ahdasmielinen. Mutta sinä kuule haluat, että sinulla on yhdessä paikassa rakastajatar ja toisessa paikassa vaimo. Joskus minä en tosiaankaan pidä miehistä.

— Et sen takia, että sinä olet samanlainen kuin me.

— Kuinka niin?

— Sinä haluat, että sinulla on kaksi elämää, tai kolme tai enemmän.

— Minä haluan, että minulla on yksi elämä, yksi lapsi ja voin olla uskollinen kuolemaan asti. Siihen sinä et pysty. Sinä olet liikaa matkoilla, sinä olet syntynyt väärän tähtikuvion merkeissä ja sitten sinä olet liian vanha.

— Vuoteessa?

— Et vuoteessa. Minulla on nälkä.

— Niin minullakin. Emmekö me kuitenkin voisi ensin ...

— Emme, ensin me syömme.

He söivät Kong Frederikissä täydellisen sopusoinnun vallitessa. Pertti oli tilannut pöydän, paikka oli kuin nuijalla lyötynä ja Marina vaipui onnelliseen raukeuteen nauttien tanskalaisesta sillistä ja Jensenin snapseista. Vain Pertin kanssa ja vieraalla maaperällä hän osasi humaltua kunnolla, mutta kauniisti, samassa tahdissa kuin Pertti niin että uni ja purkautuminen tulivat samalla hetkellä, uusi nälkä ja taas uusi nälkä samassa silmänräpäyksessä.

Marina olisi antanut Pertille mielellään neuvoja uutta elämää varten.

— Sinun tuleva vaimosi, tietääkö hän, millainen sinä olet?

— Kyllä kai. Mutta hän ei tiedä, että me menemme naimisiin. Sitä paitsi hän on vielä naimisissa toisen kanssa eikä ole muuttanut pois miehensä luota.

— Sama minulla. Lapseni isä ei tiedä vielä asiasta. Sitä paitsi minusta tuntuu että hän ei pidä minusta.

— Tukalaa. Meidän täytyy suunnitella yhdessä, skool. Mitä sinä nyt söisit?

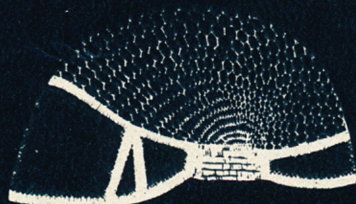
— Sinä saat tilata. Onko sinulla vielä rahaa niihin messinkisiin kynttilänjalkoihin, jotka minun täytyy ostaa huomenna?

— Minun ongelmani on se, että

KÄÄNNÄ

famillen SYYSUUTUUDET nyt tarjoushintaan!

Uusi miellyttävän pehmeä pohjarakenne peruukeissa. Maailman johtavat asiantuntijat muotoilleet peruukit. Ei rullausta pesun jälkeen, KANEKALON keinokuitua.

LIZA N:o 23

Jakausperuukki, siinä on mahdollista käyttää jakausta sivuilla tai keskellä, missä vain haluatte, koska peruukissa on aito "nahkapohja" edessä. Viimeisimpiä uutuuksia. Pituus n. 18 cm. HINTA VAIN 63 MK.

BELINDA N:o 24

Edestä ylöspäin kaartuva peruukki. Ilmava ja kevyt, vain 90 g. Ajaton ja monikäyttöinen malli. Sopii kaikenikäisille. Hiusten pituus n. 12 cm. HINTA VAIN 39 MK.

ANGELICA N:o 19 B

Angelica peruukki on uudella pohjarakenteella varustettu Angelika peruukin "sisko". Se on mannermaisen peruukkimuodin viimeisimpiä linjoja noudattava peruukki. Pituus n. 30 cm. HINTA VAIN 55 MK.

MARYANNE N:o 25

Pitkä, mutta kevyt, vain 115 g painava peruukki. Siinä ilmenee peruukkiasiantuntijoiden mestarillinen jälki. Luonnollisesti kaareutuvat hiukset tekevät peruukista todella kauniin. Hiusten pituus n. 33 cm. HINTA VAIN 55 MK.

Voitte aina asioida myös myymälöissämme: Helsinki, Uudenmaankatu 2, puh. 179990. Mikkeli, Savilahdenkatu 18, puh. 955-10877.

TAKAAMME 10 VRK. VAIHTO- JA PALAUTUSOIKEUDEN.

Jos peruukki ei Teitä miellytä voitte vaihtaa sen toiseen tai palauttaa, jolloin saatte rahanne takaisin.

LIITTÄKÄÄ HIUSSUORTUVA VÄRIMALLIKSI.

Tilauskuponki: Famille, Box 464, 00101 Helsinki 10. Puh. 955-10877 tai 90-179990.

Lähettäkää minulle pikimmiten oheisen hiussuortuvan värinen, ja .... niminen, n:o ..... peruukki. Ellen ole täysin tyytyväinen peruukkiin voin vaihtaa tai palauttaa sen. Palauttaessani saan rahani takaisin.

NIMI ....

OSOITE ....

POSTITOIMIPAIKAN NUMERO ....

POSTITOIMIPAIKKA ....

Postita jo tänään ● Hiussuortuva malliksi!

minulla on liikaa rahaa.

— Voit sinä antaa minulle vähän.

— Sinä et ota.

— En.

Pertti ehdotti, että he kävisivät live showssa, hän oli kuullut huhua, että viranomaiset sulkisivat ne. Marinaa ei kiinnostanut, mutta hän oli valmis tulemaan, jos Pertti haluaisi, tänä iltana. Hän oli pettynyt siitä, että valot sammutettiin, kun joku purkautui. Yleisöä oli vähän ja se vaikutti täysin pitkästyneeltä. Katsomossa istui jokunen turisti ja kööpenhaminalainen, jotka yrittivät peittää mielenkiinnon puutteensa tai mielenkiintonsa. Pertti tinki pääsylipun hinnasta, koska kello oli paljon, ja Marina ajatteli, että talousmiehen luonteeseen varmaan kuului, että hän onnistui aina tinkimään.

Pertti säästi siinä 30 Tanskan kruunua, mutta päivällinen oli maksanut 350.

Kun Marina lähti maasta sunnuntaina illalla hänellä oli muovikassissa juuston ja J&B -pullon loppujen kanssa kynttilänjalat. Kynttilänjalat olivat kuin kivettynyt mutta miellyttävä muisto hänen voimakkaasta, jäntevästä peniksestään, kun se oli parhaimmillaan, perjantain ja lauantain välisenä yönä, lauantaina aamulla aamiaisen jälkeen, lauantaina lounaan jälkeen, lauantain ja sunnuntain välisenä yönä, sunnuntaina aamupäivällä kirkonkellojen kuuluttaessa harrasta ja pyhää tunnetta.

Pertti oli ihanin maatessaan hänen sisässään vailla sijoitussuunnitelmia ja kuumuutta. Hänellä ei ollut ollut ajatustakaan vietellä Marinaa muuten kuin aivan tavallisesti, mutta jokainen kerta tuntui ensimmäiseltä kerralta, ja heidän kummankin ilonsa oli yhtä suuri.

Siksi hän tunsi olevansa lamassa ja pyörällä päästään laskeutuessaan Helsinkiin. Tulli kysyi kynttilänjalkojen hintaa ja tarkasti viskipullon ettei siinä ollut luvattoman paljon ainetta.

Marina sanoi, että kynttilänjalat olivat lahja ja ettei hän tiennyt niiden arvoa mutta kyllä ne olivat varmasti hyvin arvokkaat, ainakin hänelle henkilökohtaisesti.

Hän näki jo silmissään kynttilät palamassa, Pertin muistona. Mutta hän ei ollut aivan varma siitä, vaikka Pertti tulisi, kun kynttilät olisivat palaneet loppuun.

Marina ei nukkunutkaan aamulla, vaan meni konttoriin heti aukeamisaikaan ja sai heti puhelinsoiton, joka yllätti hänet.

Soittaja oli naisen ääni tunnetusta naistenlehdestä. Hän olisi halunnut haastatella Marinaa tämän työstä. Marina ei tiennyt, mistä lehti oli saanut hänen nimensä. Hän oli niin hämmästynyt, että vastasi myöntävästi, he voisivat tavata illalla.

Mutta lehti halusi myös kuvan hänestä konttorissa. Marina jätti äänen odottamaan ja meni konsuli Åken luokse, joka istui vajonneena kirjepinoon ja oli sitä mieltä, että se olisi vain hyvää mainosta.

Hän istui kirjoittamassa, kun he tulivat, kolmissakymmenissä oleva nainen, sukkulan muotoinen vartalo, samanlaiset silmälasit kuin Marinalla, tehokas, puhelias ja nokkava, sekä miespuolinen valokuvaaja, jonka mielestä Marinan ympäristö oli liian yksitoikkoinen. Eikö ollut mitään muuta paikkaa, jossa kuvan olisi voinut ottaa?

Sellaista paikkaa ei ollut.

Marinalla oli kiire, hän ehdotti valokuvaajalle, että tämä ottaisi tarvitsemansa kuvat samalla kun hän teki työtä. Mutta valaistus ei sopinut, hänen pöytänsä ei sopinut, kiinnostavaa kulmaa ei löytynyt.

Tämän keskustelun jatkuessa toimittaja istui nurkassa ainoalla vapaalla tuolilla ja poltti tupakkaa. Marina ei pitänyt siitä, koska konttorissa oli ilmastointilaitteet, mikä tarkoitti, ettei ikkunoita oikeastaan saanut avata, että talvella oli aivan liian lämmintä ja kuivaa ja kesällä liian lämmintä ja kosteaa. Raikas ilma, jonka oli määrä virrata sisään, tuntui sekoittuvan ruoan käryyn ja lemmehtyneen kahvin hajuun. Tämä uusi edistynyt tekniikka oli otettu käyttöön kaikissa uusissa toimistorakennuksissa ja Marina oli sen vuoksi kieltänyt tupakanpolton huoneessaan lukuun ottamatta niitä kertoja, kun konsuli Kalle tuli sisään sikari suussa. Mutta sikarin haju oli parempi kuin savukkeen.

Valokuvaaja pyysi lasillista vettä, hän sanoi olevansa huonossa vedossa sekä krapulassa.

Marina sanoi, että WC:stä sai vettä.

Jonkin hetken hedelmättömästi mietittyään valokuvaaja istui pöydälle ja huokasi.

— Ei tule kuvia.

— Sehän on ikävää, Marina sanoi.

Marina Maria

— Mutta me tarvitsemme hyviä kuvia. Täällä ei tapahdu mitään.

— Ottakaa joku toinen, Marina sanoi.

— Emme me sitä tarkoita, toimittaja sanoi ja toi valokuvaajalle muovimukia. Hän vain tarkoittaa, ettei tässä huoneessa ole hyviä kuvakulmia. Etkö sinä voisi istua pöydälle ja ikään kuin kiskotella niin että me saisimme vähän toimintaa ja vähän seksiä.

— Minä en tapaa istua pöydällä.

— Kai sinä voit kuvaa varten tehdä sen?

Marina istui kirjoituskoneen ääressä, valokuvaaja joi vettä ja ahtautui sitten penseänä huoneen nurkkaan.

— Täällä voisi keksiä vaikka mitä, toimittaja sanoi.

— Vai niin, Marina sanoi.

— Minä otan sitten vain lähikuvia, valokuvaaja sanoi ja siirtyi lähemmäs Marinaa. Hänellä oli samanlainen automaattikamera, jota urheilukuvaajat käyttävät, se surisi ja rapsahteli Marinan kirjoittaessa.

Kun valokuvaaja katsoi olevansa valmis, hän huokasi taas ja kysyi, voisivatko he ottaa yhden kuvan ulkona. Marina sanoi, ettei hän mennyt ulos työaikana.

— Ei kai se niin tarkkaa ole, toimittaja sanoi.

Marina lupasi raskain sydämin tulla illalla. Ennen tätä tapaamista hän palasi keskeytyneeseen työhönsä Harrin kanssa.

Harri oli nyt siinä pisteessä, että hänen hermonsa alkoivat pettää. Hän pakotti Marinan makaamaan välillä aivan liikkumattomana, sitten hän murahteli ja oli hyvin tyytyväinen, ehdotti että Marina auttaisi häntä läsnäolollaan ja henkisellä inspiraatiolla silloinkin kun hän ei tarvinnut Marinaa mallina.

— Vaimosi ei siis tule takaisin?

— En uskoisi.

Marinasta oli sopiva hetki ottaa rahakysymys esiin.

— Tällä hetkellä minulla ei ole yhtään, mutta tulee. Saat minulta vekselin, viet sen yhteen pankin sivukonttoriin, jonka johtajan minä tunnen, ne diskontoivat vekselin ja sinä saat rahat.

Mutta kun Marina lähti, Harri ei antanut mitään vekseliä.

Toimittaja oli asettautunut erään keskustan kapakan kabinettiin. Hän istui edessään lasi ja pieni nauhuri, kun Marina tuli. Oli yksinkertaisempaa käyttää nauhuria, siinä pääsi muistiinpanoista. Toimittaja joi gin and tonicia, Marina otti samaa.

— Minkä takia sinä oikeastaan olet tyypillisessä naisen ammatissa? toimittaja sanoi, kun miespuolinen tarjoilija oli mennyt. Hän

KÄÄNNÄ

levitti suurellisesti ruokalistan Marinan eteen.

— Minulla on sellainen tunne, etten minä olisi sopinut maanviljelijäksi, Marina sanoi.

— Ei maanviljelijäksi, sehän on vanhanaikaista ja koneet hoitavat kohta kaiken, mutta eikö sinulla ole ollut koskaan halua sellaiseen ammattiin, joka poikkeaisi jollain tavalla naisen roolista. Sinä palvelet miehiä, sinun johtajasi ovat miehiä.

— Johtaja johtajana ei merkitse mitään. Naiset ovat usein huonompia johtajia kuin miehet, heidän mielialansa heittelee ja he ovat epäoikeudenmukaisia alaisilleen. Minä tiedän, minä olen ollut työssä yhdessä baarissa, jonka omistaja oli nainen. Palkka on palkka ja raha ei haise.

— Eihän palkka koko maailma ole. Ja mitä palkkaan tulee, niin meillä naisilla palkka on huonompi. Onko se sinusta oikeudenmukaista?

— Minä en haluaisi vaihtaa työtä johtajani kanssa.

— Mutta hänhän määrää, mitä sinä saat palkkaa.

— Kamreeri sen määrää.

— Mutta hänkin on mies.

— Myös varaston kaverit ovat meillä miehiä. Heillä on huonompi palkka kuin minulla.

— Niin niin, toimittaja sanoi ja joi. Hän ei ollut pannut vielä nauhuria päälle mutta ajatteli, että hänen pitäisi tehdä se. Kun tarjoilija tuli, Marina tilasi munakkaan, toimittaja tilasi drinkit.

— Niin niin, tämä tarjoilija on poikkeus ja varastomiehet ovat poikkeuksia, mutta sääntö on se, että me olemme sorrettuja eivätkä he. Mutta meidän pitää ottaa asiat järjestyksessä niin että pääsemme jutun alusta loppuun. Meidän artikkelisarjamme tahtoo tutkia naisen asemaa yhteiskunnassa, me tahdomme osoittaa, että mikään ei ole oikeastaan muuttunut ja että naiset tyytyvät vieläkin mieheen, kotiin ja lapsiin.

— Naiset eivät ole niin yritteliäitä kuin miehet, Marina sanoi. — He eivät halua kilpailla.

— Mitä? Mitä sinä tarkoitat. Emme me tätä voi käyttää.

— Mitä te ette voi käyttää? Useimmat minun tuntemani naiset valittavat kohtaloaan mutta eivät tee työtä niin kovasti kuin miehet. Minä esimerkiksi saisin paljon paremman palkan, mutta minä olen valitettavasti aika tyytyväinen nykyiseen olotilaani.

— Tarkoitatko sinä, että sinä olet tyytyväinen ja hyvillä mielin ja pidät yhteiskuntaa oikeudenmukaisena ja olet sitä mieltä, että naiset saavat minkä ansaitsevatkin?

— Sinä sen sanoit.

— Mutta sehän on taantumuksellista.

— Voi olla. En minä tiedä. Miehistä ja naisista puhutaan liikaa, pitäisi puhua köyhistä ja rikkaista ja pinnareista ja kunniallisista ihmisistä. Toiset ovat yritteliäämpiä kuin toiset. Ja ajattele valtiota, se on työnantajana usein pirullisempi kuin yksityiset.

— Sinä et voi tarkoittaa mitä sinä sanot. Etkö sinä ymmärrä, että jos sinä sanot noin, sinä tuet naisten orjuuttamista. Sinä et saavuta koskaan vapautta.

— Minä olen vapaa.

— Jaa että vapaa! Toimittaja sylkäisi nämä sanat suustaan samalla kun sylkäisi suustaan sitruunankappaleen, joka seurasi gin and tonicia.

— Minä voin tehdä niin kuin haluan, minulla ei ole vaikeuksia miesten kanssa.

— Töissä ja vuoteessa?

— Niin kuin haluat. Kukaan ei ole pakottanut minua tekemään mitään mitä minä en itse halua. Minulla ei ole asevelvollisuutta. Miehet yrittävät olla mukavia ja kohteliaita.

— Mutta se johtuu vain siitä, että sinä olet nuori ja kaunis. Se on vain sitä, että miehet haluavat vaistomaisesti sänkyyn sinun kanssasi.

— Vaistomaisesti? Marina sanoi.

Syntyi outo hiljaisuus.

— He näkevät sinut huorana, toimittaja sanoi sitten. — Tarkoitan siis esineenä, jolla voi käydä kauppaa. Ne haluavat, että sinä olet tyhmä ja menet sänkyyn niiden kanssa.

— Minä haluankin mennä sänkyyn joittenkin kanssa.

— Ymmärrän. Mutta sehän on yksityistä. Yhteiskunnallisesti sinä olet orja ja vuosien kuluessa se tulee aina vain pahemmaksi, kun äkkiä käy niin, ettei kukaan mies näe sinua huorana eikä halua mennä sänkyyn sinun kanssasi.

— Siihen on pitkä aika. Minä ehdin muuttua. Minä voin ruveta sitten mieheksi, yhtä ikäväksi kuin monet miehet ovat.

— Sinulle kai miehet ovat tärkeämpiä kuin naiset.

— Yhtä tärkeitä. Minä en halua olla mies. Minä haluan olla nainen.

— Mikä sinulle on naisena olemisessa niin tärkeää?

— Sukupuoli. Me olemme erilaisia. Minä en tappele enää miesten kanssa, sillä minä tiedän, että he ovat voimakkaampia. Minä en yleensä yritä juosta kilpaa heidän kanssaan, sillä he ovat nopeampia. Miesten 800 metrin juoksun maailmanennätys on viisitoista sekuntia nopeampi kuin naisten.

— Miehet eivät ole sen kestävämpiä kuin naiset.

— Kuinka niin? Minä sanoin, että miehet ovat voimakkaampia.

— Kuule ei, toimittaja huokasi taas ja tuijotti epäluuloisesti tyhjää lasiaan. Tiedätkö mitä? Me emme voi painaa tätä.

— Ettekö?

Marina luki joskus sitä lehteä, johon toimittaja kirjoitti. Siinä oli värikkäitä kodinsisustusohjeita ja hyviä reseptejä, lääkäripalstoja ja horoskooppeja. Mutta pääosiltaan lehti oli täynnä artikkeleita ihmisistä, jotka olivat jo tunnettuja, juoruja partyistä ja kuvareportaaseja juhlista. Tunnettujen ihmisten piiri oli niin pieni, että kaikki viikkolehdet olivat samalla apajalla, käyttivät samoja juoruja, samoja rakkaustarinoita ja kumikasvoja.

— Sinä vastaat täydellisesti sitä klišeetä naisesta, jota minun lehteni yrittää luoda, toimittaja sanoi. — Aivan täsmälleen.

— Ei kai nyt kuitenkaan, Marina sanoi ja vaikeni.

Sitten he istuivat vihamielisen hiljaisuuden vallitessa ja Marina söi. Hän ajatteli kohtaloaan, harhaaskeliaan ensimmäisistä eroottisista kontakteista, kohtaamisesta Helsingin kanssa, ajasta jolloin hän oli vailla asuntoa ja rahaa, tämän hetken suhteelliseen turvallisuuteen. Ei siitä oikein taitaisi tulla juttua lehteen. Hän oli käyttänyt miehiä tietoisena rajasta, joka erotti heidät, eikä hän kuulunut siihen maailmaan, josta lehdet kertoivat, eikä kuuluisi koskaan. Lehtien naiset olivat joko hyväpalkkaisten frakkipukuisten miesten varakkaita vaimoja tai naisia, jotka olivat omistaneet elämänsä työlleen, joka teki heistä miesten huonoja jäljitelmiä. Marina ei osannut ilmaista sitä, mutta hän tahtoi, että naiset olisivat puoleensavetäviä, ja tämä ominaisuus oli kielletty naisten uudessa maailmassa. Marinaa vastapäätä istuva nainen ei ollut puoleensavetävä.

Siitä kenkä puristi. Nämä niin sanotut vapaat naiset yrittivät kaikki tulla miehiksi, yrittivät jäljitellä typerää miesihannetta ja pitivät vaatteita, jotka peittivät niin paljon kuin mahdollista. Ei puuttunut muuta kuin suuret mustat viikset ja käsipunnukset, piippu ja pieni keppi jalkojen välissä, sillä se ongelma olisi poissa maailmasta. Useimmat naiset, jotka taistelivat naisten suuren vapauden puolesta, Marina ajatteli, olivat kastreerattuja miehiä.

— Että tästä tulisi nyt jotain, toimittaja sanoi otettuaan uuden gin and tonicin, — meidän täytyy yrittää puhua ihan arkipäiväisistä asioista. Minun täytyy saada jotakin kirjoitettavaa. Juttu täytyy jättää huomenna. Minä en saa ketään toista kiinni näin lyhyessä ajassa. Minä tein virheen. Minä luulin, että sinä kuulut meidän liikkeeseemme. Sinulla on kai kaikenlaisia harrasteita, työn ulkopuolelle siis. Kai sinä voit kertoa, mitä sinä teet iltaisin.

— Sitä minä en voi.

— Mikset voi?

— En voi.

— Jaha. No otetaan sitten seuraava kohta. Kuinka sinä tulit muuttaneeksi Helsinkiin.

— Minulla oli suhde erään miehen kanssa.

— Ja sitten te muutitte tänne yhdessä?

— Ei. Minä muutin. Hän oli jollain tavalla loppuun kulutettu, kai niin voi sanoa. Mutta se oli ihanaa niin kauan kuin sitä kesti.

Toimittaja kumartui eteenpäin tuolilla ja sulki silmänsä, keinutteli tuolillaan niin että se oli kaatumaisillaan. Hän melkein huusi: vielä yksi minulle.

— Hylättiinkö sinut? hän sanoi lempeästi Marinalle.

— Minua ei hylätä koskaan, Marina sanoi.

Pari päivää myöhemmin palatessaan töistä Marina löysi kirjeen Arvolta.

Arvo valitti, että hän oli unohtanut tyystin Marinan työpaikan, hän ei muistanut muuta kuin että se oli tekemisissä muovin ja viinan kanssa, eikä kaupungissa ollut mitään sellaista liikettä. Hän oli ollut matkoilla, hän oli etsinyt Marinaa Kapakasta, mutta häntä ei ollut siellä, ja Arvo kysyi, olisiko Marinalla aikaa tavata häntä. Hän antoi puhelinnumeronsa ja toivoi että Marina soittaisi.

Marina ei oikein tiennyt.

Marina halusi ottaa ensin selvän siitä, oliko hän terve. Hän oli tilannut lääkäriltä ajan päästäkseen tarkastukseen, röntgeniin, veri- ja virtsakokeeseen ja kaikkiin mahdollisiin kokeisiin, jotka olivat tarpeen, että saataisiin selvä siitä, oliko hän terve nainen.

Kun lääkäri tuli hänen luokseen, hän istui erikoisrakenteisella kuntopyörällä, johon kytketyt mittarit rekisteröivät sydänkäyrän. Hän puuskutti kovasti ja näki, että lääkäri katsoi hänen paljaita reisiään. Lääkäri seisoi kädet ristissä ja seurasi hänen puuskutustaan, hetken kuluttua hän sanoi, että tämä riitti. Apulainen lähti huoneesta ja lääkäri istui mittareiden ääreen. Marina lepäsi polkupyörällä, häntä kutitti eri puolille vartaloa kiinnitettyjen metallilevyjen kohdalta.

— Sinun täytyisi ehkä saada lapsi, lääkäri sanoi ja kohotti katseensa käyristä.

Marina Maria

— Onko minulla terveydessäni jotain vikaa? Marina kysyi.

— Ei terveydessä mitään vikaa ole, mutta sinun ikäisesi naisen pitäisi synnyttää. Se on hyvää voimistelua, tekee muodoille hyvää.

Kuten myöhemmin käyriä analysoitaessa kävi ilmi, hänen sydämensä oli hypähtänyt rajusti näiden lauseiden aikana, vaikka pulssi ja hengitys toimivat muuten moitteettomasti. Se lääkäri, jotka tutki käyriä myöhemmin, ei tiennyt, mitä oli tapahtunut, ja siksi hän suositteli uutta perinpohjaista testiä.

— Minun täytyy hankkia lapselle isä, Marina sanoi sitten.

— Ei kai siinä ole sinulle mitään vaikeutta, sinä vaikutat reippaalta ja hyväkuntoiselta etkä sinä varmasti elä täysin pidättyvästi. Ja kun sinä olet nyt jättänyt e-pillerit, niin kaikki tapahtuu aivan yksinkertaisesti.

Lääkäri vapautti hänet metallilevyistä, seisoi polkupyörän vieressä ja oli mietteliään näköinen.

— Pidätkö sinä naisista enemmän kuin miehistä?

— Siis että olenko minä homoseksuaalinen? lääkäri sanoi uneksivasti. — Joskus olen, joskus en. Kai sinäkin makaat joskus naisten kanssa, vaihtelun vuoksi?

— Ei sillä tavalla vaan että oletko sinä homo?

— Mistä sinä sellaista ajattelet?

— Sinä pidät baletista ja sellaisesta.

— Luuletko sinä, että kaikki jotka pitävät baletista, ovat homoja?

— Eivät kaikki.

— Ollaanpa sitä uteliaita. Jos sinä tahdot saada lapsen, niin sinä tiedät kyllä, mitä sinun pitää tehdä, mutta seksi ei ole samaa kuin lasten saaminen. Jos minä saisin sinut, niin en katsoisikaan kenenkään miehen päälle, mutta minä en usko, että me kaksi sovimme samaan sänkyyn.

— Mistä sinä sen tiedät?

— En minä tiedä, tuntuu vain siltä. Mutta sinä ja joku toinen nainen, se ei olisi hassummaksi.

— Tuletko sinä, jos minä hankin jonkun?

— Kuka se sitten olisi?

— Jos minä hyväksyn hänet niin kai sinä voit luottaa minuun.

— Täytyy ajatella asiaa. Mutta minä en aio ruveta sinun lapsesi isäksi. Mutta sinun pitää tulla minun luokseni heti kun luulet olevasi raskaana.

— Mitä varten sinä et halua isäksi?

— Minulla on jo lapsi toisella taholla.

— Sitten sinä et ole homo?

— Eihän se mitään merkitse. Lapsen tekeminen on maailman yksinkertaisin asia, kyllä sinä sen tiedät. Se voi tapahtua melkein nukkuessa. Erehdyksessä.

— Mutta jos sinä olet tehnyt erehdyksen, niin ei minun tarvitse tehdä puolestani uutta erehdystä.

— Tee kaksi, Marina pieni. Synnytä kaksoset, poika ja tyttö. Tyttö muistuttaa sinua luonteeltaan jossain määrin, poika toista.

— Ei kaksosia saa tilaamalla.

— Melkein saa. Pue nyt että ehdit Harrin luokse. Minä ajattelin tulla mukaan niin että näen kuinka työ sujuu. Ja voit sitten ajatella lupauksiasi.

— Mitä lupauksia?

— Kolmen hengen yötämme.

Marina oli valmis tekemään lääkärin vuoksi poikkeuksen. Hän tapasi Kapakassa joskus lesbolaisia, oli varmaan paras yhdistelmä hankkia sellainen, kun tohtori tulisi tai jos hän tulisi.

Matkalla Harrin luokse lääkäri sanoi, että hän tunsi olevansa kuin freskon kummisetä. Se oli nyt edistynyt niin pitkälle, että osa teoksesta oli siirretty sairaalan seinäpinnalle ja täysin taiteilijan suunnitelmien mukaan niin ettei kukaan saisi selvää kokonaisuudesta. Vihkimiseen oli tosin kuukausi aikaa, mutta Harri sanoi, että eräät ongelmat olivat ratkaisua vailla, hänen täytyi jatkaa työskentelyä Marinan kanssa löytääkseen ainoan oikean ratkaisun.

Lääkäri tutki luonnoksia, kun Marina asettui sohvalle. Lääkäri sanoi Harrille, että tämä oli piirtänyt rakastuneen muotokuvan Marinasta.

— En mitään muotokuvaa, tuhat muotokuvaa, Harri sanoi.

Pankki oli diskontoinut asianmukaisesti Harrin vekselin, mutta Marina sai kirjoittaa oman nimensä kahteen paikkaan, ja se huolestutti häntä. Hän ymmärsi, että ellei Harri maksaisi, hän olisi yksin vastuussa.

Marina esiintyi freskossa useana erilaisena versiona, jonka johdosta hän oli pyytänyt lisää palkkaa, mutta Harri viittasi siihen, että kolmetuhatta markkaa oli kolme kertaa enemmän kuin hän oli maksanut koskaan kenellekään mallille.

Oli totta, että Marina oli luovuttanut vartalonsa melkein kaikille freskon naisille.

— Marinan vartalo ja minun henkeni, Harri sanoi ylpeästi.

— Miksei siinä ole jossain paikassa kahta miestä ja yhtä naista? Marina kysyi.

— Mitä, kuinka niin? Harri sanoi.

— Me vain keskustelimme Marinan kanssa, lääkäri sanoi. — Hän luulee, etten minä pidä naisista. Hän haluaa parantaa minut.

— Sen ymmärrän että kyllästyt kun saat sihtailla heitä työksesi, Harri sanoi. — Minäkin olen kyllästynyt, pahuksen kyllästynyt. Vaimoni väittää omistavansa puolet minun tauluistani ja että itse asiassa hän on tehnyt ne. Ja puhuu tällaisia sillä perusteella, että on huoltanut minua silloin tällöin.

— Teetkö sinä tänään työtä? Marina kysyi. — Minä voin vähän huonosti.

— Ajetaan meille ja katsotaan sen sijaan pornografisia filmejä niin saat vähän vaihtelua. Minulla on tosi hieno kokoelma.

— Äänifilmejä? Harri kysyi.

— Stereofoninen ääni. Joku harraste sitä olla täytyy.

— Minä olen varattu, Marina sanoi.

— Etkä ole sinne päinkään, Harri sanoi. — Sinä vain teet itseäsi tärkeäksi.

Marina otti samettivaatteen ja meni puhelimeen. Hän katsoi Arvon numeron kirjeestä ja otti sen. Arvo vastasi heti, vaikutti yllättyneeltä ja hämilliseltä.

Oliko Arvolla aikaa?

Kyllä hänellä aikaa oli. Milloin vain Marinalle sopi. Milloin Marinalle sopi?

Vaikea sanoa, hän oli aika tavalla kiinni.

Arvo oli myös aika tavalla kiinni. Milloin voisi ajatella?

Vuoden kuluttua tai kuukauden tai nyt.

Marina kai laski leikkiä. Miten olisi nyt?

Oliko Arvo skorpioni?

Ei, hän oli rapu. Miten niin?

Rapu. Ei hullumpaa. Miten siis loppujen lopuksi olisi, vuoden kuluttua, kuukauden tai nyt.

— Älä puhu enää, Harri huusi. Siis nyt.

— Minä en tunne häntä, Marina sanoi autossa, kun he ajoivat lääkärin luokse. Minä olen tavannut hänet vain yhden kerran. Mutta teille tekee hyvää, kun tapaatte uusia ihmisiä niin että pääsette tuijottamasta toinen toisenne homeisia naamoja.

— Minulla käy kolmekymmentä potilasta päivässä, lääkäri sanoi. — Jos sinä haluat nähdä homeisia naamoja, niin tule vastaanotolleni.

— Minä en halua tavata ketään pirun ekonomia, Harri sanoi.

— Ei sitten, Marina sanoi. — Minä odotan ovella, niin pääsette näkemästä häntä.

JATKUU

SAIRAALLOINEN MUSTA-SUKKAISUUS

Sarjamme 1. osa käsitteli pakkoneurooseja, joista sittemmin kehkesi Hymyn palstoilla vähäistä sananvaihtoa ja liki riidankähinääkin.
Nyt kerromme lupauksemme mukaisesti mustasukkaisuudesta. Ei kuitenkaan normaalista kaikille tutusta mustasukkaisuudesta vaan mustasukkaisuudesta, josta on kehittymässä tai jo kehittynyt psykoosi.
"Kyllä mun järki kestää sun huoraamisen mut syrän pakahtuu." Näiden arvoituksellisten sanojen selitys löytyy sekin tästä artikkelista, joka muuten kumoaa monia vanhoja käsityksiä mustasukkaisuuden olemuksesta.

ARKIPÄIVÄN PSYKOPATOLOGIAA OSA 2

Tällä kerralla kerron teille hiukan mustasukkaisuudesta ja sen aiheuttajista ja päätän artikkelini eräaseen hyvin karmaisevaan mutta tosiperäiseen esimerkkiin mahdottomuuksiin ajautuneesta mustasukkaisuudesta.

Mustasukkaisuutta on montaakin eri lajia, sillä äiti voi olla mustasukkainen pojastaan tai veli sisarestaan. Nyt on kumminkin kysymys sellaisesta sairaalloisesta mustasukkaisuudesta, joka värittää vaimon ja hänen aviomiehensä välejä eikä niinkään harvoin.

Mustasukkaisuudesta on olemassa monia vääriä käsityksiä, yleisimpiä niistä luulot, että

1) mustasukkaisuudesta kärsivät enemmän naiset kuin miehet,

2) mustasukkaisuus on pohjimmaltaan harmiton ja hiukan naurettava tunne,

3) mustasukkaisuus imartelee sen kohdetta,

4) mustasukkaisuuteen on aina olemassa todellinen mutta tarpeettomasti paisuteltu aihe,

5) mustasukkaisuuden herättäminen ehdoin tahdoin on omansa vahvistamaan aviollisia siteitä,

6) mustasukkaisuus pohjautuu ja imee elinvoimansa rakkaudesta ja

7) vaikeakin mustasukkaisuus on järkipuheilla parannettavissa.

Suoritettujen tutkimusten mukaan ja tilastojen valossa mustasukkaisuus on kuitenkin tosiasiassa enemmän miesten kuin naisten sielunvamma ja mustasukkaisuusparanoiaa, jolla tarkoitetaan sairaalloista harhaluulon-muodostusta, esiintyy miehillä kaksi kertaa enemmän kuin naisilla.

Naiset tosin paljastavat tunteensa miehiä herkemmin. Mutta niin kuin heidän rakkautensa ja vihansakin, on myös heidän mustasukkaisuutensa yleensä affektin-omainen, päältä katsoen raju ja näyttävä mutta tosiasiassa sittenkin ylen pinnallinen ja kestoltaan lyhyt mielenliikutus.

Mies sen sijaan pyrkii tavallisesti salaamaan mustasukkaisuutensa sivullisilta pitkään koska hän ei pidä sitä maskuliinisena, mutta hänen mustasukkaisuutensa on kauan kestävää, sitkeätä, jurnuttavaa. Vielä senkin jälkeen, kun mustasukkainen suhde on katkennut avioerossa ja nainen jo ilakoi uuden löytönsä sylissä, ei mies suinkaan ole unohtanut kokemaansa loukkausta mikäli hänen entinen vaimonsa on ollut uskottomuuteen syypää; koko onneton tapaus kaivaa miehen mieltä vuosikausia ja hän saattaa hautoa kostoa jopa lopun ikänsä.

Kaikista murhista, joiden motiivina on ollut mustasukkaisuus, suorittavat miehet valtaosan.

Jo se murheellinen asia, että henkirikoksia mustasukkaisuudessa ylipäätään tehdään, osoittaa mustasukkaisuuden olevan kaikkea muuta kuin "harmiton" tai naurettava. Se lienee kaikista inhimillisistä tunteista tuskallisin ja kiduttaa uhriaan öin ja päivin.

Mustasukkaisuus saattaa olla sen kohteelle aluksi mieluistakin, pidetäänhän hänen menemisistään ja tulemisistaan niin suurta meteliä, hän siis merkitsee jollekulle jotakin kovin tärkeätä. Mutta kun mustasukkaisuus vanhetessaan syövän lailla pahenee ja saa uusia metastaaseja niin sanoakseni, myrkyttyy ennen pitkää myös mustasukkaisuuden kohteen elämä. Ei ole kovinkaan kauan mitenkään imartelevaa olla ainaisen vakoilun ja silmällä pidon esineenä. Ja kaukana on miellyttävyys niistä kuulusteluistakin, joihin mustasukkainen mies vaimonsa vähä väliä alistaa. Näissä uupumattomissa tutkinnoissa esitetyt kysymykset ovat lähes vakioita, niin tuttuja niin monille naisille:

Kuka soitti sinulle? Mitä tuo äijä sinulle hymyilee? Minne taas olet menossa? Missä nyt viivyit? Miksi olet vaihtanut parfyymiasi? Ketä miellyttääksesi tuommoisen leningin olet ostanut?

Ettäkö mustasukkaisuuteen olisi ehdottomasti aina aiheellinen syy?

Eipä olekaan. Mustasukkaisiksi ei tosin synnytä mutta mustasukkaisuuden siemen kyllä saadaan jo lapsuuden olosuhteissa. Tämä "siemennys" tapahtuu kasvattamalla lasta yli-ankarin menetelmin, hänen on käsketty tukkia suunsa viisaampien puhuessa, hänen käytöstään ja edistymistään on ivaillen vertailtu parempien lasten kehitykseen, hän ei ole juuri koskaan saanut osakseen riittävää huomiota eikä tunnustusta mistään senkään vertaa.

Tällaisista kodeista lähtevistä nuorukaisista kehittyy juuri niitä mustasukkaisia aviomiehiä, jotka joka tilanteessa näkevät muut miehet kilpailijoinaan, ne ovat häntä itseään komeampia, seksuaalisesti häntä pätevämpiä; mustasukkaisessa aviomiehessä ei ole hänen oman käsityksensä mukaan samanlaista seurallisuutta, lumoa ja hohtoa eikä viettely-voimaa kuin toisissa.

Ja kun sitten näin on, jokainen ymmärtää, miten mustasukkaisuus ei olekaan osoitus rakkaudesta jotakin kohtaan vaan se on osoitus omasta alemmuuden tunteesta. Ja niin monasti mustasukkaisuuteen vielä kuuluu se itserakas käsitys, että mustasukkaisen aviomiehen omistusoikeutta on loukattu tai hän uskottelee itselleen sitä loukatun. Kukaan ei katso varasta mielisuosiolla, kaikkein vähiten sellainen asianomistaja, joka luulee vaimonsa ruumiin ja sydämen varastetuiksi.

Onneton on se vaimo ja perin vähän ihmissielua tunteva, joka pyrkii itse herättämään miehessään mustasukkaisuutta kuvitellessaan sen olevan osoitus miehensä kiintymyksestä, jonka aitoutta hän on saattanut epäillä. Kun mustasukkaisuuden hillittömät voimat kerran on laskettu liikkeelle, aiheettakin, mikään ei niitä enää pysäytä. Yhä fantastisempiin kysymyksiin saa vaimo piankin varautua vastaamaan niin kuin hänen on varauduttava siihenkin, että mikään puolustelu, jälkikäden selittely ja viattomuutensa todistelu ei saa hänen miestään enää mistään vakuuttuneeksi. Kun usko ja luottamus ovat menneet, ovat ne menneet tavallisesti iäksi.

Myöhästynyt bussi tai mikä muu tahansa vähäinenkin poikkeama vaimon menojen ja tulojen aikataulussa on mustasukkaiseksi herätetyn miehen mielestä vain tekosyy ja valhe. Vaimo onkin ollut tapaamassa rakastajaansa, sillä "mihin huora osastaan pääsee". Miten tuttu tämä lause onkaan tuhansille aviovaimoille.

Kuten sopiva ärsyke voi laukaista minkä tahansa muunkin mielitaudin, niin voi mustasukkaisuus-paranoiakin miestä varomattomasti käsiteltäessä puhjeta latentista piilopaikastaan sielussa ja muuttua kenen tahansa havaittavaksi, myös sivullistenkin. Näin tapahtuu viimeistään silloin, kun mies mustasukkaisuudessaan tappaa joko itsensä tai vaimonsa tai itsensä ja vaimonsa tai vaimonsa ja itsensä lisäksi vielä vaimonsa rakastajankin — viattoman sivullisen.

Tällaisen mustasukkaisuus-harhaisen aviomiehen olettaman rakastajan ei aina tarvitse olla mikään muhkea uros, vähäpätöisemmänkin näköinen vieras kelpaa epäluulojen kohteeksi. Vieläpä mustasukkainen mies uskoo joskus vaimollaan olevan lesbolainen suhde, että tämä on siis naisrakastaja tai että vaimo himoitseekin alaikäisiä, rajatapauksissa omia lapsiaankin. Tämä on normaalista ihmisestä jo uskomatonta mutta jälkimmäisetkään harhat eivät ole ollenkaan harvinaisia.

Merkkejä vaimonsa uskottomuudesta sairas mies näkee ja havaitsee kaikkialla: vaimon vagina on muka viime aikoina suurentumistaan suurentunut vieraiden sitä käyttäessä ja prof. von Bagh kertoi kerran minulle häntä haastatellessani hoidossaan Oulun keskusmielisairaalassa olleen miehiä, jotka olivat varmoja kuinka vaimolla kävi joka ainoa yö vieraita miehiä, ei vain yksi vaan useampiakin. Tämä on sitäkin käsittämättömämpi harha kun potilaat nukkuivat vaimojensa kanssa kukin samassa huoneessa ja samassa aviovuoteessa.

Mutta piintynyttä mustasukkaisuutta ei järkipuheilla miksikään korjata ja näinhän on muunkinlaisten harhojen laita.

Alttiutta mustasukkaisuuteen lisäävät erilaiset ruumiin- ja ihan erityisesti aisti-vammat kuten sokeus tai heikkokuuloisuus. Kun kuuro ei kykene erottamaan, mistä hänen vaimonsa vieraan miehen kanssa keskustelee, hän voi päätellä heidän vaihtavan lemmenvakuutuksia tai sopivan siitä, missä ensi kerralla kohdattaisi. Näitä mustasukkaisen kuuron hypoteeseja eli päätelmä-rakennelmia tukevat ja pönkittävät vielä mahdollisesti hymyilevä vaimo tai osapuolten toisilleen "suomat" katseet.

Itselläni on tämmöisestä tapauksesta muutaman vuoden takaa erikoisen kiusallinen muisto. Olin viettämässä lomaani maalla ja kesämökkini omistaja oli sodassa vioittanut kuulonsa. Tuota pikaa hän pääsikin selville, miten muhinoin hänen vaimonsa kanssa ja lopulta hän ajoi minut aseella uhaten perheineni pois paikkakunnalta kesken vuokra-kauden. Miten sitten olin muhinoinut hänen vaimonsa kanssa? Mm. kyselemällä voisiko jostakin lähitalosta ostaa mansikoita, oliko tilan järvi kalainen yms. Säälistä en ryhtynyt jälkeenpäinkään rettelöimään miehen kanssa vaikka hän kyllä piti etukäteen maksamani vuokrarahat palauttamatta niistä penniäkään.

Vielä surkuteltavampi on sellaisen miehen osa, jonka näkönsä menettäneenä on muovattava kuva ympäristön tapahtumista pelkän kuulonsa varaan. Vuoteen narahdus tai vaatteen kahina tai vaimon huoahdus saa hänet silmänräpäyksessä oudon valppaaksi ja synnyttää hänessä helposti kuvitelman sukupuoli-aktista, jota nyt suoritetaan samassa huoneessa hänen itsensä läsnäolosta piittaamatta tai juuri sen tähden. Itselleen asettamilleen kysymyksille miksi näin tapahtuisi, mustasukkainen sokea löytää vastauksia. Kaiken tarkoituksena on kiusata ja kiduttaa ja piinata häntä. Tai sitten että avionrikkojat tuntevat korostunutta nautintoa ja hekumaa harjoittaessaan syntiä hänen kuultensa vaan ei nähtensä, siis kaikista julkeista muodoista kaikkein julkeimmin.

Mikäli sokea omaksi onnettomuudekseen on kuullut Nabokovin romaanista, jossa tällainen asetelma tosiaan esiintyy, hänen epäilynsä muuttuu varmuudeksi ja hänen tarvitsemansa indisiot ovat nyt kelvolliset ja riittävät "syytöstä" varten, toisin sanoen aihetodistuksia on tarpeeksi ja ne vedenpitävät: "kirjassakin" on tästä "kerrottu".

Ellei mustasukkaisuus ole pitkälle kehittyneen alkoholismin seuraus alkoholismilla puolestaan ollessa jo entisestään selvä syy-yhteys alemmuus-kompleksiin, ainakin yletön juopottelu pahentaa mustasukkaisuutta. Tuntuu siltä, että alkoholisti projisoi omat syyllisyys-tuntonsa vaimoon. Niin kuin jokainen varas pitää kaikkia muitakin kaltaisinaan ja epärehellisinä, samaten juoppokin uskottelee vaimoaan moraalittomaksi. Ja asioiden yhä kehittyessä pahempaan päin mustasukkainen juoppo on päätelmineen siinä lopputuloksessa, että aivan kaikki paha on lähtöisn vaimosta, tämä on ainoa syyllinen, syyllinen myös hänen ryypiskelyihinsä.

Kaavaan kuuluu edelleen, että alkoholisti vuoroin kiristää vuoroin maanitellen anelee vaimoltaan tunnustuksen, kuinka tämä — vaimo siis — on tehnyt huorin. Mikäli vaimo sen nyt sitten hänelle rehellisesti tunnustaisi, alettaisiin uusi elämä uudelle pohjalle, sillä raunioille ei mitään voi rakentaa. Uuteen elämään sisältyisi itsestään selvänä myöskin viinan käytön hylkääminen.

Surkea on senkin vaimon erehdys, joka lankeaa juopon asettamiin täkyihin ja vaikkapa vastoin totuutta valehtelee olleensa uskoton kuvitellessaan jonkinlaisen uuden ja paremman elämän nyt sitten alkavaksi. Hänen tunnustuksensa kuitenkin sisältää sen kalkin, jonka mustasukkainen mies kaikkein viimeksi tahtoisi juoda. Epävarmuudessa ja todistamattomien luulottelujensa vallassakin hän on vähemmän onneton kuin nyt varmuuden saatuaan. Sillä mitään mustasukkainen ei ei pysty antamaan anteeksi, ei mitään unohtamaan eikä mitään uutta rakentamaan

KÄÄNNÄ

Musta-sukkaisuus

entisen tilalle. Hän kykenee hävittämään, vain hävittämään, hän hävittää vielä rauniotkin.

Mustasukkaisen miehen ja hänen avioliittonsa hyväksi ei ole tehtävissä mitään. Mustasukkaisen paras osa olisi olla syntymättä. Vähiten paha olisi pysyttäytyminen naimattomana, sillä avioliitto on häneltä ratkaisevin virhe, vielä sitten peruuttamatonkin. Paitsi oman mitättömyytensä ja pätemättömyytensä tajuamista tuo hän näet yhteiseen pesään myös riippuvuuden tunteen. Ja niin hän riippuu vaimossaan, jota toisaalta aina ja kaikkialla sättii ja syyttelee, epäilee ja pitelee pahoin ja josta tuskin avioon ennätettyään on työkseen vaatimassa eroa jota ei tahdo. Sillä vaikka hän ei mitenkään tunne voivansa elää ''uskottoman'' vaimon kanssa kahden, yksin hän ei voi elää sitäkään vertaa vaan joutuu hunningolle ja täydelliseen tuhoon ennätysajassa.

Mustasukkaista miestä ja ihmisiä yleensäkin neuvotaan tajuamaan, että kukaan ei saisi koskaan pyrkiä kokonaan omistamaan toista ja että avioliitossakin on molemmilla puolisoilla oltava ainakin jonkinlainen henkilökohtainen vapaus.

Niin olisi ja niin pitäisi. Mutta sellaista ihanteellista olotilaa ei ole olemassakaan. Ja nimen omaan mustasukkaiselle miehelle tarjottuna tämä neuvo vastaa järjettömyydessään neuvoa, joka annettaisiin ehdottoman varmasti lähiviikkoina kuolevalle sanomalla, että hänen on uhallakin elettävä.

Jakomielitaudin ennuste on lohdullinen sikäli, että vain vajaa puolet potilaista jäänee tätä nykyä kroonikoiksi sairaaloihin. Mutta mustasukkaisuus-paranoia, joka kuuluu sekin skitsofrenian rönsyihin, ei parane täydellisesti koskaan. Mustasukkaisen toimittaminen sairaalaan on jo lähtö-asetelmaltaan mahdoton, sillä mustasukkaisharhainen mieshän ''tietää'', että hänet toimittaa suljettuun laitokseen hänen vaimonsa voidakseen sen jälkeen rauhassa ja vapaasti jatkaa ''huoraamistaan''.

Mustasukkaisuus ei ole vain parantumaton vaan, kuten ehkä jo sanoinkin, pahenemistaan paheneva. Mustasukkainen mies ei siis ajan mittaan muutu sovinnollisemmaksi tai siedettävämmäksi tai miellyttävämmäksi. Päinvastoin hän vakoilua, väijytyksiä ja tutkintojaan järjestäessään tahtomattaan korostaa itsessään kaikkia niitä piirteitä, jotka tekevät hänet niin vaikeaksi ymmärtäväisimmänkin vaimon silmissä ja tuhoavat viimein loputkin hänen rakkaudestaan tai kiintymyksestään, myös säälistä. Näin mustasukkainen mies siis kaiken aikaa pakenee sitä jota hän on etsimässä.

Mihin tietoihin tai lähdeteoksiin tämä artikkeli väitteineen perustuu? Ei ainoaankaan lähdeteokseen vaan monissa kohdin puhun ns. asiantuntijoiden viisauksista suurestikin poiketen.

Elämäni varrella vain olen havainnoinut lukemattomia ihmisiä, heidän joukossaan myös mustasukkaisia aviomiehiä ja heistähän ei siis tosiaan ole puutetta jos vain kenellä on silmä nähdä ja korva kuulla silti mihinkään nimenomaisiin urkintoihin ryhtymättä. Eräskin miespuolinen kollegani Helsingissä tapasi työmatkoille lähtiessään merkitä vaimonsa tanssikenkien pohjiin pienet liitu-viivat voidakseen niistä sitten palattuaan todeta todeksi sen mitä pelkäsi...

Sadat sietokykynsä äärirajoille joutuneet aviovaimot ovat myös kirjoittaneet ja pyytäneet neuvoja. Mutta minulla ei ole mitään neuvoja annettavaksi silloin kun on kyse mustasukkaisuudesta ja nimenomaan sen sairaasta variaatiosta. Eroahan aina voisi suositella, mutta eron ottaminen ei käy mitä moninaisimmista syistä yhtä helpolla ja vaivattomasti kuin avioon sinisilmäisinä mennään.

Eräässä kirjeessä kertoo muuan leskivaimo kohtalostaan mustasukkaisen miehen rinnalla samalla kertaa elävästi että masentavasti. Ehkä hänen tapauksensa ei ollut mikään kaikkein tyypillisin keskiverto, mutta hyvin monia patologisen mustasukkaisuuden piirteitä se sisältää ja noudattelee paljossa kaikkia sitä mitä ylempänä on ollut luettavissa.

Kirjeen lähettäjä oli pientilallisen vaimo, joka eleli avioliittonsa alkuajat kutakuinkin onnellisena ja tyydytystä tuntien. Työtä hänellä ehkä saattoi olla liikaa, sillä mies oli lievästi jalkavaivainen, eikä voinut antaa talon hoitoon miehen täyttä panosta. Missään tapauksessa vaimo ei silti surkutellut kohtaloaan, hän oli tottunut ahkeroimaan pienestä pitäen.

Hän ei osannut sanoa, mistä syystä miehen käytös hiljalleen muuttui omituiseksi, kuten hän kirjeessä asian lempeästi ilmaisi. Kuitenkin mies alkoi ensin silloin tällöin, myöhemmin jatkuvasti tiukata kovin läpinäkyvän leikin varjolla, miksi nainen oli mennyt hänen kanssaan naimisiin.

Kun vaimo kertoi jotakin rakkaudestaan, nauroi mies kovaäänistä naurua ja ilmoitti kyllä tietävänsä todellisen syyn. Koska tila oli hänen perimänsä ja vaimo lähtöjään vain köyhä piika, niin tietenkin naimakauppa oli kannattanut. Tulihan piiasta papin edessä emäntä joskin hänen talo naidessaan oli ollut pakko siinä ohessa naida myös rampa mies.

Tämä tietysti saattoi olla mahdollistakin mutta ei ainakaan totta vaimon vakuutuksen mukaan.

Ja jo alkaneesta mustasukkaisuus-paranoiasta lopulta kyse olikin, kuten kohta havaitaan. Tutkinnot tiukkenivat ja kun vaimo sittemmin, muutaman vuoden avioliiton jälkeen, palasi esim. kauppamatkalta, täytyi hänen aina tehdä miehelleen tarkka selko keitä muita asiakkaita myymälässä oli ollut, miksi hän tuli jonakin päivänä kotiin 5 minuuttia myöhemmin kuin tavallisesti, miksi puotiin mennessä yleensä piti pukeutua parempiin ''hepeneisiin'', mistä hameenhelmaan oli tarttunut havunneulanen. Miksi miksi miksi.

Pikapuolin tämän jälkeen mies sijoitti vuoteensa ikkunansa alle siten, että saattoi tyynyjen varassa lojuen pitää silmällä etäämpänä kulkevaa raittia sekä talonsa pihamaata, ulkorakennuksia ja lähiniittyjä. Useasti hän otti esille haulikkonsa, puhdisteli sitä, tähtäsi sillä ''leikisti'' ja joskus jupisi kuuluvasti, ei enää laisinkaan leikisti, että siitä aseesta joku vielä kerran saisi sen mitä oli ansainnut.

Myöhemmin ilmeni, että se joku, joka haulikosta osansa saisi, oli naapuritalon isäntä. Tämä vanhahko mies eli omassa töllissään näkö- ja kuulomatkan ulkopuolella ja käväisi kirjoittajan kodissakin vieraisilla aniharvoin. Nämäkin pistäytymiset loppuivat sittemmin kokonaan, kun kirjoittajan mies alkoi lasketella hänellekin loukkaavia vihjeitä.

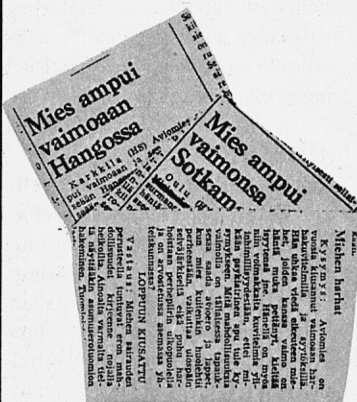
Joskus mies kompuroi jaloilleen ja laahautui poluille ja peltojen pientareille ja kertoi löytäneensä sieltä useitakin ''makauspaikkoja''. Ei ollut mitään epäilystä, ketkä hänen mielestään makauspaikoilla olivat makailleet ja missä tarkoituksessa: oma vaimo tietysti ja naapurin kirottu köriläs, kuten hänen sanansa olivat kuuluneet. Että vaimo totisesti oli huora ja niistäkin villeimpiä, sen mies oli huomannut siitäkin, että tämän ''tavara'' oli venynyt senttikaupalla (vrt. edelle prof. von Baghin lausunnon yhteydessä olevaan mainintaan).

Vaimo, tämä kirjeen kirjoittaja siis, oli tavallinen maalaisnainen, jolla ei ollut rasituksena liiallista kirja-oppineisuutta mutta tervettä järkeä ihan riittävästi jokapäiväisiin tarpeisiin. Sen jälkeen, kun hänen miehensä oli ottanut tavakseen istuksia talon portailla öisinkin haulikkoineen jotakin vahtimassa, vaimo kauppa-matkallaan kävi kunnanlääkärin luona. Tämä oivalsi oitis, mistä oli kysymys, ja lupasi ryhtyä kiireisiin toimenpiteisiin, laitoshoito oli nyt väistämätön.

Lääkärin toimenpiteet olivat kuitenkin jo myöhässä. Vaimon palattua kotiin kohtasi häntä sisällä täydellinen hävitys. Kirvestä käyttäen oli kaikki huonekalut pirstottu, radio muokattu romuläjäksi, lipasto kumollaan, rukki siruina, hellanrenkaat viskelty läpi ruutujen ulos ikkunasta. Yksinpä lakanakäärötkin oli sahaten nyrsitty kukin kolmeen osaan niin kuin halot katkotaan.

Kaiken kaaoksen keskellä makasi mies kuolleena. Hän oli ampunut itseään suuhun haulikollaan. Hänen vieressään oli vaimolle tarkoitettu jäähyväiskirje ja siinä sanat ''Kyllä mun järki kestää sun huoraamisen mut syrän pakahtuu''. □

Ensi kerralla: kiihko-masennus

Mies ampui vaimoaan Hangossa

Mies ampui vaimonsa Sotkam

Miehen harhat

Päivälehdet melkein vilisevät uutisia mustasukkaisuusmurhista ja mustasukkaisuuden vallassa tehdyistä pahoinpitelyistä. Myös lehtien lakimiehiltä kyselevät aviovaimot tavan takaa, miten saada ero mustasukkaisuus-harhoista kärsivistä miehistään. Patologinen mustasukkaisuus on tavaton kärsimys yhtä lailla mustasukkaiselle itselleen kuin mustasukkaisuuden kohteellekin.

NE OVAT SUURIA, PUNAISIA JA KULKEVAT KOVAA

Viking-laivat on yhtä poikkeusta lukuunottamatta kaikki rakennettu 70-luvulla, vastaamaan nykyaikaisen matkustajan vaatimuksia: suuret ravintolat, tilavat cafeteriat, mukavat hytit, hyvinvarustetut valintamyymälät ovat käytettävissäsi.
Ole Viikinki. Valitse suuret, punaiset Viking-laivat, valitse nopein meritie Ruotsiin yli Ahvenanmeren.
Ja muista, että mukavin tapa matkustaa on lähteä liikkeelle alkuviikosta.
Nyt voit myös valita valmiin VIKING TOURS pakettimatkan. Matkakohteita on useita. Tilaa värikäs esite oheisella kupongilla.

VIKINGLINJA

Edullisin meritie Ruotsiin

Lippuja ja lisätietoja saat matkatoimistosta tai Vikinglinjalta,
Helsinki, Mikonkatu 1, puh. 90-111 22, Naantali, Ruotsinsatama, puh. 921-75 19 19
ja Turku, Aurakatu 12, puh. 921-33 68 68 ja Linnansatama, Satamakatu 1,
puh. 921-30 67 00.

VIKING TOURS pakettimatkat.
Postita tämä kuponki osoitteella
Vikinglinja, Mikonkatu 1, 00100 Helsinki 10

Nimi ....

Osoite ....

Postitoimipaikka ....

KATSO HINTOJA — KATSO KAUPANPÄÄLLISIÄ!

TEHKÄÄ SE NYT

OSTAKAA KERRALLA KUNNON KELLO TAI AITO KORU

KAIKISSA NÄISSÄ KELLOISSA ON SVEITSILÄINEN AS tai ETA Laatu-ANKKURIKONEISTO joka TAKAA tarkan ajan. KATSOKAA NÄITÄ KELLOJA, — jokainen kello on näöltään nykyaikainen, OSA NÄISTÄ KELLOISTA on 3 atu TÄYSIN VESITIIVIITÄ, joka on esim. perheen äidille tarpeellinen, ei tarvitse ottaa kelloa pois ranteesta taloustöissä jne. KULTAKORUT ovat virallisesti leimattuja, 14 kar. KULTAA, samaa KULTAA kuin muuallakin.

TEILLÄ on PALAUTUSOIKEUS! — Jos tavara ei ole mieleistänne, voitte palauttaa ostoksenne, me palautamme HETI rahanne.

TAKUU, — olemme palvelleet asiakkaitamme yli 10 v ajan POSTITSE, se kertoo saamastamme luottamuksesta, — jokaisella kellolla on vuoden TAKUU/KELLOVAKUUTUS (5:—).

MENETELKÄÄ NÄIN: valitkaa mieleisenne kello tai koru, merkitkää sen numero ja hinta TILAUSKUPONKIIN, sen jälkeen voitte VALITA KAUPANPÄÄLLISEN, merkitkää sen numero ko. kohtaan tilauskuponkiin ja mahdollinen sormuksen koko! TÄMÄN LISÄKSI TE SAATTE YLIMÄÄRÄISEN LISÄLAHJAN, jonka voitte valita tilauskupongin alareunasta.

TILATKAA TÄSTÄ LAATUTAVARAA EDULLISIMMIN — VALITKAA PARAS KAUPANPÄÄLLINEN — SEN LISÄKSI LISÄLAHJA = SAATTE 3 ARVOESINETTÄ HUOKEALLA!

no 1945 = kuvassa, 17 kiv. uusi miesten KALENTERI-kello upeana kromiteräskuorisena, korkea laatu = incabloc, antimagn. kestojousi jne. — kello joka varmasti huomataan, vain mk 119:— ja 17:—/kk-erät.

no 615, 25 kiv. Eta-koneistolla, miesten SUPER-AUTOMAATTI kaksoispäivyrillä, osoittaen sekä viikon että kuukauden päivät suoraan! Komea jaloteräskehys ja taulu, korkea laatu ja hinta vain mk 178:— ja 24/kk-erät.

no 617, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva KALENTERI-automaatti, muutoin sama kuin 615, mutta osoittaa vain **kk:n päivät,** siksi vain mk 159:— ja 24:—/kk-erät.

no 7630, 17 kiv. Eta-koneistolla oleva **siro naisten** kultadoublekello **saphette-lasilla,** incabloc-iskusuojattu, antimagneettinen kestojousi, **vesitiivis** JUHLA-kellonne vain mk 124:— ja **24:—/kk-erät.**

no 7640, 17 kiv., 18 kar. **KULTAKELLONNE.** Samantapainen kuin kuvassa, **myös pohja on KULTAA,** laatua kuten yllä vain mk 198:— ja **24:— kk-erät.**

VALITSE KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ

no 1. Upea Ø 12 mm Korukivisormus, 14 k. K
no 3. kolmen kiven Rivisormus, 14 k. Kultaa
no 35. viiden kiven Rivisormus, 14 k. Kultaa
no 4. Roso-kult. TIMANTTISORMUS-uutuus 14 k.
no 5. miesten KALVOSINNAPIT, 14 k. kult/hop.
no 7. modernit RUUSU-korvakorut 14 k. Kultaa
no 9. Teidän HOROSKOOPPI-merkkinne 14 k. K.
no 10. Panssariketjussa kultasydänriipus 14 k.
no 16. komea miesten ONYX-sormus, 14 k. Kult.
no 18. A, B, C, D, 4 kpl. MASKOTTEJA 14 k. K.

no 2122, 25 kiv. KOMEA MIESTEN KAKSOISPÄIVYRI, korkealaatuinen — testattu — Eta-koneisto, moderni jaloteräskehys hyvällä metalli-rannekkeella, huolettoman miehen moderni aikarauta = osoittaa oikean ajan, viikon päivät, kuukauden päivät eikä sitä tarvitse itse vetää, — siinä todellinen hintayllätyskin, vain mk 198:— ja 24:—/kk-erät.

no 2500, 25 kiv. komea miesten KALENTERIAUTOMAATTI yhdellä päivyrillä, 3 atu täysin vesitiivis jaloteräskehys jossa hyvä metalliranneke, korkealaatuinen Eta-koneisto ja vain mk 168:— ja 24:—/kk-erät.

no 1740, 17 kiv. naisten **KAULAKELLOuutuus, AS**-koneisto, **incabloc** iskusuojattu, ja antimagn., kestojousi, erinomainen kello — kaikenikäisille, mk 149:— ja **24:—.**

no 8310, 17 kiv. Eta-koneistolla naisten **keskisekuntiosoittimella** oleva rannekello, kultadoubleeta, 3 atu vesitiivis nyt kalenterilla! Laatu muutoin kuten miestenkin kelloissa, hinta mk 128:— ja **24:—/kk-erät.**

no 942, 17 kiv. **AS**-koneistolla **naisten** 3 atu vesitiivis kultadoublekello, jossa on erikoisuutena **hieno ns. saphire-lasi! — suosituin** naistenkello **kautta aikojen,** vahva ja tarkka, sillä **laatu kuten miestenkin kelloissa** Ref. 5945, **ERIKOISHINTAAN** vain mk 109:— ja **17:—/kk-erät.**

no 898, 17 kiv. päivyrillä oleva **SUKELTAJANKELLO,** jossa on lisänä vielä ns. aikarengas ajanottoa varten, vesitiivis = kokeiltu **3 atu** paineessa, pimeässä voimakkaana loistava taulu, antimagn. incabloc ja kestojousi, mk 128:— ja **17:—/kk-erät.**

no 512, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva **automaattinen** KALENTERIKELLO, **SUKELTAJANKELLONA,** erikoisrakenne, kokeiltu **20 atu** paineessa ja laatu kuten no 898, hinta mk 174:— ja **24:—/kk-erät.**

no 609, UUTUUS, 25 kiv. Eta-koneisto antaa tälle kellolle tarkan ajan, — lisäksi se osoittaa Teille kk:n ja viikon päivät. 3 atu täysin vesitiivis jaloteräskehys antaa sille arvokkuuden leiman, jota aistikas muotoilu täydentää. Itsevetävänä se on huoleton ajannäyttäjä, hinta mk 249:— ja **24:—/kk-erät.**

no 582. Uutta Sveitsiläistä kellomuotoilua! — tässä upea automaattinen-milljonär jaloteräskuorisena ja **se sietää uida sekä saunoa,** 25 kiv. Eta-koneisto takaa tarkan ajan, vetää itse itsensä osoittaen kk:n ja viikon päivät **suomeksi** — testattu korkea laatu — pitkä ikäinen aikarauta miehen käteen. VAIN mk 178:— ja 24:—/kk-erät.

no 6326, 17 kiv. **UT-koneistolla** oleva miesten käyttökello, kello jolla on ominaisuuksia, esim. se on tarkempi kuin luulettekaan, se on vahvempi kuin uskottekaan, kokeilkaa, vesitiivis kromikuori, **metalliranneke,** hinta AINOASTAAN mk 108:— ja **17:— kk-erät.**

no 1009, 17 kiv. kaunis, nykyaikainen naisten **keskisekuntiosoittimella** oleva rannekello, jossa **3 atu** täysin **vesitiivis** kultadouble-kehys, upea taulu, incabloc, antimagn. kestojousi jne. **vain 109:—** ja 17:—/kk-erät.

HUOMIO!

NÄMÄ SWISSKELLOJEN HUOKEAT HINNAT JA ARVOKKAIMMAT LAHJAEDUT TAKAAVAT TEILLE NYT PARHAAN KAUPAN!

SWISSKELLOT

Box 10164
HELSINKI 10
Kalevankatu 20
puh. 602 242

LOKA-73-Hymy

Postittakaa allekirjoittaneelle HETI **arvoesine** no ....
mk .... jossa on 1 v takuu + palautusoikeus
ILMAISEKSI KAUPANPÄÄLLISEKSI VALITSEN ARVOESINEEN NO .... **Sormuksen koko** ....
LISÄLAHJAKSI valitsen ....
1. Tilaan **käteisellä** jolloin saan **10 % käteisalennuksen.**
2. Ostan osamaksulla, hinnasta maksan lähetyksen lunastuksen yhteydessä käsirahan joka on suurempi kuin kk-erät. Ja loppuhinnan suoritan kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu. (Tarpeeton teksti yli.)

Jos en jostain syystä ole ostokseeni tyytyväinen, saan maksamani rahat välittömästi takaisin.

nimi selvästi:

kirjoilla: synt.aika

tarkka osoite:

LISÄLAHJANA: vaihtoehtoisesti KORUSYDÄN, KORURISTI tai nuorison LAATTARANNEKETJU

no 1000, miesten komeat KALVOSINNAPIT, kokokultaiset 14 kar. paino yli 10 g, vain mk 198:— ja 24:—/kk.
no 2012, 14 kar. KORVAKORUT Ø 12 mm valkoisella tai sinisellä korukivellä vain mk 112:— ja 17:—/kk.
no 1602, 14 kar. soikea SORMUSUUTUUS valk. tai sinisellä kivellä vain mk 112:— ja 17:—/kk.
14 kar. kult. ruotsalaiset X-LENKKIRANNEKETJUT kotelolukolla.
no X-65, 1-X paino n. 6 g mk 142:— ja 17:—/kk.
no X-95, 2-X paino n. 9 g mk 199:— ja 24:—/kk.
no 2620, 14 kar. BISMARCK-KAULAKETJU jousi- tai kotelol. 4,2×6 mm päihin suippeneva, pituus noin 450 mm, vain mk 186:— ja 24:—/kk.

NNN 585 N6

2012

14 kar. suomalaiset vahvat RANNERENKAAT, joissa varmuuslukot vitjoilla PP ja FL mallit.
no 208, lev. n. 8 mm 248:— 24:—/kk.
no 210, lev. n. 10 mm 298:— 24:—/kk.
no 212, lev. n. 12 mm 348:— 24:—/kk.
no 214, lev. n. 14 mm 398:— 24:—/kk.
PP = puolipyöreä, FL = litteä malli.
14 kar. k. suomalaiset BISMARCK-RANNEKETJUT: kotelolukolla:
no 155, lev. n. 5,5 mm 136:— 17:—/kk.
no 165, lev. n. 6,6 mm 186:— 24:—/kk.
no 185, lev. n. 8,5 mm 246:— 24:—/kk.

TÄSTÄ KULTAKORUT EDULLISIMMIN!!

VIELÄ SAATTE PUOLI-ILMAISEKSI

TILATKAA TÄSTÄ ! ! — KELLOMESTARIT ON AINA EDULLISIN OSTOSPAIKKA

Jokaiselle! tästä **kellon** tai **korun** tilanneelle annetaan kaupanpäällinen ja pikapalkinto HETI oman valinnan mukaan, — jo lähetyksen yhteydessä. Silloin voitte itse todeta, että saatte mitä Teille on luvattu. Toimitamme tilauksenne postiennakolla käsirahaa vastaan, — se on aina ostoksen OSASUORITUS! Huom! täysi PALAUTUSOIKEUS! **Aina 1 vuoden TAKUU-KELLOVAKUUTUS (5:—)**

- no 3. 3:n kiven Rivisormus, 14 kar.
- no 35. Rivisormus 5:l:ä valkosp. 14 k.
- no 5. Kalvosinnapit, 14 kar. kult/hop.
- no 8. Riippuvat-Korvakorut, 14 kar.
- no 9. Korvakorut kivellä, 14 kar.
- no 10. KULTARISTI + ketju, 14 kar.
- no 12. Korvanapit kivellä — 14 kar.
- no 13. Korvanapit helmellä 14 kar.
- no 14. "Ruusu" korvanapit 14 kar.
- no 15. "Kyynel" Riippuvat korvako.
- no 16. 14 kar. miesten ONYX-sormus

VALITKAA KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ

no 10. 14 kar. k. RIIPUS = Ankkuriketjussa kultaristi

no 5 14 kar. k/ hop.

no 6, n. 5 mm. lev. Bismark-ketju 14 kar. kultaa

no 9 14 kar. k.

no 8. 14 kar. k. Korvakorut

no 16 14 kar. k.

no 12 14 kar.

no 13 14 kar. k.

no 14 14 kar. k

no 15 14 kar. k.

Kaikki kellomme ovat nykyaikaisia ulkoasultaan ja korumme ovat todellisia arvoesineitä!

72—993 · 63 · 953 · 3001 · 8-14 · 155-165-185-3262 · 763 · 764 · 1008 · 114 · 585 · 116 · 2104 · 2107 · 1052 953 · X 69-99 · 121 · 157 · 831-2009 · 909

● **Bismarck-ranneketjut** ns. **raskas**malli, kaikki kotelolukolla 14 kar.
no **155**, lev. n. 5,5 mm **124:—** 17:—/kk.
no **165**, lev. n. 6,5 mm **174:—** 29:—/kk.
no **185**, lev. n. 8,5 mm **228:—** 29:—/kk.
no **3262**, 14 kar. Bismarck-kaulaketju, keskeltä n. 6 mm päihin suippeneva malli, pituus n. 45 cm, jousi- tai kotelolukolla, mk **174:—** ja **29:—/kk-erät.**
X-ranneketjut 14 k. kultaa kotelolukko
no **69**, 1-X, n. 6 g **132:—** ja 17:—/kk.
no **99**, 2-X, n. 9 g **189:—** ja 29:—/kk.
Rannerenkaat, puolipyöreä tai Flacca malli, varmuuslukko vitjoilla, 14 kar.
no **8**, lev. 8 mm, **208:—** ja 29:—/kk.
no **10**, lev. 10 mm, **238:—** ja 29:—/kk.
no **12**, lev. 12 mm, **268:—** ja 29:—/kk.
no **14**, lev. 14 mm, **328:—** ja 29:—/kk.
● **SORMUS-UUTUUDET! 14 kar. kult.**
no **157**, **komea miesten** KIVISORMUS **aidoilla savukvartsilla**, 14 kar. **kultaa**, mk **138:—** ja 17:—/kk-erät.
no **116**, tyylikäs sormus, 14 kar. kultaa, iso Ø 16 mm kivi = s. aquamarin, valkospinelli tai aito savukvartsi, mk **119:—** ja 17:—/kk.
no **114**, 14 kar. kult. kivisormus pyöreällä s. aquamarinilla tai valkospinellillä, mk **119:—** ja 17:—/kk.
no **3001**, **TIMANTTI-sormus-UUTUUS! 3:lla** loistavalla **timantilla!** ne on istutettu riviin valko/14 **kar.** kultaan, todella ihastuttava **sormus, vain mk 168:—** ja 29:—/kk-erät.
no **63**, ihastuttavat 14 kar. kult. **TIMANTTIKORVAKORUT,** jossa Timantti on istutettu valkokultaan, EDULLISESTI, **vain mk 168:—** ja 29:—/kk-erät.
● **NAISTEN KELLOT:**
no **763**, 17 kiv. naisten upea kultadoublekello, todellinen JUHLAKELLO, lisäksi tässä on safiirihiottu lasi, incabloc, antimagn. kestojousi, vesitiivis, vain mk **124:—** kk-erät mk 17:—.
no **764**, — samantapainen kuin 763, mutta kehys on KULTAA. laatu on sama, hinta mk **198:—** kk-erät mk 29:—
no **831**, 17 kiv. Etakon. oleva pienikokoinen naistenkello kultadoubleisena, on 3 atu vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, mk **129:—** ja 17:—/kk.
no **2009** 17 kiv. AS-kone — samantapainen kuin 8310, safiri-lasilla myös 3 atu, vesitiivis. EDULLISESTI — mk **109:—** ja 17:—/kk.
no **1008**, 17 kiv. **tyylikäs naistenkello kultadoubleisena, erittäin kestävä sillä** se on 3 atu vesitiivis, antim. kestojousi, incabloc jne. mutta nyt **safiirilasilla,** vain **109:—** kk-erät mk 17:—.
no **72**, **21** kiv. NAISTEN AUTOMAATTINEN KALENTERIKELLO kultad. 3 atu vesitiivis uutuus joka vetää itse itsensä, vain mk **169:—** ja **29:—/kk.**
no **993**, 17 kiv. naisten **KALENTERI**kello 3 atu vesitiivis **kultadoubleeta,** keskisek.osoitin, antimagn. kestoj., incabloc, vain mk 139:— ja **29:—/kk.**
● **MIESTEN KELLOT:**
no 1161, 25 kiv. MIESTEN ERIKOISKELLO-UUTUUS, automaattinen ETA-koneisto vetää itsensä, osoittaen viikon ja kk:n päivät, komea muotoiltu jaloteräskehys on 3 atu vesitiivis, testattu korkea laatu. HINTASENSAATIO, vain mk **228:—** ja 29:—/kk.
no 1052, 17 kiv. **UUSI KALENTERIKELLO** kromijaloteräskuorisena, — niin nuorille kuin myös miehille, 3 atu-vesitiivis, **näyttävä taulu,** incablock, antimagn. kestojousi, vain mk **119:—** ja 17:—/kk-erät.
no 953, 21 kiv. miesten kello, — samantapainen ja laatuinen kuin kuvassa, mutta ilman päivyriä **3-atu vesitiivis, varma käyntinen,** vain mk **109:—** ja mk 17:—/kk-erät.
no 909, 17 kiv. **SUKELTAJANKELLO kalenterilla,** voitte uida ja saunoa tämä kello ranteessa, erikois **"tropic"** ranneke, ns. **aikarengas** ajanottoa varten, MUOTIKELLO! jossa incabloc, antimagn. kestojousi jne. **siiti vain mk 128:—** ja 17:—/kk.
no 2104, 25 kiv. UUTUUS-**AUTOMAATTI kalenterilla,** komea **4 atu** täysin **vesitiivis** JALOTERÄSKEHYS, **erikoisella mineraalilasilla** Eta-ankkurikoneisto, autom. päivyri, automaattisella siirrolla nupista kiertäen jne . . . antimagn. erikoisjousi, incabloc . . . **(norm. hinta** n. 210:—) **ERIKOISHINTAAN mk 168:—** ja 29:—/kk.
no 2107 25 kiv. UUTUUS-**kaksois**-AUTOMAATTI, **miehekäs 4 atu** täysin vesitiivis JALOTERÄSKEHYS **metalli- tai** nahkarannekkeella. **LISÄKSI** erikoinen **mineraalilasi, ETA-ankkurikoneisto,** joka vetää itse itsensä, osoittaa **kk:n ja viikon** päivät, automaattisesti, nopea päivyrien siirto nupista jne. antimagn. erikoisjousi. incabloc ine. NYT VAIN **mk 178:—** ja **29:—/kk. TODELLA LYÖMÄTÖN.**
no 121, 25 kiv. **"atmostic"** UUTUUS **kaksois-automaattina,** jossa **4 atu** täysin vesitiivis KULTADOUBLEKEHYS nahkarannekkeella, automaattinen ETA-ankkurikoneisto, **laatu kuten yllä . . .** NYT TEILLE **erikoishintaan mk 178:—** ja **29:—/kk.**

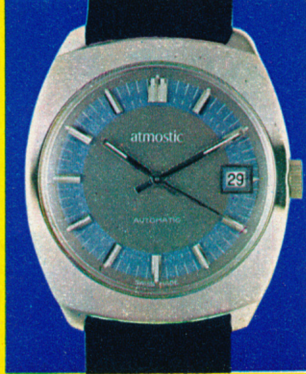
● NYT OSTAMAAN ● TILATKAA HETI TÄSTÄ ● NYT SE TODELLA KANNATTAA ●

Kellomestarit on ollut aina edullinen ja siksi luotettava "Hovihankkijanne". Nytkin tarjoamme Teille arvokkaimmat kaupantekijäiset ja rahanarvoisen Pikapalkinnon. Tarjotut kellot ovat kaikki "Swiss-made-laatua" ja kultakorut huoliteltua työtä. Harkitseva ja viisas ostaja tilaa Kellomestareilta jo laadunkin takia. Aina nopea ja luotettava palvelu. 1 VUODEN TAKUU — KELLOVAKUUTUS (5,—). Täysi palautusoikeus!

ERIKOISTARJOUKSENA

no 2783, 25 kiv. UUDELLA ETA Ankkurikoneistolla varustettu uusi, tyylikäs **KALENTERI-AUTOMAATTI.** Vaihtaa päivän keskiyöllä automaattisesti — se vetää itsensä ja omaa valtaisan käyntireservin (n. 48 t.), vesitiivis **jaloteräskehys** — todella UUTUUS jo muodoltaankin, incabloc, antimagn. jne . . . — ja me tarjoamme sen Teille nyt todella edullisesti kaikkine niine etuineen jotka yllä on selostettu, hintaan mk **149:—**, kk-erät **29:—**. Tämän ostoa ette kadu!! (norm. hintamme olisi n. mk 198:—)
Myös kultadoubleisena.

VAIN 149:—

LOKA-73-Hymy

LAHJAKSI
Te saatte:
Kaupanpäällisen ja pikapalkinnon

KELLOMESTARIT
Box. 10084 **HELSINKI 10** **puh. 64 87 91**

Lähettäkää allekirjoittaneelle, esine no .... Ø mm .... mk ....
☐ tilaan **käteisellä,** jolloin saan 10 % k a s s a - a l e n n u k s e n !
☐ tilaan osamaksulla, hinnasta maksan vastaanottaessani käsirahan ja sen jälkeen kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu (tarpeeton teksti yli)
① Pikapalkinnoksi valitsen: ....
② **Kaupanpäällisenä valitsen esineen no** .... Ø mm ....
Jos en ole ostokseeni tyytyväinen, saan maksamani rahat välittömästi takaisin —

nimi selvästi ....

synt.aika .... kirjoilla ....

osoite ....

PIKAPALKINTOINA: KORURISTI, KORUSYDÄN tai Nuorison LAATTARANNEKETJU

KAIKKI MALLIT VARASTOSSA — MARKKINOIDEN NOPEIN TOIMITUS!

Tämä on elokuun Eka-kuva

Aiheena oli ystävä

Tämä kuva on mukana myöhemmin "vuoden Eka-kuva" kilpailussa, jonka voittaja saa Japanin matkan. Kaikkien vuoden kuvan äänestäneiden kesken arvotaan 1500 mk:n arvoinen valokuvauslaukku tarvikkeineen.

Kuukauden kuvan ottaja saa julkaisupalkintona kuukauden kuvastaan 200 mk:n lahjakortin. Eka-raati ei etsi parasta kuvaa, vaan sellaista, jossa on jotain omaperäistä.

Eka-kuvavalmistamo

Sade. Kunnon vesilätäkkö. Vettä virranjakajassa. Ja pinna kireällä. Silloin auttaa CRC — ylivoimainen suojaneste. Ja kohta matka jatkuu. CRC:llä on satoja käyttökohteita. Virranjakaja, laturi, akun navat, sähköjohdot, lamppujen kannat, lukot, saranat jne.

CRC irrottaa, suojaa, voitelee ja poistaa kosteuden. CRC ehkäisee myös ruostumista. CRC-käsittely on yksinkertaista: vain suihkutus riittää.

CRC:tä saatte huoltoasemilta, autotarvikeliikkeistä, rautakaupoista, Super Marketeista.

virranjakajasta poistaa kosteuden CRC – ylivoimainen suojaneste

CRC – yksi tuote. Sata ja yksi käyttöä.

Maahantuoja: Kaukomarkkinat Oy
00130 H:ki 13, puh. 13 215

HOROS-KOOPPI

OINAS (21.3.—19.4.) Teidät pakotetaan eräänlaiseen päätöksentekoon. Älkää hermostuko, tai kaikki menee pieleen. Ajatelkaa sitä henkilöä, ja koettakaa noudattaa hänen toiveitaan. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 12.

HÄRKÄ (20.4.—20.5.) Jos teillä on hyviä ideoita, niin toteuttakaa ne nyt, ennen kuin muut ehtivät edelle. Keskusteluja, joiden arvelette hermostuttavan teitä, on syytä välttää. Voitte luottaa siihen, että saavutatte erään asettamanne tavoitteen. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 7.

KAKSOSET (21.5.—20.6.) Tuttavapiirissänee joku käyttäytyy kummallisesti. On syytä olla varovainen. Liiallinen kainous on tekijä, joka rajoittaa mahdollisuuksianne. Laatikaa tarkka menoarvio ja koettakaa noudattaa sitä, ettei tule kuivia kausia. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 3.

RAPU (21.6.—22.7.) Jostakin ahdingosta tai kiperästä tilanteesta selviydytte yllättävän helposti. Ystävänne vastustaminen aiheuttaa kielteisiä reaktioita, etenkin, kun asetutte jatkuvasti vastahankaan. Älkää kuitenkaan luopuko suunnitelmistanne, vaikka joustattekin vähän. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 1.

LEIJONA (23.7.—22.8.) Usein voi ikävyyksistäkin ottaa oppia ja hyötykin voi olla melkoinen. Jos osaatte diplomaattisesti esittää erään ehdotuksenne, ei teillä ole vaikeuksia saada hankalaakaan henkilöä mukaan kuvioihin. Melko iso menoerä tulossa. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 4.

NEITSYT (23.8—22.9.) Älkää koettako muuttaa asioiden normaalia kulkua. Kaikki järjestyy kyllä aikanaan ilman, että pilaatte kasvonne. Rakkaudessa on anteeksiannon kausi. Rahatilanne on siinä määrin tyydyttävä, että voitte vaikka juhlia. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 10.

VAAKA (23.9.—22.10.) Ilmaiskaa ajatuksenne selvästi ja varmasti. Siten vaikutatte parhaiten ympäristöönne, joka ei ole samaa mieltä kanssanne. Arastelette jotakin tapaamista, mutta arastelunne on turhaa. Erään raha-asian selvittely vaatii nopeata toimintaa. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 4.

SKORPIONI (23.10.—21.11.) Asioita, jotka aikaisemmin tuntuivat epämiellyttäviltä, ette pysty unohtamaan, mutta tehtävät on joka tapauksessa hoidettava. Koettakaa karaista mielenne vastaanottamaan ikäviäkin uutisia. Älkää epäilkö tuttavanne tunteiden aitoutta. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenluku 11.

JOUSIMIES (22.11.—21.12.) Lähistöllä on nyt ihmisiä, jotka tärkeilläkseen puhuvat puolitotuuksia. Älkää närkästyttäkö ystäviänne epähienoilla huomautuksilla. Pysytelkää rahankäytössä kohtuuden rajoissa, sillä muuten voitte saada melkoisia tappioita. Parhaita päiviä ovat lauantait, onnenlukua ei ole.

KAURIS (22.12—19.1.) Teitä tuetaan tehokkaasti, mutta teidän olisi myös itse tehtävä jotakin. Saatte viestin, joka tekee teidät ylen onnelliseksi. Tehkää ystävänne kanssa yhteisiä suunnitelmia. Koettakaa kaikin tavoin vakaannuttaa taloudellinen tilanteenne. Parhaita päiviä ovat keskiviikot, onnenluku 6.

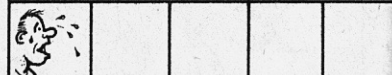
VESIMIES (20.1.—18.2.) Tehkää nopeasti päätökset ja niiden vaatimat muutokset. On syntymässä tyhjiö, joka saa teidät ajattelemaan asioita kahteenkin kertaan. Tulossa on varsin tervetulleita lisäansioita, joiden avulla pystytte viettämään mukavia hetkiä koti- tai ulkomailla. Parhaita päiviä ovat tiistait, onnenluku 9.

KALAT (19.2.—20.3.) Varmistautukaa toki ensin, onko tarjous edullinen vai ei. Älkää uhratko aikaanne paljonpuhuville katseille, ne tavoittelevat vain omaa etuaan. Tällä hetkellä kannattaa tutkia tarkoin kaikki raha-asioihin liittyvät jutut. Muistinne on melko hatara. Parhaita päiviä ovat sunnuntait, onnenluku 10.

LOKASANAPUNOS

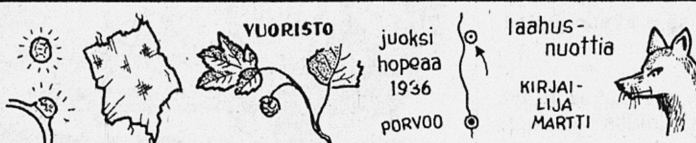
Lähettäkää ratkaisunne osoitteella HYMYLEHTI, Puutarhakatu 16, 33002 Tampere 200. Nimellä ja osoitteella varustettujen ratkaisujen täytyy olla perillä lokakuun loppuun mennessä. Merkitkää kirjekuoreen tunnus "LOKASANAPUNOS". Ratkaisu julkaistaan joulukuun Hymylehdessä. Elosanapunoksen ratkaisu on sivulla 139.

JALO-KAASU

juoksi hopeaa 1936

PORVOO

laahus-nuottia

KIRJAILIJA MARTTI

PURON ÄÄNTÄ

väsyneitä

KRIS-TIT-TYJÄ

NEWMAN

Emil, Erik tai Unio

valtio-yhtymä

OLLA KOTONA

"RAHARIKKAITA"

esim. offset

sini-punervia

KUKKOKIN

TUNNUSTELUA

OLONETS

Lainan jälkeen

päivä-hoitola

SOITIN

PIDETÄÄN TABUNA

kauppala KUITUAINEITA

Santeri

invalidi

jakoja

KUULTAVA

minä KODINKONE

Mirja

AAMIAISPALA

KATOAMATON

HAAVEITA

LAULELLA ILOISESTI

TOIMINTA

HAAVEELLISTA

KITSAS

ryhmä

alku-asukas

RIUKUVERÄJÄ

kiinan-ruoho

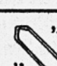
LEIVISKÄ

ENNEN ESAA

Kolumbuksen laiva

hassun-kurinen

Itkosen kaimoja

RADIOAKTIIVISTA

KATALOGI
salainen asiamies
kihota
UITOISSA APUINA
KEATON
TULOSSA HELSINKIIN
EPÄKUNTOISIA
TALOUSVÄLINE
KUKISSA
alkalimetalli
SÄIKKYVIÄ

RUNOILIJA

Nieminen KEHITTYÄ
vuoristoalue

TYÖMIEHEN VERBI

SIVULLINEN
Mc Queen
koneiden osia

AFRIKAN VALTIO
JUMALA
ROISKUVIA
ala-osasto

suurin maanisäkäs
SUURUUKSIA
tarkalleen
MINISTERINÄ 1972
sää

TEESI
KAPRIISI

RAUNO wäinö
ENTISIÄ KASKIMAITA
KARHUMÄKI Kiukas

TASAISIA

kaupunki
vihloa
Heinonen
SITÄ SYÖDÄÄN

SANKARILLISIA
2 cm 4 mm

PUISIA VESIKAUHOJA
myrskytuuli

VALTAVAN SUURI
VAHVIKELEVYJÄ
rehevä metsä
Vaara

HIRVIÖ kumminkin
HIILIJAUHETTA

AMMATTIMIEHIÄ
KORISTEKASVEJA
rustokaloja

maan kuorta
HERNEKASVI
KATKETA

Vieno Aarre

kotieläimiä HURJA
x:y= a:b
M
tammikuun naisia
säie
kita

metsäseutua
SILMÄILYJÄ

ASTIOITA

Tauno ILMARI Arvo

halkomitta
POLIITTISTA "SOTAA"

KASVOJEN OSA
täytyy uusiin oloihin

KARI KUUVA ASUMUSEROSTAAN:

Musiikki erotti meidät

Kari Kuuva, 27, on kova sana kevyen musiikin saralla. Musiikki on Karille asia, jota ei tärkeydessään voita mikään muu. Viitisen vuotta sitten solmittu avioliitto on hajoamassa — musiikin tähden. Sama asia, joka aikoinaan yhdisti Anjan ja Karin, erotti myös heidät. Kari ei mielellään puhu asiasta, mutta sanoo, että on ehkä parempi näin kerralla selvittää koko asia, jotta vältyttäisiin jälkipuheilta.

Teksti: IRMA KARAMA
Kuva: KARI LAAKSO

Jokin seikka Kari Kuuvassa on aina minua häirinnyt. Ristiriita miehen ulkoisen olemuksen ja luonteen välillä. Nytkin Kari istuu vastapäätäni siistiin pukuun pukeutuneena, häntä niin vierastava solmio kaulassa ja hiukset siististi leikattuina. Tämäkö on se mies, josta sanotaan, että hän on pähkähullu, kuin Innasen Martti. Kädet hieman täristen Kari juo Vippiä (joka sekään ei mielestäni sovi kuvaan) ja odottaa kysymyksiä. Studiopuuhista Kari saapui, edessä ovat Syksyn sävel-kilpailun karsinnat. Sävellyksiä on syntynyt roppakaupalla.

— Enpähän tässä kuitenkaan sano ottavani osaa Syksyn sävelkilpailuun. Sävellyksiä on lähetetty toistasataa kappaletta ja loppukilpailuun selviää vain kymmenen sävellystä. Pikku poppareilla on tapana sanoa ottavansa osaa ko. kilpailuun, vaikkei loppukilpailupaikasta olisi edes tietoa.

Säveltämisestä ja musiikista Kari puhuu mielellään. Ja tokaisee yllättävästi: juuri musiikkiin meidän välimme Anjan kanssa sortuivat.

— Oli aikoja, jolloin vietimme koti-iltoja ja soittelimme kitaraa ja lauloimme yhdessä. Anja olisi edelleen halunnut säilyttää tämän tavan, mutta oltuani koko päivän musiikin parissa, sain siitä niin tarpeekseni, ettei iltaisin enää laulu maittanut.

Kari puhuu erostaan kovin ulkokohtaisesti. Saa sen kuvan kuin hän ei lainkaan välittäisi koko asiasta. Hän ottaa syyn kokonaan itselleen, eikä yritä edes puolustaa itseään.

Syitä eroon hän luettelee kuin ulkomuistista, luettelomaisesti:

— äärimmäinen laiskuus käytännön asioissa

— yksiö, jossa lähes joka ilta oli joku laulaja harjoittelemassa, kotirauhaa Anja ei tuntenut kokevansa lainkaan

— työ, joka vei koko ajan, jopa vapaa-ajatkin

— oma haluttomuus edes yrittää parantaa asioita

Kuitenkin Kari lisää, etteivät he Anjan kanssa edes riidelleet juuri koskaan. Anja ehkä taipui liian helposti, häneltä itseltään ei riittänyt yrittämisenhalua. Tänään on tilanne kuitenkin se, että Anja on muuttanut pois kotoa ja vaikka ero ei vielä olekaan virallinen, sanoo Kari, että hän ei voi enää venyä. Menneet ovat menneitä ja tämän asian tiimoilta tuskin kannattaa enää keskustella.

Kari on laihtunut viime syksystä 25 kg. Ylensyöminen on jäänyt pois, hän toteaa.

Heti, kun annan Karille mahdollisuuden vaihtaa puheenaiheen pois erosta, hän ikäänkuin vapautuu.

Vilkkaassa puheessa vilahtaa ylistyssanoja Ritva Oksasesta, uudesta sovittajalöydöstä Kai Westerlundista ja kaiken yllä Martti Innanen, jonka huumoria Kari varauksetta ihailee. Nauramme vatsamme kipeiksi Innasen taululle nimeltä ''Kameli Kärsämäen asemalla''.

Kari toteaa Innasen juuri niin hulluksi, ettei kansa häntä ymmärrä. Itsestään Kari sanoo, että kaikki perättömät jutut hänestä ovat huomattavasti liioiteltuja.

Lause sanotaan niin vakavalla naamalla, että vasta kotona tajuan sen sanoman.

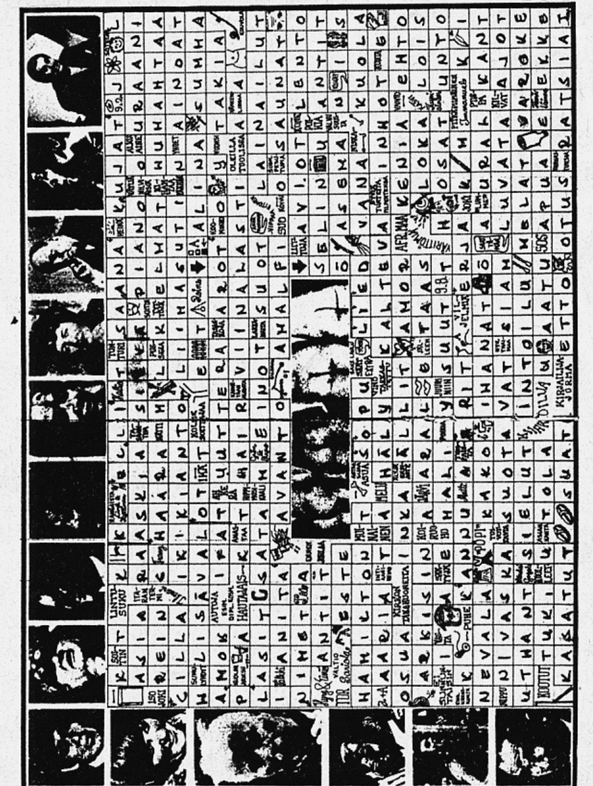
Syksyinen ilta-aurinko ei lämmitä kuvatessamme Karia. Hän toivoo että kuvat otettaisiin nopeasti. Poseeraaminen ei tunnu olevan Karin vahvimpia puolia ja hän sanookin, että on inhottavaa yrittää hymyillä kuvissa. Kuitenkin yksinäinen Kari osaa juuri näyttää siltä, miltä hylätty mies oletettavasti näyttää.

Tähän Kari, että älä jumaliste sano, että mut on hylätty. Anja olisi varmaan jäänyt, jos olisin pystynyt enemmän keskittymään todellisen kodin perustamiseen.

Silti, voiko naista näin käsitellä? Tuttu Karin tekemä laulu Ritva Oksasen LP-levyltä, nyt omakohtaisena kokemuksena. □

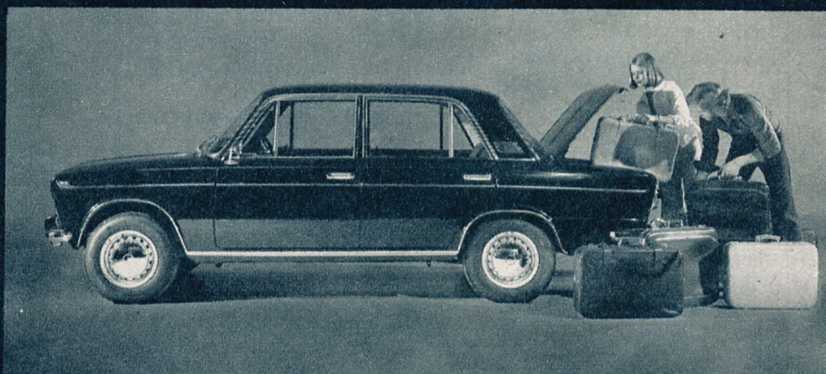
ELOSANAPUNOKSEN RATKAISU

Palkinnot lähetämme seuraaville:
30 mk Esko Tuomi, 35100 Orivesi as kp 4
20 mk Kirsti Leppänen, Roihuvuorentie 20 A 35, 00820 Hki 82
10 mk Sinikka Lämsä, Sangintie 111, 90600 Oulu 60

ESITTELEMME TEILLE UUDEN AUTOLUOKAN:

LADA 1500S

Lada 1500 S on kokonaan uusi autoluokka: se on erittäin tilava, suorituskykyinen (teho 84 SAE-hv, huippunopeus täysin kuormitettuna 150 km/t) ja upeasti varustettu 5 hengen auto, jonka hyvä kiihtyvyys ja hiotut ajo-ominaisuudet takaavat joustavan ja turvallisen ajon kaikissa olosuhteissa.

Uuden Lada 1500 S:n parhaat ominaisuudet tunnette heti istahdettuanne sen ohjauspyörän taakse ja annettuanne auton ampaista matkaan. Se noudattelee kevyesti kaikkia ohjeitanne: Lada 1500 S on yksityiskohta yksityiskohdalta tehty vastaamaan miellyttävän ja turvallisen ajamisen vaatimuksia.

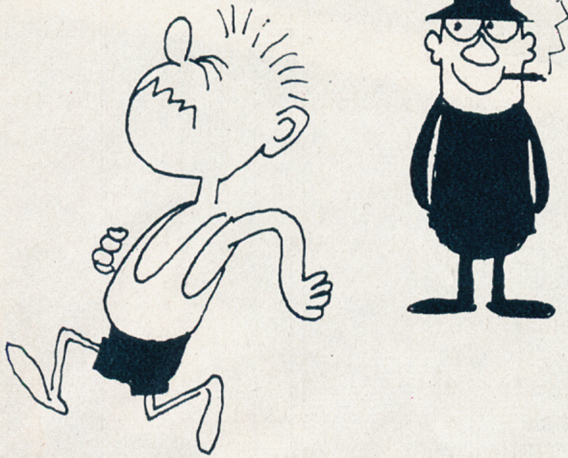
Lada 1500 S on omanarvontuntoinen valinta. Ominaisinta sille on sen huolellinen viimeistely: se on teknisiä yksityiskohtiaan, koriaan, sisustustaan ja ajo-ominaisuuksiaan myöten viihtyisyyteenne ja turvallisuuteenne perustuvien vaatimusten täyttämiseksi suunniteltu auto.

Luotettava Lada 1500 S on oma suosittelijansa — käykää vain koeajamassa!

Maahantuoja:

Valtakunnallinen myynti- ja huoltoverkosto

Jammu

URHEILUHENGESSÄ *(Pikku-Ykän päiväkirjasta)*

Semmosta samammoista ne on meidän kulman poikien urheilukilpailut, kun Suomi—Ruotsi maaottelukkin. Heittoo, hyppyä ja juoksua. Ja tappelu päälle.

Mutta tänä kesänä meidän isät sanokin, että he järjestäväkkin teille pojaat oikein kunnon kilpailut. Ja tulevat itte päältä kattomaan. Että kaikki menee rauhallisesti. Ja urheiluhenkessä.

Ja innostunein on Sireenin Veikon isä. Joka on monet maaottelureissut käyny. Ja on sitä oikein televisiossakin näytetty. Etupenkissä huutamassa. Ja Suomen lippua heiluttamassa. Ja kiikarilla kentälle kattomassa. Vaikka on sitä ihmetelty. Sen litteetä kiikaria.

Ja tärkeintä ei olekkan voitto ja turha kunnianhimo, mutta reilu kilpailu. Sano meidän isä mullekkin. Kun herätti minut puolen yön aikaan. Kanssaan harjotuslenkille.

Ja isä sano, että mennään tälläi vähän salaa. Ja mentiinkin. Takapihan aidan ylitte.

Ja aidan päällä tuli Sireenin Veikko vastaan. Isänsä kanssa.

Ja meidän isä kysy, että mistäs te tähän aikaan hiippailette. Ja Sireenin Veikon isä sano, että mummulasta tullaan. Tästä vaan vähä oikastaan. Ja meidän isä sano, että niin näkyy tultavan, että piikkarit kolisee.

Mutta me mennäänkin kasiaisia noukkimaan, sano isä. Ja Sireenin Veikon isä sano, että niin näkyy mentävän. Ja oikein sekunttikellon kanssa.

Ja kilpailut pidettiin Amurin kentällä. Ja pojat käveli paikalle isiensä kanssa. Paitti pikku-Otto. Sitä tuotiin vaarinsa rullatuolissa.

Ettei jalat rasitu.

Otto on hyvä pikamatkoilla. Ja niin on Lönkvistin Jallukin. Ja sadan metrin juoksussa Otto ja Jallu tulikin melkein yhtaikaa maaliin. Mutta Otto nähtiin voittajaks. Ja Jallun isä teki kirjallisen rotestin. Ja Oton isä niisti siihen nenänsä.

Ja seuraavan lajin voitti Jallun isä. Oton isä tuli toiseks. Selkävoitto.

Ja korkeushypyssä olikin meidän isä valvojana. Ja minä olin haka. Hyppäsin metrikaksytviis. Että rima vaan rämähti. Muttei pudonnu.

Ja äijät huusi meidän isälle, että sinä pirkama pidit rimasta kiinni.

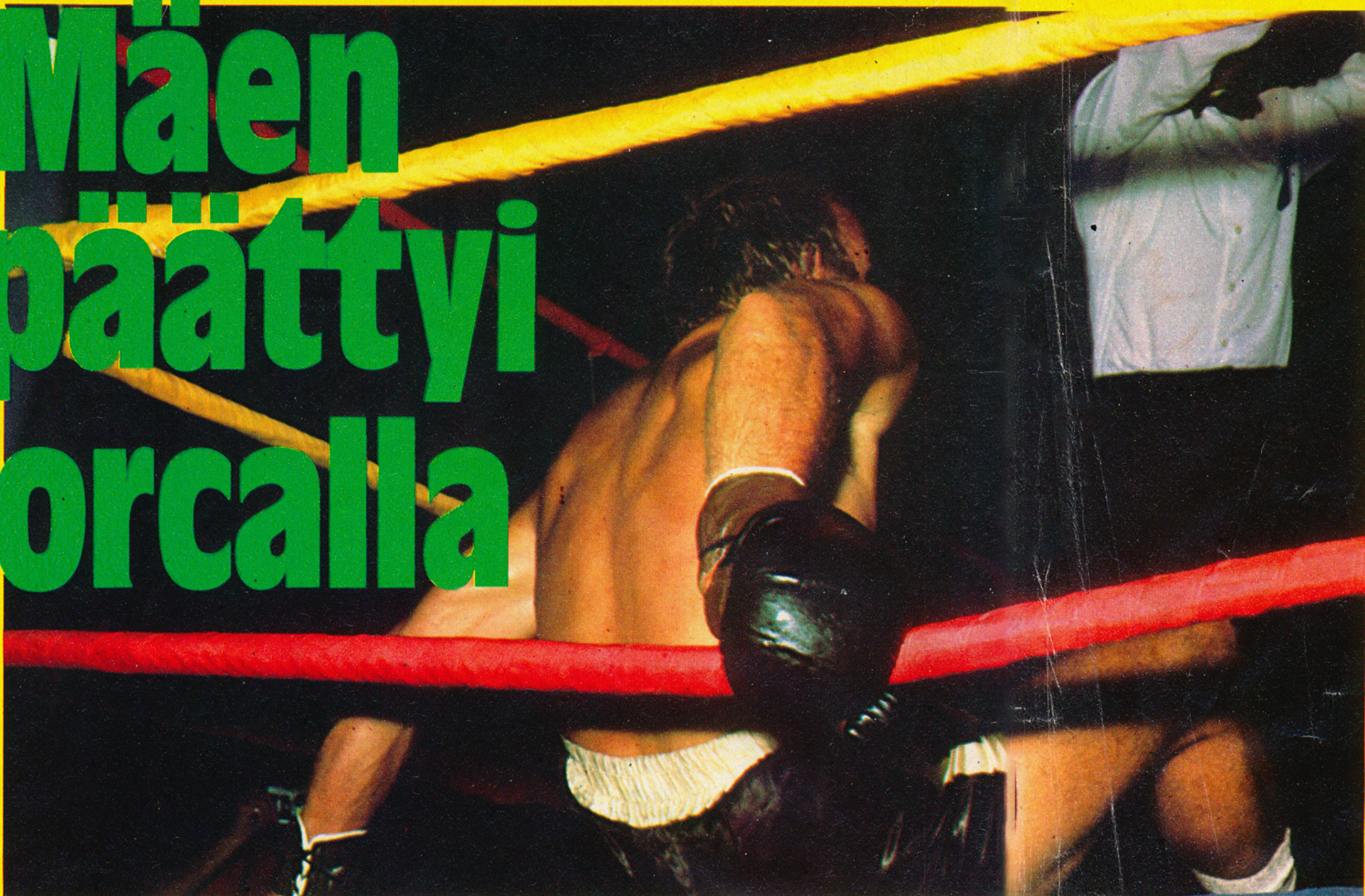
Mutta isä ei myöntäny. Ennekun sen päällä istuttiin. Ja kurkusta kuristettiin.

Ja samallaista rähjäämistä se oli kuulantyöntökin. Kun kaikki työnnöt moneen kertaan mitattiin. Ja mittamiestä rosvoks haukuttiin. Sitä Puotilan Hessan isää. Joka poliisi on.

Ja viimesenä lajina oli murtomaajuoksu. Ja me pojat painettiin kauheeta kyytiä mettään. Ja siittä satamavaraston taakse. Ja siittä Mustanlahden sillan alle. Ja siittä kaupunkille. Ja elokuviin.

Kun me ei viittitty sitä kauheeta tappelua kattella. Mentiin lännenvilmiin.

Olli Mäen ura päättyi Mallorcalla

▷ Ten and out. Kaikki on ohi. Kuvan tummuus kuvaa mielialaa ottelun päätyttyä.

▷▷ Ensi tapaaminen punnituspaikalla. Juan Flores ja Olli Mäki.

Olli Mäki on suuri nimi nyrkkeilypiireissä. Hän on ainoana suomalaisena nyrkkeilijänä voittanut Euroopan mestaruuden sekä amatööriinä että ammattilaisena. Olli Mäen maineikas ura sai traagisen lopun Plaza de Toros -nimisellä härkätaisteluareenalla Palma de Mallorcalla. Hänen viideskymmenes ammattilaisottelunsa — juhlaottelu — päättyi viidennen erän viimeisellä minuutilla kuubalaisen mustan iskijän Juan Floresin räjähtävään koukkuun. ”Parempi se oli näin päin”, sanoo Olli Mäki ja palaa vähin äänin todelliseen työhönsä korkeiden paikkojen maalariksi.

**Teksti:
PERTTI PURHONEN
Kuvat:
M. HASHIMOTO**

Palmalla käyneiden hyvin tuntema härkätaisteluareena Plaza de Toros odotti intomielisiä ammattinyrkkeilyn kannattajia. Taksin puikkelehtiessa kohti areenaa vilahteli rantabulevardilla palmujen lomassa julisteita, joista erottui teksti: Gran Gala de Boxeo. Oli ammattinyrkkeilystä kiinnostuneiden suomalaisten kannalta suuri ilta. Olli Mäki, 36, oli saanut kunnian suorittaa viidennenkymmenennen ottelunsa ammattilaisten galassa, jonka järjestelyistä vastasi maailmanmaineen saavuttanut ruotsalainen promoottori Edwin Ahlqvist ja näkymättömänä harmaana eminenssinä toimitusjohtaja Heikki Puustinen, Maansähkö Oy.

Edwin Ahlgvistin kunniaksi voidaan laskea entisen maailmanmestarin Ingemar Johanssonin loistavasti järjestetty eteneminen kohti raskaan sarjan maailmanmestaruutta. Nyt Ahlqvist ja Puustinen olivat ottaneet uhkarohkean riskin. Se tosin väheni sitä mukaa kun tummia espanjalaisia virtasi sisään härkätaisteluareenan porteista pääsylippujen hintaa hämmästellen. Lippujen kalleuden selittää herrojen riski. Takuut, jotka vaadittiin ennen kuin tällaista huippuluokan nyrkkishowta voitiin järjestää, olivat jo yksinään 25 miljoonaa pesetaa.

Valonheittimet valaisivat kehää, jota ympäröi etelän sysimusta yö. Savukkeiden kiiltomadot hehkuivat katsomossa ja jäätelökauppiaat huusivat hintojaan kimeällä falsetilla. Ring-side-paikoille jaettiin ohjelmalehtisiä ja kutsuvieraspaikat täyttyivät nimekkäistä ihmisistä.

Odotuksen kyllästämän ilmapiirin rikkoi raivoisa vihellyskonsertti. Se alkoi heti, kun kello tuli 22.00, joka oli ilmoitettu kilpailun alkamisajaksi. Espanjassa vaikuttava suomalaissyntyinen Christian von Snellman tarttui mikrofoniinsa ja ilmoitti alkamisajankohdan siirtyneen varttitunnilla, koska paljon katsojia oli vielä areenan ulkopuolella.

Kaksi päänsuojuksilla varustettua viisivuotiasta amatööriä sai aloittaa shown. Heidän symbolinen esityksensä oli vain vajaan erän mittainen. Katsomon metelöinti oli niin valtavaa, ettei ollut muuta mahdollisuutta kuin taluttaa ottelijat kehään.

Münchenin olympialaisten raskaan sarjan pronssipoika, ruotsalainen Hasse Thomsen sai luvan ottaa mittaa espanjalaisesta Echevarriasta, jonka nimen perässä komeilee pelätty lisänimi ”kehäraakki”. Echevarria käväisi jo vuonna 1962 Helsingin Messuhallissa tyrmäyttämässä itsensä nykyisin puutarhurina kunnostautuneelle Pekka Kokkoselle. Nyt päätyi ottelu ratkaisemattomaan.

Olli Mäki oli pudonnut arvoasteikossa alemmaksi kuin milloinkaan aikaisemmin, sillä nyt hänen ottelunsa oli toinen esiotteluista.

Jännitys katsomossa oli korkealla, kun Olli Mäki riisui yltään vanhan ja kuluneen viitan, jonka selkämyksessä lukee ”Ajanmies” kulutuksesta haalennein kirjaimin. Kun vilkaisin vastakkaiseen nurkkaukseen tuli mieleeni verenhimoinen taisteluhärkä. Musta, lihaksikas, kiharatukkainen ja vastustajana pelottavan näköinen Juan Flores, Kuubasta tullut iskijä pyörähteli viimeisiä piruettejaan.

Kehätuomari viittoili kuin hätäinen passipoliisi. Ottelijat löivät kättä ja hyppien kuin västäräkki haki Olli kehäkulmasta hammassuojansa.

Ottelu käynnistyi. Kuubalainen otti ohjat käsiinsä heti kongin kumahdettua. Olli Mäki tyytyi osoittelemaan vasentaan. Hän taisi tässä vaiheessa muistaa Arvi Jormakan hänelle jo pikkupoikana lausumat sanat: ”Jos meinaat elämässäsi pärjätä, Olli, niin muista pitää vasenta aina ylhäällä.” Ollin vasen käsi oli ylhäällä kuin vappukulkueen punalippu. Mutta tanssiminen ja pyöriminen ja tunnustelu sai jäädä, kun Juan Flores intoutui kokeilemaan Ollin suojauksen pitävyyttä. Täyssuojauksessa pakoileva Mäki ei saanut muutamaa pilkallista vihellystä lukuunottamatta minkäänlaista kannustusta yleisöltä. Sympatiat olivat mustan kuubalaisen puolella.

Ammattinyrkkeilyssä arvostetaan rohkeata taisteluun menoa, sitkeätä yritystä ja kovuutta. Niillä on merkitystä enemmän kuin muutamalla heikohkolla pisteosumalla. Nyt ottelun iskuköyhyys alkoi raivostuttaa katsojia. Mäki jökötti kädet korvallisilla tekemättä mitään ja erät kuluivat nuhjailussa.

Kehän reunalle oli hivuttanut itsensä kolmanneksi avustajaksi Heikki Puustinen. Muut kaksi olivat hollantilainen agentti Henk Ruhling ja Ollin oma valmentaja Leo Vartiainen. Hivutuksen ansiosta Olli sai uutta aktiivisuutta. Lieneekö sitten johtunut vastenmielisyydestä liian moneen neuvojaan tai siitä, että hänen oma valmentajansa, johon hän on oppinut luottamaan, sysättiin syrjään, mene ja tiedä. Joka tapauksessa viides erä alkoi vauhdilla, jossa ei kaihdettu lyömistä.

Molemmat ottelijat olivat kokeneita miehiä, joten yleisöllä oli oikeus vaatia vauhdikkaita ja mehukkaita tilanteita vastineeksi suurella rahalla lunastamilleen pääsylipuille. Ja niin alkoi tapahtua. Vaarallisia iskuja pureutui Ollin suojaukseen. Nautittavan kauniisti lähti kuubalaisen käsivarresta vasen alakoukku.

Tuomarin keskeytys sitomisesta ja lisää vauhtia. Iskuja sateli kuin pommeja Vietnamiin. Olli hakeutui lähelle Floresia, takertui kiinni, mutta vain hetkeksi. Hän hyökkäili rohkeasti. Pokerinaamainen Flores perääntyi. Kaksi minuuttia erästä oli jo kulunut.

Katsomo kuohahti riemukkaisiin kannustushuutoihin. Hätäinen kehätuomari häiritsi ottelua liiallisilla irti-komennoillaan. Tumma, nälkäinen härkä Juan Flores joutui ottamaan uuden roolin. Hän oli kuin itse El Cordobes parhaina päivinään väistellen härän lailla päälle käyvää Mäkeä. Samalla hän sivalteli voimattoman näköisiä vartalokoukkuja, kunnes . . .

Räjähtävä, armottomalla voimalla suunnattu vasen koukku Mäen leuankärkeen — ja niin pudotettiin entinen Euroopan mestari kanveesille. Kehätuomarin tehtävänä oli vain laskea yhdestä kymmeneen.

Kahdeksaan päästyään tuomari viittoili kutsuvasti Olliaa ylös, mutta turhaan. Ten and out.

Ollin silmät katselivat onttoina kehätuomaria, joka ojensi auttavan kätensä ja ohjasi hänet kehän nurkkaukseen. Kymmenet valokuvaajat ikuistivat filmeilleen tilanteen, jossa Olli Mäen pitkä ja maineikas nyrkkeilyura saavutti päätepisteensä.

Suomalaiset olivat pettyneitä. Itse Ingokin tuli valittelemaan reilun kaverin ikävän näköistä tappiota. Tunnelmaa ei nostanut edes illan pääottelu, joka käytiin ruotsalaisen sensaatioboksarin Bosse Högbergin ja Euroopan listalla viidentenä komeilevan, tyylikkään, madridilaisen Jose Duranin välillä.

Ura umpeen?

Espanjalaiselle härkätaisteluareenalle kokoontunut kansa sai nähdä hikisten miesten raivoisan taistelun rahasta ja maailmanmaineesta. Näkivätkö he myös näinä elokuun ensimmäisen päivän viimeisimmillä minuuteilla tapahtuman, jolla muurattiin umpeen Olli Mäen nyrkkeilyura?

Selvittyään lannalle haisevasta pukuhuoneestaan ja otettuaan suihkun oli Olli valmis vastaamaan kysymykseeni.

”Nukutaan nyt ensin yö ja katsotaan sitten”, hän sanoi. ”Kuule, tämähän on vain nyrkkeilyä ja aina voi tapahtua arvaamatonta. Koskaan ei saisi tuudittautua liialliseen turvallisuudentunteeseen.”

”Olen yrittänyt harjoitella, mutta en enää sillä innolla kuin aikaisemmin. Iän mukana nopeus ja voima vähenevät. Tiedän, että vuosien kertyessä olisi harjoiteltava entistä enemmän, mutta siihen väsyy. Vuonna 1960, kun rupesin ammattilaiseksi ja kirjoittauduin Elis Askin talliin, harjoittelin kahdesti päivässä kenenkään sitä vaatimatta tai siihen innostamatta.”

”Silloin välkkyi mielessäni suuri raha, mutta ainakin se on jäänyt saamatta”, Olli Mäki toteaa tilannetta punnitessaan. ”Elääkseen on ihmisen tehtävä työtä, ja vaikka ammattinyrkkeily lienee kovimpia tapoja ansaita toimeentulo, ei sillä Suomessa elä. Minulla on vaimo ja kaksi lasta ja se on pannut minut kokeilemaan muita töitä. Olen itsenäinen yrittäjä, maalausurakoitsija. Erikoisalani on korkeilla paikoilla, radiomastoissa ja sen sellaisissa suoritettava maalaustyö.”

”Minä pidän korkealla suoritettavasta työstä. Siinä on oma jännittävyytensä, joka kiehtoo minua. Yksi harkitsematon liike voi suistaa alas niin kuin minut tänä iltana suisti kanveesiin harkitsematon väistö.”

”Tämä on minulle oikeastaan lomamatka, sillä täällä nyrkkeillä saatu ansio on paljon pienempi kuin se, mitä olisin saanut maalarinammatillani kotimaassa.”

”Tietenkin on myönnettävä, että harmittaa, kun mies juhlaottelussaan lyödään kanveesille, mutta näin päin on kuitenkin parempi. Ajattele nyt, miltä tuntuisi, jos tuollainen Kuuban pakolainen, joka rotusortoa, vihaa ja halveksuntaa vastaan on taistellut nyrkeillään paremman paikan yhteiskunnassa, saisi niellä kanveesipölyä minun sijastani ja minun, entisen nyrkkeilijän, toimesta. Parempi oli näin.”

”Kai ihmisen pitäisi olla Högbergin kaltainen kovanaama ja säälimätön iskijä tullakseen nyrkeillään suuren rahan omistajaksi. Minä en ole sellainen. Olen liian lempeä. Silti en ole katkera mistään enkä kenellekään. Olen yltänyt korkeammalle kuin olisin voinut uneksiakaan. Olen nimittäin ollut maalaamassa Lahden radiomastoja ja sieltä käsin todennut oman pienuuteni. Se on ollut ehkä arvokkain kokemukseen perustuva elämykseni.”

Ollin huulet vetäytyivät leppoisaan hymyyn. Hän veti taskustaan pelikortit ja alkoi pelata valmentajansa kanssa uutta jännittävää peliä — marjapussia.

Näinhän näitä hommia tehdään□

VALITSE SVEITSILÄINEN **CAMY** GENEVA **SUURTEHTAAN ETU — VIELÄ VANHAAN HINTAAN** **UUTTA!**

7474 MUODIKAS KELLO-UUTUUS. Miesten superautomaatti 25 kiv. itsevirittyvä ETA-koneisto, automaattinen päivyri, päiväm. vaihdettavissa myös suoraan nupista, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, vesitiivis, 20 mikr. kultadoubleta, VAIN mk 179:— tai 20:—/kk.

7608 SAMANTAPAINEN, mutta superautomaatti kaksoispäivyrikello, mk 189 tai 20:—/kk.

UUTUUS

6322 MIESTEN KELLO, 17 kiv. FHF-ankkurikoneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk 105:— tai 10:—/kk.

6328 SAMANTAPAINEN kultadoubleisena. UUTUUS mk 105:— tai 10:—/kk.

7485 ERIKOISTARJO[US]

MIESTEN SUPERAUTOMAATTIKELLO, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivämäärä vaihtuu silmänräpäyksessä, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kestojousi, vesitiivis, muodikas kultadoubleekuori. NYT ERIKOISTARJOUSHINTAAN mk 148:— tai 20:—/kk.

7316 UUTUUS, AJANMUKAINEN miesten päivyrikello, 17 kiv. FHF-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuoj., magnetisoitumaton, vesitiivis, teräskuori, EDULLISESTI mk 114:— tai 15:—/kk.

UUTUUS

7612 MIESTEN ERIKOISKELLO, jossa aikarengas ja autoilijan laskentakiekko. Sukeltajankellon ominaisuudet. Uusi 25 kiv. ETA-koneisto, päivämäärän vaihto myös suoraan nupista. Superautomaatti, kaksoispäivyri, kestojousi, iskusuojaus, jaloteräskuori, metalliranneke. VAIN mk [illegible]:— tai 30:—/kk.

7433 SUPERAUTOMAATTI SUKELTAJANKELLO. Erikoisen vahva rakenne. Kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivyri, kestojousi, vesitiivis, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kromiteräskuori, erittäin tehokkaasti itsevalaiseva musta tai vaalea taulu. VAIN mk 179:— tai 20:—/kk.

7311 SUKELTAJANKELLO, JOSSA PÄIVYRI "Seven Seas", vesitiivis, kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, pimeässä voimakkaasti loistavat osoittimet ja numerot, 17 kiv koneisto, incabloc-iskusuojaus. ERIKOISRANNEKE "TROPIC", mk 129:— tai 15:—/kk

3506 1025

3506 UUTUUS! NAISTEN KELLO, 17 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, mk 105:— tai 10:—/kk.

1025 UUTUUS! NAISTEN KELLO, 17 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori. mk 114:— tai 15:—/kk.

2117 UUTUUS! Erittäin tyylikäs PÄIVYRIAUTOMAATTI, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, mk 177:— tai 20/kk.

3628 UUTUUS! NAISTEN SUKELTAJANKELLO. Tämän päivän muotia. Halk. 26 mm, 17 kiv. koneisto, päivyri, incabloc-iskusuoj., vesitiiviys kokeiltu 5 atm. paineessa, voimakkaasti loistavat merkinnät, TROPIC-ranneke, mk 138:— tai 15:—/kk.

1428 UUTUUS, NAISTEN KELLOERIKOISUUS, VESITIIVIS SAFIIRILASIKELLO, 17 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, mk 124:—.

2205 UUTUUS NAISTEN KULTAKELLO 18 kar. kultaa. 17 kiv. koneisto, kestojousi, incablock-iskusuojaus, magnetisoitumaton, hinta erittäin edullinen, vain mk 209,— tai 20:—/kk.

HUOM! KORKEA LAATU JA MARKKINOIDEN EDULLISIMMAT HINNAT!

VALITSE SUURTEHTAAN KOETELTUA LAATUA — SUURTEHTAAN EDULLISIN HINNOIN!

Camy kelloja myydään yli 100:ssa eri maassa. Tehtaan yli 400 kellon valikoimasta huolella valitsemamme mallit ovat vankkoja, sekä teknillisesti että muotoilultaan ajanmukaisia — sveitsiläistä kellotuotantoa parhaimmillaan. Laadusta emme ole tinkineet vaikka hinnat olemme pystyneet pitämään yhä näin edullisina.

Valitkaa oma Camynne, postittakaa alla-oleva kuponki ja saatte haluamanne tavaran HETI.

Annamme käteismaksusta 15 % alennuksen, mutta voitte yhtä hyvin maksaa nyt vain käsirahan ja loput kuukausittain.

Maksutavasta riippumatta saatte aina heti Nykykellojen ainutlaatuisen arvokkaat LAHJAEDUT. Valittavananne on 11 eri vaihto-ehtoa, sen lisäksi lisälahja.

7481 UUTUUS, SUPERAUTOMAATTI, jaloteräskehys, muodikkaalla metalliranneekkeella, 25 kivinen, itsevirittyvä Eta Ankkuri-koneisto, autom. päivyri. HUOM! päivän vaihto myös suoraan nupista kääntäen, kestojousi, incabloc-iskunsuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis (norm. hinta 209:—) nyt erittäin edullisesti 169:— kk-erät: 20:—.

Kultakorut (oikeuttavat myös lahjaetuun)

29 **X-RANNEKETJUT,** 14 kar. kultaa, kotelolukko,
n. 6,5 mm **mk** 159:— kk-erät 15:—
n. 10 mm **mk** 249:— kk-erät 20:—

30 **X-SAUVARANNEKETJUT,** 14 kar. kultaa, kotelolukko,
n. 6,5 mm **mk** 275:— kk-erät 20:—
n. 10 mm **mk** 350:— kk-erät 30:—

31 **BISMARCK-RANNEKETJUT,** ns. raskas malli, 14 kar. kult., kotelolukko, tark.leim.,
n. 5,5 mm **mk** 140:— tai 15:—/kk.
n. 6,5 mm **mk** 190:— tai 20:—/kk.
n. 8,5 mm **mk** 240:— tai 20:—/kk.

32 **BISMARCK-KAULAKETJU** ns. raskas malli, 14 kar. kultaa, kotelolukko, kesk. n. 6 mm, ja päistä n. 4 mm, pit. n. 450 mm, 190:— tai kk-erät 20:—

33 **TIMANTTISORMUS** 18 kar. kult., 0,05 kar. tark.leim., aito briljantti istutettu 18 kar. valkokult., tai 30:—/kk.

34 **TIMANTTISORMUS** 18 karaatin kultaa, 0,05 kar. (5 pointin timantti), istutettu 18 kar. valkokultaan, (hinta yleensä mk 230:—) mk 210:— tai 20:—/kk.

35 **SAMANLAINEN** mutta 0,10 kar. (10 pointin) erittäin edull. mk 320:— tai 40:—/kk.

36 **KIVISORMUS,** 14 karaatin kultaa, tyylikäs pyöreä malli, kork.laat. kivi: savukvartsi, synt. valkospinelli tai akvamariini, vain 149:— tai 15:—/kk.

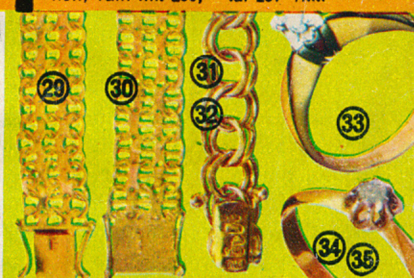
37 **KORVAKORUT,** 14 kar. kultaa, korkealaat. kivi: samat kuin sormuksessa, vain mk 139:— tai 15:—/kk.

38 **RANNERENKAAT,** 14 karaatin kultaa, varmuuslukko vitjoineen, tarkistusleimaus. Myös litteänä (FLACCA)
n. 8 mm **mk** 258:— kk-erät 20:—
n. 10 mm **mk** 297:— kk-erät 20:—
n. 12 mm **mk** 347:— kk-erät 20:—

KALVOSINNAPIT, 14 kar. kultaa, myös jousi kultaa.

39 savukvartsi **mk** 158:— kk-erät 15:—
40 synt. sinisaf. **mk** 158:— kk-erät 15:—
41 täysikultaiset **mk** 189:— kk-erät 20:—

TILAUSTA SEURAA **ILMAISEKSI** VALINTANNE MUKAAN

① **BISMARCK-RANNEKETJU 5—8 mm lev.** 14 kar. KULT.
② **KORVAKORUT** 6,5 mm:n vilj. helmi. **14 kar.** KULTAA
③ **HELMISORMUS** 7,5 mm:n vilj. helmi, **14 kar.** KULTAA
④ **HELMIRANNEKETJU** helmet läpimitaltaan n. 5 mm, viljelty helmi, 14 kar. KULTAA
⑤ **NAISTEN AKVAMARINISORMUS** (* 14 kar KULTAA
⑥ **PANSSARIKETJU + KULTARISTI** (* 14 kar. KULTAA
⑧ **BISMARCK-RANNEKETJU** lev. 4 mm. 14 kar. KULT.
⑨ **MIESTEN KANTASORMUS,** ONYX-kivi, 14 kar. KULT.
⑩ **TIMANTTISORMUS** 14 kar. KULTAA
⑪ **RIVISORMUS** *) yllätystarjous, 14 kar. KULTAA
⑫ **HOROSKOOPPIMERKKI,** uutuus, 14 kar. KULTAA

UUTUUS LAHJAETUNA*)

RIVISORMUS, jossa 5 synt. valkospinelliä. 14 kar. kultaa.

AKVAMARINI-sormus synt. Arvokas uutuus. 14 kar. kultaa.

⑥ Paljon kysytty **PANSSARIKETJU + KULTARISTI** 14 kar. kultaa.

TÄMÄN **LISÄKSI** JAAMME YLIMÄÄRÄISENÄ LISÄLAHJANA KULTAISEN RISTIN, SUKKAHOUSUT TAI MIESTEN KREPPISUKAT

NYKYKELLOT
HELSINKI 10 Box 10231
Camy kellojen maahantuoja
MANNERHEIMINTIE 61 B, 41 88 95

Lähettäkää heti 30 vrk:n palautusoikeudella ja 1 vuoden takuulla, suoritus **käteisellä —15 % al./osamaksulla** (käsiraha + kk-erät.)
KELLO n:o .... mk .... musta/vaalea/kultatauluisena
KULTAESINE n:o ...., ketjun lev. .... mm, sormuksen läpimitta Ø .... mm, mk .... LAHJAETU n:o ...... seuraa mukana lähetyksessä. Sormuksen läpimitta Ø/ketjun lev. .... mm. HOROSK.MERKKI ....
Lisälahjaksi:

Huom! Käyttäessänne palautusoikeutta, lisälahjaa ei tarvitse palauttaa

Nimi selvästi synt.aika

Arvo t. ammatti kirjoilla

Osoite selvästi

TOIMITUS HETI HYMY 10/73

SAMAT EDUT MYÖS OSAMAKSUKAUPASSA
Annamme Camy kelloille 1 v. kirjallisen takuun (lisäturvana kellovakuutus 5:—) 30 vrk:n palautusoikeus (rahat takaisin)